

საქართველოს კანონი

საქართველოს საგადასახადო კოდექსი

კარი I ზოგადი დებულებანი

თავი 1 საქართველოს საგადასახადო სისტემა

მუხლი 1. საგადასახადო კოდექსით რეგულირებული ურთიერთობანი

1. ეს კოდექსი არეგულირებს საქართველოს საგადასახადო სისტემის ფორმირებისა და ფუნქციონირების ზოგად პრინციპებს, საგადასახადო სისტემაში შემავალი გადასახადების აკრეფასა და გადახდასთან დაკავშირებულ ურთიერთობებს, გადასახადის გადამხდელისა და საგადასახადო ორგანოების სამართლებრივ მდგომარეობას, საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევისათვის პასუხისმგებლობას, საგადასახადო ორგანოებისა და მათი თანამდებობის პირების არამართლზომიერ ქმედებათა გასაჩივრების წესსა და პირობებს.

2. ამ კოდექსით განსაზღვრული ცნებები და ნორმები გამოიყენება მხოლოდ გადასახადებით დაბეგრასთან დაკავშირებული საკითხების რეგულირებისას, თუ კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

3. საბაჟო გადასახადისა და მოსაკრებლის გადახდა რეგულირდება საბაჟო კანონმდებლობით.

მუხლი 2. საგადასახადო სისტემა

საქართველოს საგადასახადო სისტემა მოიცავს ამ კოდექსით გათვალისწინებული გადასახადების (მათი დაწესების, შეცვლისა და გაუქმების) გადახდევინების პრინციპების, ფორმებისა და მეთოდების, საგადასახადო ორგანოებისა და საგადასახადო კონტროლის, აგრეთვე საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევისათვის პასუხისმგებლობის სახეების ერთობლიობას.

მუხლი 3. გადასახადების დაწესებისა და გადახდევინების სამართლებრივი საფუძვლები

1. ფიზიკური ან იურიდიული პირი ვალდებულია გადაიხადოს ამ კოდექსით დაწესებული საერთო-სახელმწიფოებრივი და ადგილობრივი გადასახადები, რომელთა მიხედვითაც ეს პირი გადასახადის გადამხდელია.

2. დაუშვებელია ამ კოდექსით გაუთვალისწინებელი გადასახადის გადახდის ვალდებულების ვინმესთვის დაკისრება. აგრეთვე გადასახადების აკრეფა საგადასახადო კოდექსით დადგენილ ვადებზე ადრე.

3. ამ კოდექსის მიხედვით დარიცხული გადასახადი არის ვალი სახელმწიფოს წინაშე და ექვემდებარება ბიუჯეტში აუცილებელ გადახდას.

4. ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობით ორგანოებს შეუძლიათ შემოიღონ მხოლოდ ამ კოდექსით დაწესებული ადგილობრივი გადასახადები.

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 4. საგადასახადო კანონმდებლობა

1. საგადასახადო კანონმდებლობა შედგება ამ კოდექსისა და მის შესაბამისად მიღებული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებისაგან.

2. საგადასახადო კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს ამ კოდექსს. წინააღმდეგობის არსებობისას გამოიყენება ამ კოდექსის დებულებები.

3. გადასახადით დაბეგრისას ამ კოდექსის დებულებებსა და კანონმდებლობის სხვა სფეროს ნორმატიული აქტების დებულებებს შორის კოლიზიის წარმოშობის დროს გამოიყენება ამ კოდექსის დებულებები.

4. დაბეგრისათვის გამოიყენება საგადასახადო კანონმდებლობის გამოქვეყნებული აქტები, რომლებიც მოქმედებს საგადასახადო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის.

5. გადასახადების დაწესება ან გაუქმება, გადახდის წესის შეცვლა ხდება ამ კოდექსში სათანადო ცვლილებების შეტანით, ხოლო ადგილობრივი გადასახადების გადახდის პირობების შეცვლა – შესაბამის ნორმატიულ აქტებში ცვლილებების შეტანით. კოდექსით შემოღებული გადასახადების მიხედვით წარმოშობილი ვადაგადაცილებული დავალიანებების რესტრუქტურისა და წესის განისაზღვრება შესაბამისი კანონით.

6. საგადასახადო კანონმდებლობის აქტებს უკუქმედების ძალა არა აქვს, თუ შესაბამისი ნორმატიული აქტით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

7. აკრძალულია არასაგადასახადო კანონმდებლობით ისეთი საკითხების დარეგულირება, რომლებიც დაკავშირებულია გადასახადებით დაბეგვრასთან, გარდა:

ა. ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა შესახებ დებულებებისა, რომლებიც შედის კოდექსში ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა შესახებ;

ბ. გადასახადებთან დაკავშირებულ დანაშაულთა შესახებ დებულებებისა, რომლებიც შედის სისხლის სამართლის კოდექსში;

გ. საგადასახადო დავალიანებათა პრიორიტეტის შესახებ დებულებისა, რომელიც შედის საქართველოს კანონში გაკოტრების შესახებ;

დ. საბაჟო კანონმდებლობისა;

ე. კანონმდებლობისა მოსაკრებლების დაწესების თაობაზე;

ვ. „საქართველოს საგზაო ფონდის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული დებულებებისა.

8. თუ საქართველოს მიერ დადებული და რატიფიცირებული ხელშეკრულებით დადგენილია საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობისაგან განსხვავებული ნორმები, გარდა ამ მუხლის მე-9 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, მაშინ გამოიყენება ხელშეკრულების ნორმები.

9. ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ ხელშეკრულებით გათვალისწინებული შეღავათები არ ვრცელდება ხელშეკრულების მონაწილე ქვეყნის იმ რეზიდენტზე, რომლის მეშვეობითაც შეღავათებით სარგებლობს ხელშეკრულების მონაწილე ქვეყნის არარეზიდენტი.

საქართველოს 1997 წლის 12 დეკემბრის კანონი №1194-პარლამენტის უწყებანი, №47-48, 31.12.1997წ.,

გვ.118

საქართველოს 2000 წლის 13 დეკემბრის კანონი №684-სსმI, №50, 27.12. 2000წ., მუხ.144

მუხლი 5. გადასახადის ცნება

გადასახადი არის ამ კოდექსის მიხედვით ბიუჯეტებსა და სპეციალურ სახელმწიფო ფონდებში (შემდგომში – სახელმწიფო ფონდი) სავალდებულო შენატანი, რომელსაც იხდის გადასახადის გადამხდელი, გადახდის აუცილებელი, არაეკვივალენტური და უსასყიდლო ხასიათიდან გამომდინარე.

მუხლი 6. გადასახადის სახეები

1. საქართველოში მოქმედებს საერთო-სახელმწიფოებრივი და ადგილობრივი გადასახადები.

2. საერთო-სახელმწიფოებრივ გადასახადებს განეკუთვნება:

ა. საშემოსავლო გადასახადი;

ბ. მოგების გადასახადი;

გ. დამატებული ღირებულების გადასახადი;

დ. აქციზი;

ე. ქონების გადასახადი;

ვ. (ამორებულია);

ზ. ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მესაკუთრეთა გადასახადი;

თ. გადასახადი ქონების გადაცემისათვის;

ი. სოციალური დაზღვევის გადასახადი;

კ. გადასახადი ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის;

ლ. გადასახადი მავნე ნივთიერებებით გარემოს დაზინძურებისათვის;

მ. გადასახადი ავტოსატრანსპორტო საშუალებების საქართველოს ტერიტორიაზე შემოსვლისა და ზენორმატიული დატვირთვისათვის;

ნ. ფიქსირებული გადასახადი;

ო. მცირე ბიზნესის გადასახადი.

3. ადგილობრივ გადასახადებს განეკუთვნება:

ა. სათამაშო ბიზნესის გადასახადი;

ბ. საკურორტო გადასახადი;

გ. სასტუმროს გადასახადი;

დ. რეკლამის გადასახადი;

ე. გადასახადი ადგილობრივი სიმბოლიკის გამოყენებისათვის;

ვ. მიწის გადასახადი.

4. საქართველოს ცენტრალურ ბიუჯეტს, აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკებისა და საქართველოს სხვა ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტებს შორის გადასახადების განაწილების წესი განისაზღვრება „საერთო-სახელმწიფოებრივი გადასახადებისაგან აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკებისა და საქართველოს სხვა ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტებში ანარიცხების გრძელვადიანი ეკონომიკური ნორმატივების შესახებ“ საქართველოს კანონითა და სხვა კანონებით.

5. გადასახადი გამოიანგარიშება ფულად გამოხატულებაში და გადაიხდება ლარებით.

6. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საერთო-სახელმწიფოებრივი გადასახადებისაგან გათავისუფლება ან საგადასახადო განაკვეთის შეცვლა შეიძლება მხოლოდ ამ კოდექსში ცვლილებების შეტანით. ადგილობრივი გადასახადებისაგან გათავისუფლება დასაშვებია ამ კოდექსში, ხოლო სხვა შეღავათების მინიჭება – შესაბამის

ნორმატიულ აქტებში ცვლილებების შეტანით.

7. აკრძალულია სხვა სამართლებრივი აქტებით საგადასახადო შეღავათების დაწესება.

8. აკრძალულია ინდივიდუალური საგადასახადო შეღავათების დაწესება ნებისმიერი ფიზიკური და იურიდიული პირისათვის.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1965-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.36

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

თავი 2

კოდექსში გამოყენებულ ცნებათა და ტერმინთა განსაზღვრებანი

მუხლი 7. ეკონომიკური საქმიანობა

1. ეკონომიკურ საქმიანობად ითვლება ნებისმიერი საქმიანობა, რომელიც წარმართება მოგების, შემოსავლის ან კომპენსაციის მისაღებად, მიუხედავად ასეთი საქმიანობის შედეგებისა, თუ ამ მუხლით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. ეკონომიკურ საქმიანობას არ განეკუთვნება:

ა. სახელმწიფო ხელისუფლების, აგრეთვე ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების საქმიანობა, რომელიც უშუალოდ არის დაკავშირებული მათთვის კანონმდებლობით მინიჭებული ფუნქციის შესრულებასთან, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა საქმე ეხება ხელშეკრულების საფუძველზე ფასიანი მომსახურების გაწევასა და სხვა სამეწარმეო საქმიანობას;

ბ. საქველმოქმედო საქმიანობა;

გ. რელიგიური საქმიანობა.

3. ეკონომიკური საქმიანობა შეიძლება იყოს სამეწარმეო და არასამეწარმეო.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 8. სამეწარმეო და არასამეწარმეო ეკონომიკური საქმიანობა

1. სამეწარმეო საქმიანობად ითვლება საქმიანობა, განსაზღვრული „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონის პირველი მუხლის პირველი პუნქტით, კერძოდ, ისეთი ეკონომიკური საქმიანობა, რომელიც ხორციელდება სავაჭრო გარიგებების ან სხვა სამეურნეო ოპერაციების სახით.

2. არასამეწარმეო ეკონომიკურ საქმიანობად ითვლება ერთი პირის მიერ მეორე პირისათვის საფასურის გადახდით ქონების (მათ შორის ფულადი სახსრების) დროებით მფლობელობაში, სარგებლობაში ან მართვაში გადაცემა, ამ ქონებაზე ან მის ნაწილზე საკუთრების უფლების გადაცემისა და მისი შემდგომი გასხვისების შესაძლებლობის გარეშე, თუ ასეთი გადაცემა არ განეკუთვნება ფინანსურ საქმიანობას და ქონების მიმღები პირისათვის არ წარმოშობს გადაცემული ქონების მიზნობრივ გამოყენებასთან დაუკავშირებელ დამატებით ვალდებულებებს ან ამ ქონების ფლობისათვის, გამოყენებისა და მართვისათვის ანაზღაურების გაცემასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, თუ ამ მუხლით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. არასამეწარმეო ეკონომიკურ საქმიანობას განეკუთვნება:

ა. ფიზიკური პირის მიერ დაქირავებით სამუშაოს შესრულება ამ კოდექსის მე-9 მუხლის მიხედვით;

ბ. ფულადი სახსრების განთავსება ბანკებსა და სხვა საკრედიტო დაწესებულებებში;

გ. ქონების იჯარით გადაცემა, გარდა ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა;

დ. ქონების მართვა მინდობილობით;

ე. თუ ამ მუხლის მე-4 ნაწილით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, არასამეწარმეო ეკონომიკურ საქმიანობას უთანაბრდება აგრეთვე საწარმოს საწესდებო კაპიტალში წილის ან ფასიანი ქაღალდების შექმნა (რეალიზაცია), ობლიგაციებისა და სხვა სავალო ვალდებულებათა შექმნა (რეალიზაცია), საპაიო საინვესტიციო ფონდში პაის შექმნა (რეალიზაცია); აგრეთვე გამყიდველის საკუთრებაში არსებული საავტორო ან სხვა ანალოგიური უფლების რეალიზაცია;

ვ. ფიზიკური პირის საქმიანობა, რომელიც დამოუკიდებლად ეწევა „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას.

4. ეკონომიკური საქმიანობა, რომელიც დაკავშირებულია ფასიანი ქაღალდების ან სხვა ქონების შექმნასთან (რეალიზაციასთან), ითვლება სამეწარმეო ეკონომიკურ საქმიანობად, თუ არსებობს ერთ-ერთი შემდეგი პირობა:

ა. ასეთი საქმიანობა ხორციელდება სისტემატურად და წარმოადგენს აღნიშნული ოპერაციების განმახორციელებელი პირის პროფესიულ საქმიანობას;

ბ. ხდება გამყიდველის მიერ წარმოებული (შესრულებული, გაწეული) საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების)

რელიზაცია;

გ. ასეთი ოპერაციები ხორციელდება სავაჭრო, სავაჭრო-საშუამავლო (დილერის საქმიანობის ჩათვლით) ან საშუამავლო საქმიანობის ფარგლებში.

საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 9. დაქირავებით მუშაობა

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის დაქირავებით მუშაობად ითვლება:

ა. ფიზიკური პირის მიერ ვალდებულების შესრულება იმ ურთიერთობათა ფარგლებში, რომელთა რეგულირებაც ხდება შრომის ან სახელმწიფო სამსახურის შესახებ კანონმდებლობით;

ბ. ფიზიკური პირის მიერ ვალდებულების შესრულება, რომელიც უშუალოდ დაკავშირებულია შეიარაღებულ ძალებში, სამართალდამცავ ან მასთან გათანაბრებულ ორგანოებში სამსახურთან;

გ. ფიზიკური პირის მიერ საწარმოს ან ორგანიზაციის დირექტორის მოვალეობის შესრულება.

2. დაქირავებით მომუშავე ფიზიკური პირი ამ კოდექსში იწოდება დაქირავებულად. პირი, რომელიც ანაზღაურებს ასეთი დაქირავებული ფიზიკური პირის მიერ გაწეულ მომსახურებას, იწოდება დამქირავებლად, ხოლო ასეთი ანაზღაურება – ხელფასად.

მუხლი 10. საქველმოქმედო საქმიანობა

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის საქველმოქმედო საქმიანობად ითვლება მატერიალური დახმარების უშუალოდ გაწევა, მათ შორის გრანტის ან სხვა დახმარების (შემწეობის) სახით იმ ფიზიკური პირებისათვის, რომლებიც საჭიროებენ ასეთ დახმარებას, ან ორგანიზაციებისათვის (მათ შორის საქველმოქმედო ორგანიზაციებისათვის), რომლებსაც უშუალოდ უწევთ ასეთ დახმარებას, აგრეთვე საზოგადოებრივი ინტერესების შესაბამისად ორგანიზაციის მიერ განხორციელებული საგანმანათლებლო და სამეცნიერო საქმიანობა, თუ ამ მუხლით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, საქველმოქმედო საქმიანობას განეკუთვნება დახმარება (შემწეობა), რომელიც გაეწევა:

ა. ნაკლებზრუნველყოფილ ფიზიკურ პირებს ან იმ ფიზიკურ პირებს, რომლებიც საჭიროებენ სოციალურ ადაპტაციას ან სოციალურ დაცვას;

ბ. ბავშვებს, რომლებსაც არა ჰყავთ მშობლები (მშობელი), სკოლამდელ ან სხვა საბავშვო დაწესებულებებს, აგრეთვე სხვა ორგანიზაციებს, რომლებიც ეწევიან ასეთი ბავშვების მოვლა-პატრონობას;

გ. ინვალიდებს ან მოხუცებს, აგრეთვე ორგანიზაციებს, რომლებიც ეწევიან ინვალიდების ან მოხუცების მოვლა-პატრონობას;

დ. ფიზიკურ პირებს, რომლებიც საჭიროებენ სამედიცინო დახმარებას (შემწეობას ან სპეციალურ მოვლას) სამედიცინო ან მასთან დაკავშირებული მომსახურების (მათ შორის ასეთი მომსახურების გაწევის ადგილამდე მგზავრობის) ანაზღაურების სახით; აგრეთვე სამედიცინო დაწესებულების სტატუსის მქონე ორგანიზაციებს;

ე. საგანმანათლებლო დაწესებულებებს, სტიპენდიების დაწესების ჩათვლით;

ვ. მეცნიერებისა და კულტურის დაწესებულებებს;

ზ. განსაკუთრებული ნიჭით დაჯილდოებულ ფიზიკურ პირებს მათი ტალანტის განვითარებისათვის;

თ. დაბინძურების ან სხვა მავნე ზემოქმედებისაგან მოსახლეობის ან ბუნების დაცვისათვის;

ი. რელიგიურ ორგანიზაციებს;

კ. სასჯელაღსრულებით დაწესებულებებს მათში მოთავსებულ პირთა მოვლის ან სამედიცინო მომსახურების პირობების გაუმჯობესებისათვის.

3. პირისათვის გაწეული დახმარება (შემწეობა) არ ჩაითვლება საქველმოქმედო საქმიანობად, თუ:

ა. ასეთი დახმარების (შემწეობის) მიმღებ პირს წარმოექმნება ქონებრივი ან არაქონებრივი ხასიათის ვალდებულება (გარდა ვალდებულებისა, გამოიყენოს მიღებული სახსრები ან ქონება მხოლოდ მიზნობრივი დანიშნულებით) იმ პირის მიმართ, რომელმაც გაუწია მას ასეთი დახმარება;

ბ. ასეთი დახმარების (შემწეობის) გამცემი და მიმღები პირები წარმოადგენენ ურთიერთდამოკიდებულ პირებს ამ კოდექსის 24-ე მუხლის მიხედვით;

გ. ასეთ დახმარებას (შემწეობას) აქვს პოლიტიკური ხასიათი, რომელიმე პოლიტიკური პარტიისათვის, საზოგადოებრივი ორგანიზაციისათვის (მოძრაობისათვის), საარჩევნო გაერთიანების ან ცალკეული ფიზიკური პირისათვის წინასაარჩევნო კამპანიაში მონაწილეობის მისაღებად სახსრების გადარიცხვის ჩათვლით.

მუხლი 11. რელიგიური საქმიანობა

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის რელიგიურ საქმიანობად ითვლება დადგენილი წესით რეგისტრირებული რელიგიური ორგანიზაციებისა და გაერთიანებების საქმიანობა, რომელიც მიზნად ისახავს აღმსარებლობასა და სარწმუნოების გავრცელებას, მათ შორის ისეთი გზით, როგორცაა:

ა. რელიგიური წეს-ჩვეულებების, ცერემონიების, ლოცვების ან სხვა საკულტო ქმედებათა ორგანიზაცია და ჩატარება;

ბ. მორწმუნეთათვის შესაძლებლობის მიცემა, ჰქონდეთ ან გამოიყენონ სამლოცველო შენობები ან რიტუალური ნაგებობები რელიგიურ მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად როგორც ერთობლივად, ისე

ინდივიდუალურად;

გ. რელიგიური დელეგაციების, მომლოცველების, სხვადასხვა კონფესიების წარმომადგენლების მიღებისა და გამგზავრების ორგანიზაცია, ეროვნული და რელიგიური თათბირების, ყრილობების, სემინარების ორგანიზაცია, აღნიშნულ ღონისძიებათა ჩატარების პერიოდში მათი მონაწილეების სასტუმროებით (სხვა საცხოვრებელი სადგომებით), ტრანსპორტით, კვებითა და კულტურული მომსახურებით უზრუნველყოფის ჩათვლით;

დ. მონასტრების, სამონასტრო ეკლესიების, სასულიერო-სასწავლო დაწესებულებების შენახვა, აღნიშნული სასწავლო დაწესებულებების მოსწავლეთა და მსმენელთა სწავლება, საქველმოქმედო დაწესებულებების (საავადმყოფოები, თავშესაფრები, მოხუცთა და ინვალიდთა სახლები) შენახვა, აგრეთვე კანონიკური წესებით განპირობებული სხვა ანალოგიური საწესდებო საქმიანობა.

2. რელიგიურ საქმიანობას უთანაბრდება: იმ რელიგიური ორგანიზაციების (გაერთიანებების) საწარმოთა საქმიანობა, რომლებიც გამოსცემენ რელიგიურ (ღვთისმსახურების) ლიტერატურას ან აწარმოებენ (ამზადებენ) რელიგიური დანიშნულების საგნებს; ამ ორგანიზაციების (გაერთიანებების) ან მათი საწარმოების საქმიანობა, რომელიც დაკავშირებულია რელიგიური (ღვთისმსახურების) ლიტერატურის ან რელიგიური დანიშნულების საგნების რეალიზაციასთან (გავრცელებასთან); აგრეთვე ამ სახის საქმიანობით მიღებული სახსრების გამოყენება რელიგიური ორგანიზაციების (გაერთიანებების) რელიგიური საქმიანობის განხორციელების მიზნით.

მუხლი 12. საწარმოები

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის საწარმოებად ითვლება ის წარმონაქმნები, რომლებიც ახორციელებენ ეკონომიკურ საქმიანობას ან შექმნილი არიან ასეთი საქმიანობის განსახორციელებლად, კერძოდ:

ა. საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად შექმნილი იურიდიული პირები;

ბ. უცხო ქვეყნების კანონმდებლობის შესაბამისად შექმნილი კორპორაციები, კომპანიები, ფირმები და სხვა მსგავსი წარმონაქმნები, მიუხედავად იმისა, აქვთ თუ არა იურიდიული პირის სტატუსი;

გ. ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები, რომლებიც წარმოადგენენ ამ ნაწილის „ა“ პუნქტში აღნიშნული წარმონაქმნების სტრუქტურულ ქვედანაყოფებს, აქვთ ცალკე ბალანსი და საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიში;

დ. გაერთიანებები, ამხანაგობები და სხვა ანალოგიური წარმონაქმნები, რომლებიც არ არის გათვალისწინებული ამ ნაწილის „ა“-„გ“ ქვეპუნქტებით.

2. ტერმინი საწარმო არ მოიცავს ინდივიდუალურ საწარმოს.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ. 102

მუხლი 13. საქართველოს საწარმო და უცხოური საწარმო

1. საქართველოს საწარმოდ ითვლება საწარმო, რომლის საქმიანობის ადგილი საქართველოა, ან რომლის მართვის ადგილი საქართველოშია.

2. უცხოურ საწარმოდ ითვლება საწარმო, რომელიც ამ მუხლის მიხედვით არ არის საქართველოს საწარმო.

მუხლი 14. საწარმოს საქმიანობის ადგილი

საწარმოს საქმიანობის ადგილად ითვლება საწარმოს სახელმწიფო რეგისტრაციის ადგილი, ხოლო, თუ ასეთი არ არსებობს, – ადგილი, რომელიც მითითებულია საწარმოს სადამფუძნებლო დოკუმენტებში (წესდებაში, ხელშეკრულებაში, დებულებაში).

მუხლი 15. ინდივიდუალური საწარმოს საქმიანობის ადგილი

ინდივიდუალური საწარმოს საქმიანობის ადგილად ითვლება მეწარმე ფიზიკური პირის ეკონომიკური საქმიანობის ადგილი.

მუხლი 16. საწარმოს მართვის ადგილი

საწარმოს მართვის ადგილად ითვლება ფაქტობრივი მართვის ადგილი, ანუ ადგილი, სადაც საწარმოს ხელმძღვანელობა ასრულებს მმართველობის ფუნქციას.

მუხლი 17. მუდმივი დაწესებულება

1. უცხოელი ფიზიკური პირის ან უცხოური საწარმოს მუდმივ დაწესებულებად საქართველოში ითვლება გადასახადის გადამხდელის დაწესებულება, რომლის მეშვეობითაც ის მთლიანად ან ნაწილობრივ ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას, რწმუნებული პირის საქმიანობის ჩათვლით, გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

2. მუდმივ დაწესებულებას უთანაბრდება:

ა. სამშენებლო მოედანი, სამონტაჟო ან საამწყობო ობიექტი, აგრეთვე ასეთ ობიექტებთან დაკავშირებული საკონტროლო საქმიანობის განხორციელება;

ბ. დანადგარი ან კონსტრუქცია, საბურღი დანადგარი ან ხომალდი, რომლებიც გამოიყენება ბუნებრივი რესურსების დასახვერად, აგრეთვე მათთან დაკავშირებული საკონტროლო საქმიანობის განხორციელება;

გ. მუდმივი ბაზა, სადაც არარეზიდენტი ფიზიკური პირი ეწევა სამეწარმეო საქმიანობას.

3. უცხოური საწარმოს მუდმივ დაწესებულებად საქართველოში არ ითვლება საქართველოში არსებული

დაწესებულება, რომელიც გამოიყენება (მიუხედავად იმისა, თუ ვინ იყენებს მას) მხოლოდ:

ა. ამ უცხოური საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაწარმის შესანახად;

ბ. ამ უცხოური საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაწარმის მარაგების შესანახად – სხვა პირის მიერ მხოლოდ მისი გადამუშავების მიზნით;

გ. ამ უცხოური საწარმოსათვის საქონლის ან ნაწარმის შესყიდვის ან ინფორმაციის შეგროვების მიზნით;

დ. ამ უცხოური საწარმოს ინტერესებიდან გამომდინარე, სხვა მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის საქმიანობის გასაწევად;

ე. ამ ნაწილის „ა“-„დ“ პუნქტებში მითითებულ საქმიანობათა სახეობების ნებისმიერი კომბინაციის განსახორციელებლად.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

მუხლი 18. ინდივიდუალური საწარმო

1. ინდივიდუალურ საწარმოდ ითვლება საწარმო, რომელიც არ წარმოადგენს იურიდიულ პირს და რომლის ერთადერთი მონაწილე და მმართველი არის ერთი ფიზიკური პირი (საწარმოს მესაკუთრე).

2. ინდივიდუალურ საწარმოსთან გათანაბრებულია:

ა. საწარმო, რომლის ერთადერთი მონაწილეები არიან ოჯახის წევრები, იმის და მიუხედავად, ერთად მართავენ ისინი ამ საწარმოს, თუ ერთ-ერთი მათგანი – ურთიერთშეთანხმებით;

ბ. ფერმერული მეურნეობა, რომელიც შექმნილია კანონმდებლობით დადგენილი წესით იურიდიული პირის წარმოქმნის გარეშე და რომლის მესაკუთრეს წარმოადგენს ფიზიკური პირი ან მისი ოჯახის წევრები.

მუხლი 19. ორგანიზაციები

1. ორგანიზაციებად ითვლება შემდეგი წარმონაქმნები:

ა. საზოგადოებრივი და რელიგიური ორგანიზაციები (გაერთიანებები), ფონდები, დაწესებულებები, ასოციაციები (კავშირები) და სხვა ორგანიზაციები, რომლებიც წარმოადგენენ არასამეწარმეო იურიდიულ პირებს საქართველოს კანონმდებლობით ან შექმნილი არიან და მოქმედებენ უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობის მიხედვით, აგრეთვე საბიუჯეტო ორგანიზაციები;

ბ. სახელმწიფოთაშორისი და სამთავრობათშორისო ორგანიზაციები.

2. ორგანიზაციის საქმიანობის ადგილი და ორგანიზაციის მართვის ადგილი განისაზღვრება საწარმოსათვის დადგენილი წესით.

3. ორგანიზაციის მიკუთვნება საქართველოს ან უცხოური ორგანიზაციისათვის ხდება საწარმოსათვის ამ კოდექსით დადგენილი წესის მიხედვით.

4. თუ ორგანიზაცია ეწევა ეკონომიკურ საქმიანობას, მისი ქონებისა და საქმიანობის ნაწილი, რომელიც უშუალოდ უკავშირდება მის სამეწარმეო საქმიანობას, განიხილება როგორც საწარმოს საქმიანობა და ქონება.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 20. საბიუჯეტო ორგანიზაცია

საბიუჯეტო ორგანიზაციად ითვლება სახელმწიფო (მუნიციპალური) საკუთრების ბაზაზე შექმნილი ორგანიზაცია, მათ შორის სახელმწიფო ხელისუფლებისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები, რომლებიც სახელმწიფოს მიერ მათთვის დაკისრებულ მოვალეობებს ასრულებენ დადგენილი ნორმების, ნორმატივებისა და წესების მიხედვით ბიუჯეტიდან გამოყოფილი სახსრებით.

მუხლი 21. საქველმოქმედო ორგანიზაცია

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის საქველმოქმედო ორგანიზაციად ითვლება ორგანიზაცია, რომელიც შექმნილია საქველმოქმედო საქმიანობის განხორციელების მიზნით, რეგისტრირებულია კანონმდებლობით დადგენილი წესით, ეწევა საქველმოქმედო საქმიანობას და აკმაყოფილებს ამ მუხლით დადგენილ მოთხოვნებს.

2. ორგანიზაცია (მისი ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმის ან დასახელებისაგან დამოუკიდებლად) არ ითვლება საქველმოქმედო ორგანიზაციად, თუ იგი:

ა. ისახავს პოლიტიკურ მიზნებს ან ეწევა პოლიტიკურ საქმიანობას, რომელიმე პოლიტიკური პარტიის, საზოგადოებრივი ორგანიზაციის (მოძრაობის) ან ცალკეული ფიზიკური პირის წინასაარჩევნო კამპანიაში პირდაპირი ან არაპირდაპირი მონაწილეობის ჩათვლით;

ბ. ორგანიზაციის შემოსავლებს ან აქტივებს სარგებელი მოაქვს ამა თუ იმ პირისათვის, მათ შორის მისი ქონებისა და მომსახურების საფასურის სახით, გარდა მისი საქველმოქმედო საქმიანობის შედეგად მიღებული სარგებლისა.

მუხლი 22. რელიგიური ორგანიზაცია

ამ კოდექსის მიზნებისათვის რელიგიურ ორგანიზაციად ითვლება ორგანიზაცია, რომელიც შექმნილია რელიგიური საქმიანობის განხორციელების მიზნით და რეგისტრირებულია ასეთად კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 23. საგადასახადო აგენტი

1. საგადასახადო აგენტად ითვლება პირი, რომელსაც ამ კოდექსის ან საგადასახადო კანონმდებლობის სხვა აქტის შესაბამისად ეკისრება გადასახადის გამოანგარიშების, გადამხდელთათვის მისი დაკავებისა და სათანადო ბიუჯეტში (სახელმწიფო ფონდში) გადარიცხვის მოვალეობა.

2. საგადასახადო აგენტი უფლებათა და მოვალეობათა თვალსაზრისით გათანაბრებულია გადასახადის გადამხდელთან, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. საგადასახადო აგენტი ვალდებულია:

ა. სწორად და დროულად გამოიანგარიშოს, დაუკავოს გადასახადის გადამხდელებს და გადარიცხოს ბიუჯეტებში (სახელმწიფო ფონდებში) სათანადო გადასახადები;

ბ. აწარმოოს გადასახადის ყოველი გადამხდელისათვის გადახდილი შემოსავლების, აგრეთვე დაკავებული და ბიუჯეტებში (სახელმწიფო ფონდებში) გადარიცხული გადასახადების აღრიცხვა;

გ. წარუდგინოს საგადასახადო ორგანოებს გადასახადების გამოანგარიშების, დაკავებისა და გადახდის სისწორის კონტროლის განსახორციელებლად აუცილებელი დოკუმენტები;

დ. შეასრულოს საგადასახადო კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოვალეობანი.

4. საგადასახადო კანონმდებლობით დაკისრებულ მოვალეობათა შეუსრულებლობის ან არასათანადოდ შესრულების შემთხვევაში საგადასახადო აგენტი პასუხს აგებს ამ კოდექსით ან საქართველოს სხვა საკანონმდებლო აქტებით დადგენილი წესით.

მუხლი 24. ურთიერთდამოკიდებული პირები

1. ურთიერთდამოკიდებულ პირებად ითვლებიან ის პირები, რომელთა შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობას შეუძლია უშუალო გავლენის მოხდენა მათ შორის გარიგებების პირობებზე ან ეკონომიკურ შედეგებზე.

2. ასეთ განსაკუთრებულ ურთიერთობებს განეკუთვნება, კერძოდ, ურთიერთობები, რომელთა დროსაც:

ა. პირები წარმოადგენენ ერთი საწარმოს დამფუძნებლებს (მონაწილეებს), თუ მათი ჯამური წილი შეადგენს არანაკლებ 20 პროცენტს;

ბ. ერთი პირი პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე პირ-საწარმოში, თუ ასეთი მონაწილეობის წილი შეადგენს არანაკლებ 20 პროცენტს;

გ. ერთი პირი თანამდებობრივი მდგომარეობით ექვემდებარება მეორეს ან ერთი პირი იმყოფება მეორე პირის (პირდაპირი ან არაპირდაპირი) კონტროლის ქვეშ;

დ. პირები წარმოადგენენ ფილიალ საწარმოებს ან იმყოფებიან მესამე პირის პირდაპირი ან არაპირდაპირი კონტროლის ქვეშ;

ე. პირები ერთად (პირდაპირ ან არაპირდაპირ) აკონტროლებენ მესამე პირს;

ვ. პირები ნათესავები არიან.

მუხლი 25. ფიზიკური პირი – რეზიდენტი

1. რეზიდენტად ითვლება ფიზიკური პირი, რომელიც ფაქტობრივად იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე 182 დღეზე მეტ ხანს ნებისმიერ 12-თვიან პერიოდში, რომელიც მთავრდება საგადასახადო წელს, ან იგი საგადასახადო წლის განმავლობაში იმყოფება უცხოეთში საქართველოს სახელმწიფო სამსახურში.

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილთან მიმართებით საქართველოს ტერიტორიაზე ფაქტობრივი ყოფნის დროს არ განეკუთვნება ის დრო, რომლის განმავლობაშიც ფიზიკური პირი იმყოფებოდა საქართველოში:

ა. როგორც პირი, რომელსაც ჰქონდა დიპლომატიური სტატუსი, ან როგორც ასეთი პირის ოჯახის წევრი;

ბ. როგორც თანამშრომელი ორგანიზაციისა, ან როგორც პირი, რომელიც იმყოფებოდა უცხო ქვეყნის სახელმწიფო სამსახურში, ანდა როგორც ასეთი პირის ოჯახის წევრი;

გ. მხოლოდ უცხოეთის ერთი სახელმწიფოდან მეორე სახელმწიფოში გადაადგილებისას საქართველოს ტერიტორიის გავლით, საქართველოს მოქალაქეების გარდა.

3. საქართველოში ყოფნის დღედ ითვლება დღე, რომლის განმავლობაშიც ფიზიკური პირი ფაქტობრივად იმყოფებოდა საქართველოს ტერიტორიაზე, მიუხედავად ამ ყოფნის ხანგრძლივობისა.

4. საქართველოს არარეზიდენტად ითვლება ფიზიკური პირი, რომელიც ამ მუხლის მიხედვით არ არის საქართველოს რეზიდენტი.

5. რეზიდენტის ან არარეზიდენტის სტატუსის დადგენა ხდება ყოველი საგადასახადო პერიოდის მიმართ.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 26. ფიზიკური პირი – მეწარმე

1. ფიზიკური პირი ითვლება მეწარმედ, თუ ის არის ინდივიდუალური მეწარმე „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონის მე-2 მუხლის მიხედვით და, თუ ის დამოუკიდებლად და თავისი რისკით ეწევა სამეწარმეო საქმიანობას იურიდიული პირის წარმოქმნის გარეშე.

2. ფიზიკური პირის მიერ სამეწარმეო საქმიანობის განხორციელება რეგისტრაციის, ლიცენზიის, მოწმობის ან სხვა მსგავსი დოკუმენტის აღების დადგენილი წესის დარღვევით არ ითვლება ამ ფიზიკური პირის დაბეგვრის მიზნით მისი მეწარმედ არცნობის საფუძვლად.

3. (ამოღებულია).

მუხლი 27. საბაზრო ფასი

1. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასად ითვლება თავისუფალი საბაზრო ფასი, რომელიც ყალიბდება ბაზარზე იდენტური (ხოლო მისი არარსებობის შემთხვევაში – მსგავსი) საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მოთხოვნისა და მიწოდების ურთიერთქმედებისას და საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) შესაბამის ბაზარზე იმ პირებს შორის დადებული გარიგების საფუძველზე, რომლებიც ამ კოდექსის 24-ე მუხლის მიხედვით არ წარმოადგენენ ურთიერთდამოკიდებულ პირებს.

2. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასი განისაზღვრება ამ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაციის მომენტისათვის იდენტურ (ერთგვაროვან) საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე) დადებულ შესაბამის გარიგებათა შესახებ ინფორმაციის საფუძველზე.

3. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასის განსაზღვრისას ურთიერთდამოკიდებულ პირებს შორის გარიგებები მხედველობაში მიიღება მხოლოდ იმ პირობით, თუ მათი ურთიერთდამოკიდებულება გავლენას ვერ მოახდენს გარიგებათა შედეგებზე.

4. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ბაზრად ითვლება ამ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიმოქცევის სფერო, რომელიც განისაზღვრება გამყიდველის (მყიდველის) შესაძლებლობის გათვალისწინებით, რეალურად და მნიშვნელოვანი დანახარჯის გარეშე გაყიდოს (შეიძინოს) საქონელი (სამუშაო, მომსახურება) მყიდველთან (გამყიდველთან) მიმართებით უახლოეს ტერიტორიაზე საქართველოში ან მის ფარგლებს გარეთ.

5. თუ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) შესაბამის ბაზარზე იდენტურ (ერთგვაროვან) საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე) დადებული გარიგება ან ამ ბაზარზე ასეთი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდება არ არსებობს, საბაზრო ფასი განისაზღვრება იმ ფასებით, რომლებიც ჩამოყალიბებულია იდენტურ საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე) შესაბამისი გარიგებით საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაციის მომენტისათვის უახლოეს დღეს, რომელიც უშუალოდ წინ უსწრებს ან მოჰყვება ასეთი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაციის მომენტს არა უმეტეს 30 დღით. ამასთან, ფასიანი ქაღალდის საბაზრო ფასი განისაზღვრება ამავე ემიტენტის ასეთივე ფასიანი ქაღალდის საბირჟო კოტირებებით აღნიშნული ფასიანი ქაღალდის რეალიზაციის მომენტისათვის უახლოეს დღეს, რომელიც წინ უსწრებს ამ ფასიანი ქაღალდის რეალიზაციის მომენტს და რომელზედაც გამოცხადდა აღნიშნული კოტირებები.

6. თუ ამ მუხლის პირველი – მე-5 ნაწილების დებულებათა გამოყენება შეუძლებელია, მაშინ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასი განისაზღვრება ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტროს მიერ ფინანსთა სამინისტროსთან შეთანხმებით დადგენილი წესით. ამასთან, მხედველობაში მიიღება მსგავს შემთხვევებში ჩვეულებრივი ხარჯები საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) წარმოებას ან/და რეალიზაციაზე (შემენის ფასი და ნარჩენი ღირებულება), მსგავს შემთხვევებში ტრანსპორტირების, შენახვის, დაზღვევის ჩვეულებრივი და სხვა მსგავსი ხარჯები, აგრეთვე არაურთიერთდამოკიდებულ პირებს შორის გარიგებისას ჩვეულებრივი წანამატები ფასზე ან ფასდათმობები, რომლებიც ითვალისწინებს მოთხოვნისა და მიწოდების ფაქტორებს საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ბაზარზე. აღნიშნული ფასდათმობები მხედველობაში მიიღება, კერძოდ, საქონლის ხარისხის ან სხვა სამომხმარებლო თვისებების დაკარგვისას, საქონლის ვარგისიანობის ან რეალიზაციის ვადის გასვლისას (გასვლის თარიღის მოახლოებისას).

7. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) გაცვლის ოპერაციები (ბარტერული ოპერაციები) განიხილება როგორც გარიგებები, რომელთა მიხედვითაც გამცვლელ მხარეთაგან თითოეული ახდენს თავისი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაციას და იძენს სხვა საქონელს (სამუშაოს, მომსახურებას). ამასთან, ასეთი ოპერაციის დროს რეალიზებული (შემენილი) საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასი განისაზღვრება ამ მუხლის მიხედვით.

8. გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს წარუდგინოს საგადასახადო ორგანოს მტკიცებები, ხოლო საგადასახადო ორგანო საკმარისი საფუძვლის არსებობისას ეთანხმება წარმოდგენილ მტკიცებებს, რომ სათანადო გარიგების მიმართ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ფასის განსაზღვრისას და აღიარებისას გამოყენებულ იქნეს ამ მუხლში მითითებული წესისაგან განსხვავებული წესი.

9. საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასის განსაზღვრისას და აღიარებისას გამოიყენება ინფორმაციის ოფიციალური წყაროები საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასებისა და საბირჟო კოტირებების შესახებ, აღმასრულებელი ხელისუფლების შესაბამისი ორგანოების საინფორმაციო ბაზა, საგადასახადო ორგანოებისათვის გადასახადის გადამხდელთა მიერ მიწოდებული ინფორმაცია, აგრეთვე სხვა სარწმუნო ინფორმაცია.

10. ბუნებრივ რესურსებზე გადასახადის გაანგარიშების მიზნით ფასს ამ კოდექსის მე-10 კარში მოყვანილი ბუნებრივი რესურსების სახეობებისა და ჯგუფების მიხედვით (გარდა 194-ე მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებში მითითებული ბუნებრივი რესურსებისა), ადგენს საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტრო შესაბამისი რესურსებით სარგებლობის საუწყებოთაშორისო სალიცენზიო საექსპერტო საბჭოს რეკომენდაციით. ხოლო 194-ე მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებში მითითებულ ბუნებრივ რესურსებზე – საქართველოს სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტის რეკომენდაციით.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 28. საგადასახადო ვალდებულება

1. საგადასახადო ვალდებულებად ითვლება გადასახადის გადამხდელის ვალდებულება, გადაიხადოს კანონით დაწესებული გადასახადი.
2. საგადასახადო ვალდებულების წარმოშობის, შეცვლისა და შეწყვეტის, აგრეთვე მისი შესრულების წესი და პირობები რეგულირდება მხოლოდ ამ კოდექსით ან/და საგადასახადო კანონმდებლობის სხვა აქტებით.
3. საგადასახადო ვალდებულება ეკისრება გადასახადის გადამხდელს საგადასახადო კანონმდებლობით დადგენილ იმ გარემოებათა წარმოქმნის მომენტიდან, რომლებიც ითვალისწინებენ გადასახადის გადახდას.

მუხლი 29. კოდექსში გამოყენებულ ტერმინთა განსაზღვრებანი

ამ კოდექსის მიზნებისათვის გამოყენებულ ტერმინებს აქვთ შემდეგი მნიშვნელობები:

1. პირი – ფიზიკური პირი საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მიხედვით, აგრეთვე საწარმო (ორგანიზაცია) საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მიხედვით.
2. გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი – საგადასახადო ორგანოს მიერ ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის მიკუთვნებული ნომერი.
3. გადასახადების ადმინისტრირება – გადასახადების გამომანგარიშებასთან, გადახდასთან, დეკლარირებასა და კონტროლთან, აგრეთვე გადასახადის გადამხდელთა აღრიცხვასა და ინფორმირებასთან დაკავშირებული ფორმებისა და მეთოდების ერთობლიობა, რასაც საგადასახადო ორგანოები ახორციელებენ საგადასახადო კანონმდებლობის აღსრულების პროცესში.
4. ნათესავები:
 - ა. მეუღლეები;
 - ბ. აღმავალი ან დამავალი შტოს ნათესავები;
 - გ. დები (ძმები);
 - დ. დისწულები (ძმისწულები);
 - ე. დის ქმარი (ძმის ცოლი);
 - ვ. მშობლების დები (ძმები);
 - ზ. პირები, რომლებიც ხანგრძლივი მეურვეობის შედეგად ერთმანეთთან დაკავშირებულნი არიან როგორც მშობლები და შვილები.
 - თ. ნათესაობის განსაზღვრისას გერი დები (ძმები) გათანაბრებულია ღვიძლ დებთან (ძმებთან), ხოლო შვილად აყვანილნი – ღვიძლ შვილებთან; სამეურვეო ურთიერთობები გათანაბრებულია საოჯახო ერთობასთან (რომლის დროსაც პირები ერთმანეთთან დაკავშირებულნი არიან როგორც მშობლები და შვილები), რაც, თავის მხრივ, უთანაბრდება ნათესაურ ურთიერთობას; საოჯახო ერთობის შეწყვეტა აღნიშნულ პირებს შორის, მხედველობაში არ მიიღება მათ შორის მშობლისა და შვილის ურთიერთობის შენარჩუნებისას.
5. დასაბეგრი ქონების ადგილსამყოფელი – ადგილი, სადაც მოცემული ქონება ფაქტობრივად იმყოფება ან რეგისტრირებულია კანონმდებლობით დადგენილი წესით.
6. ფიზიკური პირის საცხოვრებელი ადგილი – ადგილი, სადაც ფიზიკური პირი ფაქტობრივად ცხოვრობს.
7. რეზიდენტი – ფიზიკური პირი-რეზიდენტი, საქართველოს საწარმო, საქართველოს ორგანიზაცია, აგრეთვე ინდივიდუალური საწარმო, რომლის მართვის ან საქმიანობის ადგილი საქართველოშია.
8. არარეზიდენტი – პირი, რომელიც არ არის რეზიდენტი.
9. დასაბეგრი ბრუნვა – დასაბეგრი ოპერაციების ერთობლიობა.
10. მომსახურების გაწევა – კომპენსაციის მიზნით გაწეული ნებისმიერი ეკონომიკური საქმიანობა, რომელიც არ წარმოადგენს საქონლის მიწოდებას ან სამუშაოს შესრულებას; აგრეთვე ისეთი მომსახურება, რომელიც დამატებული ღირებულების გადასახადის მიზნებისათვის არ გულისხმობს ფულზე ან მიწაზე საკუთრების გადაცემას ან დამქირავებლისათვის (სამუშაოს მიმცემისათვის) დაქირავებული პირის მიერ მომსახურების გაწევას.

მომსახურებაში შედის:

 - ა. სატრანსპორტო და საექსპედიტორო მომსახურება, მათ შორის გაზის, ნავთობის, ნავთობპროდუქტების, ელექტრო და თბოენერჯის ტრანსპორტირება;
 - ბ. მოძრავი და უძრავი ქონების იჯარით გადაცემა;
 - გ. კავშირგაბმულობის მომსახურება, საყოფაცხოვრებო და საბინაო-კომუნალური მომსახურება;
 - დ. ფიზიკური კულტურისა და სპორტის მომსახურება;
 - ე. სარეკლამო მომსახურება;
 - ვ. საინოვაციო მომსახურება, მონაცემთა დამუშავებისა და საინფორმაციო უზრუნველყოფის მომსახურება;
 - ზ. საქონლის სარეალიზაციოდ მომზადების მომსახურება;
 - თ. საქონლისა თუ სხვა ქონების შენახვის ან/და დაცვის მომსახურება;
 - ი. სხვა მომსახურება.
11. სამუშაო – გეოლოგიურ-სამიეზო, სამშენებლო-სამონტაჟო, სარემონტო, სამეცნიერო-კვლევითი ან საცდელ-საკონსტრუქტორო სამუშაოები.
12. სამუშაოს შესრულება – სამუშაოს შესრულება კომპენსაციის მიღების მიზნით.
13. საქონელი – მატერიალური ან არამატერიალური ქონება, მათ შორის ელექტრო ან თბოენერჯია, გაზი და წყალი, გარდა ფულისა და მიწისა; დამატებული ღირებულების გადასახადის მიზნებისათვის.

14. საქონლის ექსპორტი, საქონლის რეექსპორტი, საქონლის იმპორტი, საქონლის რეიმიპორტი, საქართველოს საბაჟო ტერიტორია, საქონლის ტრანზიტი, საქონლის დროებით შემოტანა – საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით.

15. საქონლის მიწოდება – საქონელზე საკუთრების უფლების გადაცემა, რეალიზაციის, გაცვლის, უსასაყიდლოდ გადაცემის, ხელფასის ნატურალური ფორმით ანაზღაურების ჩათვლით, ყველა სხვა სახის გადახდა ნატურით. საქართველოს პარლამენტის მიერ რატიფიცირებული საერთაშორისო ხელშეკრულებებით განსაზღვრული პროექტების (მათ შორის, მოსამზადებელი ეტაპის) განმახორციელებელი საჯარო სამართლის იურიდიული პირების მიერ, რომლებთანაც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს გაფორმებული აქვს პროექტის განხორციელების უფლებამოსილების შესახებ ხელშეკრულება, ამ პროექტების ფარგლებში საქონლის სხვა პირებისათვის გადაცემა არ განიხილება საქონლის მიწოდებად.

16. ფინანსური მომსახურება :

ა. კრედიტების, საკრედიტო გარანტიებისა და ფულად-საკრედიტო ოპერაციებზე სხვა გარანტიების გაცემა ან გადაცემა, მათ შორის პირის მიერ გაცემული კრედიტებისა და საკრედიტო გარანტიების მართვა;

ბ. ოპერაციები, რომლებიც დაკავშირებულია კლიენტების დეპოზიტებისა და ანგარიშების მომსახურებასთან, ანგარიშსწორებებთან, ფულად გზავნილებთან, სასესხო ვალდებულებებსა და საგადახდელო ინსტრუმენტებთან;

გ. გადახდის კანონიერი საშუალებების – ვალუტის, ფულის, ბანკნოტების (გარდა ნუმისმატიკური მიზნით გამოყენებულისა) მიმოქცევასთან დაკავშირებული ოპერაციები;

დ. საწესდებო კაპიტალში წილის, აქციების, ობლიგაციების, სერტიფიკატების, თამასუქების, ჩეკებისა და სხვა ფასიანი ქაღალდების მიმოქცევასთან დაკავშირებული ოპერაციები და მათი მომსახურება (გარდა ფასიანი ქაღალდების მატერიალიზებული ფორმებით შენახვისა და რეგისტრაციის მომსახურებისა);

ე. წარმოებულ და სინთეზურ ფინანსურ ინსტრუმენტებთან, ფორვარდულ შეთანხმებებთან, ოფციონებსა და მსგავს ინსტრუმენტებთან დაკავშირებული ოპერაციები და მათი მომსახურება;

ვ. საინვესტიციო ფონდების მართვასთან დაკავშირებული მომსახურება;

ზ. დაზღვევისა და გადაზღვევის ოპერაციები.

17. დივიდენდი – წმინდა მოგების ნაწილი, რომელიც იურიდიული პირის მიერ კალენდარული წლის შედეგების მიხედვით ნაწილდება პარტნიორთა შორის, ან იურიდიული პირის ლიკვიდაციისას ქონების განაწილებით მიღებული შემოსავალი, გარდა საწესდებო და საემისიო კაპიტალის ქონებისა.

18. საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული შემოსავალი:

ა. საქართველოში დაქირავებით მუშაობის შედეგად მიღებული შემოსავალი;

ბ. საქართველოში წარმოებული საქონლის მიწოდებით, სამუშაოს შესრულებით ან/და მომსახურების გაწევით მიღებული შემოსავალი;

გ. შემოსავალი, რომელიც შეიძლება მიეკუთვნოს საქართველოს ტერიტორიაზე მდებარე მუდმივ დაწესებულებას, იმ შემოსავლის ჩ ათვლით, რომელიც შეიძლება შეიქმნას საქართველოში ისეთივე ან მსგავსი საქონლის რეალიზაციით, მსგავსი მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით საქონლის რეალიზაციით; აგრეთვე საქართველოში სამეწარმეო საქმიანობით მიღებული შემოსავალი, რომელსაც აქვს მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით განხორციელებული საქმიანობის იდენტური ან მსგავსი ხასიათი;

დ. საქართველოში სამეწარმეო საქმიანობასთან დაკავშირებული უიმედო ვალების ჩამოწერის შედეგად ვალდებულებების გაუქმებითა და ძირითად საშუალებათა რეალიზაციით მიღებული შემოსავლები ამ კოდექსის 54-ე მუხლის მე-7 ნაწილის მიხედვით ან კომპენსაციის შედეგად 79-ე მუხლის მიხედვით;

ე. რეზიდენტი იურიდიული პირისაგან მიღებული დივიდენდები და ასეთ იურიდიულ პირში პარტნიორის წილის რეალიზაციით მიღებული შემოსავლები;

ვ. რეზიდენტისაგან პროცენტით მიღებული შემოსავალი;

ზ. რეზიდენტის მიერ გადახდილი პენსია;

თ. საქართველოს ტერიტორიაზე მუდმივი დაწესებულების ან ქონების მქონე პირისაგან პროცენტით მიღებული შემოსავალი, თუ ამ პირის დავალიანება დაკავშირებულია მის მუდმივ დაწესებულებასთან ან ქონებასთან;

ი. საქართველოში არსებულ ან გამოყენებულ უფლებებთან ან ქონებასთან დაკავშირებული როიალტის ფორმით მიღებული შემოსავალი; ამ მუხლის 21-ე ნაწილით განსაზღვრული შემოსავალი, რომელიც მიიღება საქართველოში არსებული ან გამოყენებული ქონების რეალიზაციით ან გადაცემით;

კ. საქართველოში გამოყენებული მოძრავი ქონების იჯარით გადაცემით მიღებული შემოსავალი;

ლ. საქართველოში არსებული და სამეწარმეო საქმიანობაში გამოყენებული უძრავი ქონებით მიღებული შემოსავალი, ასეთ ქონებაში პარტნიორის წილის რეალიზაციით მიღებული შემოსავლის ჩათვლით;

მ. იმ საწარმოს აქციების ან პარტნიორის წილის რეალიზაციით მიღებული შემოსავალი, რომლის აქტივების ღირებულება უმეტესწილად პირდაპირ ან არაპირდაპირ წარმოადგენს საქართველოში არსებული უძრავი ქონების ღირებულებას;

ნ. რეზიდენტის მიერ ქონების რეალიზაციით მიღებული სხვა შემოსავლები, რომლებიც არ არის დაკავშირებული სამეწარმეო საქმიანობასთან;

ო. საქართველოს საწარმოდან ან საქართველოს ტერიტორიაზე მდებარე მუდმივი დაწესებულებიდან – მართვისათვის, აგრეთვე საფინანსო და სადაზღვევო მომსახურებისათვის (გადაზღვევის მომსახურების

ჩათვლით) ან მათთან კონტრაქტის საფუძველზე მიღებული შემოსავალი;

3. საქართველოში რისკის დაზღვევის ან გადაზღვევის ხელშეკრულების საფუძველზე სადაზღვევო შენატანების სახით მიღებული შემოსავალი;

ჟ. საქართველოსა და სხვა სახელმწიფოებს შორის კავშირგაბმულობაში ან გადაზიდვებში ტელესაკომუნიკაციო ან სატრანსპორტო მომსახურებით მიღებული შემოსავალი;

რ. საქართველოში საქმიანობით მიღებული სხვა შემოსავალი;

ს. ამ ნაწილის „ა“-„რ“ პუნქტებით გათვალისწინებული შემოსავლების წყაროს განსაზღვრისას მხედველობაში არ მიიღება შემოსავლის თანხის მიღების ადგილი.

19. ძირითადი საშუალებები – ამ კოდექსის 54-ე მუხლის მიხედვით ამორტიზაციას დაქვემდებარებული ერთ წელზე მეტი ხნის სამსახურის ვადის მქონე მატერიალური აქტივები.

20. პროცენტი – სავალო ვალდებულებებთან, მათ შორის კრედიტებსა (სესხებს) და დეპოზიტებთან (ანაბრებთან) დაკავშირებული გადასახდელი.

21. როიალტი:

ა. საფასური სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვებისა და ტექნოგენური წარმონაქმნების გადამუმავების პროცესში წიაღით სარგებლობის უფლებისათვის;

ბ. გადასახდელის სახით მიღებული შემოსავალი:

– საავტორო უფლებების, პროგრამული უზრუნველყოფის, პატენტის, ნახაზის ან მოდელის, სავაჭრო ნიშნისა და სხვა თანამდევ უფლებათა გამოყენებისათვის ან გამოყენების უფლებისათვის;

– სამრეწველო, სავაჭრო ან სამეცნიერო-კვლევითი მოწყობილობის გამოყენებისათვის ან გამოყენების უფლებისათვის;

– ნოუ-ჰაუს გამოყენებისათვის;

– კინოფილმების, ვიდეოფილმების, ხმის ჩანაწერების ან ჩაწერის სხვა საშუალებათა გამოყენებისათვის ან გამოყენების უფლებისათვის;

– ამ ნაწილით გათვალისწინებულ უფლებებთან დაკავშირებით ტექნიკური დახმარების გაწევისათვის ან ამ უფლებათა გამოყენებისაგან თავის შეკავებისათვის.

22. ოჯახი – ერთად მცხოვრები მეუღლეები, მშობლები და შვილები, რომლებიც საერთო მეურნეობას ეწევიან.

23. წმინდა მოგება – მოგება, მოგების გადასახადის გამოკლებით.

24. პარტნიორი (მონაწილე) – „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონის მიხედვით.

25. არაპირდაპირი გადასახადი – გადასახადი (დღგ, აქციზი და სხვა), რომელიც დგინდება მიწოდებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ფასზე დანამატის სახით და რომელსაც იხდის მომხმარებელი ამ გადასახადით გაზრდილი ფასით საქონლის შეძენისას.

არაპირდაპირი გადასახადის ბიუჯეტში შეტანის ვალდებულება ეკისრება საქონლის (სამუშაოს მომსახურების) მიმწოდებელს, რომელიც ამ კოდექსის III და IV კარების მიზნებისათვის იწოდება გადასახადის გადამხდელად.

26. გადაზიდვები – ნებისმიერი სახის სატრანსპორტო საშუალებებით ტვირთის გადაზიდვა, რაზეც გამოწერილია ერთიანი სატრანსპორტო დოკუმენტი გაგზავნის, დანიშნულების და სატრანზიტო ქვეყნების საბაჟო ტერიტორიაზე, ერთი ან რამდენიმე საზღვრის გადაკვეთით, ერთი ქვეყნის ნებისმიერი გაგზავნის საბაჟოდან მეორე ქვეყნის დანიშნულების საბაჟომდე ამავე და სხვა ქვეყნების ერთი ან რამდენიმე შუალედური საბაჟოს გავლით.

27. სამისიო კაპიტალი – სხვაობა საწარმოს მიერ აქციების განთავსებიდან მიღებულ ამონაგებსა და მათ საერთო ნომინალურ ღირებულებას შორის.

28. უიმედო ვალი – ვადაგადაცილებული დავალიანება, რომელიც წარმოიქმნა საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობით გათვალისწინებული გადასახადებით, ჯარიმებითა და საურავებით და რომლის დროსაც გადასახადის გადამხდელის ქონების მიმართ იძულებითი ღონისძიებების გამოყენების შედეგად დადგინდა, რომ გადასახადის გადამხდელს არ გააჩნია ქონება და აქტივები, ან მისი ქონება იმდენად მცირეა, რომ არ იფარება სასამართლოს ხარჯები.

29. საექვო ვალი – თანხა, რომელიც ნაწილობრივ ან მთლიანად ეკისრება გადასახადის გადამხდელს და რომელიც ბუღალტრული სტანდარტების მიხედვით განსაზღვრულია, როგორც ამოუღებელი დროისა და სხვა ფაქტორების გამო.

30. დანაკლისი – საწარმოში მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის ინვენტარიზაციის შედეგად ბუღალტრულ ჩანაწერებთან შედარებისას გამოვლენილი დანაკარგი. ხოლო ისეთი ფასეულობების მიმართ, რომელთა დასაწყობება და შესაბამისად ინვენტარიზაცია ფიზიკურად შეუძლებელია (ელექტროენერგია, ბუნებრივი გაზი და სხვა) დანაკლისად ჩაითვლება სხვაობა შეძენილ (შეძენის დამადასტურებელი დოკუმენტის მიხედვით) და რეალიზებულ, საწარმოდან ფაქტობრივად გასულ ფასეულობათა შორის, თუ ვერ დგინდება დებიტორი (ამნაზღაურებელი) ან/და მიმთვისებელი. ამასთან, თუ შესაბამისი უფლებამოსილი ორგანოების მიერ დადგენილია დანაკარგის მაქსიმალური ზღვრული ოდენობა, მაშინ დანაკლისად ჩაითვლება ამ ოდენობის ზევით არსებული დანაკარგი. დანაკლისი ყველა შემთხვევაში განიხილება, როგორც მისი აღმოჩენის მომენტში ნაღდი ანგარიშსწორებით განხორციელებული მიწოდება საბაზრო ან, რეგულირებადი ფასების არსებობის შემთხვევაში, რეგულირებადი ფასით.

31. აქტივის ეკონომიკური სამსახურის ვადა – ბულატრული აღრიცხვის სტანდარტი „ბაასს 17“-ის მიხედვით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 10 ნოემბრის კანონი №606-სსმI, №43, 01.12. 2000წ., მუხ.125

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

თავი 3

საგადასახადო ვალდებულებათა შესრულების ზოგადი წესები

მუხლი 30. საგადასახადო ვალდებულების შესრულება

1. საგადასახადო ვალდებულების შესრულებად ითვლება გადასახადის თანხის გადახდა დადგენილ ვადაში.

2. საგადასახადო ვალდებულების შესრულება წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელის ერთ-ერთ ძირითად ვალდებულებას. საგადასახადო ვალდებულება სრულდება გადასახადის გადამხდელისათვის დაკისრებული არსაგადასახადო ხასიათის ვალდებულებათაგან დამოუკიდებლად.

3. საგადასახადო ვალდებულება სრულდება უშუალოდ გადასახადის გადამხდელის მიერ, თუ საგადასახადო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი. საგადასახადო კანონმდებლობით დადგენილ შემთხვევაში საგადასახადო ვალდებულების შესრულება შეიძლება დაეკისროს სხვა ვალდებულ პირს.

4. აკრძალულია გადასახადის გადამხდელის ან სხვა ვალდებულები პირის მიერ საგადასახადო ვალდებულების შესრულებაზე ცალმხრივად უარის თქმა ან მისი შესრულების წესის ცალმხრივად შეცვლა, თუ ეს გათვალისწინებული არ არის საგადასახადო კანონმდებლობით.

5. გადასახადის გადამხდელი ან სხვა ვალდებულები პირი პასუხს აგებს საგადასახადო ვალდებულების შესრულებაზე მთელი თავისი კუთვნილი ქონებით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

მუხლი 31. საგადასახადო ვალდებულების შესრულება საწარმოს (ორგანიზაციის) ლიკვიდაციისას

1. საწარმოს (ორგანიზაციის) ლიკვიდაციისას საგადასახადო ვალდებულება სრულდება ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) სალიკვიდაციო კომისიის მიერ მისი (საწარმოს, ორგანიზაციის) ფულადი სახსრებით, აგრეთვე ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) ქონების რეალიზაციით მიღებული სახსრებით. სალიკვიდაციო კომისია ვალდებულია შეასრულოს აგრეთვე საწარმოს (ორგანიზაციის) იმ ფილიალისა და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფის საგადასახადო ვალდებულებები, რომლებიც ამ კოდექსის მე-12 მუხლის თანახმად ითვლებიან საწარმოებად. ფილიალის ან სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფის ლიკვიდაციისას საგადასახადო ვალდებულება სრულდება უშუალოდ საწარმოს (ორგანიზაციის) მიერ, რომლის შემადგენლობაშიც შედიოდა იგი, ხოლო თავად ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) ლიკვიდაციისას – ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) სალიკვიდაციო კომისიის მიერ.

2. თუ ლიკვიდაციისას საგადასახადო ვალდებულების შესრულების მიზნით საწარმოს (ორგანიზაციის) ფულადი სახსრები მისი ქონების რეალიზაციის შედეგად მიღებული სახსრების ჩათვლით, არ არის საკმარისი ამ ვალდებულების სრული მოცულობით შესასრულებლად, საგადასახადო ვალდებულების დარჩენილი დავალიანება უნდა დაიფაროს ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) პარტნიორთა მიერ, თუ კანონის, აგრეთვე წესდების ან სხვა სადამფუძნებლო დოკუმენტების თანახმად მათ აკისრიათ სოლიდარული პასუხისმგებლობა ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) ვალდებულებათა შესრულებისათვის. ინდივიდუალური საწარმოს ლიკვიდაციისას დარჩენილი დავალიანების დაფარვა ანალოგიური წესით ეკისრება ინდივიდუალური საწარმოს ქონების მესაკუთრეს.

3. საწარმოს (ორგანიზაციის) ლიკვიდაციისას საგადასახადო ვალდებულება სრულდება ლიკვიდაციის დაწყებიდან არა უგვიანეს ერთი თვის განმავლობაში. ობიექტურ გარემოებათა არსებობისას საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს გააგრძელოს საგადასახადო ვალდებულების შესრულების აღნიშნული ვადა, მაგრამ არა უმეტეს ორი თვისა. ვადის გაგრძელება არ აჩერებს 252-ე მუხლის მიხედვით საურავის დარიცხვას.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 32. საგადასახადო ვალდებულების შესრულება საწარმოს (ორგანიზაციის) რეორგანიზაციისას

1. რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულება სრულდება ამ მუხლით განსაზღვრული მისი მემკვიდრის (მემკვიდრეების) მიერ.

2. რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულების შესრულება ეკისრება მის მემკვიდრეს (მემკვიდრეებს), მიუხედავად იმისა, რეორგანიზაციის დასრულებამდე იყო თუ არა ცნობილი მემკვიდრისათვის (მემკვიდრეებისათვის) რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მიერ საგადასახადო

ვალდებულებათა შეუსრულებლობის ან არასათანადოდ შესრულების ფაქტები ან გარემოებები. მემკვიდრე (მემკვიდრეები) ვალდებულია გადაიხადოს რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მიმართ დარიცხული ყველა საურავი და საწარმოს (ორგანიზაციის) რეორგანიზაციის დასრულებამდე საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევისათვის დაკისრებული ჯარიმა. ამ პუნქტის დებულებები ვრცელდება იმ რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მემკვიდრეზედაც (მემკვიდრეებზედაც), რომელიც თვითონ იყო აღიარებული სხვა საწარმოს (ორგანიზაციის) მემკვიდრედ (მემკვიდრეებად) და არ შეასრულა ან არასათანადოდ შეასრულა ასეთი მემკვიდრეობით წარმოშობილი ვალდებულებები გადასახადებისა და აღნიშნული სხვა რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) კუთვნილი საურავისა და ჯარიმის თანხების გადახდასთან დაკავშირებით.

3. საწარმოს (ორგანიზაციის) რეორგანიზებისას ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) მემკვიდრის (მემკვიდრეების) მიერ მისი საგადასახადო ვალდებულების შესრულების ვადები არ იცვლება.

4. რამდენიმე საწარმოს (ორგანიზაციის) შერწყმისას თითოეული ამ საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულებათა შესრულების მემკვიდრედ ითვლება შერწყმის შედეგად შექმნილი საწარმო (ორგანიზაცია).

5. ერთი საწარმოს (ორგანიზაციის) მეორე საწარმოსთან (ორგანიზაციასთან) მიერთებისას მიერთებული საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულებათა შესრულების მემკვიდრედ ითვლება საწარმო (ორგანიზაცია), რომელსაც მიუერთდა ეს საწარმო (ორგანიზაცია).

6. საწარმოს (ორგანიზაციის) რამდენიმე საწარმოდ (ორგანიზაციად) გაყოფისას თავდაპირველი საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულების შესრულების მემკვიდრეებად ითვლებიან ასეთი გაყოფის შედეგად შექმნილი საწარმოები (ორგანიზაციები).

7. რამდენიმე მემკვიდრის არსებობისას რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულების შესრულებაში თითოეული მათგანის წილი განისაზღვრება გამყოფი ბალანსით ან სხვა გადამცემი აქტით. თუ გამყოფი ბალანსი ან სხვა გადამცემი აქტი არ იძლევა რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მემკვიდრის წილის განსაზღვრის საშუალებას ან გამორიცხავს მისი რომელიმე მემკვიდრის მიერ საგადასახადო ვალდებულების სრული მოცულობით შესრულების შესაძლებლობას, ახლად წარმოქმნილ საწარმოებს (ორგანიზაციებს) ეკისრებათ სოლიდარული პასუხისმგებლობა რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) ან მისი შესაბამისი ნაწილის საგადასახადო ვალდებულების შესრულებისათვის.

8. საწარმოს (ორგანიზაციის) ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმის შეცვლისას რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) საგადასახადო ვალდებულების შესრულების მემკვიდრედ ითვლება ასეთი რეორგანიზაციის შედეგად შექმნილი საწარმო (ორგანიზაცია).

9. საწარმოს (ორგანიზაციის) შემადგენლობიდან ერთი ან რამდენიმე საწარმოს (ორგანიზაციის) გამოყოფისას გამოყოფილ საწარმოებს (ორგანიზაციებს) არ უჩნდებათ საგადასახადო ვალდებულების შესრულების მემკვიდრეობითობა რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მიმართ, თუ ასეთი რეორგანიზაცია მიზნად არ ისახავს რეორგანიზებული საწარმოს (ორგანიზაციის) მიერ საგადასახადო ვალდებულებისაგან თავის არიდებას.

მუხლი 33. გარდაცვლილი, უგზო-უკვლოდ დაკარგული ან ქმედუუნარო ფიზიკური პირის საგადასახადო ვალდებულების შესრულება

1. გარდაცვლილი ფიზიკური პირის საგადასახადო ვალდებულებას ასრულებს მისი მემკვიდრე (მემკვიდრეები) მემკვიდრეობის მიღების დღიდან მემკვიდრეობით მიღებული ქონების ღირებულების ფარგლებში და სამკვიდრო ქონებაში მისი (მათი) წილის პროპორციულად.

2. მემკვიდრის (მემკვიდრეების) არარსებობის შემთხვევაში გარდაცვლილი პირის საგადასახადო ვალდებულება წყდება.

3. სასამართლოს მიერ ქმედუუნაროდ ან უგზო-უკვლოდ დაკარგულად აღიარებული პირის საგადასახადო ვალდებულებას ასრულებს ის, ვინც განაგებს ამ ქმედუუნარო ან უგზო-უკვლოდ დაკარგული პირის ქონებას, ამ ქონების ხარჯზე.

4. დადგენილი წესით უგზო-უკვლოდ დაკარგულად ან ქმედუუნაროდ აღიარებული პირის საგადასახადო ვალდებულება, დარიცხული საურავი და ჯარიმები ჩამოიწერება იმ შემთხვევაში, თუ ამ ფიზიკური პირის ქონება არასაკმარისია მისი საგადასახადო ვალდებულების შესასრულებლად და საურავებისა და ჯარიმების გადასახდელად.

5. პირის უგზო-უკვლოდ დაკარგულად ან ქმედუუნაროდ აღიარების გაუქმების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების დღიდან განახლდება ადრე ჩამოწერილი საგადასახადო ვალდებულების მოქმედება, საურავების დარიცხვა და ჯარიმების დაკისრება.

მუხლი 34. საგადასახადო ვალდებულების შესრულების წესი

1. გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ბაზის, გადასახადის განაკვეთისა და საგადასახადო შეღავათების გათვალისწინებით დამოუკიდებლად გამოიანგარიშებს საანგარიშო პერიოდისათვის გადასახდელ გადასახადის თანხას, თუ საგადასახადო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. ამ კოდექსით ან საგადასახადო კანონმდებლობის სხვა აქტებით დადგენილ შემთხვევებში გადასახდელი გადასახადის თანხის გამოანგარიშების ვალდებულება შეიძლება დაეკისროს საგადასახადო ორგანოს ან საგადასახადო აგენტს.

3. გადასახადი გამოიანგარიშება შესაბამისი გადასახადისათვის ამ კოდექსით ან საგადასახადო კანონმდებლობის სხვა აქტებით დადგენილი წესით.

4. გადასახადის გადასახდელი თანხა დადგენილ ვადებში ი გადაიხდება (გადაირიცხება) გადასახადის გადამხდელის ან სხვა ვალდებული პირის მიერ.

კარი II საშემოსავლო და მოგების გადასახადები

თავი 4

საშემოსავლო გადასახადი

მუხლი 35. გადასახადის გადამხდელები

საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელები არიან რეზიდენტი და არარეზიდენტი ფიზიკური პირები. ამასთან, ის რეზიდენტი და არარეზიდენტი ფიზიკური პირები, რომლებიც იბეგრებიან ამ კოდექსის XII¹ და XII² კარების შესაბამისად, აღნიშნული საქმიანობიდან მიღებული ერთობლივი შემოსავლის ნაწილში არ ითვლებიან საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელებად.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ. 210

მუხლი 36. დაბეგვრის ობიექტი

1. რეზიდენტის საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია დასაბეგრი შემოსავალი, რომელიც გამოითვლება როგორც სხვაობა კალენდარული წლის ერთობლივ შემოსავალსა და ამ პერიოდისათვის საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვითვების თანხას შორის.

2. არარეზიდენტი გადასახადის გადამხდელი, რომელიც საქმიანობას ეწევა საქართველოში არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, წარმოადგენს საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელს დასაბეგრი შემოსავლიდან, რომელიც განისაზღვრება როგორც სხვაობა კალენდარული წლის განმავლობაში ი მუდმივ დაწესებულებასთან დაკავშირებული საქართველოში არსებული წყაროებიდან მიღებულ ერთობლივ შემოსავლებსა და ამ პერიოდისათვის საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვითვების თანხებს შორის.

3. არარეზიდენტის ერთობლივი შემოსავალი, რომელიც გათვალისწინებული არ არის ამ მუხლის მე-2 ნაწილში, იბეგრება ამ კოდექსის 64-ე მუხლის მიხედვით გადახდის წყაროს მიხედვით გამოქვითვების გარეშე.

4. გადასახადის გადამხდელი არარეზიდენტი ფიზიკური პირი, რომელიც შემოსავლებს იღებს დაქირავებით მუშაობის შედეგად ან სამეწარმეო საქმიანობისათვის გამოყენებული ქონების რეალიზაციით, წარმოადგენს საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელს კალენდარული წლის განმავლობაში ი საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული ერთობლივი შემოსავლის მიხედვით, რომელიც მცირდება ამ პერიოდისათვის ასეთი შემოსავლიდან გამოქვითვის თანხებით.

მუხლი 37. ერთობლივი შემოსავალი

1. რეზიდენტი გადასახადის გადამხდელის ერთობლივი შემოსავალი შედგება მის მიერ საქართველოში და საქართველოს ფარგლებს გარეთ მიღებული შემოსავლებისაგან.

2. არარეზიდენტი გადასახადის გადამხდელის ერთობლივი შემოსავალი შედგება საქართველოში არსებული წყაროებიდან მიღებული შემოსავლებისაგან.

3. ერთობლივ შემოსავალს განეკუთვნება ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული ყველა შემოსავალი, მათ შორის:

ა. ხელფასის სახით მიღებული შემოსავლები;

ბ. ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული შემოსავლები, რომლებიც არ არის დაკავშირებული დაქირავებით მუშაობასთან.

მუხლი 38. ხელფასის სახით მიღებული შემოსავლები

1. ხელფასის სახით მიღებულ შემოსავლებს მიეკუთვნება ფიზიკური პირის მიერ დაქირავებით მუშაობის შედეგად მიღებული ნებისმიერი საზღაური ან სარგებელი, მათ შორის წინა სამუშაო ადგილიდან პენსიის ან სხვა სახით მიღებული შემოსავალი, ან შემოსავალი მომავალი სამუშაო ადგილიდან.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიზნებისათვის სარგებლის ღირებულებად ითვლება თანხა, დაქირავებულის მიერ ამ ნაწილით განსაზღვრული ოდენობით მიღებული სარგებლისათვის, გადახდილი თანხის გამოკლებით:

ა. ნებისმიერი სახეობის ავტომობილის პირადი სარგებლობისათვის გამოსაყენებლად მიღებისას – საგადასახადო წლის დამდეგს ასეთი სახეობის ახალი ავტომობილის ღირებულების 0,05 პროცენტი დაქირავებულის მიერ ავტომობილის კერძო სარგებლობის მიზნით გამოყენების ყოველი დღისათვის;

ბ. საბაზრო განაკვეთზე დაბალი საპროცენტო განაკვეთით სესხის მიღებისას – საბაზრო განაკვეთით გადასახდელი პროცენტის შესაბამისი თანხა;

გ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიყიდვისას ან უსასყიდლოდ გადაცემისას – ასეთი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასი;

დ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულის ან მის კმაყოფაზე მყოფთა განათლების მისაღებად დახმარების გაწევისას (დაქირავებულის ვალდებულებათა შესრულებასთან უშუალოდ დაკავშირებული მომზადების პროგრამის ჩათვლელად) – დამქირავებლის მიერ განათლების მისაღებად გაწეული დახმარების ღირებულება;

ე. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის ხარჯების ანაზღაურებისას – ანაზღაურების თანხა;

ვ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის ვალის ან ვალდებულების პატიებისას – ვალის ან ვალდებულების თანხა;

ზ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის დაზღვევის შემთხვევაში სადაზღვევო პრემიის ან სხვა თანხის გადახდისას – დამქირავებლის მიერ გადახდილი სადაზღვევო პრემიის ამ სხვა თანხის მოცულობა. ამასთან, არასახელმწიფო საპენსიო და ნებაყოფლობითი სამედიცინო დაზღვევის შემთხვევაში დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის სადაზღვევო პრემიის ან სხვა თანხის გადახდისას ერთობლივ შემოსავალში მიღებული სარგებლის სახით არ შეიტანება გადახდილი სადაზღვევო პრემია ან სხვა თანხა, რომლის ოდენობა არ აღემატება დაქირავებულის ხელფასის 30 პროცენტს, მაგრამ არა უმეტეს 1200 ლარს წელიწადში;

თ. სხვა შემთხვევაში – სარგებლის საბაზრო ფასი ამ კოდექსის 27-ე მუხლის მიხედვით.

3. ერთობლივ შემოსავალში არ შედის დაქირავებულისათვის გადახდილი სამივლინებო ან წარმომადგენლობითი ხარჯების ანაზღაურება იმ ოდენობით, რომლითაც დგინდება, რომ ასეთი ხარჯები ზომიერი და აუცილებელი იყო დამქირავებლის საქმიანობისათვის საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრული ნორმების ფარგლებში.

4. ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული ღირებულება და ფასი მოიცავს აქციზს, დამატებული ღირებულების გადასახადს და სხვა გადასახადს, რომლებიც ექვემდებარება გადახდას დაქირავებული პირის მიერ.

საქართველოს 2003 წლის 21 მაისის კანონი №2298-სსმI, №16, 13.06.2003წ., მუხ.112

მუხლი 39. ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული შემოსავლები, რომლებიც დაკავშირებული არ არის დაქირავებით მუშაობასთან

ეკონომიკური საქმიანობით მიღებულ შემოსავლებს, რომლებიც დაკავშირებული არ არის დაქირავებით მუშაობასთან, განეკუთვნება:

ა. სამეწარმეო საქმიანობით მიღებული შემოსავლები, კერძოდ:

- საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებით მიღებული შემოსავლები;
- სამეწარმეო საქმიანობისათვის გამოყენებული აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი შემოსავალი;
- სამეწარმეო საქმიანობის შეზღუდვის ან საწარმოს დახურვის შედეგად მიღებული შემოსავლები;
- ძირითად საშუალებათა რეალიზაციით მიღებული თანხები, რომლებიც შემოსავალში შეიტანება ამ კოდექსის 54-ე მუხლის მე-7 ნაწილის მიხედვით;

– კომპენსირებული გამოქვითვები 79-ე მუხლის მიხედვით;

ბ. არასამეწარმეო საქმიანობით მიღებული შემოსავლები, კერძოდ:

- პროცენტების სახით მიღებული შემოსავლები;
- დივიდენდები;
- ქონების ლიზინგით, იჯარით ან ქირით გაცემით მიღებული შემოსავლები;
- როიალტი;
- ვალების ჩამოწერით მიღებული შემოსავლები;
- აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი, ამ მუხლის „ ა ” პუნქტით გათვალისწინებული ნამეტი შემოსავლის გარდა;

– სხვა სარგებელი (შემოსავლები), ხელფასის გარდა, რომლებიც ზრდიან გადასახადის გადამხდელის წმინდა აქტივებს, გარდა საწარმოს პარტნიორთა (აქციონერთა) მიერ განხორციელებული შენატანებისა საწესდებო და საემისიო კაპიტალში. ამასთან, პირის მიერ სხვა პირისაგან ქონების ან სარგებლის მიღების შემთხვევაში, ერთობლივ შემოსავლებში შესატანი ქონებისა და სარგებლის ღირებულება განისაზღვრება ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51

მუხლი 40. ერთობლივი შემოსავლის კორექტირება

1. ერთობლივ შემოსავალში არ შედის ფიზიკური პირების მიერ მიღებული დივიდენდები და პროცენტები, რომლებიც ადრე დაიბეგრა საქართველოში არსებული წყაროს მიხედვით ამ კოდექსის 62-ე, 63-ე ან 63¹ მუხლის თანახმად.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 41. ყოველთვიური გამოქვითვის უფლება

ფიზიკურ პირს უფლება აქვს მოახდინოს საგადასახადო წლის განმავლობაში ყოველთვიურად დაუბეგრავი

მინიმუმის გამოქვითვა 9 ლარის ოდენობით. ასეთი გამოქვითვა ხდება მხოლოდ ძირითადი სამუშაო ადგილის მიხედვით მიღებული ხელფასიდან.

მუხლი 42. საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთები

1. ფიზიკური პირის დასაბეგრი შემოსავალი იბეგრება შემდეგი განაკვეთებით:

დასაბეგრი შემოსავლის ოდენობა კალენდარული წლის განმავლობაში	გადასახადის განაკვეთი
1. 200 ლარამდე	დასაბეგრი შემოსავლის 12%
2. 201-დან 350 ლარამდე	24 ლარი + 200 ლარს ზევით შემოსავლის 15%
3. 351-დან 600 ლარამდე	46,5 ლარი + 350 ლარს ზევით შემოსავლის 17%
4. 601 და მეტი ლატი	89 ლარი + 600 ლარს ზევით შემოსავლის 20%

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად წლიური დეკლარაციის მიხედვით გაანგარიშებული საშემოსავლო გადასახადი მცირდება ფიზიკური პირის მიერ წელიწადში 3000 ლარამდე მიღებულ დივიდენდებსა და პროცენტებზე გადახდილი გადასახადის თანხით, თუ არსებობს მისი გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10

საქართველოს 2003 წლის 21 მაისის კანონი №2298-სსმI, №16, 13.06.2003წ., მუხ.112

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 43. საგადასახადო შეღავათები

1. საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება ფიზიკურ პირთა შემოსავლების შემდეგი სახეები:

ა. არარეზიდენტის მიერ საქართველოს ტერიტორიაზე უცხოეთის დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ დაწესებულებებში დაქირავებით მიღებული შემოსავლები;

ბ. ფიზიკური პირისაგან ჩუქებით ან მემკვიდრეობით მიღებული ქონების ღირებულება;

გ. გრანტი, კანონმდებლობის შესაბამისად მიღებული პენსია სახელმწიფო სტიპენდია და სახელმწიფო დახმარება;

დ. ალიმენტი;

ე. ბიუჯეტის ხარჯზე გაწეული მატერიალური დახმარება და ერთჯერადი განაცემი;

ვ. შემოსავალი, მიღებული ფიზიკური პირის მიერ იმ საკუთარი წარმოების სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის რეალიზაციით, რომელიც წარმოებულია მოცემული პირის კერძო მეურნეობებში მის სამრეწველო გადამამუშავებამდე;

ზ. ფიზიკური პირის მიერ მატერიალური აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი, გარდა სამეწარმეო საქმიანობისათვის გამოყენებული აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტისა;

თ. საბიუჯეტო ორგანიზაციების მოსამსახურეთა სპეციალური ფორმის ტანსაცმლის ღირებულების ფულადი ანაზღაურება;

ი. ფიზიკური პირისათვის (დონორისათვის) გაღებული სისხლის საკომპენსაციოდ კვებისათვის გაცემული თანხა;

კ. ფიზიკური პირის მომსახურებისათვის გაცემული შრომის დაცვისათვის აუცილებელი საშუალებები, რომლებიც განსაზღვრულია საქართველოს შრომის კანონთა კოდექსის 146-ე და 147-ე მუხლებით და შრომის მაგნეპრობებიან სამუშაოზე და ცხელ სამაქროებში მუშეხსა და მოსამსახურეებზე დადგენილი ნორმით გაცემული კვების პროდუქტები და გაზიანი მარილიანი წყალი საქართველოს შრომის კანონთა კოდექსის 148-ე და 149-ე მუხლების შესაბამისად ;

ლ. ოლიმპიურ თამაშებში, მსოფლიოსა და ევროპის ჩემპიონატებში გამარჯვებისა და საპრიზო ადგილების დაკავებისათვის სპორტსმენების და მათი მწვრთნელების მიერ მიღებული ფულადი და სხვა სახის ჯილდოები დაფინანსებული სახელმწიფოს მიერ;

მ. საქართველოს სახელმწიფო სახაზინო ვალდებულებების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი;

ნ. ფიზიკური პირის მიერ ხელფასის სახით ან/და ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული შემოსავლის 30 პროცენტი, მაგრამ არა უმეტეს 1200 ლარისა წელიწადში, რომელიც მიმართულია არასახელმწიფო საპენსიო და ნებაყოფლობითი სამედიცინო დაზღვევის განსახორციელებლად. ამასთან, მიზნობრივად გამოყენების პერიოდის დადგომამდე (საპენსიო ასაკის მიღწევა ან სხვა შესაბამისი სადაზღვევო შემთხვევის დადგომა) აღნიშნული თანხის უკან გატანის შემთხვევაში მისი დაბეგრა განხორციელდება გაცემის წყაროსთან, მოქმედი წესის შესაბამისად.

2. საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება შემდეგ ფიზიკურ პირთა მიერ კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი 3000 ლარამდე:

ა. ბავშვობიდან ინვალიდებისა, აგრეთვე I და II ჯგუფის ინვალიდებისა მხედველობის გამო;

ბ. მეორე მსოფლიო ომისა და საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისათვის ბრძოლების მონაწილე საქართველოს მოქალაქეებისა;

გ. პირებისა, რომლებსაც მინიჭებული აქვთ „ ქართველის დედის” საპატიო წოდება;

დ. მარტოხელა დედებისა;

ე. პირებისა, რომელთაც იშვილეს ბავშვი, შვილად აყვანიდან ერთი წლის განმავლობაში;

ვ. პირებისა, რომლებმაც აღსაზრდელად (შვილობილად) აიყვანეს ბავშვი.

3. საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება I და II ჯგუფის ინვალიდების მიერ (გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილში მითითებული ინვალიდებისა) კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი 1500 ლარამდე.

4. მაღალმთიან რეგიონებში მცხოვრები მრავალშვილიანი (სამი და მეტი შვილი) პირი თავისუფლდება საშემოსავლო გადასახადისაგან, თუ მისი წლიური შემოსავალი 3 000 ლარზე ნაკლებია, ხოლო ერთ- და ორშვილიანი პირს საშემოსავლო გადასახადი უმცირდება 50%-ით.

5. თუ ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელს წარმოექმნება ერთზე მეტი შეღავათის უფლება, მასზე გავრცელდება მათგან ერთი, უმაღლესი შეღავათი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 9 ივნისის კანონი №2080-სსმI, №24(31), 26.06. 1999წ., მუხ.113

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 11 ოქტომბრის კანონი №544-სსმI, №37, 24.10. 2000წ., მუხ.105

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 21 მაისის კანონი №2298-სსმI, №16, 13.06.2003წ., მუხ.112

თავი 5 მოგების გადასახადი

მუხლი 44. გადასახადის გადამხდელები

1. მოგების გადასახადის გადამხდელები არიან საქართველოს საწარმოები და უცხოური საწარმოები.

2. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ფილიალები არ არიან მოგების გადასახადის დამოუკიდებელი გადამხდელები. მოგების გადასახადის გადამხდელებად აგრეთვე არ ითვლებიან ის საწარმოები, რომლებიც იბეგრებიან ამ კოდექსის XII² კარის შესაბამისად. ამხანაგობები და სხვა ანალოგიური წარმონაქმნები მოგების გადასახადს გადაიხდიან ამ კოდექსის 75-ე მუხლის შესაბამისად.

3. თუ უცხოური პირი არ არის ფიზიკური პირი და არ დაასაბუთებს თავის თანამფლობელობას ამ კოდექსის 75-ე მუხლის მიხედვით, ამ კარის მიზნებიდან გამომდინარე, იგი განიხილება როგორც საწარმო.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 45. დაბეგრის ობიექტი

1. საქართველოს საწარმოს დაბეგრის ობიექტია დასაბეგრი მოგება. იგი განისაზღვრება, როგორც სხვაობა გადასახადის გადამხდელის ერთობლივ შემოსავალსა (რომელიც განისაზღვრება ამ კოდექსის 37-ე მუხლის შესაბამისად) და ამ კოდექსის მე-6 თავით გათვალისწინებული გამოქვითვის თანხებს შორის. ამასთან, ერთობლივ შემოსავალში ჩაითვლება ყველა ის შემოსავალი, რომელიც გავლენას ახდენს გადასახადის გადამხდელის მოგებაზე, მათ შორის, უსასყიდლოდ მიღებული ქონების, ფულადი სახსრების, შესრულებული სამუშაოსა და გაწეული მომსახურების ღირებულება, გარდა მოგების გადასახადის გადახდისაგან გათავისუფლებული შემოსავლებისა.

2. უცხოური საწარმო, რომელიც საქართველოში ეწევა საქმიანობას მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელს მუდმივ დაწესებულებასთან დაკავშირებული, საქართველოში არსებული წყაროებიდან მიღებული ერთობლივი შემოსავლების მიხედვით, რომლებიც მცირდება ამ კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვითვის თანხებით.

3. უცხოური საწარმოს ერთობლივი შემოსავალი, რომელიც დაკავშირებული არ არის მუდმივ დაწესებულებასთან, გადასახადით იბეგრება ამ კოდექსის 64-ე მუხლით განსაზღვრული გადახდის წყაროს მიხედვით გამოქვითვის გარეშე, თუ შემოსავლის წყარო საქართველოშია.

4. უცხოური საწარმო, რომელიც ქონების რეალიზაციით იღებს ამ მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებულ შემოსავალს, რომელიც დაკავშირებული არ არის საქართველოში მის მუდმივ დაწესებულებასთან, წარმოადგენს მოგების გადასახადის გადამხდელს კალენდარული წლის განმავლობაში საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული ერთობლივი შემოსავლის მიხედვით, რომელიც მცირდება აღნიშნული პერიოდისათვის ამ

კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვეითვის თანხებით, რომლებიც დაკავშირებულია ამ შემოსავალთან.

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული ქონების რეალიზაციით მიღებულ შემოსავალს განეკუთვნება:

ა. რეზიდენტი იურიდიული პირის ჩვეულებრივი აქციების რეალიზაციით მიღებული შემოსავალი;

ბ. ამ კოდექსის 29-ე მუხლის მე-18 ნაწილის „ლ“ ან „მ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქონების რეალიზაციით მიღებული შემოსავალი;

გ. ამ კოდექსის 29-ე მუხლის 21-ე ნაწილით გათვალისწინებული აქტივების ან ქონების რეალიზაციით მიღებული შემოსავალი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22,13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29,18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 45¹. საწარმოს ერთობლივი შემოსავლის კორექტირება

ერთობლივ შემოსავალში არ შედის საწარმოს მიერ მიღებული შემოსავალი, რომელიც იბეგრება ამ კოდექსის 63¹ მუხლის შესაბამისად.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22,13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 46. გადასახადის განაკვეთები

1. საწარმოს დასაბეგრი მოგება იბეგრება 20 პროცენტით.

2. უცხოური საწარმოს მუდმივი დაწესებულების საქმიანობასთან დაუკავშირებელი შემოსავლები იბეგრება ამ კოდექსის 64-ე მუხლით განსაზღვრული განაკვეთებით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 47. საგადასახადო შეღავათები

მოგების გადასახადით დაბეგრისაგან თავისუფლდება:

ა. საქართველოს საპატრიარქოს მიერ რელიგიური დანიშნულებით გამოყენებული ჯვრების, სანთლების, ხატების, წიგნებისა და კალენდრების რეალიზაციით მიღებული მოგება;

ბ. საბიუჯეტო და საქველმოქმედო ორგანიზაციების მოგება, ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული მოგების გარდა;

გ. ორგანიზაციის მიერ მიღებული გრანტები, საწევრო შენატანები და შემოწირულობები;

დ. საპროთეზო ორთოპედიული საწარმოების პროფილური საქმიანობით მიღებული მოგება;

ე. ინვალიდებისა და მათი რეაბილიტაციისათვის საჭირო ტექნიკურ საშუალებათა წარმოებით მიღებული მოგება;

ვ. (ამოღებულია);

ზ. ორგანიზაციების მოგება, ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული მოგების გარდა;

თ. საქართველოს ეროვნული ბანკის მოგება;

ი. (ამოღებულია);

კ) ენერჯის განახლებადი წყაროების (მზის, ქარის, გეოთერმული, ბიომასის ენერჯია და ჰიდროენერჯია) ასათვისებელი მოწყობილობებისა და ენერგოდამზოგი საშუალებების (ენერგოდამზოგი ნათურები) წარმოებით და რეალიზაციით მიღებული მოგება;

ლ) მაღალმთიანი რეგიონების ტერიტორიაზე არსებული საწარმოების (სავაჭრო საწარმოების გარდა) მოგების ის ნაწილი, რომელიც მიღებულია უშუალოდ ამ ტერიტორიაზე საწარმოთა მიერ განხორციელებული საქმიანობის შედეგად;

მ. საქართველოს სახელმწიფო სახაზინო ვალდებულებების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი;

ნ. არანაკლებ 3 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში), ხოლო ამ მუხლის „ლ“ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე მაღალმთიანი რეგიონებში არანაკლებ 0,25 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს საქმიანობიდან (სასტუმროს ნომრის ღირებულებიდან) მიღებული მოგება მისი ექსპლუატაციაში შესვლიდან 2 წლის განმავლობაში სრულად, ხოლო შემდეგი 4 წლის განმავლობაში – 50%-ის ოდენობით; არანაკლებ 10 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს საქმიანობიდან (სასტუმროს ნომრის ღირებულებიდან) მიღებული მოგება მისი ექსპლუატაციაში შესვლიდან 5 წლის განმავლობაში სრულად, ხოლო შემდეგი 2 წლის განმავლობაში – 50%-ის ოდენობით; არანაკლებ 50 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს საქმიანობიდან (სასტუმროს ნომრის ღირებულებიდან) მიღებული მოგება მისი ექსპლუატაციაში შესვლიდან 10 წლის განმავლობაში სრულად;

ო. სამედიცინო დაწესებულებების (მიუხედავად ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმისა) სამედიცინო საქმიანობიდან მიღებული მოგების ის ნაწილი, რომელიც მოხმარდება რეინვესტირებას (დაწესებულების რეაბილიტაცია, ტექნიკური ბაზის უზრუნველყოფა) და თანამშრომელთა მატერიალურ წახალისებას.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10
საქართველოს 1998 წლის 29 მაისის კანონი №1406-პარლამენტის უწყებანი, №21-22,14.06.1998წ., გვ.11
საქართველოს 1999 წლის 9 ივნისის კანონი №2080-სსმI,№24(31), 26.06. 1999წ.,მუხ.113
საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI,№38(45), 04.08. 1999წ.,მუხ.189
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI,№22,13.07. 2002წ.,მუხ.102
საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1967-სსმI,№5,19.02.2003წ.,მუხ.37
საქართველოს 2003 წლის 6 ივნისის კანონი №2325-სსმI,№19,01.07.2003წ.,მუხ.123
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI,№29,18.09.2003წ.,მუხ.210

თავი 6 გამოქვეითები და ზარალი

მუხლი 48. შემოსავლის მიღებასთან დაკავშირებული ხარჯები

ერთობლივი შემოსავლიდან გამოიქვეითება ყველა ხარჯი, რომლებიც დაკავშირებულია მის მიღებასთან, გარდა ძირითად საშუალებათა შეძენის, დადგმისა და სხვა კაპიტალური ხარჯებისა, ამ კოდექსის 81-ე მუხლის მიხედვით; აგრეთვე იმ ხარჯების გარდა, რომლებიც არ ექვემდებარება გამოქვეითვას ამ კოდექსის 49-ე მუხლისა და ამ თავის სხვა დებულებათა თანახმად. დაბეგვრის მიზნით ლიზინგით გაცემული ძირითადი საშუალებების შემძენად და მათზე კაპიტალური ხარჯების გამწევად ითვლება ლიზინგის საგნის მიმღები.

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI,№13,28.05. 2002წ.,მუხ.51

მუხლი 49. ხარჯები, რომლებიც არ გამოიქვეითება

1. არ გამოიქვეითება ის ხარჯები, რომლებიც დაკავშირებული არ არის ეკონომიკურ საქმიანობასთან.
2. არ დაიშვება გართობაზე გაწეული ხარჯების გამოქვეითვა. წარმომადგენლობითი ხარჯები გამოიქვეითება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ნორმების მიხედვით.
3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნა არ გამოიყენება იმ გადასახადის გადამხდელის მიმართ, რომელიც ეწევა გართობითი ხასიათის სამეწარმეო საქმიანობას, თუ ხარჯები გაწეულია ასეთი საქმიანობის ფარგლებში.
4. არ გამოიქვეითება ფიზიკური პირის მიერ პირადი მოხმარებისათვის გაწეული ხარჯები და ხელფასის სახით შემოსავლის მიღებასთან დაკავშირებული ხარჯები.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

მუხლი 50. პროცენტების გამოქვეითვის შეზღუდვა

1. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, კრედიტისათვის გადახდილი პროცენტები გამოიქვეითება პროცენტების იმ თანხის ფარგლებში, რომელიც განისაზღვრება კრედიტის გაცემის მომენტისათვის საქართველოს ეროვნული ბანკის ბანკთაშორის საკრედიტო აუქციონზე ჩამოყალიბებული საპროცენტო განაკვეთის 150 პროცენტის ოდენობით.
2. იმ საწარმოში, რომლის კაპიტალის 20 პროცენტზე მეტი პირდაპირ ან არაპირდაპირ ეკუთვნის მოგების გადასახადის გადახდისაგან გათავისუფლებულ იურიდიულ პირებს, ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული გამოსაქვითი პროცენტების თანხა არ უნდა აღემატებოდეს გადამხდელის მიერ პროცენტის სახით მიღებული ნებისმიერი შემოსავლისა და ნებადართული გამოქვეითებით (პროცენტების გამოქვეითების გარდა) შემცირებული ერთობლივი შემოსავლების თანხის 50 პროცენტის ჯამს.

მუხლი 51. საექვო ვალების გამოქვეითვა

1. გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს გამოქვეითოს რეალიზებულ საქონელთან, სამუშაოსა და მომსახურებასთან დაკავშირებული საექვო ვალები, რომელთა მიხედვით მიღებული შემოსავლები ადრე შეტანილ იყო სამეწარმეო საქმიანობით მიღებულ ერთობლივ შემოსავალში.
2. საექვო ვალების გამოქვეითვა დაიშვება მხოლოდ იმ შემთხვევებში, თუ დავალიანება ჩამოწერილია და ასახულია გადასახადის გადამხდელის საბუღალტრო ანგარიშგებაში.
3. ბანკები სესხების შესაძლო დანაკარგების რეზერვების გამოქვეით ვას ახდენენ საექვო ვალებისა და გაცემული სესხების შესაძლო დანაკარგების რეზერვების შექმნის შესახებ საქართველოს ეროვნული ბანკის მიერ დადგენილი წესით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10

მუხლი 52. სარეზერვო ფონდებში გადარიცხვების გამოქვეითვა

1. იურიდიულ პირს, რომელიც ეწევა სადაზღვევო საქმიანობას, უფლება აქვს სარეზერვო ფონდებში გადარიცხული თანხა გამოქვეითოს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ნორმებით.
2. სარეზერვო ფონდებში გადარიცხული თანხები გამოიქვეითება მხოლოდ ამ კოდექსის 51-ე მუხლის მე-2

მუხლი 53. სამეცნიერო-კვლევითი, საპროექტო და საცდელ-საკონსტრუქტორო სამუშაოთა ხარჯების გამოქვითვა

გამოქვითვას ექვემდებარება ერთობლივი შემოსავლის მიღებასთან დაკავშირებული სამეცნიერო-კვლევითი, საპროექტო და საცდელ-საკონსტრუქტორო სამუშაოთა ხარჯები, გარდა ძირითად საშუალებათა შეძენასა და დადგმაზე გაწეული, აგრეთვე სხვა კაპიტალური ხარჯებისა.

მუხლი 54. საამორტიზაციო ანარიცხები და გამოქვითვები ძირითად საშუალებათა მიხედვით

1. ეკონომიკურ საქმიანობაში გამოყენებულ ძირითად საშუალებათა საამორტიზაციო ანარიცხები გამოიქვითება ამ მუხლით გათვალისწინებული პირობების მიხედვით.

2. ამორტიზაციის თანხა არ დაერიცხება კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანილ ძირითად საშუალებებს, მიწას, ხელოვნების ნიმუშებსა და სხვა არაამორტიზებად აქტივებს.

3. ძირითადი საშუალებები, რომლებიც ექვემდებარება ამორტიზაციას, ჯგუფდება ამორტიზაციის შემდეგი ნორმების მიხედვით:

ჯგუფის ნომერი	ძირითადი საშუალებები	ამორტიზაციის ნორმა, %
1	მსუბუქი ავტომობილები; ავტოსატრანსპორტო ტექნიკა გზებზე გამოსაყენებლად; სპეციალური ინსტრუმენტები, ინვენტარი და მოწყობილობა; კომპიუტერები, მონაცემთა დამუშავების პერიფერიული მოწყობილობები და აღჭურვილობა	20
2	საავტომობილო ტრანსპორტის მოძრავი შედგენილობა: სატვირთო ავტომობილები, ავტობუსები, სპეციალური ავტომობილები და ავტომისაბმელები; მანქანები და მოწყობილობა მრეწველობის ყველა დარგისათვის, სამსახელო წარმოებისათვის; სამჭედლო-საწნეხი მოწყობილობა; ელექტრონული მოწყობილობა; სამშენებლო მოწყობილობა; სასოფლო-სამეურნეო მანქანები და მოწყობილობა; ავეჯი ოფისისათვის	15
3	სარკინიგზო, საზღვაო და სამდინარო-სატრანსპორტო საშუალებები; ძალოვანი მანქანები და მოწყობილობა; თბოტექნიკური მოწყობილობა, ტურბინული მოწყობილობა, ელექტროძრავები და დიზელ-გენერატორები, ელექტროგადაცემისა და კავშირგაბმულობის მოწყობილობები; მილსადენები	8
4	შენობები, ნაგებობები	7
5	ამორტიზებადი აქტივები, რომლებიც შეტანილი არ არის სხვა ჯგუფებში	10

4. გადამხდელის გადაწყვეტილებით თითოეული ჯგუფის საამორტიზაციო ანარიცხების ოდენობა გამოიანგარიშება საგადასახადო წლის ბოლოს ჯგუფის ღირებულებით ბალანსთან არა უმეტეს ამ მუხლის მე-3 ნაწილში მითითებული ამორტიზაციის ნორმების ფარგლებში ფაქტობრივი დარიცხვის შესაბამისად.

5. შენობებსა და ნაგებობებს (შემდგომში – ნაგებობები) ამორტიზაცია დაერიცხება თითოეულ ნაგებობაზე ცალ-ცალკე.

6. საგადასახადო წლის ბოლოსათვის ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს წარმოადგენს შემდეგი წესით განსაზღვრული თანხა: გასული წლის ბოლოსათვის ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი მცირდება გასულ საგადასახადო წელს დარიცხული ამორტიზაციის თანხით და ამ მუხლის მე-8 და მე-9 ნაწილების შესაბამისად წარმოებული გამოქვითვებით, რომელსაც ემატება საგადასახადო წლის განმავლობაში ჯგუფისათვის დამატებულ ძირითად საშუალებათა ღირებულება 81-ე მუხლის თანახმად, აგრეთვე გასული საგადასახადო წლის განმავლობაში ძირითად საშუალებებზე გაწეული რემონტის ხარჯები ზღვრული დონის ზემოთ 55-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად და აკლდება საგადასახადო წლის განმავლობაში ჯგუფის ძირითად საშუალებათა რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხები. ამასთან, არსებული ნაშთის ფარგლებში წლის ბოლოს ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი მცირდება კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანილი ძირითადი საშუალებების ნარჩენი ღირებულებით, რომლის აღდგენა იმავე ოდენობით ხდება იმ საგადასახადო წლის ჯგუფის ღირებულებით ბალანსში, რომელშიც განხორციელდა კონსერვაციის რეჟიმიდან მოხსნა.

7. თუ საგადასახადო წლის განმავლობაში ჯგუფის ძირითად საშუალებათა რეალიზაციით მიღებული თანხა აღემატება ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს წლის ბოლოსათვის, მაშინ ნამეტი თანხა ჩაითვლება ერთობლივ შემოსავალში და ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი ნულს გაუტოლდება.

8. თუ ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი წლის ბოლოსათვის 100 ლარზე ნაკლებია, ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსის თანხა ექვემდებარება გამოქვითვას.

9. თუ ჯგუფის ყველა ძირითადი საშუალება რეალიზებული ან ლიკვიდირებულია, ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსის თანხა წლის ბოლოსათვის ექვემდებარება გამოქვითვას ერთობლივი შემოსავლიდან.

10. გადამხდელს უფლება აქვთ გამოიყენონ დაჩქარებული ამორტიზაციის ნორმა მხოლოდ მეორე და მესამე ჯგუფის ძირითადი საშუალებების მიხედვით, მაგრამ არა უმეტეს ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ნორმების ორმაგი ოდენობისა.

11. ლიზინგით მიღებული ძირითადი საშუალებები (ლიზინგის საგანი), რომლებიც ექვემდებარება ამორტიზაციას, ჯგუფდება ცალ-ცალკე ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ნორმების მიხედვით. გადამხდელს, რომელიც ითვლება ლიზინგის საგნის მიმღებად, უფლება აქვს გამოიყენოს ამორტიზაციის წრფივი მეთოდი და საამორტიზაციო ხარჯი გამოქვითოს ლიზინგის მთელი პერიოდის განმავლობაში, აგრეთვე მას უფლება აქვს გამოიყენოს დაჩქარებული ამორტიზაციის ნორმა ყველა ჯგუფის ძირითადი

საშუალებების მიმართ, მაგრამ არა უმეტეს ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ნორმების ორმაგი ოდენობისა.

- საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10
- საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50
- საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90
- საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144
- საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51

მუხლი 55. ძირითად საშუალებათა რემონტის ხარჯების გამოქვითვა

1. ცალკეულ ჯგუფში შემავალ ძირითად საშუალებათა რემონტის ხარჯების გამოქვითვა დაიშვება ყოველწლიურად – წლის ბოლოსათვის ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსის 5 პროცენტამდე ოდენობით.
 2. თანხა, რომელიც აღემატება ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილ ზღვრულ დონეს, ზრდის ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს.
- საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 56. სადაზღვევო შენატანების ხარჯების გამოქვითვა

დაზღვევის ხელშეკრულებათა საფუძველზე და სავალდებულო სამედიცინო დაზღვევისას დაზღვეულთა მიერ გადახდილი სადაზღვევო შენატანები, გარდა მაგროვებადი და დაბრუნებადი ხასიათის ხელშეკრულებათა მიხედვით გადახდილი სადაზღვევო შენატანებისა, ექვემდებარება გამოქვითვას.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 57. გეოლოგიური კვლევებისა და ბუნებრივი რესურსების მოპოვების მოსამზადებელ სამუშაოთა ხარჯები

1. გეოლოგიურ კვლევებსა და ბუნებრივი რესურსების მოპოვების მოსამზადებელ სამუშაოებზე გაწეული ხარჯები გამოიქვითება ერთობლივი შემოსავლიდან საამორტიზაციო ანარიცხების სახით მე-2 ჯგუფის ძირითად საშუალებათა ამორტიზაციის ნორმის მიხედვით და აღირიცხება ცალკე.
2. ამ მუხლის მოთხოვნა ვრცელდება იმ არამატერიალური აქტივების ხარჯებზედაც, რომლებიც გაწეულია გადასახადის გადამხდელის მიერ ბუნებრივი რესურსების გეოლოგიური კვლევის, დამუშავების ან ექსპლუატაციის უფლების შეძენასთან დაკავშირებით.

მუხლი 58. არამატერიალური აქტივების ხარჯები

1. არამატერიალურ აქტივებს მიეკუთვნება ფიზიკურ და იურიდიულ პირთა ხარჯები არამატერიალურ ობიექტებზე, რომლებიც გამოიყენება ეკონომიკურ საქმიანობაში ხანგრძლივი პერიოდის მანძილზე, თუ მათ აქვთ სასარგებლო გამოყენების შეზღუდული ვადა.
2. არამატერიალური აქტივების ხარჯები გამოიქვითება საამორტიზაციო ანარიცხების სახით მე-5 ჯგუფის ძირითად საშუალებათა ამორტიზაციის ნორმის მიხედვით და აღირიცხება ცალკე.
3. ამორტიზაციას დაქვემდებარებული არამატერიალური აქტივების ღირებულებაში არ შეიტანება მათი შეძენის ან წარმოების ხარჯები, თუ ისინი უკვე გამოქვითული იყო გადასახადის გადამხდელის დასაბეგრი მოგების (შემოსავლის) გამოანგარიშებისას.

მუხლი 59. გადასახადებისა და ჯარიმების გამოქვითვის შეზღუდვა

- არ გამოიქვითება:
- ა. მოგების გადასახადი და საშემოსავლო გადასახადი, რომლებიც გადახდილია საქართველოში ან სხვა სახელმწიფოში;
 - ბ. ბიუჯეტში შესატანი ან შეტანილი ჯარიმებისა და საურავის თანხები.

მუხლი 60. ზარალი ქონების რეალიზაციისას

1. მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ ქონების რეალიზაციით მიღებული ზარალის კომპენსაცია ხდება ასეთი ქონების რეალიზაციით მიღებული ღირებულების ნამეტით. თუ ზარალის კომპენსაცია შეუძლებელია იმავე წელს, მაშინ იგი გადაიტანება ხუთ წლამდე ვადით და მისი კომპენსაცია მოხდება ასეთი ქონების რეალიზაციით მიღებული ღირებულების ნამეტით.
 2. საქართველოს სახელმწიფო სახაზინო ვალდებულებების რეალიზაციით მიღებული ზარალი არ კომპენსირდება.
- საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 61. ზარალის გადატანა

1. ფიზიკური პირის მიმართ კოდექსით გათვალისწინებული დაქვითვების გადამეტება იმ ერთობლივ შემოსავალზე, რომელიც დაკავშირებული არ არის დაქირავებით მუშაობასთან, არ გამოიქვითება ხელფასის ხარჯზე. იგი გადაიტანება ხუთ წლამდე ვადით და დაიფარება შემდგომი პერიოდების ეკონომიკური

საქმიანობით მიღებული ერთობლივი შემოსავლების ხარჯზე.

2. იურიდიული პირის მიმართ ამ კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვითვების გადამეტება ერთობლივ შემოსავალზე გადაიტანება ხუთ წლამდე ვადით და დაიფარება მომავალი პერიოდების მოგების ხარჯზე.

თავი 7

გადასახადის დაკავება გადახდის წყაროსთან

მუხლი 62. დივიდენდების დაბეგვრა გადახდის წყაროსთან

1. საქართველოს საწარმოების მიერ გადახდილი დივიდენდები იბეგრება გადახდის წყაროსთან 10-პროცენტის განაკვეთით.

2. ფიზიკური პირების მიერ მიღებული დივიდენდები, რომლებიც დაიბეგრა გადახდის წყაროსთან, შემდგომ დაბეგვრას არ ექვემდებარება.

3. საქართველოს საწარმოს, რომელმაც მიიღო საქართველოში გადახდის წყაროსთან ადრე დაბეგრილი დივიდენდები, უფლება აქვს ჩათვალოს ადრე დაკავებული გადასახადის თანხა, თუ არსებობს გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

მუხლი 63. პროცენტების დაბეგვრა გადახდის წყაროსთან

1. რეზიდენტის ან არარეზიდენტის მუდმივი დაწესებულების მიერ ან მისი სახელით გადახდილი პროცენტები იბეგრება გადახდის წყაროსთან გადასახდელი თანხის 10-პროცენტის განაკვეთით, თუ შემოსავლის წყარო საქართველოშია.

2. რეზიდენტი ბანკებისათვის კრედიტებზე (სესხებზე) გადახდილი პროცენტები არ იბეგრება გადახდის წყაროსთან.

3. ფიზიკური პირის მიერ მიღებული პროცენტები, რომლებიც დაიბეგრა გადახდის წყაროსთან, შემდგომ დაბეგვრას არ ექვემდებარება.

4. რეზიდენტი იურიდიულ პირს, რომლის მოგებაც ექვემდებარება დაბეგვრას და რომელმაც მიიღო საქართველოში გადახდის წყაროსთან ადრე დაბეგრილი პროცენტები, უფლება აქვს ჩათვალოს გადახდის წყაროსთან ბიუჯეტში გადახდილი გადასახადის თანხა, თუ არსებობს გადახდის დამადასტურებელი საბუთები.

5. ეს მუხლი არ ვრცელდება ამ კოდექსის 63¹ მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევაზე.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 63¹. საქართველოს სახელმწიფო სახაზინო ვალდებულებებზე გადახდილი პროცენტების დაბეგვრა

1. საქართველოს სახელმწიფო სახაზინო ვალდებულებებზე სახელმწიფოს მიერ გადახდილი პროცენტები იბეგრება გადახდის წყაროსთან, 10-პროცენტის განაკვეთით.

2. ამ მუხლის შესაბამისად დაბეგრილი შემოსავალი შემდგომ დაბეგვრას ან გადაანგარიშებას არ ექვემდებარება.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 64. არარეზიდენტთა შემოსავლების დაბეგვრა გადახდის წყაროსთან

1. არარეზიდენტის მიერ საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული შემოსავალი, რომელიც არ მიეკუთვნება არარეზიდენტის საქართველოს ტერიტორიაზე მდებარე მუდმივ დაწესებულებას, იბეგრება გადახდის წყაროსთან შემდეგი განაკვეთებით:

ა. დივიდენდები – 62-ე მუხლის მიხედვით;

ბ. პროცენტები – 63-ე და 63¹ მუხლები ს მიხედვით;

გ. სადაზღვევო შენატანები, რომლებიც გადახდილია რისკის დაზღვევის ან გადაზღვევის ხელშეკრულებათა საფუძველზე ფიზიკური პირების – მეწარმეების, ფიზიკური პირების, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), იურიდიული პირების, აგრეთვე საწარმოების, ორგანიზაციების და მუდმივი დაწესებულებების მიერ, – 4 პროცენტით;

დ. ფიზიკური პირების – მეწარმეების, ფიზიკური პირების, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), იურიდიული პირების, აგრეთვე საწარმოების, ორგანიზაციების და მუდმივი დაწესებულებების გადასახდელი საქართველოსა და სხვა სახელმწიფოებს შორის კავშირგაბმულობასა, გადაზიდვებში და მგზავრთა გადაყვანაში ტელესაკომუნიკაციო და სატრანსპორტო მომსახურებისათვის – 4 პროცენტით. აღნიშნული განაკვეთით იბეგრება აგრეთვე „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების განხორციელებისას არარეზიდენტი ქვეკონტრაქტორების მიერ მიღებული შემოსავალი.

ე. ფიზიკური პირების – მეწარმეების, ფიზიკური პირების, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), იურიდიული პირების, აგრეთვე საწარმოების, ორგანიზაციების და მუდმივი დაწესებულებების შემდეგი გადასახდელები: როიალტი, მმართველობითი ჰონორარი, სამუშაოს შესრულებით ან მომსახურების გაწევით მიღებული შემოსავლები (ხელფასის სახით შემოსავლების გარდა), აგრეთვე ამ კოდექსის 29-ე მუხლის მე-18 ნაწილის „ ბ“, „ ი“, „ კ“, „ ო“ პუნქტებით (დაზღვევისა და გადაზღვევის მომსახურებით მიღებული შემოსავლების გარდა) განსაზღვრული შემოსავლები – 10 პროცენტით;

ვ. ფიზიკური პირების – მეწარმეების, ფიზიკური პირების, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), იურიდიული პირების, აგრეთვე საწარმოების, ორგანიზაციების და მუდმივი დაწესებულებების მიერ ხელფასის სახით გადახდილი შემოსავალი – 42-ე მუხლში განსაზღვრული განაკვეთებით.

2. ამ მუხლის მიზნებისათვის გადასახდელები, რომლებიც გადაიხდება საქართველოში არარეზიდენტის მუდმივი დაწესებულების მიერ ან მისი სახელით, განიხილება საქართველოს საწარმოს მიერ გადახდილად.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI, №43(50), 21.09.1999წ., მუხ.222

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03.2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07.2002წ., მუხ.102

თავი 8 დაბეგვრა

მუხლი 65. უცხოეთში გადახდილი გადასახადის ჩათვლა

1. საქართველოს ფარგლებს გარეთ გადახდილი საშემოსავლო გადასახადის ან მოგების გადასახადის თანხები ჩაითვლება საქართველოში გადასახადის გადახდისას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით ჩათვლილი თანხების ოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს გადასახადის იმ თანხებს, რომლებიც დარიცხული იქნებოდა საქართველოში ამ შემოსავალზე ან მოგებაზე საქართველოში მოქმედი წესითა და განაკვეთებით.

მუხლი 66. შეღავათიანი დაბეგვრის მქონე ქვეყნებში მიღებული შემოსავალი

1. თუ რეზიდენტს პირდაპირ ან არაპირდაპირ ეკუთვნის უცხოური საწარმოს საწესდებო კაპიტალის 10 პროცენტზე მეტი, ან, თუ მას აქვს იურიდიული პირის ხმის უფლების მქონე წილის 10 პროცენტზე მეტი, რომელიც, თავის მხრივ, შემოსავალს იღებს შეღავათიანი დაბეგვრის მქონე ქვეყანაში, მაშინ ეს შემოსავალი ან შემოსავლის ნაწილი, რომელიც ეკუთვნის რეზიდენტს, შეიტანება მის დასაბეგრ შემოსავალში.

2. უცხო სახელმწიფო განიხილება შეღავათიანი დაბეგვრის მქონე სახელმწიფოდ, თუ ამ ქვეყანაში გადასახადის განაკვეთი 1/3-ით დაბალია, ვიდრე ამ კოდექსით განსაზღვრული განაკვეთი, ან, თუ მოქმედებს ფინანსური ინფორმაციის ან კომპანიების შესახებ ინფორმაციის კონფიდენციალობის კანონები, რომლებიც იძლევა ქონების ან შემოსავლის ფაქტობრივი მფლობელის შესახებ საიდუმლოების დაცვის გარანტიებს.

თავი 9 საგადასახადო აღრიცხვის წესები

მუხლი 67. საგადასახადო წელი

საგადასახადო წლად ითვლება კალენდარული წელი.

მუხლი 68. შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვის პრინციპები

1. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია სწორად და დროულად აღრიცხოს შემოსავლები და ხარჯები დოკუმენტურად დადასტურებულ მონაცემთა საფუძველზე ამ თავში გათვალისწინებული მეთოდების გამოყენებით და მიაკუთვნოს იმ საანგარიშო პერიოდს, რომელშიც ისინი მიღებულ ან გაწეულ იქნა იმგვარად, რომ ცხადად აისახოს დასაბეგრი შემოსავალი (მოგება). გადასახადის გადამხდელის მიერ შემოსავლებისა და ხარჯების აღსარიცხად გამოიყენება საკასო ან დარიცხვის მეთოდი.

2. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია სრულად აღრიცხოს მის საქმიანობასთან დაკავშირებული ყველა ოპერაცია, რათა გარანტირებული იყოს კონტროლი მათ დაწყებაზე, მიმდინარეობასა და დასასრულზე. ამასთან, აღრიცხვის პირველად დოკუმენტებში სრულად და გარკვევით უნდა იყოს ასახული სამეურნეო ოპერაციის შინაარსი, საგანი, თანხა, სამეურნეო ოპერაციაში მონაწილე მხარეების დასახელება. გარდა ამისა, ეკონომიკური საქმიანობისათვის ქვეყნის შიგნით საქონლის მიწოდების შემთხვევაში, (გარდა სპეციალური დღგ-ის ანგარიშ-ფაქტურების მიხედვით განხორციელებული მიწოდებისა, რომლებიც მოიცავენ ზედნადებით გათვალისწინებულ რეკვიზიტებს), სავალდებულოა მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების გამოწერა

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმითა და წესით, რომლის გარეშე აკრძალულია საქონლის ტრანსპორტირება, შენახვა და რეალიზაცია.

3. დასაბეგრი შემოსავალი უნდა განისაზღვროს იმავე მეთოდით, რომელსაც გადასახადის გადამხდელი იყენებს საბუღალტრო აღრიცხვისათვის. ამასთან, შემოსავლების კორექტირება ხდება მხოლოდ ამ კოდექსით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესაბამისად. თუ კოდექსით გათვალისწინებული გამოქვითვების მიხედვით გადამხდელის საბუღალტრო აღრიცხვის მონაცემები და კოდექსით დადგენილი ზღვრული ნორმები განსხვავდება ერთმანეთისაგან, მაშინ დასაბეგრი ობიექტის განსაზღვრის მიზნით პირმა უნდა უზრუნველყოს გამოქვითვების საგადასახადო აღრიცხვა.

4. ამ მუხლის დებულებათა გათვალისწინებით, გადასახადის გადამხდელმა აღრიცხვა უნდა აწარმოოს საგადასახადო მიზნებისათვის აღრიცხვის საკასო ან დარიცხვის მეთოდით – იმ პირობით, რომ იგი ერთსა და იმავე მეთოდს გამოიყენებს საგადასახადო წლის განმავლობაში.

5. თუ გადასახადის გადამხდელი აღრიცხვას აწარმოებს დარიცხვის მეთოდის გამოყენებით, შემოსავლის მიღების მომენტად ჩაითვლება საქონლის მიწოდების, სამუშაოს შესრულების ან მომსახურების გაწევის მომენტიდან 90 დღის შემდგომი პერიოდი, ხოლო თუ განაღდება წარმოებს უფრო ადრე, მაშინ – განაღდების მომენტი.

6. ფიზიკური პირის მიერ დარიცხვის მეთოდით აღრიცხვის წარმოება ხორციელდება მხოლოდ სამეწარმეო საქმიანობით მიღებული შემოსავლის მიხედვით.

7. გადასახადის გადამხდელის მიერ აღრიცხვის მეთოდის შეცვლისას შესწორებები იმ ელემენტების მიმართ, რომლებიც გადასახადის გადამხდელს ეხება, უნდა გაკეთდეს აღრიცხვის მეთოდის შეცვლის წელს იმის გათვალისწინებით, რომ არც ერთი ელემენტი არ იქნეს გამოტოვებული ან ორჯერ ჩართული.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 69. შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვა საკასო მეთოდით

გადასახადის გადამხდელმა, რომელიც იყენებს აღრიცხვის საკასო მეთოდს, შემოსავალი უნდა აღრიცხოს მისი მიღების ან მისი გამოყენებისა და განკარგვის უფლების მოპოვების მომენტში და ხარჯების დაქვითვა მოახდინოს განაღდების შემდეგ.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 70. საკასო მეთოდით შემოსავლების მიღების მომენტი

1. ნაღდი ფულით ანგარიშსწორებისას შემოსავლების მიღების მომენტად ითვლება ნაღდი ფულადი სახსრების მიღების მომენტი, ხოლო უნაღდო წესით ანგარიშსწორებისას – ფულადი სახსრების ჩარიცხვა ბანკში გადასახადის გადამხდელის საანგარიშსწორებო ანგარიშზე ან სხვა ანგარიშზე, რომლის განკარგვაც მას შეუძლია, ან რომლიდანაც უფლება აქვს მიიღოს ეს სახსრები.

2. გადასახადის გადამხდელის ფინანსურ ვალდებულებათა დაფარვის შემთხვევაში, კერძოდ, ურთიერთჩათვლის დროს, შემოსავლების მიღების მომენტად ითვლება ამ ვალდებულებათა გაუქმების ან დაფარვის მომენტი.

3. ფინანსური ვალდებულებების უზრუნველყოფის მიზნით გადასახადის გადამხდელის მიერ აღებულ თამასუქზე (ან სხვა სავალო ვალდებულებებზე) შემოსავლების მიღების მომენტად ითვლება თამასუქის (ან სხვა სავალო ვალდებულებების) გასანაღდებლად წარდგენის უახლოესი შესაძლებელი მომენტი.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 71. საკასო მეთოდით ხარჯების გაწევის მომენტი

1. აღრიცხვის საკასო მეთოდის გამოყენებისას ხარჯების გაწევის მომენტად ითვლება გადასახადის გადამხდელის მიერ ხარჯების ფაქტობრივი გაწევის მომენტი, გარდა ამ მუხლის მესამე ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

2. ნაღდი ანგარიშსწორებისას გადასახადის გადამხდელის მიერ ხარჯის გაწევის მომენტად ითვლება ფულის გადახდის მომენტი, ხოლო უნაღდო ანგარიშსწორებისას – ბანკის მიერ გადასახადის გადამხდელის საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიშებიდან თანხების ჩამოწერის მომენტი.

3. გადასახადის გადამხდელის წინაშე ფინანსურ ვალდებულებათა გაუქმების ან დაფარვის შემთხვევაში, სახელდობრ, ურთიერთჩათვლის დროს, ხარჯების გაწევის მომენტად ითვლება ამ ვალდებულებათა გაუქმების ან დაფარვის მომენტი.

4. თუ გადასახადის გადამხდელი იღებს შემოსავალს ან ეწევა ხარჯებს არაფულადი ფორმით, მაშინ ასეთი შემოსავლების მიღების ან ხარჯების გაწევის მომენტი განისაზღვრება იმ წესით, რა წესითაც განისაზღვრება ფულადი ფორმით შემოსავლების მიღებისა და ხარჯების გაწევის მომენტი.

5. სავალო ვალდებულების ან ქონების იჯარით გაცემასთან დაკავშირებულ გადასახდებულთან მიმართებით, თუ სავალო ვალდებულება ან იჯარის ხელშეკრულება მოიცავს რამდენიმე საანგარიშო პერიოდს,

ფაქტობრივად გადახდილი პროცენტის (იჯარის) თანხა, რომელიც გამოიქვითება საგადასახადო წლის განმავლობაში, წარმოადგენს პროცენტის (იჯარის) იმ თანხას, რომელიც გამოიანგარიშება თითოეულ საანგარიშო პერიოდში დარიცხული (დასარიცხი) თანხის მიხედვით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI,№30, 27.07. 2000წ.,მუხ.90

მუხლი 72. შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვა დარიცხვის მეთოდით

გადასახადის გადამხდელის მიერ აღრიცხვაში დარიცხვის მეთოდის გამოყენებისას შემოსავლები და ხარჯები აისახება გადასახადის გადამხდელის მიერ ამ შემოსავლებზე უფლების მოპოვების ან ასეთი ხარჯების აღიარების მომენტის მიხედვით, შემოსავლების ფაქტობრივად მიღებისა და ხარჯების გაწევის მომენტის მიუხედავად.

მუხლი 73. დარიცხვის მეთოდით შემოსავლების მიღების მომენტი

1. გადასახადის გადამხდელის მიერ შემოსავლების (მათ შორის, საჯარიმო სანქციების) მიღების უფლება მოპოვებულად ითვლება, თუ შესაბამისი თანხა ექვემდებარება გადასახადის გადამხდელისათვის გადახდას, ან, თუ მან შეასრულა გარიგებით (ხელშეკრულებით) გათვალისწინებული ყველა ვალდებულება.

2. თუ გადასახადის გადამხდელი ასრულებს სამუშაოს (ეწევა მომსახურებას), ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული უფლება ითვლება მოპოვებულად მის მიერ გარიგებით (ხელშეკრულებით) გათვალისწინებული სამუშაოს შესრულების (მომსახურების გაწევის) დამთავრების მომენტში.

3. თუ გადასახადის გადამხდელი იღებს ან უფლება აქვს მიიღოს შემოსავალი პროცენტის სახით ან ქონების იჯარით გადაცემით, მაშინ შემოსავლის მიღების უფლება მოპოვებულად ითვლება სავალო ვალდებულების ან საიჯარო ხელშეკრულების ვადის გასვლის მომენტში. თუ სავალო ვალდებულების ან საიჯარო ხელშეკრულების ვადა მოიცავს რამდენიმე საანგარიშო პერიოდს გადასახადის გადახდის თვალსაზრისით, მაშინ შემოსავალი საანგარიშო პერიოდებს შორის ნაწილდება თითოეულ საანგარიშო პერიოდში დარიცხული (დასარიცხი) თანხის მიხედვით.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI,№22,13.07. 2002წ.,მუხ.102

მუხლი 74. დარიცხვის მეთოდით ხარჯების გაწევის მომენტი

1. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევის გარდა, გადამხდელის მიერ საგადასახადო აღრიცხვაში ი დარიცხვის მეთოდის გამოყენებისას გარიგებასთან (შეთანხმებასთან) დაკავშირებული ხარჯების გაწევის მომენტად ითვლება მომენტი, როცა შესრულებულია ყველა შემდეგი პირობა:

- ა. შესაძლებელია გადასახადის გადამხდელის მიერ ფინანსური ვალდებულების აღების ცალსახად მიჩნევა;
- ბ. ფინანსური ვალდებულების ოდენობა შეიძლება შეფასდეს საკმარისი სიზუსტით;
- გ. გარიგების ან ხელშეკრულების ყველა მხარემ ფაქტობრივად შეასრულა თავისი ვალდებულება ამ გარიგების ან ხელშეკრულების მიხედვით და სათანადო თანხა (სხვა შემოსავალი) ექვემდებარება აუცილებელ გადახდას.

2. ფინანსურ ვალდებულებაში იგულისხმება გარიგების (ხელშეკრულების) შედეგად აღებული ვალდებულება, რომლის შესრულების ძალითაც გარიგების (ხელშეკრულების) მეორე მონაწილემ უნდა მიუთითოს ვალდებულების შესაბამისი შემოსავალი ფულადი ან სხვა ფორმით.

3. სავალო ვალდებულების პროცენტის ან იჯარით გაცემული ქონებიდან გადასახდელის გადახდისას ხარჯების გაწევის მომენტად ითვლება სავალო ვალდებულების ან საიჯარო ხელშეკრულების ვადის გასვლის მომენტი. თუ სავალო ვალდებულების ან საიჯარო ხელშეკრულების ვადა გადასახადის გადახდის თვალსაზრისით მოიცავს რამდენიმე საანგარიშო პერიოდს, მაშინ ხარჯების განაწილება საანგარიშო პერიოდებს შორის ხდება მათი დარიცხვების შესაბამისად.

მუხლი 75. თანამფლობელობა

იურიდიული პირის დაფუძნების გარეშე ერთზე მეტი პირის საკუთრების ბაზაზე ამხანაგობის ან სხვა წარმონაქმნების ერთობლივი ფლობის (თანამფლობელობის) შემთხვევაში შემოსავლები და გამოქვითვები მიეკუთვნება მათ მფლობელებს და გადასახადით იბეგრება მათი წილის შესაბამისად.

მუხლი 76. შემოსავლები და გამოქვითვები გრძელვადიანი კონტრაქტების მიხედვით

1. თუ გადასახადის გადამხდელი აღრიცხვას ახდენს დარიცხვის მეთოდით, მაშინ გათვალისწინებულ უნდა იქნეს შემოსავლები და გამოქვითვები გრძელვადიანი კონტრაქტების მიხედვით საგადასახადო წლის მანძილზე პროპორციულად მათი ფაქტობრივი შესრულების შესაბამისად.

2. კონტრაქტის მიხედვით შესრულების მოცულობა განისაზღვრება საგადასახადო წლის ბოლომდე გაწეული ხარჯების შეპირისპირებით კონტრაქტით გათვალისწინებულ ერთობლივ ხარჯებთან.

3. გრძელვადიან კონტრაქტში იგულისხმება კონტრაქტი წარმოებაზე, დადგმაზე, მშენებლობაზე ან შესაბამისი მომსახურების გაწევაზე, რომელიც არ დამთავრებულა იმ საგადასახადო წელს, რომელშიც დაიწყო კონტრაქტით გათვალისწინებული სამუშაო, გარდა იმ კონტრაქტისა, რომლის დასრულებაც მოსალოდნელია კონტრაქტით გათვალისწინებული სამუშაოების დაწყებიდან ექვსი თვის განმავლობაში ი.

მუხლი 77. სასაქონლო-მატერიალური მარაგების აღრიცხვის წესი

1. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია სასაქონლო-მატერიალური მარაგების შემადგენლობაში შეიტანოს თავის საკუთრებაში არსებული დამუშავებული ან ნაწილობრივ დამუშავებული საქონელი, მათი ადგილმდებარეობის მიუხედავად, კერძოდ, ნედლეული და მასალები, რომლებიც შექმნილია შემდგომი რეალიზაციისა ან საქონლის წარმოებისათვის, სამუშაოს შესრულებისა ან მომსახურების გაწევისათვის.

2. დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრისას საანგარიშო პერიოდის დამდევისათვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ღირებულება აკლდება ერთობლივი შემოსავლის მოცულობას, ხოლო საანგარიშო პერიოდის ბოლოსათვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ღირებულება ემატება ერთობლივი შემოსავლიდან.

3. სასაქონლო-მატერიალური მარაგების აღრიცხვისას გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია წარმოებული ან შექმნილი საქონლის ღირებულება საგადასახადო აღრიცხვაში ასახოს ამ საქონლის წარმოებაზე დანახარჯების ან შექმნის ფასით. ამასთან, გადასახადის გადამხდელის მიერ საქონლის ღირებულებაში შეიტანება მისი შენახვისა და ტრანსპორტირების ხარჯები.

4. სასაქონლო-მატერიალური მარაგების აღრიცხვისას გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს დეფექტური ან მოძველებული და მოდიდან გამოსული საქონელი, რომლის რეალიზაციაც შეუძლებელია მის წარმოებაზე გაწეულ ხარჯებზე (შექმნის ფასზე) მეტ ფასად, შეაფასოს ამ საქონლის შესაძლო სარეალიზაციო ფასით.

5. თუ გადასახადის გადამხდელი არ ახდენს თავის საკუთრებაში არსებული საქონლის ინდივიდუალურ აღრიცხვას, მაშინ ამ საქონლის რეალიზაციისას გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს სასაქონლო-მატერიალური მარაგების აღსარიცხავად გამოიყენოს ერთ-ერთი მეთოდი:

ა. მეთოდი Fifo, რომლის მიხედვითაც საანგარიშო პერიოდში პირველ რიგში რეალიზებულად ითვლება ის საქონელი, რომელიც საანგარიშო პერიოდის დასაწყისისათვის მიკუთვნებულია სასაქონლო-მატერიალურ მარაგებს, ხოლო შემდეგ – ის საქონელი, რომელიც წარმოებულია (შექმნილია) საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში მათი წარმოების (შექმნის) დროის მიხედვით;

ბ. მეთოდი Lifo, რომლის მიხედვითაც საანგარიშო პერიოდის მანძილზე პირველ რიგში რეალიზებულად ითვლება უკანასკნელად წარმოებული (შექმნილი) საქონელი;

გ. საშუალო თვითღირებულებით შეფასების მეთოდი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 78. ლიზინგი (საფინანსო იჯარა)

1. თუ ქონების იჯარით მიმცემი (მეიჯარე) ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით ლიზინგით (საფინანსო იჯარის წესით) გასცემს ამორტიზაციას დაქვემდებარებულ ძირითად საშუალებებს, მაშინ დაბეგვრის მიზნით ქონების იჯარით ამღები (მოიჯარე) ითვლება ამ ქონების მფლობელად.

2. ამორტიზაციას დაქვემდებარებულ ძირითად საშუალებათა იჯარა დაბეგვრის მიზნით წარმოადგენს ლიზინგს (საფინანსო იჯარას), თუ იგი აკმაყოფილებს ერთ-ერთ შემდეგ პირობას:

ა. იჯარის ვადა აღემატება ძირითად საშუალებათა ეკონომიკური სამსახურის ვადის 80 პროცენტს;

ბ. მოიჯარეს აქვს ძირითად საშუალებათა ფიქსირებული ფასით ან იჯარის დამთავრებისას განსაზღვრული ფასით შექმნის უფლება;

გ. იჯარით აღებულ ძირითად საშუალებათა მოსალოდნელი ნარჩენი ღირებულება იჯარის დამთავრებისას შეადგენს იჯარის დასაწყისში მათი ღირებულების 20 პროცენტზე ნაკლებს;

დ. გადასახდელების მიმდინარე დისკონტირებული ღირებულება მთელი საიჯარო პერიოდისათვის აღემატება იჯარით აღებულ საშუალებათა ღირებულების 90 პროცენტს.

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილთან დაკავშირებით ითვლება, რომ იჯარის პერიოდი მოიცავს პერიოდს, რომლის დროსაც მოიჯარეს უფლება აქვს გააგრძელოს ლიზინგი.

4. ლიზინგთან დაკავშირებული ძირითადი აქტივების ღირებულება, ხარჯები და შემოსავლები გამოიანგარიშება ბუღალტრულ აღრიცხვაში დადგენილი მეთოდიკით.

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51

მუხლი 79. კომპენსირებული გამოქვითვები და რეზერვების შემცირება

1. ადრე გამოქვითული ხარჯების, ზარალისა და საექვო ვალების ანაზღაურებით მიღებული თანხა ითვლება იმ წლის შემოსავლად, რომელშიც მოხდა მისი ანაზღაურება.

2. თუ ხდება წინასწარ გამოქვითული რეზერვების შემცირება, შემცირებული თანხა შეიტანება ერთობლივ შემოსავალში.

მუხლი 80. მოგება და ზარალი აქტივების მიწოდებისას

1. აქტივების მიწოდებისას მიღებული მოგება წარმოადგენს დადებით სხვაობას მიწოდებით მიღებულ შემოსავლებსა და ამ აქტივების ღირებულებას შორის, რომელიც განისაზღვრება ამ კოდექსის 81-ე მუხლის

შესაბამისად. აქტივების უსასყიდლოდ ან შემცირებული ფასით მიწოდებისას მიმწოდებელი პირის მოგება განისაზღვრება როგორც დადებითი სხვაობა მიწოდებული ქონების საბაზრო ფასსა და ამ კოდექსის 81-ე მუხლის მიხედვით განსაზღვრულ ქონების ღირებულებას შორის.

2. აქტივების მიწოდებით მიღებული ზარალი არის უარყოფითი სხვაობა ამ საშუალებათა მიწოდებით მიღებულ შემოსავლებსა და ამ აქტივების ღირებულებას შორის.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილები არ გამოიყენება იმ აქტივების მიმართ, რომლებიც ექვემდებარება ამორტიზაციას ჯგუფური მეთოდის მიხედვით.

მუხლი 81. აქტივების ღირებულება

1. აქტივების ღირებულებაში შეიტანება მათი შეძენის, წარმოების, მშენებლობის, მონტაჟისა და დადგმის ხარჯები, აგრეთვე სხვა ხარჯები, რომლებიც ზრდიან მათ ღირებულებას,

2. აქტივების მხოლოდ ნაწილის მიწოდების შემთხვევაში აქტივების ღირებულება მიწოდების მომენტში ნაწილდება დარჩენილ და მიწოდებულ ნაწილებს შორის.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

მუხლი 82. მოგების ან ზარალის აუდიარებლობა

1. დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრისას არანაირი მოგება ან ზარალი მხედველობაში არ მიიღება, თუ ხდება:

ა. აქტივების გადაცემა მეუღლეებს შორის;

ბ. აქტივების გადაცემა ყოფილ მეუღლეებს შორის განქორწინების დროს;

გ. აქტივების არანებაყოფლობითი განადგურება ან ჩამორთმევა, თუ ადგილი აქვს მისგან მიღებული შემოსავლების რეინვესტირებას მსგავსი ხასიათის აქტივში განადგურების ან ჩამორთმევის განხორციელების წლის მომდევნო ორი წლის დასრულებამდე.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ გ ” პუნქტში აღნიშნული შესაცვლელი აქტივის ღირებულება განისაზღვრება შემცვლელი აქტივის ღირებულების გათვალისწინებით განადგურების ან ჩამორთმევის მომენტისათვის.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ ა ” ან „ ბ ” პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გადაცემული აქტივების ღირებულებას წარმოადგენს გარიგების მომენტში მოცემული აქტივის ღირებულება გადამცემი მხარისათვის.

4. ამ მუხლის მოთხოვნები არ ვრცელდება იმ აქტივებზე, რომლებიც ამ კოდექსის მე-6 თავის მიხედვით ექვემდებარება ამორტიზაციას ჯგუფური მეთოდის მიხედვით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც პირველი ნაწილის „ ა ” და „ ბ ” პუნქტების მიხედვით ხდება ჯგუფის ყველა აქტივის გადაცემა ერთდროულად.

მუხლი 83. ლიკვიდაცია

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის იურიდიული პირის სრული ლიკვიდაცია განიხილება როგორც მისი პარტნიორების მიერ ამ იურიდიულ პირში თავიანთი წილის გაყიდვა.

2. თუ ხდება იურიდიული პირის ლიკვიდაცია და აქტივი გადაეცემა პარტნიორ იურიდიულ პირს, ამ აქტივის ღირებულება მასში პარტნიორის წილის პროპორციულია და, თუ ეს წევრი უშუალოდ ლიკვიდაციის წინ ფლობდა 50 და მეტ პროცენტს იურიდიულ პირში ი, მაშინ:

ა. ასეთი გადაცემა არ ითვლება აქტივების რეალიზაციად ლიკვიდირებული იურიდიული პირის მიერ;

ბ. პარტნიორისათვის გადაცემული აქტივის ღირებულება იგივეა, რაც ამ აქტივის ღირებულება ლიკვიდირებული იურიდიული პირისათვის გადაცემამდე;

გ. აქტივის განაწილება არ წარმოადგენს დივიდენდს;

დ. მოგება და ზარალი არ მიიღება მხედველობაში ლიკვიდირებულ იურიდიულ პირში პარტნიორის წილის გაუქმებისას.

3. ამ მუხლის მოთხოვნები არ ვრცელდება იმ აქტივებზე, რომლებიც ამ კოდექსის მე-6 თავის მიხედვით ექვემდებარება ამორტიზაციას ჯგუფური მეთოდით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ჯგუფის აქტივების გადაცემა ხდება ერთდროულად.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილში აღნიშნული აქტივის შემთხვევაში მისი მიმღებისათვის აქტივის ღირებულებად ითვლება ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი გადაცემის მომენტისათვის, ხოლო ერთი და მეტი ასეთი აქტივის გადაცემის შემთხვევაში აქტივებს შორის ჯგუფების ღირებულებითი ბალანსი ნაწილდება გადაცემის მომენტისათვის მათი საბაზრო ღირებულების პროპორციულად.

5. ამ მუხლის მე-2 ნაწილი გამოიყენება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საგადასახადო ორგანოს მიერ დამტკიცდა, რომ სრული ლიკვიდაციის მთავარ მიზანს არ წარმოადგენს გადასახადებისაგან თავის არიდება.

მუხლი 84. პარტნიორის წილის სანაცვლოდ გადაცემული აქტივების ღირებულების განსაზღვრის წესი

1. გადაცემული აქტივების რეალიზაცია არ განიხილება აქტივების მიწოდებად, თუ:

ა. პირი ან პირთა ჯგუფი აქტივებს მიაწოდებს (დავალიანებით ან მის გარეშე) იურიდიულ პირს მასში თავისი წილის სანაცვლოდ;

ბ. ეს პირი ან პირთა ჯგუფი ასეთი გაცვლის შემდეგ უშუალოდ ფლობს ამ იურიდიულ პირში წილის 50 ან

მეტ პროცენტს.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში აქტივის ღირებულება მისი მიმღებისათვის ტოლია ამ აქტივის ღირებულებისა მიწოდების მომენტში მიმწოდებელი მხარისათვის.

3. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღწერილი გაცვლის შედეგად მიღებული პარტნიორის წილის ღირებულება ტოლია გადაცემული აქტივის ან აქტივების ღირებულებისა, გადაცემული დავალიანების გამოკლებით.

4. ამ მუხლის მოთხოვნები არ ვრცელდება იმ აქტივზე, რომელიც ამ კოდექსის მე-6 თავის მიხედვით ექვემდებარება ჯგუფურ ამორტიზაციას, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ჯგუფის ყველა აქტივის გადაცემა ხდება ერთდროულად.

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილში აღნიშნული აქტივის შემთხვევაში:

ა. მისი მიმღები აქტივის ღირებულებად იღებს გადაცემის მომენტში ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს, ხოლო, თუ გადაცემა ერთზე მეტი ასეთი აქტივი, ჯგუფების ღირებულებითი ბალანსი აქტივებს შორის ნაწილდება გადაცემის მომენტისათვის მათი საბაზრო ფასის პროპორციულად, და

ბ. გადამცემი მხარე სანაცვლოდ მიღებული პარტნიორის წილის ღირებულებად იღებს ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს გადაცემის მომენტისათვის.

6. ეს მუხლი არ ვრცელდება აქტივების გადამცემზე, თუ მის მიერ გადაცემული დავალიანება აღემატება მის მიერვე გადაცემული აქტივების ღირებულებას.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 85. იურიდიული პირის რეორგანიზაცია

1. რეორგანიზაციის დამტკიცებული ოპერაციების მხარე იურიდიული პირის ან იურიდიულ პირთა მფლობელობაში არსებული ქონებისა და წილის ღირებულება ტოლია ასეთ ი ქონებისა და წილის ღირებულებისა რეორგანიზაციის განხორციელების წინ.

2. ქონების ან წილის გადაცემა იმ იურიდიულ პირებს შორის, რომლებიც წარმოადგენენ რეორგანიზაციის დამტკიცებული ოპერაციების მხარეებს, არ ითვლება ქონების რეალიზაციად.

3. რეორგანიზაციის დამტკიცებული ოპერაციების მხარე რეზიდენტ იურიდიულ პირში წილის ნებისმიერი გაცვლა წილზე სხვა მსგავს იურიდიულ პირში, რომელიც აგრეთვე წარმოადგენს მოცემული ოპერაციის მხარეს, არ ითვლება წილის რეალიზაციად.

4. წილთა ღირებულება, რომელთა გაცვლაც ხდება ამ მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, ტოლია წილთა თავდაპირველი ღირებულებისა.

5. წილთა განაწილება იმ იურიდიულ პირში, რომელიც რეორგანიზაციის დამტკიცებული ოპერაციების მხარეა, რაც წარმოშობს მსგავს უფლებას სხვა იურიდიულ პირში, რომელიც ასევე ამ ოპერაციების მხარეა, არ წარმოადგენს დივიდენდს.

6. ამ მუხლის მე-5 ნაწილში აღნიშნული თავდაპირველი წილის ღირებულება ექვემდებარება გასანაწილებელ წილზე მიკუთვნებას იმ კოეფიციენტის გამოყენებით, რომელიც განისაზღვრება როგორც თანაფარდობა გასანაწილებელი წილის ღირებულებასა და თავდაპირველი წილის ღირებულებას შორის განაწილების შემდეგ.

7. იმ პირობით, თუ საგადასახადო ორგანოს მიერ მტკიცდება, რომ შერწყმის, შექმნის, მიერთების ან გაყოფის ოპერაციებს არა აქვს გადასახადების გადახდისაგან თავის არიდების მიზანი, რეორგანიზაცია მოიცავს:

ა. ორი ან მეტი რეზიდენტი იურიდიული პირის შერწყმას;

ბ. ხმის უფლების მქონე 50 ან მეტი პროცენტის წილისა და რეზიდენტი იურიდიული პირის პარტნიორის წილის საერთო მოცულობის ღირებულების 50 ან მეტი პროცენტის შ ექმნას ან მიერთებას მხოლოდ შექმნისა ან მიერთების ოპერაციაში პარტნიორ მხარეთა მსგავსი უფლებებით წილის სანაცვლოდ;

გ. რეზიდენტი იურიდიული პირის აქტივების 50 და მეტი პროცენტის შ ექმნას სხვა რეზიდენტი იურიდიული პირის მიერ ხმის უფლების მქონე წილის სანაცვლოდ, დივიდენდებთ ან მიმართებით პრივილეგირებული უფლების გარეშე;

დ. რეზიდენტი იურიდიული პირის გაყოფას ორ ან მეტ რეზიდენტ იურიდიულ პირად.

8. რეორგანიზაციის ოპერაციის მხარედ მიიჩნევა რეზიდენტი იურიდიული პირი, რომელიც პირდაპირ არის ჩართული რეორგანიზაციის ოპერაციაში, და რეზიდენტი იურიდიული პირი, რომელიც უშუალოდ ფლობს ან ეკუთვნის მოცემულ ოპერაციაში პირდაპირ ჩართულ რეზიდენტ იურიდიულ პირს.

9. ამ მუხლის მე-8 ნაწილის მიზნებისათვის იურიდიულ პირზე საკუთრების უფლება ნიშნავს ამ იურიდიულ პირში ხმის უფლების მქონე წილის 50 ან მეტი პროცენტისა და ყველა სხვა წილის ღირებულების 50 ან მეტი პროცენტის ფლობას.

10. ამ მუხლის მოთხოვნები არ ვრცელდება იმ აქტივებზე, რომლებიც ამ კოდექსის მე-6 თავის მიხედვით ექვემდებარება ამორტიზაციას ჯგუფური მეთოდით, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ხდება ჯგუფის ყველა ელემენტის ერთდროული გადაცემა.

11. ამ მუხლის მოთხოვნები ვრცელდება მე-10 ნაწილში ი აღნიშნულ აქტივებზე, თუ:

ა. აქტივების მიმღები აქტივის ღირებულებად იღებს გადაცემის მომენტისათვის ჯგუფის ღირებულებით ბალანსს, ხოლო იმ შემთხვევაში, როცა ხდება ერთზე მეტი ასეთი აქტივის გადაცემა, ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსი ნაწილდება აქტივებს შორის გადაცემის მომენტისათვის მათი საბაზრო ფასის პროპორციულად;

ბ. აქტივების გადამცემ მხარეს მიღებული წილის ღირებულებაში ი შეაქვს ჯგუფის საბალანსო ღირებულება

მუხლი 86. ზარალის გადატანისა და გამოქვითვის შეზღუდვა იურიდიულ პირში წილთა ფლობის ცვლილებისას

თუ წინა წელთ ან შედარებით იურიდიულ პირში იცვლებიან 50 პროცენტი ან მეტი ხმის უფლებიანი წილის მქონე პარტნიორები, მაშინ უქმდება ზარალის, გამოქვითვისა და კრედიტების შემდგომ პერიოდში გადატანის შესაძლებლობა იმ საგადასახადო წლის დასაწყისიდან, რომელშიც მოხდა ეს ცვლილება, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ცვლილების მომდევნო სამი წლის განმავლობაში ი იურიდიული პირი აგრძელებს იმავე სამეწარმეო საქმიანობას და იწყებს ახალ სამეწარმეო საქმიანობას საგადასახადო ორგანოებთან შეთანხმებით.

თავი 10 გადასახადების ადმინისტრირების წესები

მუხლი 87. დეკლარაციის წარდგენა

1. საშემოსავლო გადასახადისა და მოგების გადასახადის შესახებ დეკლარაციას და კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ანგარიშგების ფორმებს საგადასახადო ორგანოს საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით საანგარიშო წლის მომდევნო წლის პირველ აპრილამდე წარუდგენენ:

- ა. რეზიდენტი ფიზიკური პირები, რომელთა შემოსავლებიც არ იბეგრება საქართველოში არსებული გადახდის წყაროს მიხედვით;
- ბ. რეზიდენტი ფიზიკური პირები, რომელთაც ფულადი სახსრები აქვთ უცხოეთის ბანკებში;
- გ. რეზიდენტი იურიდიული პირები;
- დ. არარეზიდენტი ფიზიკური ან იურიდიული პირები, რომლებიც შემოსავლებს იღებენ საქართველოში არსებული წყაროდან და რომლებიც არ იბეგრებიან გადახდის წყაროს მიხედვით;
- ე. რეზიდენტი ფიზიკური პირები, რომელთა მიერ საგადასახადო წლის განმავლობაში გაწეული ხარჯი აღემატება 25 ათას ლარს.

2. გადასახადის გადამხდელი საქართველოში სამეწარმეო საქმიანობის შეწყვეტისას საგადასახადო ორგანოს 30 დღის ვადაში წარუდგენს დეკლარაციას ერთობლივი შემოსავლებისა და გამოქვითვების შესახებ.

3. იურიდიული პირის ლიკვიდაციის შესახებ სალიკვიდაციო კომისია ან გადასახადის გადამხდელი დაუყოვნებლივ წერილობით აცნობებს საგადასახადო ორგანოს. იურიდიული პირის ლიკვიდაციის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებიდან 15 დღის ვადაში სალიკვიდაციო კომისია ვალდებულია წარადგინოს დეკლარაცია საგადასახადო ორგანოში.

4. ფიზიკურ პირს, რომელიც არ არის ვალდებული წარადგინოს დეკლარაცია, შეუძლია წარადგინოს იგი გადასახადის გადანაგარიშებისა და ანაზღაურების მოთხოვნით.

5. საქართველოში მუდმივი დაწესებულების არმქონე არარეზიდენტ გადასახადის გადამხდელს, რომელიც იღებს ამ კოდექსის 64-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ გ“, „ დ“ და „ ე“ პუნქტებით განსაზღვრულ შემოსავლებს და იბეგრება გადახდის წყაროსთან, უფლება აქვს წარადგინოს დეკლარაცია დაკავებული გადასახადის დაბრუნების მოთხოვნით. დეკლარაცია წარდგენილ უნდა იქნეს ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ ვადებში (ამ კოდექსის 232-ე მუხლით გათვალისწინებული ვადის გაგრძელების პირობების შესაბამისად). ასეთი გადასახადის გადამხდელი იბეგრება იმავე წესით, როგორც დაიბეგრებოდა ეს შემოსავალი, იგი დაკავშირებული რომ ყოფილიყო გადასახადის გადამხდელის საქართველოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებასთან. ასეთ შემოსავალთან დაკავშირებული გადასახადის გადამხდელის ხარჯები გამოიქვითება მუდმივი დაწესებულებისათვის დადგენილი წესით, მაგრამ გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს ამ კოდექსის 64-ე მუხლით განსაზღვრულ გადახდის წყაროსთან აუცილებლად გამოსაქვით თანხას.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 88. გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავების წესი

1. გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავება ევალება საგადასახადო აგენტებს, კერძოდ:

- ა. ფიზიკურ პირებს – მეწარმეებს (გარდა იმ ფიზიკური პირებისა, რომლებიც ეწვეიან სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობას), იურიდიულ პირებს, აგრეთვე ორგანიზაციებსა და მუდმივ დაწესებულებებს, რომლებიც საზღაურს უხდიან დაქირავებით მომუშავე ფიზიკურ პირს;
- ბ. პირებს, რომლებიც უხდიან პირს პენსიას, გარდა იმ პენსიებისა, რომლებიც გაიცემა სახელმწიფო სოციალური უზრუნველყოფის სისტემაში;
- გ. საქართველოს საწარმოებს, რომლებიც უხდიან დივიდენდებს პირებს;
- დ. პირებს, რომლებიც უხდიან პროცენტებს პირებს;
- ე. პირებს, რომლებიც იხდიან ამ კოდექსის 64-ე მუხლით გათვალისწინებულ გადასახდელებს;
- ვ. ფიზიკურ პირებს – მეწარმეებს (გარდა იმ ფიზიკური პირებისა, რომლებიც ეწვეიან სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობას), იურიდიულ პირებს, აგრეთვე ორგანიზაციებსა და მუდმივ დაწესებულებებს, რომლებიც

შესრულებული სამუშაოს ან გაწეული მომსახურების ღირებულებას უნაზღაურებენ იმ ფიზიკურ პირს, რომელიც საგადასახადო ორგანოში გადასახადის გადამხდელად არ არის რეგისტრირებული.

2. პასუხისმგებლობა გადასახადების დაკავებისა და მათი ბიუჯეტში გადარიცხვისათვის ეკისრება შემოსავლის გადამხდელ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს. გადასახადის თანხის დაუკავებლობის შემთხვევაში შემოსავლის გადამხდელი ფიზიკური ან იურიდიული პირი ვალდებულია ბიუჯეტში შეიტანოს დაუკავებელი გადასახადის თანხა და მასთან დაკავშირებული ჯარიმები და საურავი. შემოსავლის გადამხდელის სახელით გადასახადისა და სანქციების თანხა შეიძლება გადაიხადოს შემოსავლის მიმღებმა.

2¹. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები ამ მუხლის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები და მათზე ვრცელდება ამავე მუხლით განსაზღვრული ვალდებულებები.

3. ფიზიკური ან იურიდიული პირი, რომელიც ამ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად ახდენს გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავებას, ვალდებულია:

ა. ბიუჯეტში გადარიცხოს გადასახადი ფიზიკური ან იურიდიული პირებისათვის თანხის გადახდისთანავე;

ბ. ხელფასის გადახდისას შემოსავლის მიმღებ ფიზიკურ პირს მისი მოთხოვნისამებრ მისცეს ცნობა ამ პირის გვარისა და სახელის, შემოსავლის თანხისა და სახეობის, აგრეთვე დაკავებული გადასახადის (თუ გადასახადი დაკავებული იყო) თანხის მითითებით.

გ. საგადასახადო წლის დამთავრებიდან 30 დღის ვადაში საგადასახადო ორგანოს წარუდგინოს, აგრეთვე ამ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად შემოსავლის მიმღებ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს, მათი მოთხოვნისამებრ, გაუგზავნოს ცნობა ამ პირის სარეგისტრაციო ნომრის, მისი დასახელების ან გვარისა და სახელის, საცხოვრებელი ადგილის მისამართის, საანგარიშო წლისათვის შემოსავლის საერთო თანხისა და დაკავებული გადასახადის საერთო თანხის მითითებით.

4. ფიზიკური პირის მიერ არაპირითად სამუშაო ადგილზე მიღებული შემოსავლიდან დამქირავებელი აკავებს საშემოსავლო გადასახადს ამ კოდექსის 42-ე მუხლით განსაზღვრული უმაღლესი განაკვეთით. ამავე განაკვეთით აკავებს საშემოსავლო გადასახადს პირი, რომელიც შესრულებული სამუშაოს ან გაწეული მომსახურების ღირებულებას უნაზღაურებს რეზიდენტ ფიზიკურ პირს, რომელიც საგადასახადო ორგანოში გადასახადის გადამხდელად არ არის რეგისტრირებული.

5. (ამოღებულია).

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07.2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03.2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07.2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 89. გადასახადის მიმდინარე გადასახდელები

1. ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც ეწევიან სამეწარმეო საქმიანობას, აგრეთვე „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ფიზიკური პირები (გარდა იმ პირებისა, რომლებიც ეწევიან სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობას) ვალდებული არიან შეიტანონ ბიუჯეტში მიმდინარე გადასახდელების თანხები წინა საგადასახადო წლის წლიური გადასახადის მიხედვით, შემდეგი ოდენობით:

ა) 15 მაისამდე – 30%;

ბ) 15 აგვისტომდე – 30%;

გ) 15 ნოემბრამდე – 40%.

2. გადასახადის გადამხდელმა, რომელსაც გასული წლის განმავლობაში არ გააჩნდა დასაბეგრი შემოსავალი, მიმდინარე გადასახდელები უნდა გადაიხადოს საანგარიშო პერიოდის წინა კვარტალის ფაქტობრივი შემოსავლის მიხედვით, ამასთან, უნდა გაითვალისწინოს ის ხარჯები, რომლებსაც ადგილი ჰქონდა იმ კვარტალში. ამ მიზნით მან თავისი დეკლარაცია უნდა წარადგინოს შესაბამის საგადასახადო ორგანოში მომდევნო კვარტალის მეორე თვის არა უგვიანეს 20 რიცხვისა.

3. თუ გადასახადის გადამხდელი დაასაბუთებს, რომ მიმდინარე საგადასახადო წელს მისი მოსალოდნელი შემოსავალი სულ ცოტა 30%-ით ნაკლები იქნება წინა წლის შემოსავალთან შედარებით და მიმდინარე გადასახადელების გადახდის ვადის დადგომამდე ერთი თვით ადრე მიმართავს საგადასახადო ორგანოს მისი შემცირების თაობაზე, ინსპექციის უფროსის გადაწყვეტილებით მიმდინარე გადასახადელების თანხები მცირდება შემოსავლების შემცირების პროპორციულად, ხოლო მიმდინარე გადასახდელების შემცირების შემდეგ, შემოსავლების ზრდის პირობებში, გადამხდელი ვალდებულია დამატებით გადაიხადოს მიმდინარე გადასახდელები შემცირებული თანხის ფარგლებში. ამასთან, იმ შემთხვევაში, თუ წარმოდგენილი ფაქტობრივი წლიური შედეგების მიხედვით არ დასტურდება მოსალოდნელი შემოსავლის შემცირება და გადამხდელს საანგარიშო წლის განმავლობაში არ გადაუხდია მიმდინარე გადასახდელების შემცირებული თანხები, მაშინ გადამხდელს გადახდება საურავი ამ კოდექსის 252-ე მუხლის შესაბამისად, მიმდინარე გადასახდელის გადახდის ვადის დადგენილი თარიღიდან საგადასახადო დეკლარაციის წარდგენის დადგენილ ვადამდე დროის მონაკვეთში.

4. მიმდინარე გადასახდელთა ბიუჯეტში ჩარიცხული თანხები გადასახადის გადამხდელს ჩაეთვლება საგადასახადო წლის მიხედვით დარიცხულ გადასახადში.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10
საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50
საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34
საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

კარი III დამატებული ღირებულების გადასახადი

თავი 11 ზოგადი დებულებანი

მუხლი 90. დამატებული ღირებულების გადასახადის ცნება

დამატებული ღირებულების გადასახადი (შემდგომში – დღგ), როგორც არაპირდაპირი გადასახადი, არის საქართველოს ტერიტორიაზე საქონლის, სამუშაოს, მომსახურების წარმოებისა და მიმოქცევის პროცესში შექმნილი ღირებულების ნაწილის, აგრეთვე საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანილი ყველა დასაბეგრი საქონლის ღირებულების ნაწილის ბიუჯეტში სავალდებულო შენატანი. დღგ, ექვემდებარება გადახდას საქონლის მიწოდების, სამუშაოს შესრულებისა და მომსახურების გაწევის ყველა სტადიაზე. დასაბეგრი ბრუნვაზე გადასახდელი დღგ-ის თანხა განისაზღვრება როგორც სხვაობა ამ ბრუნვაზე დარიცხულ გადასახადის თანხასა და ამ კარის მიხედვით წარდგენილი სავალდებულო ანგარიშ-ფაქტურებით და საბაჟო დეკლარაციებით ჩასათვლელ თანხას შორის.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 91. გადასახადის გადამხდელეები

1. დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელია პირი, რომელიც რეგისტრირებულია ან ვალდებულია გატარდეს რეგისტრაციაში დღგ-ის გადამხდელად.

2. პირი, რომელიც რეგისტრაციაში ტარდება, გადასახადის გადამხდელად ითვლება რეგისტრაციის ძალაში შესვლის მომენტიდან. პირი, რომელიც არ არის რეგისტრირებული, მაგრამ ვალდებულია გატარდეს რეგისტრაციაში, გადასახადის გადამხდელად ითვლება რეგისტრაციაში გატარების ვალდებულების წარმოშობის მომენტიდან.

3. პირი, რომელიც ახორციელებს საქონლის დასაბეგრი იმპორტს საქართველოში, ითვლება დღგ-ის გადამხდელად ამგვარ იმპორტზე.

4. არარეზიდენტი პირი, რომელიც ეწევა მომსახურებას ან ასრულებს სამუშაოებს და დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გარეშე ექვემდებარება უკუდაბეგვრას ამ კოდექსის 108-ე მუხლის მიხედვით, ითვლება გადასახადის გადამხდელად ამგვარი სამუშაოებისა და მომსახურებისათვის.

5. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ პუნქტში აღნიშნული ფილიალები, განყოფილებები და სხვა ქვედანაყოფები ამ კარის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები. ისინი ვალდებულნი არიან გატარდნენ რეგისტრაციაში დღგ-ის გადამხდელად, თუ საწარმოსა და ფილიალების საერთო დასაბეგრი ბრუნვა აღემატება ამ კოდექსის 92-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ თანხას.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 92. სავალდებულო რეგისტრაცია

1. პირი (გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული პირისა), რომელიც ეწევა ეკონომიკურ საქმიანობას და ნებისმიერი უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში ახორციელებს დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციებს, რომელთა საერთო თანხა აღემატება 100 000 ლარს, ვალდებულია ამ მომენტის დადგომიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა სავალდებულო ორგანოში წარადგინოს განცხადება დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის.

2. პირი, რომლის მიერ მიწოდებისათვის განკუთვნილი ერთჯერადი ოპერაციის შედეგად შექმნილი ან/და იმპორტირებული საქონლის ღირებულება აღემატება 100 000 ლარს, ვალდებულია მიწოდების განხორციელებამდე სავალდებულო ორგანოში წარადგინოს განცხადება დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის.

3. აქციზური საქონლის მწარმოებელი პირი ვალდებულია სავალდებულო ორგანოში წარადგინოს განცხადება დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის აქციზური საქონლის მიწოდებამდე.

4. დღგ-ის გადამხდელად არარეზიდენტის სავალდებულო რეგისტრაციის მიზნით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხის განსაზღვრისას მის მიერ განხორციელებული საქონლის მიწოდება, სამუშაოს შესრულება და

მომსახურების გაწევა მხედველობაში მიიღება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ისინი განხორციელებულია მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით საქართველოში.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 93. ნებაყოფლობითი რეგისტრაცია

1. პირს, რომელიც არ არის ვალდებული გატარდეს რეგისტრაციაში დღგ-ის გადამხდელად, მაგრამ საგადასახადო ორგანოსათვის განცხადებით მიმართვამდე უკანასკნელი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში ახორციელებს დღგ-ით დასაბეგრ ოპერაციებს, რომელთა საერთო თანხა აღემატება 75 000 ლარს, შეუძლია მიმართოს საგადასახადო ორგანოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის.

2. პირი, რომლის მიერ მიწოდებისათვის განკუთვნილი ერთჯერადი ოპერაციის შედეგად შეძენილი ან/და იმპორტირებული საქონლის ღირებულება აღემატება 75 000 ლარს, შეუძლია მიმართოს საგადასახადო ორგანოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 94. რეგისტრაცია

1. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის პირი ვალდებულია მიმართოს საგადასახადო ორგანოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის განცხადებით.

2. საგადასახადო ორგანო ვალდებულია პირი გაატაროს დღგ-ის რეესტრში და მისცეს მას სარეგისტრაციო სერტიფიკატი განცხადების წარდგენიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა, გადამხდელის დასახელების, სახელის, გვარისა და სხვა სათანადო მონაცემების, რეგისტრაციის ძალაში შესვლის თარიღისა და გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომრის ჩვენებით. თუ აღნიშნულ ვადაში საგადასახადო ორგანომ პირი არ გაატარა რეგისტრაციაში ან არ მისცა მას წერილობით მოტივირებული უარი, საგადასახადო ორგანოს თანამშრომელი პასუხს აგებს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

3. რეგისტრაცია ძალაში შედის საგადასახადო ორგანოში პირის მიერ რეგისტრაციისათვის განცხადების წარდგენის დღიდან.

4. საგადასახადო ორგანო ვალდებულია შეინახოს დღგ-ის რეესტრი ყველა მონაცემითურთ დღგ-ის გადამხდელებად რეგისტრირებულ პირთა შესახებ.

5. თუ პირი ვალდებულია გატარდეს რეგისტრაციაში დღგ-ის გადამხდელად, მაგრამ არა აქვს შეტანილი განცხადება რეგისტრაციისათვის, საგადასახადო ორგანო საკუთარი ინიციატივით ახდენს ამ პირის რეგისტრაციას გადასახადის გადამხდელად და გადასცემს მას შესაბამის სერტიფიკატს.

6. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირი ვალდებულია გამოიყენოს გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი ყველა ანგარიშ-ფაქტურაში და საგადასახადო ორგანოსათვის წარდგენილ ყველა დეკლარაციასა და ოფიციალურ შეტყობინებაში.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 95. რეგისტრაციის გაუქმება

1. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირი ვალდებულია განცხადებით მიმართოს საგადასახადო ორგანოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების მოთხოვნით, თუ:

ა. შეწყვიტა დასაბეგრი ოპერაციები (მოხდა საწარმოს ლიკვიდაცია ან/და რეორგანიზაცია);

ბ. უკანასკნელი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა არ აღემატება 75 000 ლარს.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია საგადასახადო ორგანოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების მოთხოვნით მიმართოს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 10 რიცხვამდე, ხოლო ასეთი მიმართვის ვალდებულების შეუსრულებლობისას საგადასახადო ორგანო გადასახადის გადამხდელს უგზავნის შეტყობინებას განცხადების წარმოდგენის თაობაზე და მისი გაგზავნის დღიდან 10 დღეში მოტივირებული პასუხის წარმოუდგენლობის შემთხვევაში აუქმებს რეგისტრაციას.

3. გადასახადის გადამხდელს შეუძლია მიმართოს შესაბამის საგადასახადო ორგანოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების მოთხოვნით მისი დღგ-ის გადამხდელად უკანასკნელი რეგისტრაციის თარიღიდან 2 წლის გასვლის შემდეგ, თუ გადასახადის გადამხდელის მიერ ბოლო 12 თვის განმავლობაში განსახორციელებელი დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა არ აღემატება 100 000 ლარს, გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

4. რეგისტრაციის გაუქმება ძალაში შედის გაუქმების მოთხოვნით მიმართვის ვალდებულების წარმოშობის

თვის მომდევნო თვის პირველი რიცხვიდან.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 12 დაბეგვრის ობიექტი

მუხლი 96. დაბეგვრის ობიექტი

1. დამატებული ღირებულების გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია დასაბეგრი ოპერაცია და დასაბეგრი იმპორტი.

2. დასაბეგრი ოპერაციებია პირის მიერ საქონლის, (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდება, მათ შორის უსასყიდლოდ, თუ ისინი ითვლება განხორციელებულად საქართველოს ტერიტორიაზე ამ კოდექსის 106-ე ან 107-ე მუხლების მიხედვით, ამ კარის შესაბამისად გათავისუფლებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდების გარდა. დასაბეგრი ოპერაციებს არ განეკუთვნება ამ კოდექსის 107-ე მუხლის მიხედვით საქართველოს ფარგლებს გარეთ მომსახურების გაწევა ან სამუშაოს შესრულება.

3. დასაბეგრი იმპორტად ითვლება საქონლის იმპორტი, გარდა იმ საქონლის იმპორტისა, რომელიც გათავისუფლებულია გადასახადისაგან ამ კარის მიხედვით.

4. თუ დღგ-ის გადამხდელმა შეიძინა საქონელი (სამუშაო, მომსახურება) დღგ-ის გადახდით და მიიღო (ან უფლება აქვს მიიღოს) შესაბამისი ჩათვლა, არაეკონომიკური საქმიანობისათვის ამ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების შედეგების) გამოყენება ითვლება დასაბეგრი ოპერაციად.

5. გადამხდელის მიერ საქონლის მიწოდება, სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა თავისი თანამშრომლებისათვის საფასურით ან მის გარეშე, ითვლება დასაბეგრი ოპერაციად.

6. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების ძალაში შესვლის დღისათვის გადასახადის გადამხდელთან არსებული საქონლის ნაშთები, განიხილება როგორც აღნიშნული მომენტისათვის განხორციელებული დასაბეგრი მიწოდება.

7. საქონლის მიწოდება იმ პირის მიერ, რომელმაც ეს საქონელი შეიძინა დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციის შედეგად და რომელსაც არ ჰქონდა დღგ-ის ჩათვლის უფლება ამ კოდექსის 114-ე მუხლის მე-3 ნაწილის (გარდა „დ“ ქვეპუნქტისა) მიხედვით, არ განიხილება, როგორც დასაბეგრი ოპერაცია. ამასთან, თუ საქონლის შეძენისას ჩათვლა განხორციელდა ნაწილობრივ, დასაბეგრი ოპერაციის თანხა მცირდება ჩაუთვლელი თანხის პროპორციულად.

8. დასაბრუნებელი ტარის ღირებულება არ შეიტანება გადასახადით დასაბეგრი თანხაში, გარდა საცალო ვაჭრობისა, სადაც დასაბეგრი ბრუნვა მცირდება იმ თანხით, რომელსაც გამყიდველი უხდის მომხმარებელს ტარის დაბრუნების დროს.

9. საქონლის გადაცემა, მომსახურების გაწევა ან სამუშაოს შესრულება იურიდიული პირის ფილიალებს ან სხვა სტრუქტურულ ქვედანაყოფებს შორის, რომლებიც ითვლებიან ცალკე გადასახადის გადამხდელად, განიხილება როგორც დასაბეგრი ოპერაცია.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 97. საწარმოს მიწოდება

1. გადასახადის გადამხდელის მიერ საწარმოს მიწოდება მეორე გადამხდელისათვის არ ითვლება დასაბეგრი ოპერაციად.

2. მიწოდებულ საწარმოსთან ან საწარმოს ნაწილთან დაკავშირებით მიმღები თავის თავზე იღებს მიმწოდებელი მხარის ამ კარში აღნიშნულ უფლებებსა და მოვალეობებს.

3. ეს მუხლი მოქმედებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მიმწოდებელი და მიმღები მხარეები მიწოდების მომენტიდან 10 დღის განმავლობაში წერილობით ატყობინებენ საგადასახადო ორგანოს ასეთი მიწოდების შესახებ.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

თავი 13 დასაბეგრი ბრუნვისა და დასაბეგრი იმპორტის განსაზღვრა

მუხლი 98. დასაბეგრი ოპერაციის თანხა

1. დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება დღგ-ის გადამხდელის მიერ მიმღებისაგან ან ნებისმიერი სხვა

პირისაგან მიღებული ან მისაღები კომპენსაციის (მათ შორის, გადამხდელის მიერ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებასთან დაკავშირებით ხელშეკრულების საფუძველზე ან მის გარეშე, მიმღებისაგან ან ნებისმიერი სხვა პირისაგან მიღებული ან მისაღები ჯარიმების და საურავების) თანხის მიხედვით (გადასახადების, მოსაკრებლებისა და სხვა გადასახდელების ჩათვლით) დღგ-ის გარეშე.

2. თუ დღგ-ის გადამხდელი დასაბეგრი ოპერაციის სანაცვლოდ იღებს ან უფლება აქვს მიიღოს საქონელი, სამუშაო ან მომსახურება, დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის, სამუშაოს ან მომსახურების საბაზრო ფასით (გადასახადების, მოსაკრებლებისა და სხვა გადასახდელების ჩათვლით) დღგ-ის გარეშე.

3. თუ გადასახადის გადამხდელი დასაბეგრი ოპერაციის სანაცვლოდ არ იღებს ან არა აქვს უფლება მიიღოს საქონელი, სამუშაო, მომსახურება ან კომპენსაციის თანხა (რეგისტრაციის გაუქმებისას მასთან არსებული საქონლის ნაშთების ჩათვლით), მაშინ დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება მიწოდებული საქონლის, შესრულებული სამუშაოსა და გაწეული მომსახურების საბაზრო ფასით (გადასახადების, მოსაკრებლებისა და სხვა გადასახდელების ჩათვლით) დღგ-ის გარეშე.

4. თუ საქონელი (სამუშაო ან მომსახურება) გამოიყენება არაეკონომიკური საქმიანობისათვის ამ კოდექსის 96-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით, ან გადასახადის გადამხდელი მიაწოდებს მას თავის თანამშრომლებს ამ კოდექსის 96-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მიხედვით, მაშინ დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საბაზრო ფასით (გადასახადების, მოსაკრებლებისა და სხვა გადასახდელების ჩათვლით) დღგ-ის გარეშე.

5. (ამოღებულია).
- საქართველოს 1999 წლის 9 ივნისის კანონი №2080-სსმI, №24(31), 26.06. 1999წ., მუხ.113
 - საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI, №43(50), 21.09. 1999წ., მუხ.222
 - საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 99. დასაბეგრი ოპერაციის თანხის კორექტირება

1. ეს მუხლი გამოიყენება იმ შემთხვევაში, თუ:
- ა. გაუქმებულია დასაბეგრი ოპერაცია;
 - ბ. შეცვლილია დასაბეგრი ოპერაციის სახე;
 - გ. ფასების შემცირების ან სხვა მიზეზით შეცვლილია ოპერაციაზე ადრე შეთანხმებული კომპენსაციის თანხა;
 - დ. საქონელი (სამუშაო, მომსახურება) სრულად ან ნაწილობრივ უბრუნდება დღგ-ის გადამხდელს.

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღწერილი ერთ-ერთი პირობის დადგომისას დასაბეგრი ოპერაციის თანხა კორექტირდება ამ კოდექსის 113-ე მუხლის მე-2 ნაწილის ან 114-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მიხედვით, თუ გადამხდელმა:

- ა) წარადგინა დღგ-ის ანგარიშ-ფაქტურა, რომელშიც დღგ-ის თანხა აღნიშნულია არასწორად;
- ბ) დღგ-ის დეკლარაციაში არასწორად აღნიშნა დღგ-ის თანხა.

3. დასაბეგრი ოპერაციის კორექტირება ხდება იმ შემთხვევაში, თუ მიწოდებულ საქონელზე (შესრულებულ სამუშაოებზე, გაწეულ მომსახურებაზე) გამყიდველმა გამოწერა და დადგენილი წესით მყიდველს ჩააბარა კორექტირების საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა, რომლის მიხედვითაც მყიდველთან იზრდება დასაბეგრი ბრუნვა, გამყიდველთან მცირდება ან იზრდება დასაბეგრი ბრუნვა, ხოლო მყიდველთან შესაბამისად იზრდება ან მცირდება შეძენილი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ღირებულება დღგ-ისა და აქციზის გარეშე.

4. კორექტირების საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა წარმოადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის მკაცრი აღრიცხვის დოკუმენტს, რომლითაც დასტურდება დასაბეგრი ოპერაციის კორექტირება და ამ კოდექსის 115-ე მუხლის მე-2 ნაწილში მოცემული საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის მონაცემებთან ერთად შეიცავს შემდეგ მონაცემებს:

- ა) იმ საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის ნომერი, სერია, თარიღი, რომელშიც ხდება კორექტირება;
- ბ) კორექტირების სახე;
- გ) საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ღირებულება დღგ-ისა და აქციზის გარეშე გამყიდველისათვის კორექტირებამდე და კორექტირების შემდეგ.

5. კორექტირების საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა გამოიწერება ოთხ ეგზემპლარად, რომლის პირველი და მესამე პირები წარედგინება მყიდველს, ხოლო მეორე და მეოთხე პირები რჩება გამყიდველს. ამასთან, კორექტირების საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის მეოთხე პირს გამყიდველი წარუდგენს საგადასახადო ორგანოებს საგადასახადო კონტროლის განსახორციელებლად, ხოლო მესამე პირს მყიდველი წარუდგენს საგადასახადო ორგანოებს თავისი ადგილმდებარეობის მიხედვით.

- საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34
- საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90
- საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 100. დასაბეგრი იმპორტის თანხა

1. დასაბეგრი იმპორტის თანხა ტოლია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულებისა და საქართველოში საქონლის იმპორტისას გადასახდელი გადასახადებისა და მოსაკრებლების თანხების ჯამისა, საქართველოში გადასახდელი დღგ-ის ჩაუთვლელად.

2. მომსახურების ღირებულება, რომელიც ამ კოდექსის 110-ე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით განიხილება

თავი 14 საგადასახადო შეღავათები

მუხლი 101. გადასახადისაგან განთავისუფლება

1. დღგ-ისაგან განთავისუფლებულია შემდეგი საქონლის მიწოდება, სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა, აგრეთვე იმპორტის შემდეგი სახეები:

- ა. ფინანსური მომსახურების გაწევა;
- ბ. ეროვნული და უცხოური ვალუტის (გარდა ნუმისმატიკური მიზნებით გამოსაყენებლად გათვალისწინებულისა) და ფასიანი ქაღალდების მიწოდება ან/და იმპორტი;
- გ. საქართველოს ეროვნული ბანკისათვის გადასაცემი ოქროს იმპორტი;
- დ. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს აქციზური და სპეციალური მარკების მიწოდება ან/და იმპორტი;
- ე. ჩამორთმეულ, უპატრონო ფასეულობათა, განძეულობისა და შესყიდულ ფასეულობათა, აგრეთვე სახელმწიფოსათვის მემკვიდრეობით მიღებულ ფასეულობათა მიწოდება ან/და იმპორტი, რომელთა რეალიზაციით მიღებული შემოსავლები შეიტანება ბიუჯეტში;
- ვ. სახელმწიფო ქონების მიწოდება პრივატიზაციის პროგრამის მიხედვით;
- ზ) ბინის (გარდა სასტუმროსი) ქირა, უძრავი ქონების (გარდა ახალაშენებული საცხოვრებელი შენობისა და ახალაშენებული ჰიდროელექტროსადურისა) მიწოდება (ახალაშენებულად ითვლება საცხოვრებელი შენობა და ჰიდროელექტროსადგური აშენებიდან 2 წლის განმავლობაში);
- თ. სამედიცინო მომსახურება, ჯანდაცვის სახელმწიფო პროგრამებით გათვალისწინებული ღონისძიებები;
- ი. ავადმყოფთა, ინვალიდთა და ღრმად მოხუცებულთა მოვლა-პატრონობის მომსახურება;
- კ. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 121110000, 121120000, 130110000, 130120000, 150420, 151530, 1520 და 170211000 კოდებში მითითებული საქონლის, 28-ე და 29-ე ჯგუფებში წარმოდგენილი სამკურნალო (ფარმაცევტული) ნედლეულისა და სუბსტანციების, 30-ე ჯგუფით გათვალისწინებული ფარმაცევტული პროდუქციის, მათ შორის, ვაქცინების 391212000, 391231000, 701010000, 701094790 და 960200000 (ჟელატინის კაფსულები) კოდებში აღნიშნული საქონლის მიწოდება ან/და იმპორტი;
- ლ. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 8419 20 000, 9001 30 000, 9001 40, 9001 50, 9018-9022, 9025 11 910 და 9402 კოდებში აღნიშნული საქონლის, 8713 და 8714 20 000 კოდებში მითითებული ინვალიდთა ეტლების, იოდირებული მარილის, რენტგენის ფირების, ინსულინის შპრიცების (ნემსების), სადიაგნოსტიკო ტესტ-სისტემების გლუკომეტრების (რომელთა ტესტ-სისტემები რეგისტრირებულია საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მიერ) მიწოდება ან/და იმპორტი;
- მ. დიაბეტური კვების პროდუქტების მიწოდება ან/და იმპორტი, რომლებიც საბითუმო და საცალო წესით მიწოდებისას მარკირებულია ასეთად;
- ნ. ჩვილ ბავშვთა კვების პროდუქტებისა და ბავშვთა ჰიგიენის ნაწარმის მიწოდება ან/და იმპორტი, რომლებიც საბითუმო და საცალო წესით მიწოდებისას მარკირებულია ასეთად;
- ო. წრებში, სექციებში და სტუდიებში ბავშვებისა და მოზარდების სწავლების მომსახურება, აგრეთვე სკოლამდელ დაწესებულებებსა და უპატრონო ბავშვთა სახლებში ბავშვთა მოვლა-პატრონობის მომსახურება;
- პ. სამეცნიერო ლიტერატურის, აგრეთვე საქართველოს განათლების სამინისტროს მიერ პარლამენტის გადასახადებისა და შემოსავლების და განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტებთან შეთანხმებით დამტკიცებული სასწავლო სახელმძღვანელოებისა და საბავშვო ლიტერატურის ბეჭდვა, მიწოდება ან/და იმპორტი;
- ჟ. საგანმანათლებლო დაწესებულებათა მიერ გაწეული განათლების მომსახურება; სამეცნიერო და საგანმანათლებლო საქმიანობისათვის გამოთვლითი ტექნიკის, ხელსაწყო-დანადგარებისა და ქიმიური რეაქტივების იმპორტი;
- რ. თეატრალური და საცირკო წარმოდგენების, კლასიკური მუსიკის კონცერტების, მუზეუმების ბილეთების ბეჭდვა და მიწოდება;
- ს. სამეცნიერო, სახელოვნებო და მხატვრული ლიტერატურის, წიგნებისა და ჟურნალების იმპორტი, რომელთა ავტორები საქართველოს მოქალაქეები არიან, აგრეთვე უცხოეთში გამოცემული ქართული კლასიკური ლიტერატურის იმპორტი;
- ტ. პერიოდული ჟურნალ-გაზეთების, მხატვრული ლიტერატურის ბეჭდვა, მიწოდება, იმპორტი და რეალიზაციის მომსახურება;
- უ. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 4820 20 000 (რვეულები) კოდში მითითებული საქონლის მიწოდება;
- ფ. საქართველოს საპატრიარქოს მიერ ჯვრის, სანთლის, ხატის, წიგნის, კალენდრისა და სხვა საღვთისმსახურო საგნების მიწოდება, რომლებიც გამოიყენება მხოლოდ რელიგიური მიზნით; საქართველოს

საპატრიარქოს დაკვეთით ტაძრებისა და ეკლესიების მშენებლობა, რესტავრაცია და მოხატვა, აგრეთვე მსოფლიო მემკვიდრეობის საგანძურის ნუსხაში შეტანილი საქართველოს ისტორიისა და კულტურის ძეგლების დაცვისა და აღდგენის სახელმწიფო პროგრამებით გათვალისწინებული სარეკონსტრუქციო, სარესტავრაციო და საკონსერვაციო სამუშაოები და არქეოლოგიური გათხრები;

ქ. დაკრძალვასთან დაკავშირებული რიტუალური (მათ შორის, ავტოტრანსპორტით) მომსახურება;

ღ. სტიქიური უბედურების, ავარიისა და კატასტროფის ლიკვიდაციის, ჰუმანიტარული დახმარებისა და ქველმოქმედების მიზნით საქართველოს სახელმწიფო და საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისათვის გადაცემული საქონლისა და გრანტების შესახებ ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული საქონლის იმპორტი გრანტის გამცემი ან მიმღები პირის მიერ; სამუშაოების შესრულება კონტრაქტების საფუძველზე, რომელთაც ზემოაღნიშნული მიზნებისათვის აფინანსებს უცხოეთის ორგანიზაცია და რომელთა ერთ-ერთ მონაწილე მხარეს წარმოადგენს საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლების შესაბამისი ორგანო. ამ ქვეპუნქტის მიზნისათვის საქონლის იმპორტის, აგრეთვე კონტრაქტებით სამუშაოების შესრულების წესი განისაზღვრება საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებით;

ყ. სახელმწიფო რეგულირებადი ფასებითა და ტარიფებით საქალაქო და შიგარაიონულ მარშრუტებზე სამგზავრო ტრანსპორტით (გარდა ტაქსისა) მომსახურება;

შ. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 4406, 7208 40 100, 7209 26 900 და 7302 კოდებით, 84-ე, 85-ე, 88-ე და 90-ე ჯგუფებით გათვალისწინებული საქონლის (გარდა 8414 51 900, 8414 59 300, 8414 59 500, 8414 59 900, 8415, 8418, 8419 50 900, 8419 81 910, 8419 81 990, 8419 89 950, 8421 12 000, 8421 21 900, 8421 23 900, 8421 29 900, 8421 31 900, 8422 11 000, 8422 19 000, 8423 10, 8423 81, 8431, 8450, 8469, 8470 10, 8470 21 000, 8470 29 000, 8470 30 000, 8470 90 000, 8471 10 900, 8471 41 900, 8471 49 900, 8471 50 900, 8471 60 400, 8471 60 500, 8471 60 900, 8471 70 400, 8471 70 510, 8471 70 530, 8471 70 590, 8471 70 600, 8471 70 900, 8471 80, 8472 10 000, 8472 90, 8473, 8481 80, 8481 90 000, 8482, 8507-8513, 8516-8524, 8525 20 910, 8525 30, 8525 40, 8527-8528, 8529 10 200, 8529 10 310, 8529 10 390, 8529 10 400, 8529 10 500, 8529 10 900, 8531, 8536 61, 8536 69, 8539-8540, 8544-8546, 8548, 9001 90 900, 9003-9004, 9005 10, 9006-9010, 9014 20 900 და 9016 00 კოდებში ჩამოთვლილი საქონლისა), აგრეთვე 8531 10 100, 8539 10100, 8601-8603, 8604 00 000, 8605 00 000, 8606 10 000, 8607 19, 8702 (გარდა 20 კაცის ან ნაკლების გადასაყვანად, მძღოლის ჩათვლით), 8704-8705, 8709, 8716 20, 8716 31, 8716 39, 8901-8902 და 8904-8906 კოდებით გათვალისწინებული საქონლის იმპორტი, აგრეთვე იურიდიული პირის სტრუქტურულ ერთეულებს შორის ძირითადი საშუალებების მიწოდება;

ჩ. იმ საქონლის იმპორტი და დროებით შემოტანა, რომელიც განკუთვნილია უცხოეთის დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ წარმომადგენლობათა ოფიციალური სარგებლობისათვის, ამ წარმომადგენლობათა დიპლომატიური და ადმინისტრაციულ-ტექნიკური პერსონალის (მათთან მცხოვრებ ოჯახის წევრთა ჩათვლით) პირადი სარგებლობისათვის, იმ სახით, რა სახითაც ასეთი გათავისუფლება გათვალისწინებულია შესაბამისი საერთაშორისო შეთანხმებებით, რომელთა მონაწილეც არის საქართველო; უცხოეთში საქართველოს დიპლომატიურ წარმომადგენლობათა ქონების იმპორტი; საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდება, რომელიც განკუთვნილია უცხოეთის დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ წარმომადგენლობათა ოფიციალური სარგებლობისათვის, ამ წარმომადგენლობათა და დიპლომატიური მისიის წევრების (მათთან მცხოვრებ ოჯახის წევრთა ჩათვლით) პირადი სარგებლობისათვის; პირადი მოხმარების საგნებისა და საყოფაცხოვრებო ნივთების იმპორტი და დროებით შემოტანა, რომლებიც განკუთვნილია ნავთობისა და გაზის ძებნა-ძიებისა და მოპოვების სამუშაოებში დასაქმებული უცხო ქვეყნის მოქალაქეების (მათთან მცხოვრებ ოჯახის წევრთა ჩათვლით) პირადი სარგებლობისათვის;

ც. საექსპორტო პროდუქციის დასამზადებლად განკუთვნილი ნედლეულისა და ნახევარფაბრიკატების, აგრეთვე ტარა-შესაფუთი მასალის იმპორტი ფაქტობრივად ექსპორტირებული მზა პროდუქციის მოცულობის ფარგლებში. აღნიშნული ნედლეულის, ნახევარფაბრიკატებისა და ტარა-შესაფუთი მასალის საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანისას ხდება დღგ-ის გადახდევინება ან საბანკო გარანტიის დატოვება, ხოლო საქართველოს ტერიტორიიდან მზა პროდუქციის გატანისას გადასახადის გადამხდელს საბაჟო ორგანოს მიერ უბრუნდება დღგ-ის გადახდილი თანხა ან უქმდება საბანკო გარანტია ფაქტობრივად ექსპორტირებული მზა პროდუქციის მოცულობის მიხედვით;

ძ. საქონლის საერთაშორისო გადაზიდვასთან და მგზავრთა საერთაშორისო გადაყვანასთან (გარდა საავიაციო ტრანსპორტით ტვირთების გადაზიდვისა და მგზავრთა გადაყვანისა) უშუალოდ დაკავშირებული სატრანსპორტო და სხვა მომსახურების გაწევა ან სამუშაოს შესრულება, სატვირთო ოპერაციები, ნავსადგურში აგენტირება; საქონლის ტრანზიტი, რეიმპორტი და დროებით შემოტანა. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის დროებით შემოტანისას (გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ჩ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული საქონლის, გემების, საჰაერო საფრენი საშუალებების დროებით შემოტანისა, საქართველოს საბაჟო კოდექსის 42-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნების შესაბამისად განსაზღვრული საქონლის დროებით შემოტანისა და საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული ვალდებულებების (ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის და ბაქო-თბილისი-ერზრუმის მილსადენების მშენებლობა) შესრულების უზრუნველსაყოფად საქართველოში საქონლის დროებით შემოტანისა), აგრეთვე საქართველოს საბაჟო კოდექსის 42-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნების შესაბამისად განსაზღვრული იმ საქონლის დროებით შემოტანისას, რომელსაც გაუგრძელდა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებით ყოფნის ვადა, გადაიხდევინება დღგ ან საბაჟო ორგანოს მიერ დაიტოვება საბანკო გარანტია, ხოლო საქართველოდან აღნიშნული საქონლის გატანისას

გადასახადის გადამხდელს უბრუნდება დღგ-ის გადახდილი თანხა ან უქმდება საბანკო გარანტია ფაქტობრივად გატანილი საქონლის ღირებულების მიხედვით;

წ. რეექსპორტისათვის განკუთვნილი საქონლის იმპორტი; საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას რეექსპორტისათვის განკუთვნილ საქონელზე გადაიხდებინება დღგ ან/და საბაჟო ორგანოს მიერ დაიტოვება საბანკო გარანტია ან შესაბამისი ღირებულების შემოტანილი საქონელი გარანტიის სახით, ხოლო საქართველოდან აღნიშნული საქონლის გატანისას უქმდება საბანკო გარანტია, გადასახადის გადამხდელს საბაჟო ორგანოს მიერ უბრუნდება დღგ-ის გადახდილი თანხა ან გარანტიის სახით დატოვებული საქონელი ფაქტობრივად გატანილი საქონლის ღირებულების მიხედვით;

ჭ. ფიზიკურ პირთა მიერ საქონლის იმპორტი იმ ლიმიტზე ნაკლები ოდენობით, რომელიც დადგენილია საბაჟო გადასახადისაგან განთავისუფლებისათვის;

ბ. „ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების საწარმოებლად განკუთვნილი მოწყობილობა-დანადგარების, სატრანსპორტო საშუალებების, სათადარიგო ნაწილებისა და მასალების იმპორტი, აგრეთვე ზემოაღნიშნული კანონით განსაზღვრული ხელშეკრულებების ან/და ნავთობისა და გაზის ოპერაციების საწარმოებლად გაცემული ლიცენზიების შესაბამისად ინვესტორებისა და საოპერაციო კომპანიებისათვის ნავთობისა და გაზის ოპერაციების განსახორციელებლად საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდება;

ჯ. საქართველოს არარეზიდენტების მიერ დაფუძნებული იმ სანაოსნო (გემთმფლობელი) საწარმოების მიერ სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა, რომლებიც საქართველოს ტერიტორიაზე არ ეწევიან სამეწარმეო საქმიანობას და რომელთა გემებიც (გემიც) დაცურავენ საქართველოს სახელმწიფო აღმით;

3. შავი და ფერადი ლითონების ჯართის ექსპორტი;

3¹. (ამოღებულია);

3². არანაკლებ 3 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში), ხოლო მაღალმთიან რეგიონებში არანაკლებ 0,25 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით განხორციელებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს მშენებლობა მშენებლობის პერიოდში;

3³. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 010210, 010310000, 010410100, 010420100, 010511, 051110000, 051191, 060210, 060220, 250300, 280300, 310100000, 3103, 3104, 3105, 380810, 380820 (გარდა 380820100-ისა), 380830 კოდებით გათვალისწინებული საქონლის იმპორტი, აგრეთვე ანალოგიური საქონლის და საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 3102 კოდით გათვალისწინებული საქონლის მიწოდება;

3⁴. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 040700, 060290100, 070110000, 071331100, 071332100, 071333100, 071339100, 100190910, 100300100, 120600, 12092, 120923, 120991, 283325000, 380820100 კოდებით გათვალისწინებული საქონლის იმპორტი საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს და საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს მიერ დამტკიცებული ყოველწლიური კვოტების მიხედვით, აგრეთვე ანალოგიური საქონლის მიწოდება.

2. დღგ-ისაგან განთავისუფლება ერთიანია საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე და მოქმედებს მხოლოდ საქართველოს ფარგლებში საქონლის მიწოდების, სამუშაოს შესრულებისა და მომსახურების გაწევის დროს.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ – „ჭ“ ქვეპუნქტების მიხედვით დღგ-ისაგან განთავისუფლება გამოიყენება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როცა დაკმაყოფილებულია საბაჟო გადასახადისაგან განთავისუფლების პირობები; ამასთან, თუ საბაჟო გადასახადის მიზნით საქართველოში შემოტანილი საქონელი ექვემდებარება დაბრუნების რეჟიმს, ან თუ საბაჟო გადასახადი ექვემდებარება გადახდას განთავისუფლების პირობების დარღვევის გამო, დღგ-ის მიმართაც გამოიყენება იგივე რეჟიმი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1997 წლის 12 დეკემბრის კანონი №1194-პარლამენტის უწყებანი, №47-48,31.12.1997წ.,

გვ.118

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 29 მაისის კანონი №1406-პარლამენტის უწყებანი, №21-22,14.06.1998წ.,

გვ.11

საქართველოს 1998 წლის 26 ივნისის კანონი №1522-პარლამენტის უწყებანი, №27-28,30.007.1998წ.,

გვ.27

საქართველოს 1998 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №1625-სსმI,№2, 26.10.1998წ.,მუხ.23

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI,№4, 20.11.1998წ.,მუხ.34

საქართველოს 1998 წლის 24 დეკემბრის კანონი №1777-სსმI,№7, 31.12.1998წ.,მუხ.62

საქართველოს 1999 წლის 16 აპრილის კანონი №1894-სსმI,№13(20), 01.05. 1999წ.,მუხ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI,№26(33), 05.07. 1999წ.,მუხ.139

საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI,№43(50), 21.09. 1999წ.,მუხ.222

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI,№30, 27.07. 2000წ.,მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 24 ნოემბრის კანონი №618-სსმI,№44, 07.12. 2000წ.,მუხ.126

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51
საქართველოს 2002 წლის 18 მაისის კანონი №1458- სსმ I, №15, 03.06. 2002 წ., მუხ. 6 3
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102
საქართველოს 2002 წლის 25 დეკემბრის კანონი №1895-სსმI, №1, 08.01. 2003წ., მუხ.2
საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1967-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.37
საქართველოს 2003 წლის 22 აპრილის კანონი №2084-სსმI, №12, 21.05.2003წ., მუხ.59
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210
საქართველოს 2003 წლის 23 დეკემბრის კანონი №3164-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.240
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

თავი 15

ნულოვანი განაკვეთით დასაბეგრი ოპერაციები

მუხლი 102. საქონლის ექსპორტის დაბეგვრა

1. საქონლის (გარდა შავი და ფერადი ლითონების ჯგუფისა) ექსპორტი იბეგრება ნულოვანი განაკვეთით.
2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიზნებისათვის, საქონლის ექსპორტის მიმართ დღგ-ის ნულოვანი განაკვეთის გამოყენება დასაშვებია მხოლოდ იმ საანგარიშო პერიოდისათვის, როდესაც გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ორგანოში წარადგენს შემდეგ დოკუმენტებს:

ა. რეზიდენტი პირის მიერ უცხოელ პირთან დადებულ ხელშეკრულებას, რომელიც ითვალისწინებს საქონლის ექსპორტს;

ბ. სატვირთო-საბაჟო დეკლარაციას საქონლის ექსპორტის რეჟიმში გაშვების შესახებ.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 103. საავიაციო გადაზიდვების დაბეგვრა

საავიაციო ტრანსპორტით მგზავრთა გადაყვანასა და ტვირთების გადაზიდვასთან დაკავშირებული მომსახურება, აგრეთვე საავიაციო რეისების განსახორციელებლად ბორტზე მიწოდებული საავიაციო საწვავი, საპოხი და სხვა დამხმარე საშუალებები იბეგრება დღგ-ის ნულოვანი განაკვეთით. საავიაციო რეისების განსახორციელებლად განკუთვნილი საავიაციო საწვავის, საპოხი და სხვა დამხმარე საშუალებების საქართველოს ტერიტორიაზე იმპორტისას გადაიხდებიან დღგ ან საბაჟო ორგანოს მიერ დაიტოვება საბანკო გარანტია, ხოლო იმპორტიორს უბრუნდება დღგ-ის გადახდილი თანხა ან უქმდება საბანკო გარანტია საავიაციო რეისების განსახორციელებლად ბორტზე ფაქტობრივად მიწოდებული მოცულობის მიხედვით.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 21 ივნისის კანონი №1584-სსმI, №21, 12.07. 2002წ., მუხ.96

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 103¹. ძირითადი საშუალებების მიწოდების დაბეგვრა

ამ კოდექსის 101-ე მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საქონლის მიწოდება და ლიზინგით (საფინანსო იჯარით) გადაცემა იბეგრება დღგ-ის ნულოვანი განაკვეთით.

საქართველოს 2002 წლის 7 მაისის კანონი №1393-სსმI, №13, 28.05. 2002წ., მუხ.51

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 104. საქართველოს ეროვნული ბანკისათვის ოქროს მიწოდების დაბეგვრა

საქართველოს ეროვნული ბანკისათვის ოქროს მიწოდება იბეგრება ნულოვანი განაკვეთით.

თავი 16

დასაბეგრი ოპერაციის დრო, ადგილი და სპეციალური წესები

მუხლი 105. დასაბეგრი ოპერაციის დრო

1. ამ მუხლის მე-2 ნაწილში ი აღნიშნული შემთხვევების გარდა, დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების დროდ ითვლება:

ა. საქონლის მიწოდების, სამუშაოს შესრულების ან მომსახურების გაწევის დროიდან 90 დღე;

ბ. საქონლის მიწოდებისას, რომელსაც თან ახლავს გადატვირთვა, – საქონლის გადატვირთვიდან 90 დღე;

გ. განადლების მომენტში, თუ განადდება წარმოებს საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებიდან ან გადატვირთვიდან 90 დღის გასვლამდე.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ გ ” პუნქტის მოთხოვნათა გამოყენებისას, თუ დასაბეგრი ოპერაციისათვის ორ და მეტ გადახდას აქვს ადგილი, მაშინ თითოეული გადახდა განიხილება როგორც თანხის გადახდა ცალკეული ოპერაციისათვის გადახდილი თანხის ფარგლებში.

3. თუ მომსახურების გაწევა ხდება რეგულარულად ან უწყვეტად, მომსახურების გაწევა შესრულებულად ითვლება ამ ოპერაციის ნებისმიერი ნაწილისათვის ყოველი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის გამოწერის მომენტში.

4. არაეკონომიკური საქმიანობისათვის საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) გამოყენებისას ამ კოდექსის 96-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების მომენტად ითვლება საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) გამოყენების დაწყების დრო. ამ კოდექსის 96-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევებში დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების მომენტად ითვლება მუშაკთათვის საქონლის მიწოდების, სამუშაოს შესრულების ან მომსახურების გაწევის დრო.

5. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების დროს ამ კოდექსის 96-ე მუხლის მე-6 ნაწილის მიხედვით გადამხდელთან არსებული საქონლის ნაშთებისათვის მიწოდების მომენტად ითვლება რეგისტრაციის გაუქმების ძალაში შესვლის უშუალოდ წინა მომენტი.

მუხლი 106. საქონლის მიწოდების ადგილი

1. თუ საქონლის მიწოდება მოითხოვს ტრანსპორტირებას, მაშინ საქონლის მიწოდების ადგილად ითვლება საქონლის ადგილსამყოფელი ტრანსპორტირების დაწყებისას. სხვა შემთხვევაში საქონლის მიწოდების ადგილად ითვლება საქონლის გადაცემის ადგილი.

2. ელექტრო- ან თბოენერჯის, ბუნებრივი გაზის ან წყლის მიწოდების ადგილად ითვლება საქონლის მიღების ადგილი. საქართველოდან ამ საქონლის ექსპორტის შემთხვევაში მათი მიწოდების ადგილად ითვლება საქართველო.

მუხლი 107. სამუშაოების შესრულების ან მომსახურების გაწევის ადგილი

1. ამ კარის მიზნით სამუშაოების შესრულების ან მომსახურების გაწევის ადგილად ითვლება:

ა. უძრავი ქონების ადგილმდებარეობა, თუ სამუშაოები (მომსახურება) დაკავშირებულია უშუალოდ ამ ქონებასთან;

ბ. სამუშაოს (მომსახურების) ფაქტობრივად განხორციელების ადგილი, თუ ისინი დაკავშირებულია მოძრავ ქონებასთან;

გ. მომსახურების ფაქტობრივად გაწევის ადგილი, თუ იგი ხორციელდება კულტურის, ხელოვნების, განათლების, ფიზიკური კულტურისა და სპორტის სფეროში ან სხვა ანალოგიურ საქმიანობაში;

დ. საქონლის გადაზიდვების ან მგზავრთა გადაყვანის ფაქტობრივი განხორციელების ადგილი, თუ სამუშაო (მომსახურება) დაკავშირებულია ამ გადაზიდვებთან. ამ კოდექსის 103-ე მუხლის მიზნებისათვის საქართველოს ტერიტორიის ფარგლებს გარეთ გადამხდელის მიერ სამუშაოების შესრულებასა და მომსახურების გაწევასთან დაკავშირებული ოპერაციები განიხილება როგორც საქართველოს ტერიტორიაზე განხორციელებული;

ე. მომსახურების მიმღები პირის მიერ ამ მომსახურებიდან მიღებული ეკონომიკური სარგებლის ადგილი, თუ ამ მომსახურების მიმღებ და გამწევ პირთა ადგილსამყოფელი სხვადასხვა სახელმწიფოშია. ამ ქვეპუნქტის დებულებები გამოიყენება შემდეგი მომსახურების მიმართ:

– პატენტების, ლიცენზიების, სავაჭრო მარკების, საავტორო უფლებების ან სხვა ანალოგიური უფლებების საკუთრებაში გადაცემა ან დათმობა;

– საკონსულტაციო, იურიდიული, საბუღალტრო, საინჟინრო, აგრეთვე ინფორმაციის დამუშავებისა და სხვა ანალოგიური მომსახურება;

– პერსონალით უზრუნველყოფა;

– მოძრავი ქონების იჯარით გაცემა (გარდა სატრანსპორტო საწარმოთა სატრანსპორტო საშუალებებისა);

– კონტრაქტის ძირითადი მონაწილე პირის (საწარმოს ან ფიზიკური პირის) სახელით მოქმედი აგენტის მიერ ამ პუნქტით გათვალისწინებული მომსახურება;

ვ. იმ პირის ეკონომიკური საქმიანობის განხორციელების ადგილი, რომელიც ასრულებს სამუშაოს ან ეწევა მომსახურებას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის ერთზე მეტ პუნქტში აღწერილი სამუშაოების შესრულებისა თუ მომსახურების გაწევის ადგილი განისაზღვრება რიგით პირველი პუნქტის მიხედვით.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ. 102

მუხლი 108. უკუდაბეგრა

1. თუ არარეზიდენტი პირი, რომელიც არ არის რეგისტრირებული დღგ-ის გადამხდელად საქართველოში, ეწევა მომსახურებას ან ასრულებს სამუშაოს საქართველოს ტერიტორიაზე ამ მუხლის მე-2 ნაწილში მითითებული საგადასახადო აგენტისათვის, აღნიშნული სამუშაოების შესრულება ან მომსახურების გაწევა იბეგრება ამ მუხლის მიხედვით.

1¹. თუ ფიზიკური პირი, რომელიც საგადასახადო ორგანოში გადამხდელად არ არის რეგისტრირებული, ეწევა მომსახურებას ან ასრულებს სამუშაოს საქართველოს ტერიტორიაზე ამ მუხლის მე-2 ნაწილში მითითებული საგადასახადო აგენტისათვის, აღნიშნული მომსახურების გაწევა ან სამუშაოს შესრულება

იბეგრება ამ მუხლის მიხედვით.

2. ამ მუხლის მიხედვით საგადასახადო აგენტად ითვლება ნებისმიერი პირი, რომელიც რეგისტრირებულია დღგ-ის გადამხდელად, ან ნებისმიერი რეზიდენტი იურიდიული პირი.

3. ამ მუხლის პირველი და 1¹ ნაწილების გამოყენებისას საგადასახადო აგენტი ახდენს დღგ-ის დარიცხვას არარეზიდენტისათვის ან ფიზიკური პირისათვის, რომელიც საგადასახადო ორგანოში გადამხდელად არ არის რეგისტრირებული გასაცემ თანხაზე. დღგ-ის ოდენობა განისაზღვრება ამ კოდექსის 112-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი გადასახადის განაკვეთების გამოყენებით.

4. თუ საგადასახადო აგენტი რეგისტრირებულია დღგ-ის გადამხდელად, დარიცხული დღგ გადაიხდება დღგ-ის შესახებ იმ თვის დეკლარაციის წარდგენის დროს, რომელშიც მოხდა სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა. დარიცხული დღგ-ის ბიუჯეტში გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტი ითვლება საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურად და საგადასახადო აგენტს აძლევს დღგ-ის ჩათვლის მიღების უფლებას ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად.

5. თუ საგადასახადო აგენტი არ არის რეგისტრირებული დღგ-ის გადამხდელად, იგი ვალდებულია დარიცხული დღგ გადაიხადოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის განცხადებით. მიერ დადგენილი წესით სამუშაოს შესრულების ან მომსახურების გაწევის დღიდან 15 დღის განმავლობაში.

6. ამ მუხლით გათვალისწინებული უკუდაბეგვრის წესი გამოიყენება აგრეთვე მარწმუნებლის აგენტის მიერ განხორციელებულ ოპერაციებზე. იმ შემთხვევაში, როცა მარწმუნებელი არ არის რეგისტრირებული დღგ-ი ს გადამხდელად, მაშინ საქონლის მიწოდება, სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა ჩაითვლება აგენტის მიერ განხორციელებულად.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI, №38(45), 04.08. 1999წ., მუხ.189

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 109. იმპორტის დრო

საქონლის იმპორტს ადგილი აქვს მაშინ, როცა საქონელი იბეგრება საბაჟო გადასახადით საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით. თუ საქონელი გათავისუფლებულია საბაჟო გადასახადისაგან, საქონლის იმპორტს ადგილი აქვს მაშინ, როცა მასზე უნდა გადახდილიყო საბაჟო გადასახადი, ეს საქონელი გათავისუფლებული რომ არ ყოფილიყო საბაჟო გადასახადისაგან.

მუხლი 110. შერეული ოპერაციები

1. საქონლის მიწოდება, სამუშაოს შესრულება ან მომსახურების გაწევა, რომლებიც ატარებს ძირითადი საქონლის მიწოდების, სამუშაოების შესრულებისა თუ მომსახურების გაწევის მიმართ დამხმარე ხასიათს, განიხილება როგორც ამ უკანასკნელის ნაწილი.

2. სამუშაოების შესრულება ან მომსახურების გაწევა, რომელთაც დამხმარე ხასიათი აქვთ საქონლის იმპორტის მიმართ, წარმოადგენენ ამ საქონლის იმპორტის ნაწილს.

3. დასაბეგრი ოპერაციის ერთი ან მეტი დამოუკიდებელი ელემენტი, რომელიც გათავისუფლებული იქნებოდა დღგ-ისაგან, ცალკე რომ ყოფილიყო მიწოდებული, შესრულებული ან გაწეული, განიხილება როგორც ცალკე ოპერაცია. გათავისუფლებული ოპერაციის ერთი ან მეტი დამოუკიდებელი ელემენტი, რომელიც დაიბეგრებოდა დღგ-ით, ცალკე რომ ყოფილიყო მიწოდებული, შესრულებული ან გაწეული, განიხილება როგორც ცალკე ოპერაცია.

მუხლი 111. აგენტის ოპერაციები

1. საქონლის მიწოდება, სამუშაოების შესრულება ან მომსახურების გაწევა იმ პირის მიერ, რომელიც წარმოადგენს სხვა პირის (მრწმუნებლის) აგენტს (რწმუნებულს), განიხილება როგორც მრწმუნებლის ოპერაციები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილი არ ეხება აგენტის (რწმუნებულის) მიერ მრწმუნებელი პირისათვის გაწეულ მომსახურებას.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილი არ გამოიყენება საქართველოში არარეზიდენტი პირის მიერ რეზიდენტი აგენტის მეშვეობით საქონლის მიწოდების მიმართ, როცა ეს პირი არ არის რეგისტრირებული დღგ-ის გადამხდელად საქართველოში. ამ შემთხვევაში დღგ-ით დაბეგვრის მიზნით მიწოდება ითვლება აგენტის (რწმუნებულის) მიერ განხორციელებულად.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 112. დღგ-ის განაკვეთები

1. დღგ-ის განაკვეთი შეადგენს დასაბეგრი ბრუნვის ან დასაბეგრი იმპორტის თანხის 20 პროცენტს.
2. დასაბეგრი ბრუნვა წარმოადგენს საანგარიშო პერიოდში განხორციელებული დასაბეგრი ოპერაციების თანხის ჯამს.

მუხლი 113. დასაბეგრი ბრუნვიდან ბიუჯეტში შესატანი დღგ

1. დასაბეგრი ბრუნვიდან ბიუჯეტში შესატანი დღგ-ის თანხა განისაზღვრება როგორც სხვაობა ამ კოდექსის 112-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით დასაბეგრი ბრუნვაზე დარიცხულ გადასახადის თანხასა და 114-ე მუხლის მიხედვით ჩასათვლელ გადასახადის თანხებ ს შორის.

2. ამ კოდექსის 99-ე მუხლის მიხედვით დასაბეგრი ოპერაციის კორექტირების შემთხვევაში, როცა გადასახდელი დღგ-ის თანხა აღემატება გადასახადის გადამხდელის მიერ ფაქტობრივად ნაჩვენებ თანხას, ნამეტი თანხა განიხილება როგორც იმ საანგარიშო პერიოდში გადასახდელი დღგ, რომელშიც ადგილი ჰქონდა ამ კოდექსის 99-ე მუხლის პირველ ნაწილში აღწერილ შემთხვევებს, და ეს თანხა ემატება ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით საანგარიშო პერიოდში გადასახდელი დღგ-ის თანხას.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 114. დღგ-ის ჩასათვლელი თანხა ბიუჯეტში შესატანი თანხების განსაზღვრისას

1. ამ მუხლის დებულებათა გათვალისწინებით, ჩასათვლელი დღგ-ის თანხა არის გადასახადის თანხა, რომელიც დასაბეგრი ოპერაციის დროის მიხედვით გადახდილია წარდგენილი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურების შესაბამისად ან გადახდილია საბაჟო დეკლარაციის მიხედვით დასაბეგრი იმპორტზე ან დასაბეგრი ოპერაციებზე, თუ საქონელი, სამუშაო ან მომსახურება გამოიყენება ან გამოყენებული იქნება გადასახადის გადამხდელის ეკონომიკური საქმიანობისათვის იმ შემთხვევებშიც კი, თუ ისინი არ შეიტანება პროდუქციის თვითღირებულებაში. დღგ-ის ჩათვლას დაექვემდებარება საქართველოს ბიუჯეტში გადახდილი დღგ-ის თანხა.

2. თუ დღგ-ის გადამხდელის მიერ წარდგენილი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურებით საქონლის იმპორტის მიხედვით გადახდილი და/ან დასაბეგრი ოპერაციების მიხედვით გადახდილი დღგ ნაწილობრივ გათვალისწინებულია გადამხდელის ეკონომიკური საქმიანობისათვის, ნაწილობრივ კი – სხვა მიზნებისათვის, დღგ-ის ჩათვლა განხორციელდება პროპორციულად.

3. დღგ-ის ჩათვლა არ წარმოებს:

ა. მსუბუქ ავტომობილებზე, გარდა გასაყიდად გამოტანილისა ან გაქირავებით გაცემულისა, – იმ პირთათვის, რომელთა ძირითად საქმიანობას წარმოადგენს მსუბუქი ავტომობილების ყიდვა-გაყიდვა ან გაქირავება;

ბ. საქველმოქმედო ან სოციალური მიზნებით გაწეულ გასართობ და წარმომადგენლობით ხარჯებზე.

გ. ამ მუხლის მე-4 ნაწილის გათვალისწინებით, იმ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საწარმოებლად გამოყენებულ საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე) გადახდილ დღგ-ზე, რომლის მიწოდებაც განთავისუფლებულია დღგ-ისაგან, მიუხედავად იმისა, გათვალისწინებულია თუ არა მისი შემდგომი მიწოდება.

დ. იმ საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურებით, რომლებიც არ იძლევა საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) გამყიდველის იდენტიფიცირების საშუალებას.

4. თუ დღგ-ის გადამხდელს აქვს დასაბეგრი და ამ კოდექსის თანახმად დღგ-ისაგან გათავისუფლებული ოპერაციები, მაშინ დღგ-ის ჩასათვლელი თანხა განისაზღვრება მხოლოდ დასაბეგრი ოპერაციებში გამოყენებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ღირებულების შესაბამისად. იმ შემთხვევაში, თუ შეუძლებელია ასეთი გამიჯვნა, ჩასათვლელი თანხა განისაზღვრება საერთო ბრუნვის თანხაში დასაბეგრი ბრუნვის ხვედრითი წონის მიხედვით. ეს ნაწილი გამოიყენება ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნის შესრულების შემდეგ.

5. თუ ანგარიშ-ფაქტურაში ან დეკლარაციაში ნაჩვენებია თანხა აღემატება გადასახდელ დღგ-ს, ნამეტი თანხა გადასახადის გადამხდელს ჩაეთვლება იმ საანგარიშო პერიოდისათვის, რომელშიც ადგილი ჰქონდა ამ კოდექსის 99-ე მუხლის პირველ ნაწილში აღწერილ შემთხვევებს.

საქართველოს 1997 წლის 12 დეკემბრის კანონი №1194-პარლამენტის უწყებანი, №47-48, 31.12.1997წ.,

გვ.118

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 115. საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა

1. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირი, რომელიც აწარმოებს დასაბეგრი ოპერაციას, ვალდებულია გამოწეროს საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა და წარუდგინოს იგი გადასახადების გადამხდელად რეგისტრირებულ პირს – საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიმღებს, ამ მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნების გათვალისწინებით. ანგარიშ-ფაქტურა გამოიწერება ოთხ ეგზემპლარად, რომლის პირველი და მესამე პირები წარედგინება მყიდველს, ხოლო მეორე და მეოთხე პირები რჩება გამყიდველს. ამასთან, ანგარიშ-ფაქტურის

მეოთხე პირს გამყიდველი წარუდგენს საგადასახადო ორგანოებს საგადასახადო კონტროლის განსახორციელებლად, ხოლო მესამე პირს მყიდველი წარუდგენს საგადასახადო ორგანოებს თავისი ადგილმდებარეობის მიხედვით საგადასახადო ჩათვლის მისაღებად. მყიდველი და გამყიდველი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურებს წარუდგენენ საგადასახადო ორგანოებს ყოველთვიურად, არა უგვიანეს მომდევნო თვის 10 რიცხვისა. ი მ პირს, რომელიც არ არის რეგისტრირებული დღგ-ის გადამხდელად, არა აქვს ანგარიშ-ფაქტურის გამოწერის უფლება.

2. საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა წარმოადგენს საქართველოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის განცხადებით. მიერ დადგენილი ფორმის მკაცრი აღრიცხვის დოკუმენტს, რომლითაც დასტურდება დღგ-ის გადახდევინების ფაქტი და შეიცავს შემდეგ მონაცემებს:

- ა. დღგ-ის გადამხდელისა და მყიდველის (დამკვეთის) გვარი, სახელი ან იურიდიული სახელი და დღგ-ის გადამხდელის საფირმო დასახელება, თუ იგი განსხვავდება იურიდიული სახელისაგან;
- ბ. დღგ-ის გადამხდელისა და მყიდველის (დამკვეთის) საიდენტიფიკაციო ნომრები;
- გ. დღგ-ის გადამხდელად სარეგისტრაციო სერტიფიკატის ნომერი და თარიღი;
- დ. მიწოდებული საქონლის, შესრულებული სამუშაოების ან გაწეული მომსახურების დასახელება;
- ე. დასაბეგრი ოპერაციის კომპენსაციის თანხა და დასაბეგრი ბრუნვის თანხა;
- ვ. აქციზის თანხა აქციზურ საქონელზე;
- ზ. მოცემული დასაბეგრი ოპერაციის მიხედვით კუთვნილი დღგ-ის თანხა;
- თ. საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის ნომერი და გაცემის თარიღი.

3. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა გამოწეროს საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებისთანავე და მისცეს მყიდველს მიწოდებიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა. თუ საქონლის (ელექტროენერჯის ან თბოენერჯის, გაზის ან წყლის) მიწოდება ან მომსახურების გაწევა ხდება რეგულარულად ან უწყვეტად, აღნიშნული საქონლის მიწოდება ან მომსახურების გაწევა შესრულებულად ითვლება არა უგვიანეს საანგარიშო თვის ბოლო დღისა. ამასთან, საქონლის მიწოდებისას, ყველა შემთხვევაში, გამოწერილი უნდა იქნეს მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადები ამ კოდექსის 68-ე მუხლის მიხედვით.

4. დაუშვებელია საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიმწოდებლის მიერ რეკვიზიტების შეცდომით, არასწორად შევსებული საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის წარდგენა მყიდველისათვის. ასეთი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა შესაბამისი თვის დღგ-ის დეკლარაციასთან ერთად წარედგინება საგადასახადო ორგანოს მისი გაუქმების მიზნით.

5. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს უფლება აქვს ცალკეულ საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე), აგრეთვე ცალკეული კატეგორიის მყიდველებისათვის, შემოიღოს განსხვავებული ფორმის სპეციალური საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა და განსაზღვროს მისი გაცემის, აღრიცხვისა და გამოყენების წესი. დღგ-ის იმ გადამხდელებისათვის, რომლებიც მათ საქმიანობასთან დაკავშირებული ყველა სამეურნეო ოპერაციის ბუღალტრულ აღრიცხვას ახდენენ კომპიუტერული სისტემებისა და პროგრამების გამოყენებით და რომელთა მიერ მომსახურების გაწევა ან ელექტროენერჯისა და თბოენერჯის, გაზისა და წყლის მიწოდება ხდება რეგულარულად ან უწყვეტად, მომხმარებელთა ფართო წრისთვის, შესაძლებელია შემოღებულ იქნეს კომპიუტერული წესით ამობეჭდილი ანგარიშ-ფაქტურა, რომელიც მყიდველს წარედგინება საანგარიშო პერიოდში განხორციელებული მიწოდებების მიხედვით და რომლის ნუმერაციისა და ჩათვლებაში გამოყენების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

6. დღგ-ის გადამხდელი ვალდებულია აწარმოოს დასაბეგრი ბრუნვებისა და შეძენილ საქონელზე (სამუშაოზე, მომსახურებაზე) გამოწერილი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურების რეესტრი საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

7. პირს საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის გამოუწერლობისათვის ან არასწორად გამოწერისათვის ეკისრება ფინანსური სანქციები ამ კოდექსის 121-ე მუხლის შესაბამისად, ხოლო საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის გაყალბებისათვის – სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისად. საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის გაყალბებად ჩაითვლება საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის უკანონოდ დამზადება, საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის სხვადასხვა ეგზემპლარში განსხვავებული რეკვიზიტების შეტანა, პირის მიერ იმ საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის გამოწერა და მყიდველისათვის წარდგენა, რომელიც საგადასახადო ორგანოების მიერ არ იყო ამ პირზე გაცემული, საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურაში გამყიდველის შესახებ რეკვიზიტების არასწორად შეტანა და უსაქონლო და ფიქტიურ ოპერაციებზე საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურების გამოწერა.

საქართველოს 199 8 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

თავი 18

გადასახადის ადმინისტრირების წესები და დასკვნითი დებულებები

მუხლი 116. დეკლარაციის წარდგენა და დღგ-ის გადახდა

1. დღგ-ის გადამხდელი ვალდებულია:

ა. რეგისტრაციის ადგილის მიხედვით საგადასახადო ორგანოში წარადგინოს დღგ-ის დეკლარაცია ყოველ საანგარიშო პერიოდზე არა უგვიანეს ამ პერიოდის მომდევნო თვის 10 რიცხვისა;

ბ. ყოველ საანგარიშო პერიოდზე დეკლარაციის წარსადგენად დადგენილ ვადაში გადაიხადოს დღგ.

2. (ამოღებულია).

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილი არ გამოიყენება იმ პირის მიმართ, რომელიც საგადასახადოს გადამხდელად ითვლება მხოლოდ საქონლის იმპორტისას.

4. დასაბეგრ იმპორტზე დღგ-ის დარიცხვა და გადახდევინება ხდება საბაჟო ორგანოების მიერ ამ კოდექსისა და საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 117. დღგ-ის საანგარიშო პერიოდი

დღგ-ის საანგარიშო პერიოდად ითვლება კალენდარული თვე.

მუხლი 118. ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება საანგარიშო პერიოდში დღგ-ის ჩასათვლელი თანხის დარიცხული დღგ-ის თანხაზე გადამეტების შემთხვევაში

1. თუ საანგარიშო პერიოდში დღგ-ის გადამხდელის დასაბეგრი ბრუნვის არანაკლებ 25 პროცენტისა იხვევება ნულოვანი განაკვეთით, ჩასათვლელი დღგ-ის თანხის გადამეტება დარიცხული დღგ-ის თანხაზე ამ კოდექსის 240-ე მუხლით დადგენილი წესით უბრუნდება საგადასახადოს გადამხდელს.

2. დღგ-ის სხვა გადამხდელისათვის ჩასათვლელი თანხის გადამეტება საანგარიშო პერიოდში დარიცხულ დღგ-ის თანხაზე გადაიტანება შემდეგ საანგარიშო პერიოდში და ჩათვლება მომავალი პერიოდების საგადასახადოებში, ან მათ უბრუნდებათ ამ კოდექსის 240-ე მუხლით დადგენილი წესით.

3. საგადასახადო ორგანოს მიერ დღგ-ის გადამხდელისათვის თანხის შეცდომით დაბრუნების შემთხვევაში საგადასახადო ორგანოს შეუძლია მოითხოვოს ამ თანხის დაბრუნება დღგ-ის გადახდევინების წესით. თუ საგადასახადო შემოწმებით დადგინდა, რომ განხორციელდა უსაქონლო ოპერაციები ან ფიქტიური გარიგებები, რის შედეგადაც წარდგენილი საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურების მიხედვით უბრუნველყოფილი არ იქნება კუთვნილი საგადასახადოს ბიუჯეტში გადახდა, მაშინ ამ ანგარიშ-ფაქტურების მიხედვით მყიდველისთვის დღგ-ის ჩათვლა უქმდება.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3365-სსმI, №7, 16.03.2004წ., მუხ.31

მუხლი 119. დღგ-ის ანაზღაურება (დაბრუნება) გრანტებით შეძენილ საქონელზე

1. გრანტის მიმღებ პირს, რომელიც ყიდულობს გრანტის ხელშეკრულების პირობებით გათვალისწინებულ საქონელს ან/და ამავე საწყისებზე იღებს სამუშაოს ან მომსახურებას, უფლება აქვს ამ კოდექსის 240-ე მუხლით დადგენილი წესით აინაზღაუროს (დაიბრუნოს) ამ საქონლისათვის, სამუშაოსა თუ მომსახურებისათვის გადახდილი დღგ საგადასახადო ორგანოში საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის წარდგენის საფუძველზე.

2. დღგ-ის ანაზღაურება (დაბრუნება) ხდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ განცხადება საგადასახადო ორგანოს წარედგინება დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელებიდან 3 თვეში. ამ კოდექსის 118-ე მუხლის პირველი და მე-3 ნაწილების მოთხოვნები გამოიყენება ამ მუხლის მიმართაც.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3365-სსმI, №7, 16.03.2004წ., მუხ.31

მუხლი 120. დღგ-ის გადამხდელთა პასუხისმგებლობა და საგადასახადო ორგანოების მიერ კონტროლის დაწესება

1. პასუხისმგებლობა დღგ-ის არასწორად გამოანგარიშებისათვის, ბიუჯეტში დროულად გადაუხდელობისა და საგადასახადო ორგანოებში დეკლარაციების დადგენილ ვადებში წარუდგენლობისათვის ეკისრებათ დღგ-ის გადამხდელებსა და მათ თანამდებობის პირებს ამ კოდექსის მიხედვით, ხოლო, თუ დღგ-ის გადახდევინება შედის საქართველოს საბაჟო ორგანოების კომპეტენციაში, – საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით.

2. საგადასახადო და საბაჟო ორგანოებს, მათი კომპეტენციის ფარგლებში, ევალებათ კონტროლი საგადასახადო კანონმდებლობის გამოყენებაზე ამ კოდექსისა და საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით.

მუხლი 121. ფინანსური სანქციები ამ კარით გათვალისწინებული მოთხოვნების შეუსრულებლობისათვის

1. ამ კარით გათვალისწინებული მოთხოვნების შეუსრულებლობის შემთხვევაში პირის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსის 252-254-ე მუხლებით გათვალისწინებული ფინანსური სანქციები.

2. გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციებისა, საგადასახადო ორგანოები ფინანსური სანქციის სახით პირს ახდენენ:

ა. დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის გარეშე ფუნქციონირებისას – რეგისტრაციის გარეშე ფუნქციონირების მთელი პერიოდის განმავლობაში ბიუჯეტში გადასახდელი დღგ-ის თანხის 100 პროცენტს;

ბ. დღგ-ის საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურაში დასაბეგრი ბრუნვისა და დღგ-ის თანხის ჩაუწერლობის ან არასწორად ჩაწერის, ანგარიშ-ფაქტურის გამოუწერლობის ან მისი არასწორად (არასრულყოფილად) შევსების შემთხვევაში, რაც არ იძლევა მყიდველის იდენტიფიცირების საშუალებას; – ამ ანგარიშ-ფაქტურის მიხედვით ან განხორციელებულ ოპერაციაზე კუთვნილი დღგ-ის თანხის 50 პროცენტს, ხოლო ანგარიშ-ფაქტურაში დასაბეგრი ბრუნვისა და დღგ-ის თანხის არასწორად ჩაწერის შემთხვევაში, თუ ადგილი არა აქვს ბიუჯეტის შემოსავლების შემცირებას, გადამხდელს სანქციის სახით გადახდება დღგ-ის კუთვნილი თანხის 20 პროცენტი;

გ) საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის სხვადასხვა ეგზემპლარში დღგ-ის განსხვავებული თანხის არსებობისას ანგარიშ-ფაქტურის იმ ეგზემპლარის მიხედვით კუთვნილი დღგ-ის 100 პროცენტს, რომელშიც დღგ-ის თანხა მეტია ნაჩვენები.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

კარი IV აქციზი თავი 19 აქციზი

მუხლი 122. აქციზის ცნება

1. აქციზი არის არაპირდაპირი გადასახადი, რომელიც გადაიხდება აქციზური საქონლის მიწოდებისას მის ფასთან ერთად.

2. საქართველოში აქციზური საქონლის წარმოება ან იმპორტი იბეგრება აქციზით, თუ ეს საქონელი გათავისუფლებული არ არის გადასახადისაგან.

მუხლი 123. გადასახადის გადამხდელები

1. აქციზის გადამხდელად ითვლება პირი, რომელიც აწარმოებს აქციზურ საქონელს ან ეწევა მის იმპორტს საქართველოში, თუ ამ კარით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. დამკვეთის მიერ მიწოდებული ნედლეულისაგან საქართველოში წარმოებულ საქონელზე აქციზის გადამხდელად ითვლება საქონლის მწარმოებელი.

3. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები ამ კარის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები.

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 124. დაბეგვრის ობიექტი

აქციზით დაბეგვრის ობიექტია აქციზური საქონლის იმპორტი, საქართველოში წარმოებული აქციზური საქონლის მიწოდება, და/ან საწარმოს საწყობიდან საქონლის გატანა, მათ შორის დამკვეთის ნედლეულით დამზადებული აქციზური საქონლის გადაცემა.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 125. დასაბეგრი ოპერაცია

1. საქართველოში წარმოებული საქონლის დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება იმ თანხის მიხედვით, რომელიც უნდა მიეღო ან მიიღო გადასახადის გადამხდელმა დამკვეთის ან სხვა პირისაგან, აქციზისა და დღგ-ის გამოკლებით, მაგრამ არანაკლებ საქონლის საბაზრო საბითუმო ფასისა აქციზისა და დღგ-ის თანხის გარეშე. გადასახადის გადამხდელის მიერ საცალო საბაზრო ფასით გაყიდულ საქონელთან მიმართებით, დასაბეგრი ოპერაციის თანხა განისაზღვრება საბითუმო საბაზრო ფასის მიხედვით დღგ-ისა და აქციზის გარეშე ალკოჰოლური სასმელების მიხედვით დასაბეგრი ოპერაციას წარმოადგენს იმპორტირებული და/ან მიწოდებული (გადაცემული) ალკოჰოლური სასმელების მოცულობა.

2. იმპორტისას დასაბეგრი ოპერაციის თანხად ითვლება საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულებისა (მაგრამ არანაკლებ საბითუმო საბაზრო ფასისა, აქციზისა და დღგ-ის გარეშე) და საქართველოში საქონლის იმპორტისას გადასახდელი მოსაკრებლებისა და გადასახადების თანხის (აქციზისა და დღგ-ის გარდა) ჯამი.

3. აქციზით დასაბეგრი ოპერაციის თანხაში არ შედის მრავალჯერადად გამოსაყენებელი დასაბრუნებელი ტარის ღირებულება, გარდა საცალო წესით საქონლის მისაწოდებლად გამოყენებული ტარის ღირებულებისა.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

მუხლი 126. დასაბეგრი ოპერაციის დრო

1. საქართველოში აქციზური საქონლის წარმოებისას დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების მომენტად ითვლება:

ა. საქონლის მიწოდების (გადაცემის) მომენტიდან 90 დღე;

ბ. განაღდების მომენტი, თუ განაღდება მოხდა საქონლის მიწოდებიდან (გადაცემიდან) 90 დღის გასვლამდე.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დასაბეგრი ოპერაციისათვის ორი და მეტი გადახდის შემთხვევაში თითოეული გადახდა განიხილება როგორც თანხის გადახდა ცალკეული ოპერაციისათვის გადახდილი თანხის ფარგლებში.

3. საქონლის იმპორტის შემთხვევაში დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების მომენტად საბაჟო კანონმდებლობის მიხედვით ითვლება იმპორტის დრო.

4. აქციზური მარკებით მარკირებას დაქვემდებარებული აქციზური საქონლის დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელების მომენტად ითვლება საქონლის მიწოდების მომენტი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 127. ექსპორტის დაბეგრა

აქციზური საქონლის ექსპორტი იბეგრება ნულოვანი განაკვეთით.

მუხლი 128. საგადასახადო შეღავათები

1. აქციზისაგან თავისუფლება:

ა. ფიზიკური პირის მიერ საკუთარი მოხმარებისათვის წარმოებული და მოხმარებული ალკოჰოლური სასმელები;

ბ. ფიზიკური პირის მიერ საკუთარი მოხმარებისათვის ორი ლიტრი ალკოჰოლური სასმელისა და 200 ღერი სიგარეტის იმპორტი; საქართველოში ავტომობილით შემომსვლელი პირის ავტომობილის ავზში არსებული საწვავი;

გ. აქციზური საქონლის ტრანზიტი და დროებით შემოტანა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე აქციზური საქონლის დროებით შემოტანისას (გარდა საქართველოს საბაჟო კოდექსის 42-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნების შესაბამისად განსაზღვრული აქციზური საქონლის დროებით შემოტანისა, იმ მსუბუქი ავტომობილების დროებით შემოტანისა, რომლებიც განკუთვნილია უცხოეთის დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ წარმომადგენლობათა ოფიციალური სარგებლობისათვის, ამ წარმომადგენლობათა დიპლომატიური და ადმინისტრაციულ-ტექნიკური პერსონალის (მათთან მცხოვრებ ოჯახის წევრთა ჩათვლით) პირადი სარგებლობისათვის, იმ სახით, რა სახითაც ასეთი გათავისუფლება გათვალისწინებულია შესაბამისი საერთაშორისო შეთანხმებებით, რომელთა მონაწილეც არის საქართველო, და მსუბუქი ავტომობილების დროებით შემოტანისა, რომლებიც განკუთვნილია ნავთობისა და გაზის ძებნა-ძიებისა და მოპოვების სამუშაოებში და საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული ვალდებულებების (ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის და ბაქო-თბილისი-ერზრუმის მილსადენების მშენებლობაში) შესრულების უზრუნველსაყოფად დასაქმებული უცხო ქვეყნის მოქალაქეების (მათთან მცხოვრებ ოჯახის წევრთა ჩათვლით) პირადი სარგებლობისათვის), აგრეთვე საქართველოს საბაჟო კოდექსის 42-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნების შესაბამისად განსაზღვრული იმ აქციზური საქონლის დროებით შემოტანისას, რომელსაც გაუგრძელდა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებით ყოფნის ვადა, გადაიხდევენება აქციზი ან საბაჟო ორგანოს მიერ დაიტოვება საბანკო გარანტია, ხოლო საქართველოდან აღნიშნული საქონლის გატანისას გადასახადის გადამხდელს უზრუნდება აქციზის გადახდილი თანხა ან უქმდება საბანკო გარანტია ფაქტობრივად გატანილი საქონლის ღირებულების მიხედვით;

დ. აქციზური საქონლის რეექსპორტი; საქართველოს ტერიტორიაზე რეექსპორტისათვის გათვალისწინებულ აქციზურ საქონელზე გადაიხდევენება აქციზი, დაიტოვება საბანკო გარანტია ან შესაბამისი ღირებულების შემოტანილი საქონელი გარანტიის სახით, ხოლო საქართველოდან აღნიშნული საქონლის გატანისას უქმდება საბანკო გარანტია, გადამხდელს უზრუნდება აქციზის გადახდილი თანხა ან გარანტიის სახით დატოვებული საქონელი ფაქტობრივად გატანილი საქონლის ღირებულების მიხედვით;

ე. მსუბუქი ავტომობილების იმპორტი სტიქიური უბედურების დროს ჰუმანიტარული დახმარების მიზნით.

ვ. საავიაციო რეისების განსახორციელებლად ბორტზე მისაწოდებელი საავიაციო საწვავი იმპორტისას საბაჟო ორგანოებისათვის საბანკო გარანტიის წარდგენის საფუძველზე;

ზ. „ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების განსახორციელებლად ნავთობპროდუქტების იმპორტი ან/და მიწოდება;

თ. 130-ე მუხლის ცხრილის 23-ე სტრიქონით გათვალისწინებული საქონლის იმპორტი, თუ იგი არ გამოიყენება აქციზური საქონლის წარმოებისათვის. აღნიშნული საქონლის იმპორტისას გადაიხდევენება აქციზის გადასახადი, ხოლო საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ბრძანებით განსაზღვრული დოკუმენტაციის წარდგენის შემდეგ, რომელიც ადასტურებს, რომ საქონელი არ იქნა გამოყენებული აქციზური

საქონლის წარმოებისათვის, გადასახადის გადამხდელს საბაჟო ორგანოები უბრუნებენ აქციზის გადახდილ თანხას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ – „დ“ პუნქტების მიხედვით აქციზისაგან გათავისუფლება გამოიყენება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ შესრულებულია საბაჟო გადასახადისაგან გათავისუფლების პირობები; ამასთან, თუ საბაჟო გადასახადის მიზნისათვის საქართველოში შემოტანილი საქონელი ექვემდებარება დაბრუნების რეჟიმს, ან, თუ საბაჟო გადასახადი ექვემდებარება გადახდას გათავისუფლების პირობების დარღვევის გამო, იგივე რეჟიმი გამოიყენება აქციზის მიმართაც.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI, №43(50), 21.09.1999წ., მუხ.222

საქართველოს 2002 წლის 21 ივნისის კანონი №1584-სსმI, №21, 12.07.2002წ., მუხ.96

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3114-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.229

მუხლი 129. საწარმოო რესურსებზე ჩასათვლელი აქციზი

1. პირს, რომელიც ყიდულობს აქციზით დაბეგრულ ნედლეულს და იყენებს მას სხვა აქციზური საქონლის საწარმოებლად მისი შემდგომი მიწოდებისათვის, უფლება აქვს მიიღოს საგადასახადო ჩათვლა მის საწარმოებლად შეძენილ საქონელზე გადახდილი აქციზის ოდენობით, ან დაიბრუნოს აქციზი ამ კოდექსის 240-ე მუხლით დადგენილი წესით. ჩათვლის ან დაბრუნების ანალოგიური წესი გამოიყენება აქციზური საქონლის საწარმოებლად მწარმოებლის მიერ იმპორტიორისაგან მიღებულ საქონელზე.

2. ნებადართულია გადახდილი აქციზის ჩათვლა ან დაბრუნება იმ აქციზურ საქონელზე, რომელიც გამოიყენება:

ა. ნიმუშების სახით ანალიზის ჩატარების ან წარმოების პროცესში აუცილებელი შემოწმებისათვის;

ბ. სამეცნიერო კვლევისათვის;

გ. საავადმყოფოებსა და აფთიაქებში სამედიცინო მიზნებისათვის.

3. ამ მუხლის მიხედვით აქციზის ჩათვლა ან დაბრუნება განხორციელდება მხოლოდ ანგარიშ-ფაქტურის წარდგენის შემთხვევაში, რომელიც ადასტურებს აქციზის გადახდას ნედლეულის მწარმოებლისათვის ან ნედლეულის იმპორტისას – შესაბამისი დოკუმენტის წარდგენის შემდეგ.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3365-სსმI, №7, 16.03.2004წ., მუხ.31

მუხლი 130. აქციზის განაკვეთები

ამ მუხლში აღნიშნული აქციზური საქონელი იბეგრება შემდეგი განაკვეთებით:

№	საქონლის დასახელება	საქონლის ნომენკლატურის კოდი	ზომის ერთეული	აქციზის განაკვეთი
1	2	3	4	5
1	ცქრიალა და შუშხუნა ღვინოები (მათ შორის შამპანური)	2204 10 2204 21 100 2204 29 100	1 ლიტრი	0,50 ლარი
2	შემაგრებული ღვინოები ჩამოსხმული ჩამოსასხმელი	2204 21 870 2204 21 990 2204 29 870 2204 29 990	1 ლიტრი	1 ლარი 0,50 ლარი
3	ვერმუტი და სხვა ნატურალური ღვინოები, რომლებსაც დამატებული აქვთ მცენარეული ან არომატული ექსტრაქტები	2205	1 ლიტრი	2,00 ლარი
4	ყურძნის ნატურალური ღვინოები, რომლებიც არ შედის ამ ცხრილის პირველ და მე-2 ნაწილებში: ჩამოსხმული ჩამოსასხმელი	2204	1 ლიტრი	0,20 ლარი 0,10 ლარი
5	სხვა დადუღებული სასმელები (ვაშლის სიდრი, პერი, თაფლის სასმელი); დადუღებული სასმელების ნარევი და დადუღებული სასმელებისა და უალკოჰოლო სასმელების ნარევი, რომლებიც ამ ცხრილში სხვა ადგილას არ არის დასახელებული	2206 00	1 ლიტრი	2,00 ლარი
6	ეთილის სპირტი	2207	1 ლიტრი	0,70 ლარი
7	სპირტიანი სასმელები, რომლებიც მიღებულია ყურძნის ღვინის ან ჭაჭის დისტილაციით	2208 20	1 ლიტრი	2,00 ლარი
8	ვისკი	2208 30	1 ლიტრი	2,00 ლარი
9	რომი და ტაფია	2208 40	1 ლიტრი	2,00 ლარი
10	ჯინი და ღვინის ნაყენი	2208 50	1 ლიტრი	2,00 ლარი
11	არაყი	2208 60	1 ლიტრი	1,00 ლარი
12	ლიქიორი და ტკბილი ნაყენი	2208 70	1 ლიტრი	2,00 ლარი
13	სხვა სპირტიანი სასმელები	2208 90	1 ლიტრი	2,00 ლარი
14	ლუდი	2203 00	1 ლიტრი	0,12 ლარი

15	თამბაქოს ნაწარმი (თამბაქოს ნედლეულის გარდა): - სიგარა, სიგარები გადაჭრილი ბოლოებით და სიგარელა (წვრილი სიგარები), რომლებიც შეიცავენ თამბაქოს - ფილტრიანი სიგარეტი - ყველა დანარჩენი უფილტრო სიგარეტი და პაპიროსი - სხვა ნაწარმი დამზადებული თამბაქოსა და მისი შემცველებისაგან; „ჰომოგენიზებული“ ან „ადდგენილი“ თამბაქო; თამბაქოს ექსტრაქტები და ესენციები	2402 10 000 2402 20 2402 20 2403	1000 ლერი 1000 ლერი 1000 ლერი 1 კგ	150 ლარი 7,50 ლარი 2,50 ლარი 20,00 ლარი
16	მსუბუქი ავტომობილები	8703		15%
17	ქვანახშირის ფისის მაღალი ტემპერატურით გამოხდისას მიღებული ზეთები და სხვა პროდუქტები; ანალოგიური პროდუქტები, რომლებშიც არმატული შემადგენელი ნაწილების მასა აჭარბებს არარომატულის მასას (გარდა ნაფტალინისა და კრეოზოტული ზეთებისა, რაც გამოიყენება ნახშირბადის მისაღებად (სასაქონლო ჯგუფის 2803 კოდი)	2707 (გარდა 2707 40 000 2707 99 910)		60%
18	ბუნებრივი გაზის კონდენსატი, გარდა მილსადენისა	2709 00 100		60%
19	ნავთობის დისტილატები: მსუბუქი და საშუალო მძიმე	2710 00 110- -2710 00 590; 2710 00 610- -2710 00 690;	1 ტონა 1 ტონა	200 ლარი 100 ლარი
20	ნავთობის აირები და აირისებრი ნახშირწყალბადები	2711 12 2711 13 2711 14 000 2711 19 000		60%
21	ნედლი ნავთობისაგან და ბითომინოზური მინერალებისაგან მიღებული სხვა ნავთობპროდუქტები (გარდა ნავთობის მსუბუქი, საშუალო და მძიმე დისტილატებისა და მაზუტისა)	271000 (გარდა 2710 00 110 2710 00 690 და 2710 00 710- -2710 00 780)		60%
22	პიროლიზის თხევადი პროდუქტი	391190000 391190900	1 ტონა	400 ლარი
23	მისართი, გამხსნელი, ანტიდეტონატორი	270710100- -270760000 (გარდა 270740000); 2712 20 000; 290211100- -290230900; 2905 11 000- -2905 16 900; 3811 11 100- -3811 90 000; 3814 00 100; 3814 00 900;	1 ტონა	400 ლარი

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1998 წლის 24 დეკემბრის კანონი №1777-სსმI, №7, 31.12.1998წ., მუხ.62

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI, №38(45), 04.08. 1999წ., მუხ.189

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3114-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.229

მუხლი 131. აქციზის გადახდა

1. აქციზი გადახდას ექვემდებარება დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელებიდან მომდევნო თვის 10 რიცხვისათვის.

2. (ამოღებულია).

3. თუ გადასახადის გადამხდელს დროის რომელიმე პერიოდისათვის აქვს აქციზის ვადაგადაცილებული დავალიანება, მაშინ ამ დავალიანების წარმოქმნის მომენტიდან მისი დაფარვის მომენტამდე მას ეკრძალება საქონლის მიწოდება მასზე აქციზის გადაუხდელად. ამ შემთხვევაში დასაბეგრი ოპერაციის განხორციელებისას აქციზი გადაიხდება ოპერაციის განხორციელების მომენტში.

4. საქონლის იმპორტისას აქციზის გადახდევინება ხორციელდება საბაჟო ორგანოების მიერ საბაჟო გადასახადისათვის მიღებული პროცედურების შესაბამისად.

5. საქართველოს ტერიტორიაზე აქციზური მარკებით მარკირებას დაქვემდებარებული ნაწარმის მწარმოებლები და იმპორტიორები (დეკლარანტები), აქციზური მარკის შექმნისას გადაიხდიან აქციზს სრული ოდენობით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 132. დეკლარაციის წარდგენა

1. ამ კოდექსის 131-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში აქციზის გადახდელმა ყოველი საანგარიშო თვის მიხედვით უნდა წარადგინოს დეკლარაცია ჩატარებული დასაბეგრი ოპერაციების აღნიშვნით საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის განცხადებით.

მიერ დადგენილი ფორმით საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 10 რიცხვისათვის.

2. აქციზის გადახდელმა აქციზის შესახებ დეკლარაციაში უნდა შეიტანოს განაცხადი ჩათვლის თაობაზე ამ კოდექსის 129-ე მუხლის მიხედვით. პირი, რომელიც არ არის აქციზის გადახდელი, მაგრამ ამ მუხლის მიხედვით უფლება აქვს მიიღოს ჩათვლა, წარადგენს განცხადებას კომპენსაციის მისაღებად კომპენსაციის მიღების უფლების წარმოშობიდან ერთი წლის განმავლობაში.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

მუხლი 133. აქციზის დაბრუნება აქციზური საქონლის რეექსპორტისას და დროებით შემოტანისას

1. რეექსპორტის მიზნით საქართველოში აქციზური საქონლის შემოტანისას გადახდილი აქციზის (გირაოს) დაბრუნება ხდება რეექსპორტირებული საქონლის ფაქტობრივი რაოდენობის შესაბამისად. გადახდილი აქციზის შემთხვევაში, მისი დაბრუნება ხდება საქართველოს საბაჟო კოდექსის 75-ე მუხლით დადგენილი წესით, ხოლო გირაოს შემთხვევაში – საბაჟო ორგანოების მიერ რეექსპორტის განხორციელებიდან 15 დღეში.

2. დროებით შემოტანის მიზნით საქართველოში აქციზური საქონლის შემოტანისას გადახდილი აქციზის დაბრუნება ხდება საქართველოდან აღნიშნული საქონლის ფაქტობრივად გატანილი რაოდენობის შესაბამისად, საქართველოს საბაჟო კოდექსის 75-ე მუხლით დადგენილი წესით.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილები არ გამოიყენება ამ კოდექსის 128-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის მიხედვით გათავისუფლებული აქციზური საქონლის ტრანზიტის მიმართ.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3365-სსმI, №7, 16.03.2004წ., მუხ.31

მუხლი 134. აქციზური მარკები

1. აქციზური მარკების სავალდებულო დართვას ექვემდებარება საქართველოს ტერიტორიაზე წარმოებული და საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანილი (იმპორტირებული) ალკოჰოლიანი სასმელები, მათ შორის ლუდი, რომელშიც ალკოჰოლის შემცველობა აღემატება 1.15 გრადუსს (გარდა ორმოცდაათ გრამსა და მასზე ნაკლები მოცულობის, აგრეთვე ათ ლიტრსა და მასზე მეტი მოცულობის ჭურჭელში ჩამოსხმულისა) და თამბაქოს ნაწარმი, მოსაწევი (ჩიბუხის) თამბაქოს გარდა. აღნიშნული საქონელი ექვემდებარება საქართველოში მოხმარებისათვის განკუთვნილი აქციზის ფიქსირებული განაკვეთით დაბეგვრას.

2. აკრძალულია აქციზური მარკებით ნიშანდების გარეშე მარკირებას დაქვემდებარებული საქონლის მიწოდება და თავისუფალი მიმოქცევის რეჟიმში საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანა, თამბაქოს ნაწარმის შემთხვევაში – საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანა და გადაადგილება საქართველოს საბაჟო კოდექსით განსაზღვრული წესით, აგრეთვე მარკირების გარეშე 10 ლიტრისა და მეტი მოცულობის ჭურჭელში ჩამოსხმული ალკოჰოლური სასმელების (გარდა ლუდისა და ღვინისა) საცალო ქსელში მიწოდება. მარკირებას დაქვემდებარებული აქციზური საქონლის ნიშანდება ხდება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

3. საგადასახადო და საბაჟო ორგანოები, რომლებიც აწესებენ კონტროლს აქციზის გადახდაზე, დადგენილი წესის შესაბამისად ახდენენ აქციზური მარკის გარეშე იმპორტირებული ან გასაყიდად მიღებული აქციზური საქონლის ჩამორთმევას. ჩამორთმევის მომენტიდან საქონელი ითვლება სახელმწიფო საკუთრებად და მისი რეალიზაცია ან განადგურება ხდება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

4. იმპორტიორებისა და ადგილობრივი მწარმოებლების მხრიდან აქციზური მარკების დანაკლისი ნებისმიერი ფორმით (დაკარგვა, განადგურება და სხვა შემთხვევები, ფორსმაჟორული შემთხვევების გარდა), განიხილება შესაბამისი ოდენობის საქონლის იმპორტად ან/და მიწოდებად და იბეგრება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად. იმპორტიორების მიერ აქციზური მარკების მიღებიდან ექვს თვეში საქონლის იმპორტის განუხორციელებლობის შემთხვევაში აქციზური მარკები ექვემდებარება უკან დაბრუნებას. აღნიშნულ პერიოდში აქციზური მარკების დაუბრუნებლობა ჩაითვლება მარკირებას დაქვემდებარებული

საქონლის იმპორტად და ქვეყნის შიგნით მიწოდებად და შესაბამისად დაიბეგრება გადასახადებით, ხოლო შემდგომ პერიოდში, დაუბრუნებელი აქციზური მარკებით მარკირებული საქონლის იმპორტისას, მოხდება გადასახდელად დარიცხული გადასახადების გადაანგარიშება ფაქტობრივად განხორციელებული იმპორტის ოდენობის პროპორციულად.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI, №38(45), 04.08. 1999წ., მუხ.189

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 135. საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა

აქციზური საქონლის რეალიზაციისას აქციზის გადამხდელი ვალდებულია საქონლის მიმღებს გამოუწეროს და გადასცეს ამ კოდექსის 115-ე მუხლით გათვალისწინებული საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

კარი V ქონების გადასახადი

თავი 20

ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადი

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 136. გადასახადის გადამხდელები

ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადის გადამხდელები არიან ამ გადასახადით დასაბეგრი ობიექტების მესაკუთრე ფიზიკური პირები.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 137. დაბეგვრის ობიექტი

დაბეგვრის ობიექტია საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული:

ა. უძრავი ქონების (შენობა-ნაგებობების ან მათი ნაწილის) საერთო ფართობი, გარდა მიწისა და ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ქონებისა;

ბ. ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ქონების ღირებულება.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 137¹. საგადასახადო შეღავათები გადასახადით არ იბეგრება:

ა. ბავშვობიდან ინვალიდების, აგრეთვე I და II ჯგუფის ინვალიდების ქონება;

ბ. მაღალმთიანი რეგიონის ტერიტორიაზე მუდმივად მცხოვრები ფიზიკური პირის ამ ტერიტორიაზე არსებული ქონება.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 138. გადასახადის განაკვეთები

ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადის განაკვეთებია:

ა. ამ კოდექსის 137-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ უძრავ ქონებაზე – ქონების საერთო ფართობის 1 კვადრატულ მეტრზე 0,5 ლარი წელიწადში (საბაზისო განაკვეთი);

ბ. ამ კოდექსის 137-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ქონებაზე – ქონების ღირებულების 1 პროცენტი წელიწადში.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 139. გადასახადის გამოანგარიშებისა და გადახდის წესი

1. ამ კოდექსის 137-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქონების მიხედვით ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადი გამოანგარიშდება საბაზისო განაკვეთის გამრავლებით ზონირების კოეფიციენტზე, უძრავი ქონების კოეფიციენტსა და უძრავი ქონების საერთო ფართობზე.

2. ზონირების კოეფიციენტის დიფერენცირება ხდება უძრავი ქონების ადგილმდებარეობის ზონების მიხედვით.

3. ზონების (ცენტრალური, შუალედური და პერიფერიული) საზღვრების დადგენა და ზონირების კოეფიციენტის დიფერენცირება ხდება დასახლებული პუნქტის განაშენიანების გეგმის ან სხვა ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტების მონაცემთა საფუძველზე, რომელთაც ამტკიცებს შესაბამისი ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანო. ამასთან, იმ ქალაქებში, რომელთა მოსახლეობა აღემატება 50 ათასს, ძირითად ზონებში შეიძლება განისაზღვროს ქვეზონები და შესაბამისი კოეფიციენტები.

4. უძრავი ქონების კოეფიციენტის დიფერენცირება ხდება უძრავი ქონების მშენებლობის დასრულების შემდეგ, მისი ჩაბარების ვადის მიხედვით (10 წლამდე, 10-დან 20 წლამდე და 20 წლის ზევით). უძრავი ქონების კოეფიციენტს ამტკიცებს შესაბამისი ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანო.

5. ამ კოდექსის 137-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ქონებაზე გადასახადის ოდენობა 1 კვადრატულ მეტრზე არ უნდა აღემატებოდეს საბაზისო განაკვეთის ორმაგ ოდენობას.

6. გადასახადი გამოიანგარიშება საგადასახადო ორგანოების მიერ ყოველი წლის 1 იანვრის მდგომარეობით შესაბამისი ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოს მიერ წარმოდგენილ მონაცემთა საფუძველზე.

7. რამდენიმე პირის კერძო საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებაზე გადასახადი გადაიხდებიან თითოეული თანამფლობელის ხვედრითი წილის შესაბამისად.

8. ამ კოდექსის 137-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტში მითითებული ქონების ღირებულება გამოიანგარიშება ამავე კოდექსის 81-ე მუხლის შესაბამისად განსაზღვრული აქტივების ღირებულებისა და 54-ე მუხლის მე-3 ნაწილში მოცემული ამორტიზაციის ნორმების გათვალისწინებით.

9. გამოიანგარიშებული გადასახადის თანხის შესახებ საგადასახადო შეტყობინებას საგადასახადო ორგანოები გადასახადის გადამხდელს წარუდგენენ არა უგვიანეს საანგარიშო წლის 1 მარტისა.

10. გადასახადის გადახდა ხდება ქონების ადგილმდებარეობის მიხედვით, ორ თანაბარ ნაწილად, არა უგვიანეს საანგარიშო წლის 15 ივნისისა და 15 ოქტომბრისა.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 139¹. საგადასახადო შეღავათები

გადასახადით არ იბეგრება:

ა. ფიზიკური პირის საკუთრებაში არსებული, 100 კვადრატულ მეტრამდე საერთო ფართობის უძრავი ქონება;

ბ. ბავშვობიდან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა ან მათი ოჯახების, I და II ჯგუფის შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა ქონება, აგრეთვე III ჯგუფის, ბავშვობიდან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა ქონება;

გ. მაღალმთიან რეგიონში მუდმივად მცხოვრები ფიზიკური პირის საკუთრებაში ამ ტერიტორიაზე არსებული ქონება;

დ. არაუზრუნველ ტერიტორიაზე მკვიდრი ფიზიკური პირის ამ ტერიტორიაზე არსებული უძრავი ქონება. ამ ქვეპუნქტის მიზნებისათვის მკვიდრად ითვლება პირი, თუ ის ან მისი მეუღლე ან მათი მშობელი, პაპა, ბებია არანაკლებ 15 წლის განმავლობაში მუდმივად ცხოვრობენ ან ცხოვრობდნენ აღნიშნულ ტერიტორიაზე;

ე. ამ კოდექსის VII კარით გათვალისწინებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებები.

ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული შეღავათები არ ვრცელდება იმ შემთხვევაში, თუ ქონება გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

თუ ეკონომიკური საქმიანობისათვის ქონების გამოყენება დაიწყო საგადასახადო შეტყობინების წარდგენის შემდეგ და შესაბამისად არ იყო დარიცხული კუთვნილი გადასახადი, მაშინ გადასახადი შეადგენს განაკვეთის 80 პროცენტს.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 21

საწარმოთა ქონების გადასახადი

მუხლი 140. გადასახადის გადამხდელები

საწარმოთა ქონების გადასახადის გადამხდელები არიან:

ა. საქართველოს საწარმოები;

ბ. ამ მუხლის „ა“ პუნქტში მითითებულ საწარმოთა ფილიალები და ქვედანაყოფები, რომელთაც აქვთ დამოუკიდებელი ბალანსი და ანგარიშსწორების ანგარიში;

გ. უცხოური საწარმოები, რომლებიც საქართველოში ახორციელებენ ეკონომიკური საქმიანობას მუდმივი დაწესებულებების მეშვეობით;

დ. ორგანიზაციები, რომელთა ქონება ან ამ ქონების ნაწილი გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

მუხლი 141. დაბეგვრის ობიექტი

1. საწარმოთა ქონების გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია მოცემული საწარმოს ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებები, დაუმონტაჟებელი მოწყობილობები, დაუმთავრებელი კაპიტალური დაბანდებანი და არამატერიალური აქტივები, აგრეთვე ორგანიზაციის ბალანსზე რიცხული ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული აღნიშნული ქონება.

2. ამ კოდექსის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ პუნქტით განსაზღვრული გადამხდელისათვის დასაბეგრ ობიექტად ითვლება მხოლოდ მუდმივ დაწესებულებასთან დაკავშირებული ქონება.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 142. გადასახადით დასაბეგრი ქონების ღირებულების განსაზღვრა

გადასახადით დასაბეგრი ქონების ღირებულებად ითვლება ამ კოდექსის 141-ე მუხლით გათვალისწინებული აქტივების საშუალო წლიური საბალანსო ნარჩენი ღირებულება, რომელიც გამოიანგარიშება წლის დასაწყისისა და წლის ბოლოსათვის ამ აქტივების საშუალო ღირებულების მიხედვით.

მუხლი 143. საგადასახადო შეღავათები

გადასახადით არ იბეგრება:

ა. ბუნების დაცვისა და სახანძრო უსაფრთხოებისათვის გამოყენებული ქონება;

ბ. მიწა;

გ. მიმოსვლის გზები, საკომუნიკაციო და ელექტროგადამცემი ხაზები;

დ. საქართველოს სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერტიფიკაციის სახელმწიფო დეპარტამენტის ტერიტორიული ორგანოების საეტალონო და სასტენდო მოწყობილობები;

ე. (ამოღებულია);

ვ. ორგანიზაციის ქონება, გარდა ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ქონებისა;

ზ. (ამოღებულია);

თ. საქართველოს გემების სახელმწიფო რეესტრში რეგისტრირებული და საქართველოს სახელმწიფო აღმით მცურავი გემები;

ი) „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების საწარმოებლად გამოყენებული ქონება ;

კ. მაღალმთიანი რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული საწარმოების ამ ტერიტორიაზე არსებული ქონება;

ლ. ამ კოდექსის VII კარით გათვალისწინებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებები;

მ. არანაკლებ 3 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში), ხოლო ამ მუხლის „კ“ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე მაღალმთიან რეგიონებში არანაკლებ 0,25 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს ქონება მისი მშენებლობის დაწყებიდან 2 წლის განმავლობაში სრულად, ხოლო მშენებლობის დასრულებიდან 4 წლის განმავლობაში – 50%-ის ოდენობით; არანაკლებ 10 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს ქონება მისი მშენებლობის დაწყებიდან 5 წლის განმავლობაში სრულად, ხოლო მშენებლობის დასრულებიდან 2 წლის განმავლობაში – 50%-ის ოდენობით; არანაკლებ 50 მლნ აშშ დოლარის (ეკვივალენტი ლარებში) ღირებულების ინვესტიციით აშენებული ტურისტთა განთავსების ობიექტის – სასტუმროს ქონება მისი მშენებლობის დაწყებიდან 10 წლის განმავლობაში სრულად;

ნ. სამედიცინო საქმიანობისათვის გამოყენებული სამედიცინო დაწესებულებათა ქონება.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 29 მაისის კანონი №1406-პარლამენტის უწყებანი, №21-22, 14.06.1998წ.,

გვ.11

საქართველოს 1999 წლის 16 აპრილის კანონი №1894-სსმI, №13(20), 01.05. 1999წ., მუხ.50

საქართველოს 1999 წლის 9 ივნისის კანონი №2080-სსმI, №24(31), 26.06. 1999წ., მუხ.113

საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI, №38(45), 04.08. 1999წ., მუხ.189

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1967-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.37

საქართველოს 2003 წლის 6 ივნისის კანონი №2325-სსმI, №19, 01.07.2003წ., მუხ.123

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 144. გადასახადის განაკვეთები და მისი ბიუჯეტში ჩარიცხვის წესი

1. ამ კოდექსის 142-ე მუხლის მიხედვით გამოანგარიშებული გადასახადის გადამხდელის ქონების ღირებულება იბეგრება ერთპროცენტის განაკვეთით. თუ საწარმო არსებობს მხოლოდ არასრული

კალენდარული წლის განმავლობაში, იგი გადასახადს იხდის ამ პერიოდის პროპორციულად.

2. საანგარიშო წლის განმავლობაში გადასახადის გადამხდელები გადასახადს იხდიან მიმდინარე გადასახდელების სახით, რომლებიც გამოიანგარიშება გასული კალენდარული წლის დასაწყისისათვის და ბოლოსათვის ბალანსზე რიცხული აქტივების საშუალო წლიური ღირებულების მიხედვით და ბიუჯეტში ჩარიცხება ყოველკვარტალურად, კვარტლის მეორე თვის 15 რიცხვისათვის, თანაბარ ნაწილებად.

3. მიმდინარე გადასახდელების სახით ბიუჯეტში ჩარიცხული თანხები ჩაითვლება საანგარიშო წლის მიხედვით გამოანგარიშებული გადასახადის თანხად.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 145. ანგარიშგება ქონების გადასახადზე

1. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია საანგარიშო წლის 1 თებერვლამდე საგადასახადო ორგანოებს წარუდგინოს გაანგარიშებები მიმდინარე გადასახდელების შესახებ.

2. გაანგარიშება გასული წლის მიხედვით ქონების გადასახადის შესახებ საგადასახადო ორგანოებს წარედგინება საანგარიშო წლის 1 აპრილამდე.

კარი VI (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

თავი 22 (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 146. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 147. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 148. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

თავი 23 (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 149(ამოღებულია)

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 150. (ამოღებულია)

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 20 ივლისის კანონი №1025-სსმI, №24, 01.08. 2001წ., მუხ.100

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 151. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 152. (ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ., გვ.10

საქართველოს 2003 წლის 18 ივლისის კანონი №2522-სსმI, №22, 08.08.2003წ., მუხ.161

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

თავი 24 (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 153. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 154. (ამოღებულია)

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50
საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI,№26(33), 05.07. 1999წ.,მუხ.139
საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI,№8,08.04. 2002წ.,მუხ.39
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI,№22,13.07. 2002წ.,მუხ.102
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

მუხლი 155. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

მუხლი 156(ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

მუხლი 157. (ამოღებულია)

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

თავი 24¹ (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

მუხლი 158. (ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10
საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50
საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI,№4, 20.11.1998წ.,მუხ.34
საქართველოს 1999 წლის 9 ივნისის კანონი №2080-სსმI,№24(31), 26.06. 1999წ.,მუხ.113
საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI,№38(45), 04.08. 1999წ.,მუხ.189
საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI,№43(50), 21.09. 1999წ.,მუხ.222
საქართველოს 2002 წლის 6 ნოემბრის კანონი №1718-სსმI,№29,26.11. 2002წ.,მუხ.131
საქართველოს 2003 წლის 6 ივნისის კანონი №2325-სსმI,№19,01.07.2003წ.,მუხ.123
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

კარი VII

ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მესაკუთრეთა გადასახადი

თავი 25

ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მესაკუთრეთა გადასახადი

მუხლი 159. გადასახადის გადამხდელები

გადასახადის გადამხდელია პირი, რომელსაც საკუთრებაში აქვს ავტოსატრანსპორტო საშუალება.

მუხლი 160. დაბეგვრის ობიექტი

დაბეგვრის ობიექტია ავტოსატრანსპორტო საშუალება საგარეო ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 87-ე თავის (8702-8704 კოდით) მიხედვით.

მუხლი 161. საგადასახადო განაკვეთები

1. გადასახადის განაკვეთები დიფერენცირებულია ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა სახეობების, ტვირთამწეობისა და ტევადობის მიხედვით და შეადგენს:

2.

ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა სახეობები	გადასახადის ოდენობა ლარებში
მსუბუქი ავტომობილი	5
სატვირთო ავტომობილი ტვირთამწეობით 3 ტონამდე (ჩათვლით)	10
სატვირთო ავტომობილი ტვირთამწეობით 3-დან 10 ტონამდე (ჩათვლით)	50

სატვირთო ავტომობილი ტვირთამწეობით 10-დან 20 ტონამდე (ჩათვლით)	80
სატვირთო ავტომობილი 20 ტონაზე მეტი ტვირთამწეობით	100
ავტობუსი 12 ადგილამდე (ჩათვლით)	50
ავტობუსი 13-დან 30 ადგილამდე (ჩათვლით)	70
ავტობუსი 30-ზე მეტი ადგილით	100

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2000 წლის 27 სექტემბრის კანონი №513-სსმI, №35, 11.10. 2000წ., მუხ.101

მუხლი 162. გადასახადის გადახდის წესი

1. გადასახადი გადაიხდება ავტოსატრანსპორტო საშუალების რეგისტრაციის, ხელახალი რეგისტრაციის (თუ ავტოსატრანსპორტო საშუალების წინა მესაკუთრეს მოცემული წლის გადასახადი არა აქვს გადახდილი) ან ყოველწლიური ტექნიკური დათვალიერების დროს.

2. რეგისტრაცია, ხელახალი რეგისტრაცია ან ტექნიკური დათვალიერება არ უნდა განხორციელდეს გადასახადის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარდგენის გარეშე.

3. გადასახადს კრეფს ავტოსატრანსპორტო საშუალების რეგისტრაციის შესაბამისი რაიონული საგადასახადო ინსპექცია საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შესაბამის სამსახურთან ერთად.

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 163. საგადასახადო შეღავათები

გადასახადისაგან თავისუფლდება:

ა. ავტოსატრანსპორტო საშუალებები, რომლებიც არ არიან ექსპლუატაციაში და მოცემულ წელს არ ექვემდებარებიან ტექნიკურ დათვალიერებას;

ბ. ხელით სამართავი ავტომობილები და მოტოეტლები (თითო მესაკუთრეზე – არა უმეტეს თითო ავტომობილისა ან მოტოეტლისა);

გ. მეორე მსოფლიო ომის, სხვა სახელმწიფოთა ტერიტორიაზე საბრძოლო მოქმედებათა და საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის საბრძოლო მოქმედებათა შედეგად დაინვალიდებულ და მათთან გათანაბრებულ პირთა საკუთრებაში არსებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებები (თითო კაცზე არა უმეტეს თითო ერთეულისა).

კარი VIII

გადასახადი ქონების გადაცემისათვის

თავი 26

გადასახადი უძრავი ქონების გადაცემისათვის

მუხლი 164. გადასახადის გადამხდელები

უძრავი ქონების გადაცემისას გადასახადის გადამხდელია უძრავი ქონების მიმღები.

მუხლი 165. დაბეგვრის ობიექტი

1. დაბეგვრის ობიექტია საქართველოში არსებული უძრავი ქონება, რომელზედაც ხდება საკუთრების უფლების გადაცემა ან რომელიც გადაიცემა იჯარის ან ქირავნობის ხელშეკრულებით, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის შესაბამისად.

2. (ამოღებულია).

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 166. საგადასახადო შეღავათები

გადასახადით არ იბეგვრება უძრავი ქონება, რომელიც გადაიცემა:

ა. იჯარის ან ქირავნობის ხელშეკრულებით, 1 წელზე ნაკლები ვადით;

ბ. მეუღლისათვის, მშობლისათვის ან შვილისათვის;

გ. განქორწინების საფუძველზე;

დ. უსასყიდლოდ, სახელმწიფოსათვის ანდა საბიუჯეტო, საქველმოქმედო ან რელიგიური ორგანიზაციისათვის;

ე. რეორგანიზაციის შემთხვევაში;

ვ. „ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, პროდუქციის წილობრივი განაწილების ხელშეკრულების მიხედვით ნავთობისა და გაზის ოპერაციების განსახორციელებლად.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI, №43(50), 21.09. 1999წ., მუხ.222

მუხლი 167. დასაბეგრი თანხის განსაზღვრა

1. დასაბეგრ თანხად ითვლება პირდაპირ ან არაპირდაპირ გადაცემული საკომპენსაციო თანხა (მაგრამ არანაკლებ საბაზრო ფასისა), მიღებული დავალიანების ჩათვლით.

2. იჯარის ან ქირავნობის შემთხვევაში დასაბეგრი თანხა გამოიანგარიშება იჯარის ან ქირავნობის ხელშეკრულების შესაბამისად გადასახდელი თანხის დისკონტირების გზით.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 168. გადასახადის განაკვეთი

გადასახადის განაკვეთი განისაზღვრება დასაბეგრი თანხის 2 პროცენტის ოდენობით.

მუხლი 169. გადასახადის გადახდის წესი

1. გადასახადი გადახდას ექვემდებარება ქონების გადაცემიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა, რის შესახებაც გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ორგანოში წარადგენს დეკლარაციას. თუ ქონების გადაცემისას წერილობითი დოკუმენტი ექვემდებარება რეგისტრაციას, მარეგისტრირებელი ორგანო ამ დოკუმენტს რეგისტრაციაში ატარებს მხოლოდ გადასახადის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარმოდგენის შემდეგ. ამასთან, ქონების გადაცემაზე დოკუმენტების დადასტურებისას სხვა საჭირო დოკუმენტებთან ერთად წარდგენილი უნდა იქნეს საგადასახადო ორგანოს მიერ გაცემული ცნობა გადასახადის გადახდის შესახებ.

2. (ამოღებულია).

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 27

გადასახადი მემკვიდრეობისა და ჩუქებისათვის

მუხლი 170. გადასახადის გადამხდელი

1. გადასახადის გადამხდელად ითვლება პირი, რომელმაც ფიზიკური პირისაგან მემკვიდრეობით ან ჩუქებით საკუთრებაში მიიღო ნებისმიერი ქონება.

2. ამ თავის მიზნებისათვის ქონების გადამცემი ფიზიკური პირი იწოდება გადამცემ პირად.

3. ამ კარის მიზნებისათვის, თუ ფიზიკური პირი იყენებს იურიდიულ პირს ქონების გადაცემისათვის, ოპერაცია ითვლება ფიზიკური პირის მიერ განხორციელებულად.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 171. დაბეგრის ობიექტი

დასაბეგრ ობიექტად ითვლება გადამცემი პირისაგან მემკვიდრეობით (კანონით ან ანდერძით) ან ჩუქებით მიღებული ქონება, თუ:

ა. ფიზიკური პირი, რომელიც იღებს ქონებას, რეზიდენტი ქონების მიღების მომენტში ან წარმოადგენს რეზიდენტ იურიდიულ პირს, რომელშიც წილის არანაკლებ 50 პროცენტისა პირდაპირ ან არაპირდაპირ ეკუთვნის არარეზიდენტს;

ბ. გადამცემი პირი არის რეზიდენტი ჩუქების ან გარდაცვალების მომენტში;

გ. ქონება უძრავია და მისი ადგილსამყოფელი საქართველოშია.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 172. საგადასახადო შეღავათები

1. გადასახადისაგან თავისუფლება:

ა. ჩუქებით ან გარდაცვლილი პირისაგან ქონების მემკვიდრეობით მიღება პირველი და მეორე რიგის მემკვიდრეების მიერ;

ბ. 50000 ლარის ღირებულების ქონება მემკვიდრეობით მიღებისას;

გ. 1000 ლარის ღირებულების ქონება ჩუქებისას.

2. გადასახადის გადახდისაგან ამ მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ პუნქტით გათვალისწინებული გათავისუფლება ერთი და იმავე გადამცემი პირის მიერ ერთი და იმავე მიმღები პირისათვის კალენდარული წლის განმავლობაში დაიშვება მხოლოდ ერთხელ.

მუხლი 173. საგადასახადო ბაზის განსაზღვრა

საგადასახადო ბაზად ითვლება ქონების საშუალო საბაზრო ფასი მისი მიღების მომენტში შემდეგი გამოქვითვებით:

ა. მემკვიდრეობის მიღებისას – მემკვიდრეობის ადმინისტრირების ხარჯები და გარდაცვლილის ვალები;

ბ. მიმღები პირის მიერ ანაზღაურებული კომპენსაციის თანხა თავის თავზე აღებული ვალეების ჩათვლით.

მუხლი 174. გადასახადის განაკვეთი

გადასახადის განაკვეთი შეადგენს 30 პროცენტს იმ პირებისათვის, რომლებიც არ არიან პირველი და მეორე რიგის მემკვიდრეები.

მუხლი 175. გადასახადის გადახდის წესი

1. გადასახადის გადამხდელი გადასახადს იხდის დამოუკიდებლად საგადასახადო ორგანოს მიერ წერილობითი შეტყობინების გარეშე.

2. გადასახადის გადამხდელი ქონების მემკვიდრეობით მიღებისას გადასახადს იხდის მემკვიდრეობის უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტების გაცემის დღიდან არა უგვიანეს ექვსი თვისა, ხოლო ჩუქებით ქონების მიღებისას – ჩუქების შესახებ ხელშეკრულების გაფორმებიდან არა უგვიანეს ერთი თვისა.

3. გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია ამ მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილ ვადებში საგადასახადო ორგანოში წარადგინოს დეკლარაცია.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 176. წინა გადაცემისათვის გადახდილი გადასახადის ჩათვლა

თუ ქონების გადაცემა იხვერება, ხოლო მიმღები პირი გარდაიცვალა ქონების მიღებიდან ორი წლის განმავლობაში, ქონების პირველი გადაცემისას გადახდილი გადასახადი ჩაითვლება მიმღები პირის გარდაცვალების გამო წარმოშობილ გადასახადის თანხაში; თუ მიმღები პირი გარდაიცვალა ქონების მიღებიდან 3 წლის განმავლობაში, მაშინ ჩაითვლება უკვე გადახდილი გადასახადის 80 პროცენტი; თუ მიმღები პირი გარდაიცვალა 4 წლის განმავლობაში, – 60 პროცენტისა, ხოლო, თუ 5 წლის განმავლობაში, – 40 პროცენტისა.

მუხლი 177. უცხო ქვეყანაში გადახდილი გადასახადის ჩათვლა

უცხო ქვეყანაში არსებული ნაჩუქარი ან მემკვიდრეობით დატოვებული ქონების გადასახადის გადახდევინებისას ჩათვლა ხდება იმ ქვეყანაში გადახდილ თანხასთან მიმართებით. ჩაითვლება თანხა, რომელიც გადახდილ იქნა მემკვიდრეობით ან ჩუქებით დატოვებულ აქტივებზე დარიცხული გადასახადით, საქართველოში მოქმედი გადასახადის განაკვეთის ფარგლებში.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

თავი 28

გადასახადი ავტოსატრანსპორტო საშუალებების გადაცემისათვის

მუხლი 178. გადასახადის გადამხდელები

ავტოსატრანსპორტო საშუალების გადაცემისათვის გადასახადის გადამხდელია ქონების მიმღები. ამ კარის მიზნებისათვის განკარგვის უფლებით მინდობის (დავალების) ხელშეკრულების საფუძველზე ავტოსატრანსპორტო საშუალების მიღება ითვლება ქონების მიღებად.

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

მუხლი 179. დაბეგვრის ობიექტი

დაბეგვრის ობიექტია ავტოსატრანსპორტო საშუალება, რომელიც განსაზღვრულია საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის 8702–8705 და 8711 კოდებით. ამ კარის მიზნებისათვის განკარგვის უფლებით მინდობის (დავალების) ხელშეკრულების საფუძველზე ავტოსატრანსპორტო საშუალების გადაცემა ითვლება დასაბეგრ ოპერაციად.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

მუხლი 180. საგადასახადო შეღავათები

დაბეგვრისაგან თავისუფლდება:

ა. (ამოღებულია);

ბ. (ამოღებულია);

გ. ავტომობილის მეუღლისათვის, მშობლისათვის ან შვილისათვის გადაცემა;

დ. ავტომობილის გადაცემა განქორწინების საფუძველზე;

ე. ავტომობილის უსასყიდლოდ გადაცემა სახელმწიფოსათვის, საბიუჯეტო, საქველმოქმედო ან რელიგიური ორგანიზაციისათვის;

ვ. ავტომობილის გადაცემა რეორგანიზაციის შემთხვევაში.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 181. გადასახადის განაკვეთები

გადასახადის განაკვეთები დიფერენცირებულია ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა ძრავის მოცულობისა და გამოშვების წლის მიხედვით:

№	ავტოსატრანსპორტო საშუალებების სახეობები	ავტომოტოტრანსპორტის ხნოვანება	ძრავის მოცულობის 1სმ ³ -ზე განკუთვნილი გადასახადის ოდენობა (ლარებში)
1.	მსუბუქი ავტომობილი	2 წლამდე	0.10
		2-დან 5 წლამდე	0.08
		5-დან 10 წლამდე	0.07
		10-დან 15 წლამდე	0.05
		15 წელზე მეტი	0.04
2.	სატვირთო ავტომანქანა და ავტობუსი	5 წლამდე	0.08
		5-დან 10 წლამდე	0.07
		10-დან 15 წლამდე	0.04
		15 წელზე მეტი	0.02
3.	მოტოციკლეტი	5 წლამდე	0.07
		5-დან 10 წლამდე	0.05
		10 წელზე მეტი	0.02

2. იმ სატრანსპორტო საშუალებებისათვის, რომლის გამოშვების წელი დაუდგენელია, ავტოსატრანსპორტო საშუალების გადაცემისათვის გადასახადი დაწესდეს 5-დან 10 წლამდე ხნოვანების ავტომოტოტრანსპორტისათვის განკუთვნილი ოდენობით.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

მუხლი 182. (ამოღებულია)

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 183. გადასახადის გადახდის წესი

1. გადასახადი ექვემდებარება გადახდას მარეგისტრირებელ ორგანოში ავტომობილის გადაცემის რეგისტრაციამდე ან ხელახალ რეგისტრაციამდე. მარეგისტრირებელი ორგანო ავტომობილზე საკუთრების რეგისტრაციას ან ხელახალ რეგისტრაციას ახდენს მხოლოდ გადასახადის გადახდის შემდეგ.

2. განკარგვის უფლებით მინდობის (დავალების) ხელშეკრულების საფუძველზე ავტოსატრანსპორტო საშუალების მიღების შემთხვევაში გადასახადი გადახდას ექვემდებარება სანოტარო მოქმედების შესრულებამდე. ნოტარიუსი ვალდებულია არ განახორციელოს სანოტარო მოქმედება ვიდრე წარმოდგენილი არ იქნება გადასახადის გადახდის დამადასტურებელი საბუთი.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

კარი IX

სოციალური დაზღვევის გადასახადი

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

თავი 29

სოციალური დაზღვევის გადასახადი

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

მუხლი 184. სოციალური დაზღვევის გადასახადი

სოციალური დაზღვევის გადასახადი წარმოადგენს საქართველოს სოციალური დაზღვევის ერთიანი სახელმწიფო ფონდის ფორმირების, სამედიცინო დაზღვევის, უმუშევრობის დაზღვევის და დასაქმების ხელშეწყობის სახელმწიფო პროგრამების ფინანსური უზრუნველყოფისათვის აუცილებელ მიზნობრივ შენატანს, რომელსაც გადასახადის გადამხდელეები ამ კარში დადგენილი განაკვეთების შესაბამისად იხდიან შრომის ანაზღაურებისა და მასთან გათანაბრებულ გაცემულობათა თანხებზე, აგრეთვე ფიზიკური პირების მიერ ეკონომიკური საქმიანობიდან მიღებულ შემოსავლებზე.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102

საქართველოს 2001 წლის 28 სექტემბრის კანონი №1088-სსმI, №29, 17.10. 2001წ., მუხ.117

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

მუხლი 185. გადასახადის გადამხდელეები

სოციალური გადასახადის გადამხდელად ითვლებიან:

ა. დამქირავებელი ფიზიკური პირები – მეწარმეები, ფიზიკური პირები, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ

საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), საწარმოები, ორგანიზაციები და მუდმივი დაწესებულებები, რომლებიც შრომას უნაზღაურებენ საქართველოში დაქირავებით მომუშავე ფიზიკურ პირებს;

ბ. ფიზიკური პირები – მეწარმეები, ფიზიკური პირები, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), საწარმოები, ორგანიზაციები და მუდმივი დაწესებულებები, რომლებიც შესრულებული სამუშაოს ან გაწეული მომსახურების ღირებულებას უნაზღაურებენ ფიზიკურ პირებს, რომლებიც მათ სამოქალაქო – სამართლებრივი ხელშეკრულების საფუძველზე ან მის გარეშე, საქართველოში უსრულებენ სამუშაოს ან უწევენ მომსახურებას და საგადასახადო ორგანოში გადამხდელად არ არიან რეგისტრირებულნი;

- გ. ფიზიკური პირები, რომლებიც ანაზღაურებას იღებენ ამ მუხლის „ა“ ან „ბ“ პუნქტების მიხედვით;
 - დ. ფიზიკური პირები – მეწარმეები, ამ კოდექსით მათთან გათანაბრებული პირები და ამხანაგობის წევრი ფიზიკური პირები, რომლებიც საქართველოში ეწევიან ეკონომიკურ საქმიანობას.
 - ე. ფიზიკური პირები, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან არასამეწარმეო ეკონომიკურ საქმიანობას საქართველოში „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად ;
 - ვ. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები ამ კარის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები;
 - ზ. პირები, რომლებიც იბეგრებიან ამ კოდექსის XII¹ კარის შესაბამისად, ამ საქმიანობიდან მიღებული ერთობლივი შემოსავლის ნაწილში არ ითვლებიან სოციალური დაზღვევის გადასახადის გადამხდელად.
- საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34*
საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102
საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90
საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102
საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 186. დაბეგვრის ობიექტი

- 1. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ა“ პუნქტში დასახელებული გადასახადის გადამხდელისათვის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია ხელფასი, რომელიც განისაზღვრება ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მიხედვით. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში დაბეგვრის ობიექტია სამუშაოს შესრულებისათვის ან მომსახურების გაწევისათვის გადახდილი საფასური ან სარგებელი. ამ კოდექსის 38-ე მუხლით გათვალისწინებული მოთხოვნა დაბეგვრისაგან გათავისუფლების შესახებ გამოიყენება აგრეთვე სოციალური დაზღვევის გადასახადის გამოანგარიშებისას.
 - 2. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „გ“ პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში დაბეგვრის ობიექტი იგივეა, რაც ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ხელფასების ან სხვა ანაზღაურებისათვის.
 - 3. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტში დასახელებული გადამხდელისათვის დაბეგვრის ობიექტია ეკონომიკური საქმიანობით მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი, რომელიც განისაზღვრება სამემოსავლო გადასახადის შესახებ ამ კოდექსით გათვალისწინებულ დებულებათა შესაბამისად.
 - 4. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტში მითითებული გადამხდელისათვის დაბეგვრის ობიექტია „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული საქმიანობით მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი.
- საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102*
საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102
საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

მუხლი 187. საგადასახადო შეღავათები

- დაბეგვრისაგან თავისუფლდება:
- ა. სასამართლოს გადაწყვეტილებით სასჯელის აღსრულების დაწესებულებებში მოთავსებულ პირთათვის გადახდილი თანხები;
 - ბ. შრომისუნარიანობის დროებით დაკარგვის შემთხვევაში სახელმწიფო სოციალური დაზღვევის ფონდიდან მიღებული ანაზღაურება;
 - გ. გრანტით მიღებული სახსრებიდან გრანტის მიმღები ორგანიზაციის მიერ გაცემული ანაზღაურება (გათავისუფლება ეხება მხოლოდ ორგანიზაციის საგადასახადო ვალდებულებას);
 - დ. დიპლომატიურ და საკონსულო დაწესებულებებში დაქირავებით მომუშავე იმ პირთა შემოსავალი, რომლებიც არ არიან საქართველოს მოქალაქენი;
 - ე. საქართველოს იმ არარეზიდენტი პირის მიერ დაქირავებით მუშაობით მიღებული შემოსავალი, რომელიც საგადასახადო წლის განმავლობაში საქართველოს ტერიტორიაზე იმყოფება 90-ზე ნაკლები დღის მანძილზე, თუ ეს შემოსავალი გაიცემა საქართველოს არარეზიდენტი სამუშაოს მიმცემის მიერ ან მისი სახელით, და არა – არარეზიდენტის მუდმივი დაწესებულების მიერ. აგრეთვე „ ნავთობისა და გაზის შესახებ “ საქართველოს

კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების საწარმოებლად დაქირავებული უცხო ქვეყნის მოქალაქეების შემოსავალი.

საქართველოს 1999 წლის 16 აპრილის კანონი №1894-სსმI, №13(20), 01.05. 1999წ., მუხ.50

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 188. გადასახადის განაკვეთები

1. სოციალური დაზღვევის გადასახადის განაკვეთებია:

ა. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ა“, „ბ“, „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული პირებისათვის: სოციალური დაზღვევის ერთიან სახელმწიფო ფონდში – დასაბეგრი თანხის 31 პროცენტი, ამასთან, თითოეულ ფიზიკურ პირზე თვეში არანაკლებ 16 ლარისა;

ბ. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ფიზიკური პირებისათვის: სოციალური დაზღვევის ერთიან სახელმწიფო ფონდში – დასაბეგრი თანხის 2 პროცენტი;

2. ინვალიდთა საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისათვის ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადასახადის განაკვეთი მცირდება 14 პროცენტამდე.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2001 წლის 28 სექტემბრის კანონი №1088-სსმI, №29, 17.10. 2001წ., მუხ.117

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809- სსმ I, №32, 20.12. 2002 წ., მუხ .15 3

მუხლი 189. გადასახადის განსაზღვრისა და გადახდის წესი

1. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ა“ და „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გადასახადი გადაიხდება დაქირავებულისათვის ხელფასის ან შრომის სხვა ანაზღაურების გაცემისთანავე, ხოლო, თუ ხელფასები გაიცემა ბანკის საშუალებით, დამქირავებელი შრომის ასანაზღაურებლად თანხების მოთხოვნასთან ერთად ბანკში წარადგენს საგადასახადო დავალებას გადასახადის გადარიცხვის თაობაზე. გადასახადის გადამხდელის მიერ საგადასახადო დავალების წარდგენის გარეშე შრომის ანაზღაურების თანხა არ გაიცემა. გადასახადის გადამხდელი დამქირავებლები საგადასახადო ორგანოებს წარუდგენენ ანგარიშგებას საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის მიერ დადგენილი ფორმით. ამასთან, ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ა“, „ბ“, „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული პირებისათვის სოციალური უზრუნველყოფის ერთიან სახელმწიფო ფონდში თითოეულ ფიზიკურ პირზე თვეში არანაკლებ 16 ლარისა.

2. გადასახადი, რომელსაც იხდის დაქირავებული (ხელშეკრულებით მომუშავე), იქვითება დამქირავებლის მიერ ხელფასის გაცემისას. მისი გადახდა ხდება ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღწერილი წესის შესაბამისად.

3. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტში დასახელებული ფიზიკური პირები გადასახადს იხდიან საშემოსავლო გადასახადთან ერთად. ამასთან, სოციალური დაზღვევის გადასახადის მიმდინარე გადასახდელები განისაზღვრება ამ კოდექსის 89-ე მუხლის შესაბამისად გასული საანგარიშო წლის დეკლარაციის მიხედვით. საგადასახადო დეკლარაციის წარდგენა ხდება საშემოსავლო გადასახადის დეკლარაციასთან ერთად.

4. ამ კოდექსის 185-ე მუხლის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული პირების მიერ სოციალური დაზღვევის გადასახადის გაანგარიშება წლის დასაწყისიდან ნაზარდი ჯამით საგადასახადო ორგანოებს წარედგინება საანგარიშოს მომდევნო თვის 15 რიცხვისათვის.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2002 წლის 3 დეკემბრის კანონი №1809-სსმI, №32, 20.12. 2002წ., მუხ.153

კარი X

გადასახადი ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის

თავი 30

ზოგადი დებულებანი

მუხლი 190. გადასახადის შემოღების მიზანი

გადასახადის შემოღების მიზანია:

ა. ფასიანი ბუნებათსარგებლობის პრინციპის დამკვიდრების გზით გარემოს პოტენციური

შესაძლებლობებისა და მდგრადი განვითარების პრინციპებზე დაფუძნებული ბუნებრივი რესურსებით რაციონალური სარგებლობის უზრუნველყოფა;

ბ. საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში გადასახადის ჩარიცხვის გზით ბუნებრივი რესურსების კვლავწარმოებისა და დაცვის ფინანსური უზრუნველყოფის ხელშეწყობა.

მუხლი 191. გადასახადის ცნება

გადასახადი არის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული ბუნებრივი რესურსებით (გარდა მიწის რესურსებისა) სარგებლობისათვის დაწესებული პირდაპირი გადასახადი.

თავი 31

ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის გადასახადის გადამხდელები და გადასახადით დაბეგვრის ობიექტი

მუხლი 192. გადასახადის გადამხდელები

გადასახადის გადამხდელები არიან:

- ა) ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომელთა საქმიანობა ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება ლიცენზირებას, გარდა 193-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტში მითითებული ბუნებრივი რესურსებისა;
 - ბ) 193-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტში მითითებული ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის გადამხდელი ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც ახორციელებენ აღნიშნული რესურსების გარემოდან ამოღებას;
 - გ) ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები ამ კარის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები.
- საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 193. გადასახადით დაბეგვრის ობიექტი

ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია საქართველოს ტერიტორიაზე (ტერიტორიული წყლების, საჰაერო სივრცის, კონტინენტური შელფისა და განსაკუთრებული ეკონომიკური ზონის ჩათვლით) გარემოდან ამოღებული ბუნებრივი რესურსების მოცულობა (რაოდენობა), კერძოდ:

- ა. მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის მოცულობა (რაოდენობა);
- ბ. გარემოდან ამოღებული ტყის ფონდის ზეზეული ხეების მერქნული რესურსების მოცულობა (რაოდენობა);
- გ. გარემოდან ამოღებული მცენარეული რესურსების, მათი ცხოველქმედების პროდუქტების, ნაწილებისა და დერივატების, მათ შორის სოჭის გირჩების მოცულობა (რაოდენობა);
- დ. გარემოდან ამოღებული წყლის რესურსების მოცულობა (რაოდენობა);
- ე. გარემოდან ამოღებული ცხოველთა სამყაროს რესურსების მოცულობა (რაოდენობა), გ არდა გადამფრენი ფრინველებისა, რომელთა გარემოდან ამოღებაზე წესდება ფიქსირებული გადასახადი, რომლის ოდენობა განისაზღვრება კანონით.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

თავი 32

ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის გადასახადის ოდენობა და გადახდის წესი

მუხლი 194. გადასახადის ოდენობა

1. წიაღით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა:

ა. ტყის ფონდის ზეზეული ხეების მერქნული რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ტყის ფონდის მიწებზე გავრცელებული ტყის მერქნიანი სახეობების, კანონმდებლობით დადგენილი სატყეო სანიხრე თანრიგებისა და მერქნული რესურსების სასაქონლო ხარისხის მიხედვით, ქვემოთ მოყვანილი ცხრილის შესაბამისად:

სასარგებლო წიაღისეულის სახეობანი	გადასახადის ზღვრული ოდენობის ფარგლები პროცენტებში მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის ფასის მიმართ
ნავთობი, გაზი	5-10
ნახშირი	2-5
ტორფი და საპროპელები	2-5
შავი ლითონები:	
რკინა	1-3
მანგანუმი	2-7
ფერადი ლითონები (სპილენძი, ტყვია, თუთია, ანთიმონი, კადმიუმი, ალუმინი, სტრონციუმი და სხვა)	3-5
კეთილშობილი ლითონები (ოქრო, პლატინოიდები, ვერცხლი)	4-6
იშვიათი ლითონები, ელემენტები და მიწები	2-5

სამთო-ქიმიური ნედლეული (ანდეზიტი, ბარიტი, კალციტი, ბენტონიტური თიხები, დიატომიტი, იოდი, ბრომი და სხვა)	1-5
არამადნეული ნედლეული მეტალურგიისათვის საჭირო ნედლეულის ჩათვლით (დოლომიტი, ცეცხლამძლე თიხები, საფლუხე კირქვები, კვარცის ქვიშები საყალიბე და მიწის წარმოებისათვის, მინერალური საღებავები, ტალკი, ცეოლითი, კაოლინი, ტრაქიტი, პეგმატიტი, ლითოგრაფიული ქვა და სხვა)	1-8
ძვირფასი ქვები	4-6
საშენი მასალები (საცემენტე ნედლეული, თაბაშირი, გაჯი, პერლიტი, მოსაპირკეთებელი ქვები, ხრეში, ქვიშა, სააგურე თიხები, სახერხი ქვები და სხვა)	2-5
მინერალური წყლები , გარდა ამავე ნაწილის „გ“-„ვ“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული მინერალური წყლებისა	1-10
ტალახი	5-15
ნახშირორჟანი - გაზი	2-10
მიწისქვეშა თერმული წყლები	1-15
მიწისქვეშა მტკნარი წყლები	2-8
მყარი სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვებისა და გადამუშავების ნარჩენები	0.5-3
სამთამადნო საწარმოთა გამდიდრების კუდები	1-5

ბ) წიაღით სარგებლობის გადასახადის კონკრეტული ოდენობა, ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ ა “ ქვეპუნქტით დადგენილი გადასახადის ზღვრულ ოდენობათა ფარგლებში სასარგებლო წიაღისეულის ძირითად სახეობათა მიხედვით, მათი ხარისხისა და გავრცელების პირობების გათვალისწინებით, განისაზღვრება წიაღით სარგებლობის ლიცენზირების საუწყებათშორისო ექსპერტთა საბჭოს მიერ და შეიტანება წიაღით სარგებლობის ლიცენზიაში, გარდა ნავთობისა და გაზის რესურსებით სარგებლობის შემთხვევისა, როდესაც წიაღით სარგებლობის გადასახადის კონკრეტული ოდენობა, ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ ა “ ქვეპუნქტით დადგენილი ნავთობისა და გაზის წიაღისეულით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადის ზღვრული ოდენობის ფარგლებში განისაზღვრება ნავთობისა და გაზის რესურსების მარეგულირებელი სახელმწიფო სააგენტოს მიერ და შეიტანება ამ სააგენტოს მიერ „ ნავთობისა და გაზის შესახებ “ საქართველოს კანონის შესაბამისად გაცემულ ნავთობისა და გაზის რესურსებით სარგებლობის ლიცენზიაში. გადასახადის კონკრეტული ოდენობა განისაზღვრება პროცენტებში მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის ფასის მიმართ (დღგ-ის გარეშე);

გ. „ბორჯომის“ მინერალური წყლით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადი შეადგენს 10 ლარს 1მ³ წყალზე;

დ. „ნაბეღლავის“ მინერალური წყლით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადი შეადგენს 6 ლარს 1მ³ წყალზე;

ე. „საირმის“ მინერალური წყლით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადი შეადგენს 6 ლარს 1მ³ წყალზე;

ვ. „უწერის“ მინერალური წყლით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადი შეადგენს 4 ლარს 1მ³ წყალზე;

ზ. მინერალური წყლებით სარგებლობისათვის წიაღით სარგებლობის გადასახადის საერთო ოდენობა გაიანგარიშება წყლის იმ მოცულობაზე, რომელიც მიეცემა მეწარმე სუბიექტს წიაღით სარგებლობის ლიცენზიით. „ბორჯომის“ მინერალურ წყალზე ლიცენზია გაიცემა საბადოს სრული დებეტის არანაკლებ 1% -ის ოდენობაზე.

1¹ მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის ფასი (გარდა შიდა ბაზარზე რეალიზებული ძვირფასი, კეთილშობილი და იშვიათი ლითონებისა, რომლებზედაც წესდება სახელმწიფო რეგულირებადი ფასები), განისაზღვრება როგორც ამ წიაღისეულისგან წარმოებული სასაქონლო პროდუქციის თავისუფალი (საბაზრო) საბითუმო (გასაცემი) ფასი, რომელიც ყალიბდება მოთხოვნა-მიწოდების გავლენით თავისუფალი კონკურენციის, მოქმედი საგადასახადო სისტემისა და ყიდვა-გაყიდვის აქტის მონაწილე მხარეთა ინტერესების თავისუფალი შეხამების საფუძველზე საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.

1². იმ შემთხვევაში, როდესაც სასარგებლო წიაღისეულის მომპოვებლები ახდენენ მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის რეალიზაციას ან იყენებენ საკუთარი მოხმარებისათვის, მაშინ მთლიანად მოპოვებულ და გამოყენებულ სასარგებლო წიაღისეულზე, გარდა 194-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“-„ვ“ ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილი მინერალური წყლებისა, ფასი განისაზღვრება სხვა მომხმარებელზე გაცემული პროდუქციის ფასის მიხედვით.

1³. მინერალური და მიწისქვეშა მტკნარი წყლის ფასი, გარდა 194-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“-„ვ“ ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილი მინერალური წყლებისა, რომელთა რეალიზაცია წარმოებს ბოთლებით, განისაზღვრება ტარისა და დამხმარე მასალების ღირებულების გარეშე.

1⁴. ამ მუხლის 1¹ და 1² ნაწილების მიზნებისათვის არამადნეული სამშენებლო მასალების წიაღისეულის სასაქონლო პროდუქციად ითვლება წიაღიდან ამოღებული და სარეალიზაციოდ გამზადებული წიაღისეული, მიუხედავად იმისა თვით წიაღით მოსარგებლის მიერ ხდება მისი გამოყენება, თუ სხვა პირს გადაეცემა შემდგომი სარგებლობისთვის.

2. ტყის ფონდის ზეზეული ხეების მერქნული რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა:

ა. ტყის ფონდის ზეზეული ხეების მერქნული რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ტყის ფონდის მიწებზე გავრცელებული ტყის მერქნიანი სახეობების, კანონმდებლობით დადგენილი სატყეო სანიხრე თანრიგებისა და მერქნული რესურსების სასაქონლო ხარისხის მიხედვით ქვემოთ მოყვანილი ცხრილის შესაბამისად:

ტყის მერქნის სახეობათა ჯგუფები (სახეობათა დასახელების ჩათვლით)	სანიხრე თანრიგი	გადასახადის ოდენობა ერთი მკვრივი კუბური მეტრისათვის პროცენტებში საბაზრო ფასის მიმართ			
		სამასალე მერქანი უქერქოდ (დიამეტრი წვრილ თავში)			საშუალო მერქანი ქერქით
		მსხვილი 25 სმ და მეტი	საშუალო 13 სმ-დან 25 სმ-მდე	წვრილი 4 სმ-დან 13 სმ-მდე	
1	2	3	4	5	6
I. ჯგუფი უთხოვარი, ზზა, ღვია, ძელქვა, კაკალი	1	34	30	27	5
	2	30	27	24	4
	3	26	24	21	3
	4	22	21	18	2
II. ჯგუფი მუხა, წაბლი, იფანი, თელა, თუთა, ნეკერჩხალი, ცაცხვი, პანტა, სალსაღაჯი	1	30	26	23	5
	2	26	23	20	4
	3	22	20	17	3
	4	18	17	14	2
III. ჯგუფი წიფელი, რცხილა, ჯაგრცხილა, აკაცია, ჭადარი, უხრავი	1	26	22	19	5
	2	22	19	16	4
	3	18	16	13	3
	4	14	13	10	2
IV. ჯგუფი ფიჭვი, ნაძვი, სოჭი, კედარი, კვიპაროსი, კრიპტომერია, ტუია	1	22	18	15	5
	2	18	15	12	4
	3	14	12	9	3
	4	10	9	6	2
V. ჯგუფი ტყის დანარჩენი მერქნიანი სახეობები	1	18	14	11	5
	2	14	11	8	4
	3	10	8	5	3
	4	6	5	3	2

ბ. საბაზრო ფასი, ტყის მერქნული სახეობების თითოეული ჯგუფისათვის განისაზღვრება ამ კოდექსის 27-ე მუხლის მე-10 ნაწილის მიხედვით.

გ. საქართველოს „წითელ ნუსხაში“ შეტანილი სახეობებით სარგებლობის გადასახადი გადაიხდება მხოლოდ განსაკუთრებულ შემთხვევებში: პათოლოგიური დაავადებების შედეგად გამხმარი, დიდთოვლიანობისა და ქარისაგან მოთხრილი ხეების რეალიზაციისა და მაგისტრალური გზების, ელექტროგადამცემი ხაზების, მილსადენების, ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა მშენებლობისას ჩატარებული ჭრების დროს. ასევე, ამ სახეობებით სარგებლობის გადასახადი გამოიყენება უკანონო ჭრების შედეგად მიყენებული ზიანის (ზარალის) დაანგარიშებისათვის.

3. გარემოდან ამოღებული მცენარეული რესურსებით, მათი ცხოველქმედების პროდუქტებით, ნაწილებითა და დერივატებით, მათ შორის სოჭის გირჩებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა:

ა. საქართველოს ტერიტორიაზე გარემოდან ამოღებული მცენარეული რესურსებით, მათი ცხოველქმედების პროდუქტებით, ნაწილებითა და დერივატებით, მათ შორის სოჭის გირჩების სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა განისაზღვრება 10 პროცენტით მათი საბაზრო ფასის მიმართ;

ბ. გარემოდან ამოღებული მცენარეული რესურსების, მათი ცხოველქმედების პროდუქტების, ნაწილებისა და დერივატების, მათ შორის სოჭის გირჩების საბაზრო ფასი განისაზღვრება ამ კოდექსის 27-ე მუხლის მე-10 ნაწილის მიხედვით.

4. წყლის რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა:

ა. წყლის რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა განსხვავებულია წყლის ობიექტების ჯგუფების მიხედვით ქვემოთ მოყვანილი ცხრილის შესაბამისად:

წყლის ობიექტთა ჯგუფები (წყლის ობიექტთა სახეობების დასახელების ჩათვლით)	გადასახადის ოდენობა ერთ კუბურ მეტრზე პროცენტებში საბაზრო ფასის მიმართ
I ჯგუფი (მტკვარი შენაკადებით, მათთან დაკავშირებული ტბები და სხვა ზედაპირული წყალსატევები)	10
II ჯგუფი (შავი ზღვის წყალი)	5
III ჯგუფი (დანარჩენი ზედაპირული წყლის ობიექტები)	3

ბ. თბოსადგურებისა და სარწყავი სისტემის საწარმოებისათვის გადასახადის ოდენობა შეადგენს ძირითადი ოდენობის ერთ პროცენტს, ჰიდროელექტროსადგურების საწარმოებისათვის – ძირითადი ოდენობის 0,1 პროცენტს, ხოლო კომუნალური და სოფლის წყალსადენებისათვის მტკნარი (მიწისქვეშა და ზედაპირული)

წყლის რესურსებით სარგებლობისათვის 1 კუბ.მ წყალზე – 0,01 თეთრს;

გ. საბაზრო ფასი, წყლის ობიექტთა თითოეული ჯგუფისათვის განისაზღვრება ამ კოდექსის 27-ე მუხლის მე-10 ნაწილის მიხედვით.

5. ცხოველთა სამყაროს რესურსებით (ობიექტებით) სარგებლობისათვის გადასახადის ოდენობა:

ა. ცხოველთა სამყაროს რესურსებით (ობიექტებით) სარგებლობისათვის გადასახადი განისაზღვრება ცხოველთა სამყაროს ობიექტების საქართველოში გავრცელებულ სახეობათა მიხედვით 1 ცხრილის შესაბამისად.

ბ. საბაზრო ფასი, ცხოველთა სამყაროს ობიექტთა სახეობების თითოეული ჯგუფისათვის განისაზღვრება ამ კოდექსის 27-ე მუხლის მე-10 ნაწილის მიხედვით;

გ. საქართველოს „წითელ ნუსხაში“ შეტანილი სახეობებით სარგებლობის გადასახადი გამოიყენება რესურსის უკანონო მოპოვების შედეგად მიყენებული ზიანის (ზარალის) დაანგარიშებისათვის;

დ. გარემოდან გადამფრენი ფრინველების ამოღებაზე ერთჯერადი ფიქსირებული გადასახადი სეზონზე შეადგენს 5 ლარს.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 16 აპრილის კანონი №1894-სსმI, №13(20), 01.05. 1999წ., მუხ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144

საქართველოს 2003 წლის 6 ივნისის კანონი №2362-სსმI, №19, 01.07.2003წ., მუხ.127

ცხრილი 1

ცხოველთა სამყაროს ობიექტთა ჯგუფები (ცხოველთა სამყაროს ობიექტთა სახეობების დასახელებათა ჩათვლით)	გადასახადის ოდენობა (ძუძუმწოვრებისა და ფრინველებისათვის სახეობის ერთ ერთეულ-ინდივიდზე, თევზებისა და წყლის ცხოველებისათვის ერთ ტონაზე) პროცენტებში რესურსის საბაზრო ფასის მიმართ
I ჯგუფი (დათვი)	35
II ჯგუფი (გარეული ღორი)	20
III ჯგუფი (შველი, ირემი)	45
IV ჯგუფი (მგელი)	25
V ჯგუფი (ტურა, მელა, მაჩვი, კვერნა, ენოტისებური ძაღლი, ენოტი, გარეული კატა, ნუტრია)	15
VI ჯგუფი (კურდღელი)	10
VII ჯგუფი (ჯიხვი, არჩვი, კავკასიური შურთხი)	55
VIII ჯგუფი (სხვა ძუძუმწოვრები)	5
IX ჯგუფი (ხოხობი)	35
X ჯგუფი (კაკაბი, გარეული ბატი, გარეული იხვი)	25
XI ჯგუფი (ჩიბუხა, დუპელი, ტყის ქათამი, მწყერი, გვრიტი, ქედანი, მელიტა)	20
XII ჯგუფი (სხვა ფრინველები)	10
XIII ჯგუფი (ქაფშია)	2,5
XIV ჯგუფი (ქარსალა, მერლანგი, ხონთქარა, ქაშაყი, პელამისი, სამარიდა, სკუმბრია, სარლანი, ლუფარი, ფარგა, სარდინი, სტავრიდა)	2,0
XV ჯგუფი (კეფალი, წვერა, ციმორი, მურწა, შ ა მაია, ლოქო)	3,0
XVI ჯგუფი (თეთრი ამური, სქელშუბლა, ტობი)	2,2
XVII ჯგუფი (კობრი, ჭერები, კაპარჭინა, ნაფოტა, ქარიყლაპია)	1,8
XVIII ჯგუფი (სიგი, პელიადი, ჭაფალა)	1,5
XIX ჯგუფი (კატრანი)	4,0
XX ჯგუფი (მდინარის კალმახი, ტბის კალმახი, ორაგულისებრნი)	3,5
XXI ჯგუფი (ზუთხისებრნი)	5,5
XXII ჯგუფი (რაპანი, მიდია)	2,5
XXIII ჯგუფი (სხვა თევზები და წყლის ცხოველები)	1,0
XXIV ჯგუფი (გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი სხვა გარეული ცხოველები)	30,0

მუხლი 195. გადასახადის გადახდის და ბიუჯეტში ჩარიცხვის წესი

1. ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის გადასახადი გადაიხდება საანგარიშოს მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე. ტყის ფონდის ზეზეული ხეების მერქნული რესურსებით, მცენარეული რესურსებით, მათი ცხოველქმედი პროდუქტებით, ნაწილებითა და დერივატებით, მათ შორის, სოჭის გირჩებით

სარგებლობისათვის გადასახადები გადაიხდება არა უგვიანეს ტყიდან მათი ტრანსპორტირებისა. სოფლის მეურნეობაში გამოყენებული წყლის რესურსების გადასახადი გადაიხდება შესაბამისი წლის 1 დეკემბრამდე. ამ ვადაშივე გადასახადის გადამხდელები თავიანთი ადგილსამყოფელის მიხედვით საგადასახადო ინსპექციებს წარუდგენენ გადასახადის გაანგარიშებებს დადგენილი ფორმით.

2. გადამფრენ ფრინველებზე ნადირობისათვის გადასახადი გადაიხდება ერთჯერადი სახელობითი ლიცენზიის მიღებამდე, რის შესახებაც გადამხდელები წარუდგენენ საგადასახადო ინსპექციის მიერ გაცემულ ცნობას ლიცენზიის გამცემ ორგანოს.

3. მინერალურ წყლებზე ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის გადასახადი მეწარმე სუბიექტმა უნდა გადაიხადოს წიაღით სარგებლობის ლიცენზიის მიღებიდან ყოველი მე-3 თვის ბოლოს, ამ პერიოდის განმავლობაში ლიცენზიით განსაზღვრული ოდენობის მიხედვით.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

თავი 33

საგადასახადო შეღავათები და გადასახადისაგან გათავისუფლება

მუხლი 196. საგადასახადო შეღავათები და გადასახადისაგან გათავისუფლება

1. გადასახადებისაგან თავისუფლდება მეტროპოლიტენის, წყალმომარაგების, საკანალიზაციო სისტემების, ინფრასტრუქტურული და საყოფაცხოვრებო დანიშნულების მიწისქვეშა ნაგებობათა მშენებლობისას მოპოვებული სასარგებლო წიაღისეულის მოცულობა (რაოდენობა).

2. გადასახადი უმცირდებათ 70 %-ით:

ა. იმ ბუნებათმოსარგებლებს, რომლებიც ეწევიან ბუნებრივი რესურსების მოპოვებასთან დაკავშირებულ სამეცნიერო და კულტურულ-საგანმანათლებლო საქმიანობას;

ბ. აღდგენილი (კვლავწარმოებული) რესურსების მოცულობის (რაოდენობის) ფარგლებში იმ ბუნებათმოსარგებლებს, რომლებიც საკუთარი სახსრებით ახორციელებენ ბუნებრივი რესურსების აღდგენა-კვლავწარმოებას.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

კარი XI

გადასახადი მავნე ნივთიერებებით გარემოს დაბინძურებისათვის

თავი 34

გადასახადი მავნე ნივთიერებებით გარემოს დაბინძურებისათვის

მუხლი 197. გადასახადის გადამხდელები

1. გადასახადის გადამხდელებად ითვლებიან ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც საქართველოში ეწევიან „გარემოსდაცვითი ნებართვის შესახებ“ საქართველოს 1996 წლის 15 ოქტომბრის კანონით მასშტაბის, მნიშვნელობისა და გარემოზე ზემოქმედების ხარისხის მიხედვით დადგენილ პირველ, მეორე, მესამე და მეოთხე კატეგორიას მიკუთვნებულ სამეწარმეო ან სხვა სახის საქმიანობას და:

ა. თავისი საქმიანობით დაბინძურების სტაციონარული წყაროებიდან აბინძურებენ გარემოს;

ბ. ახორციელებენ ბენზინის, დიზელის საწვავის, ნავთის, მაზუთის, ბუნებრივი და თხევადი აირის (საქონლის საწარმოებლად ნედლეულის სახით გამოყენებული ბუნებრივი აირის გარდა) იმპორტსა და მის წარმოებას;

გ. (ამოღებულია).

2. ამ კოდექსის მე-12 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული ფილიალები და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფები ამ კარის მიზნებისათვის არიან დამოუკიდებელი პირები.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 198. დაბეგვრის ობიექტი

გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია:

1. მავნე ნივთიერებათა მასა დადგენილი ლიმიტის ფარგლებში:
 - ა. გამოფრქვეული ატმოსფეროში დაბინძურების სტაციონარული წყაროებიდან;
 - ბ. ჩაშვებული წყლის ობიექტებში აღნიშნული წყაროებიდან (მათ შორის კომუნალური საკანალიზაციო და სანიაღვრე კოლექტორებიდან).
2. (გარდა საქონლის საწარმოებლად ნედლეულის სახით გამოყენებული ბუნებრივი აირისა) გადამხდელების მიერ იმპორტირებული, აგრეთვე საქართველოს ტერიტორიაზე წარმოებული და მიწოდებული ბენზინის, დიზელის საწვავის, ნავთის, მაზუთის, ბუნებრივი და თხევადი აირის მოცულობა;
3. გადასახადით არ იხვევება ამ მუხლის მე-2 ნაწილში აღნიშნული საქონლის ექსპორტი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 199. ლიმიტის განსაზღვრა

მავნე ნივთიერებათა გარემოში გამოფრქვევის (წყალში ჩაშვების) ლიმიტად ითვლება ყოველ კალენდარულ კვარტალზე გადასახადის გადამხდელთათვის დადგენილი გამოფრქვეულ (ჩაშვებულ) მავნე ნივთიერებათა მასა. ლიმიტების პროექტებს კანონმდებლობით დადგენილი წესით ამუშავებენ გადამხდელები და დასამტკიცებლად წარუდგენენ საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს რეგიონალურ ორგანოებს. დაბინძურების მსხვილი სტაციონარული ობიექტებისათვის ლიმიტებს ამტკიცებს საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტრო და აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკების გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროები. დაბინძურების მსხვილი სტაციონარული ობიექტების ჩამონათვალს შეიმუშავებს და ამტკიცებს საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტრო. საანგარიშო პერიოდისათვის დამტკიცებული ლიმიტები შეცვლას არ ექვემდებარება. გარემოს დაცვის რეგიონალურ ორგანოებთან შეთანხმებით, გადამხდელები ახორციელებენ გამოფრქვეულ (წყალში ჩაშვებულ) მავნე ნივთიერებებზე წლიური ლიმიტის გაყოფას კვარტალურ კვოტებად, ოთხ თანაბარ ნაწილად ან თავიანთი საწარმოო გეგმების შესაბამისად. გადამხდელები ვალდებული არიან საანგარიშო წლის დაწყებამდე საგადასახადო ორგანოებს წარუდგინონ კვარტალების მიხედვით დამტკიცებული წლიური ლიმიტი.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ., გვ.10

მუხლი 200. გადასახადის განაკვეთები

1. გადასახადი გადაიხდება ატმოსფეროში გამოფრქვეულ (წყალში ჩაშვებულ) ყოველ ტონა ძირითად მავნე ნივთიერებაზე შემდეგი ოდენობით:
 - ა. სტაციონარული წყაროებიდან ატმოსფეროში მავნე ნივთიერებათა გამოფრქვევისათვის (ლიმიტის ფარგლებში) დადგენილია გადასახადის შემდეგი განაკვეთები (ცხრილი 2).

ცხრილი 2

მავნე ნივთიერებათა დასახელება	გადასახადის ნორმატივი 1 ტონა მავნე ნივთიერების ატმოსფეროში გამოფრქვევისათვის (ლარებში)
აზოტის ორჟანგი, ამიაკი	112.50
აკროლენი, ოზონი, ქლორი	150.00
გოგირდის დიოქსიდი, მანგანუმის ჟანგი კალას ჟანგი, მტვერი, ჭვარტლი, თუთიის ჟანგი	90.00
აცეტალდეჰიდი, ციანწყალბადმჟავა	450.00
აცეტონი	13.00
ბენზ (ა) პირენი	4500000.00
ნახშირწყ ალბადები (ჯამურად)	3.00
ბენზოლი, ბუთილაცეტატი, გოგირდმჟავა, ბუთილის სპირტი, ეთილაცეტატი	45.00
ნახშირორჟანგი	0.01
ვანადიუმის ხუთჟანგი, სპილენძის ჟანგი, სტიროლი	2250.00
ქლორწყალბადი (მარილმჟავა), ქსილოლი	22.50
აზოტმჟავა	30.00
მმარმჟავა, პერქლორეთილენი, ციკლოჰექსანოლი	75.00
მანგანუმის ორჟანგი	4500.00
დარიშხანი, ფენოლი, ფორმალდეჰიდი	1500.00
ნიკელის ხსნადი მარილები	22500.00
ვერცხლისწყალი, ტყვია	15000.00
გოგირდწყალბადი	563.00

სკიპიდარი	4.50
მეთილის სპირტი	9.00
ეთილის სპირტი	0.90
ტოლუოლი	7.50
ნახშირჟანგი	1.50
ფტორწყალბადი	900.00
ქრომის ჟანგეულები	3000.00
ციკლოჰექსანონი	112.50

ბ. გადასახადის განაკვეთები წყლის ობიექტებში მავნე ნივთიერებათა ჩაშვებისათვის (ლიმიტის ფარგლებში (ცხრილი 3).

ცხრილი 3

მავნე ნივთიერებათა დასახელება	გადასახადის ნორმატივი 1 ტონა მავნე ნივთიერების ჩაშვებისათვის (ლარებში)
ა. არაორგანული ნივთიერებანი:	
შეწონილი ნივთიერებანი	7.80
სულფატები	0.50
ქლორიდები	0.20
ფოსფატები	156.00
ბორი, ტიტანი	390.00
ციანიდები, ფოსფორი	39000.00
ფტორიდები	790.00
ლითონის იონები:	
ვოლფრამი, სპილენძი, ქრომი, ტყვია, კადმიუმი, ვანადიუმი, სელენი	39000.00
ნიკელი, მანგანუმი, კობალტი, თუთია, ტელური	3900.00
დარიშხანი, სტიბიუმი	790.00
რკინა, ალუმინი	78.00
ვერცხლისწყალი, ბერილიუმი, ტალიუმი, მოლიბდენი	390000.00
ბარიუმი	19.50
ბ. ორგანული ნივთიერებანი:	
ბიოქიმიური მოთხოვნილება ჟანგბადზე	13.00
ეთილენი	100.00
საერთო აზოტი, ამონიუმის აზოტი, სინთეზური ზედაპირულად აქტიური ნივთიერებები, მეთანოლი	390.00
ნავთობპროდუქტები, ფორმალდეჰიდი, აცეტონი, კეტონები, ბუთილის სპირტი	780.00
ფენოლები, მადალტოქსიკური ლითონორგანიკა	39000.00

2. გარემოს დაბინძურების სტაციონარული წყაროებიდან გამოფრქვეულ (წყალში ჩაშვებულ) დანარჩენ ნივთიერებებზე დადგენილია გადასახადის შემდეგი განაკვეთები:

ა. ატმოსფეროში გამოფრქვეულ ნივთიერებებზე: 4,50 ლარი გამრავლებული ნივთიერების ფარდობითი საშიშროების კოეფიციენტზე;

ბ. წყლის ობიექტებში ჩაშვებულ მავნე ნივთიერებებზე: 39 ლარი გამრავლებული ნივთიერების ფარდობითი საშიშროების კოეფიციენტზე.

3. ფარდობითი საშიშროების კოეფიციენტი არის საშუალო ზღვრული დასაშვები დღიური კონცენტრაციის უკუპროპორციული სიდიდე (ერთთან შეფარდებული ზღვრულად დასაშვები კონცენტრაცია). დაბინძურების სტაციონარული წყაროებიდან ატმოსფეროში გამოფრქვეულ და წყლის ობიექტებში ჩაშვებულ მავნე ნივთიერებათა ფარდობითი საშიშროების კოეფიციენტებს შეიმუშავებს და ამტკიცებს საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტრო.

4. სტაციონარული წყაროებიდან ლიმიტის ზევით ატმოსფეროში (წყალში) გამოფრქვეულ (ჩაშვებულ) ყოველ ტონა მავნე ნივთიერებაზე გადაიხდება ლიმიტის ფარგლებში დადგენილი გადასახადის განაკვეთის ხუთმაგი ოდენობა.

5. იმპორტირებული, აგრეთვე საქართველოში წარმოებული და მიწოდებული ბენზინის, დიზელის საწვავის, ნავთის, მაზუთის, ბუნებრივი და თხევადი აირის (გარდა საქონლის საწარმოებლად ნედლეულის სახით გამოყენებული ბუნებრივი აირისა) გადასახადის განაკვეთები განისაზღვრება შემდეგი ოდენობით:

№	საწვავის დასახელება	ზომის ერთეული	გადასახადის განაკვეთი ლარებში
1.	ეთილირებული ბენზინი	1 კილოგრამი	0,12
2.	არაეთილირებული ბენზინი	1 კილოგრამი	0,04
3.	დიზელის საწვავი	1 კილოგრამი	0,035
4.	ნავთი	1 კილოგრამი	0,02
5.	0,5%-დან 2%-ის ჩათვლით გოგირდშემცველობის მაზუთი	1 კილოგრამი	0,01

6.	2%-ზე ზევით გოგირდმემცვლელობის მაზუთი	1 კილოგრამი	0,02
7.	თხევადი აირი	1 კილოგრამი	0,01
8.	ბუნებრივი აირი	1 კუბური მეტრი	0,005

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

მუხლი 201. გადასახადის გადაყვანის კოეფიციენტები

გადასახადის ოდენობა გამოიანგარიშება კონკრეტულ რეგიონში (წყლის ობიექტებში) არსებული ეკოლოგიური მდგომარეობის გათვალისწინებით. გადასახადის განაკვეთი მრავლდება ეკოლოგიური მდგომარეობის მახასიათებელ შესაბამის კოეფიციენტებზე:

ა. ატმოსფეროში სტაციონარული წყაროებიდან მავნე ნივთიერებათა გამოფრქვევისას დადგენილია გადასახადების გადაყვანის შემდეგი კოეფიციენტები:

რეგიონების დასახელება	გადაყვანის კოეფიციენტი
ა) განსაკუთრებით დაბინძურებული ან საკურორტო მნიშვნელობისა: ზესტაფონი, ბორჯომი, გაგრა, ქობულეთი, გუდაუთა, გულრიფში, ოჩამჩირე, ჯავა, აბასთუმანი	1.5
ბ) მაღალი დაბინძურებისა: თბილისი, ქუთაისი, სოხუმი, ბათუმი, რუსთავი, კასპი, ტყვარჩელი, მარნეული, გარდაბანი	1.3
გ) დაბინძურებული: ზუგდიდი, სამტრედია, სენაკი, ფოთი, ტყიბული, ახალციხე, გორი, ხაშური, ცხინვალი, ჭიათურა, ბოლნისი, თელავი	1.2
დ) სხვა დანარჩენი რეგიონები, ქალაქები და რაიონები	1.0

ბ. გადასახადების გადაყვანის კოეფიციენტები წყლის ობიექტებში სტაციონარული წყაროებიდან მავნე ნივთიერებათა ჩაშვებისას:

წყლის ობიექტების დასახელება	გადაყვანის კოეფიციენტი
ა) განსაკუთრებით დაბინძურებული: შავი ზღვის სანაპირო ზოლი, მდინარე რიონის აუზი, მდინარე მტკვარი და მისი შენაკადები ქალაქ გორიდან ქვეყნის საზღვრამდე, მდინარეები: ჟოეკვარა, ბესლეთი, გუბისწყალი, ბარცხანა, ყოროლისწყალი	1.5
ბ) მაღალი დაბინძურებისა: მდინარე მტკვარი და მისი შენაკადები თურქეთის საზღვრიდან ქალაქ გორამდე, მდინარეები: ენგური, ღალიძგა	1.3
გ) დაბინძურებული: მდინარე სუფსის აუზი, მდინარეები: შავწყალა, მოქვი, ხობი, ნატანები, კინტრიში, ალაზანი, თერგი	1.2
დ) წყლის სხვა ობიექტები	1.0

მუხლი 202. საგადასახადო დეკლარაციის შევსება და გადასახადის გადახდის წესი

1. გადასახადის გადამხდელები, რომლებიც სტაციონარული წყაროებიდან აბინძურებენ გარემოს, ვალდებული არიან საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ორგანოების მიერ დამოწმებული საგადასახადო დეკლარაცია წარადგინონ საგადასახადო ორგანოში და გადაიხადონ გადასახადი საანგარიშო კვარტალის მომდევნო თვის 15 რიცხვისათვის.

2. გადასახადის გადამხდელები, რომლებიც ახორციელებენ ბენზინის, დიზელის საწვავის, ნავთის, მაზუთის და თხევადი აირის იმპორტს, გადასახადს გადაიხდიან საქონლის განბაჟებამდე, რის შესახებაც გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ორგანოში წარადგენს დეკლარაციას. საბაჟო ორგანოები საქონლის განბაჟებას ახდენენ მხოლოდ გადასახადის გადახდის შესახებ საგადასახადო ორგანოების მიერ გაცემული ცნობის საფუძველზე.

3. გადასახადის გადამხდელები, რომლებიც ახორციელებენ ბენზინის, დიზელის საწვავის, ნავთის, მაზუთის, ბუნებრივი და თხევადი აირის წარმოებასა და მიწოდებას აგრეთვე გადასახადის გადამხდელები, რომლებიც ახორციელებენ ბუნებრივი აირის იმპორტს.

გადასახადს იხდიან ყოველთვიურად, არა უგვიანეს მომდევნო თვის 15 რიცხვისა, რისთვისაც საგადასახადო ორგანოებს ამავე ვადებში წარუდგენენ დეკლარაციას.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

გადასახადი საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

თავი 35

გადასახადი საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

მუხლი 203. გადასახადის გადამხდელები

1. საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის გადასახადის გადამხდელად ითვლება პირი, რომელიც საქართველოს ტერიტორიაზე შემოსული უცხო ქვეყანაში რეგისტრირებული ავტოსატრანსპორტო საშუალების მფლობელი ან მძღოლია.

2. პირი, რომელიც საქართველოში რეგისტრირებული სატვირთო ავტოსატრანსპორტო საშუალების მფლობელი ან მძღოლია, ითვლება ზენორმატიული დატვირთვისათვის გადასახადის გადამხდელად. აგრეთვე საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალების შემოსვლისათვის გადასახადის გადამხდელად, თუ იგი საქართველოს ტერიტორიას ტრანზიტით გაივლის.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 204. დაბეგვრის ობიექტი

საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის გადასახადებით დაბეგვრის ობიექტია საქართველოს ტერიტორიაზე შემოსული, უცხო ქვეყანაში რეგისტრირებული ავტოსატრანსპორტო საშუალება, აგრეთვე საქართველოში რეგისტრირებული სატვირთო ავტოსატრანსპორტო საშუალება, თუ იგი საქართველოს ტერიტორიას გაივლის ტრანზიტით ან/და ახორციელებს ტვირთზიდვას ზენორმატიული დატვირთვით.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ., გვ.50

მუხლი 205. გადასახადის განაკვეთები

1. საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის გადასახადის განაკვეთები დიფერენცირებულია ავტოსატრანსპორტო საშუალებების სახეობათა და ტვირთამწეობის მიხედვით და შეადგენს:

ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა სახეობანი	გადასახადის ოდენობა ლარებში
მსუბუქი ავტომობილები	60
ავტობუსები (13-მდე ადგილით)	115
ავტობუსები (13-30 ადგილით)	230
ავტობუსები (30-ზე მეტი ადგილით)	380
სატვირთო ავტომობილები და სხვა ავტოსატრანსპორტო საშუალებები – ტვირთამწეობით 3 ტონამდე (ჩათვლით)	230
სატვირთო ავტომობილები – ტვირთამწეობით 3-10 ტონა (ჩათვლით)	380
სატვირთო ავტომობილები – ტვირთამწეობით 10-20 ტონა (ჩათვლით)	480
სატვირთო ავტომობილები – ტვირთამწეობით 20-40 ტონა (ჩათვლით)	650
სატვირთო ავტომობილები – 40 ტონაზე მეტი ტვირთამწეობით	880

2. იმ სატვირთო ავტომობილების მფლობელები, რომელთა ტვირთი აღემატება ავტომანქანის ტვირთამწეობას, ზედმეტი წონის ყოველ 1 ტონაზე გადაიხდიან გადასახადს შემდეგი ოდენობით:

ა. სატვირთო ავტომობილები (ტვირთამწეობით 20 ტონამდე ჩათვლით) – ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული გადასახადის 10 პროცენტის ოდენობით.

ბ. სატვირთო ავტომობილები (20 ტონაზე მეტი ტვირთამწეობით) – ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული გადასახადის 5 პროცენტის ოდენობით.

3. ამ კოდექსის 204-ე მუხლში მითითებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა მფლობელები თითოეულ ღერძზე ზენორმატიული დატვირთვისას დამატებით გადაიხდიან გადასახადს: 0,5 ტონამდე (ჩათვლით) – 50 ლარს, 0,5-იდან 1 ტონამდე (ჩათვლით) – 80 ლარს, 1-იდან 1,5 ტონამდე (ჩათვლით) – 100 ლარს, 1,5-იდან 2 ტონამდე (ჩათვლით) – 125 ლარს, 2-იდან 2,5 ტონამდე (ჩათვლით) – 170 ლარს, 2,5-იდან 3 ტონამდე (ჩათვლით) – 250 ლარს.

4. ის ავტოსატრანსპორტო საშუალებები, რომელთა ფაქტობრივი ღერძული დატვირთვა ერთ რომელიმე ღერძზე აღემატება 13 ტონას, ხოლო გაბარიტული პარამეტრები აღემატება საქართველოს საავტომობილო გზებზე მაქსიმალურად დასაშვებ მაჩვენებლებს, გატარებული იქნებიან მხოლოდ ამ პარამეტრების სათანადო კორექტირების შემთხვევაში.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

მუხლი 206. გადასახადის გადახდის წესი

1. საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის გადასახადი გადაიხდება ავტოსატრანსპორტო საშუალების მიერ საქართველოს საზღვრის გადმოკვეთისას, ხოლო გადასახადი ზენორმატიული დატვირთვისათვის – საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრულ ადგილებში.

2. გადასახადის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის გარეშე საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა მოძრაობა არ დაიშვება.

3. საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის გადასახადის აკრეფას, აგრეთვე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების წონითი და გაბარიტული პარამეტრების შემოწმებას ახორციელებს:

ა. საქართველოს საბაჟო ორგანო – საქართველოს საზღვრის გადაკვეთისას;

ბ. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტი – საქართველოს საზღვრის შიგნით გადაადგილებისას.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 207. საგადასახადო შეღავათები

საქართველოს მოსაზღვრე აზერბაიჯანის რესპუბლიკის ყაზახის, თაუზის, განჯის და სომხეთის რესპუბლიკის ამასიის, აშოვკის, ტაშირის, ალავერდის, ნოემბერიანის თემებში რეგისტრირებული მსუბუქი ავტომობილებისა და სამგზავრო-სარეისო ავტობუსების შემოსვლისათვის ნინოწმინდის, დმანისის, მარნეულის, გარდაბნის, დედოფლისწყაროს, სიღნაღისა და ლაგოდეხის რაიონების ტერიტორიაზე გადასახადის განაკვეთები შეადგენს:

მსუბუქი ავტომობილებისათვის – 20 ლარს, 12 ადგილამდე (ჩათვლით) ტევადობის სამგზავრო-სარეისო ავტობუსებისათვის – 25 ლარს, 13-იდან 30 ადგილამდე (ჩათვლით) ტევადობის ავტობუსებისათვის – 40 ლარს, 30 ადგილზე მეტი ტევადობის ავტობუსებისათვის – 60 ლარს.

2. აზერბაიჯანის რესპუბლიკის ზაქათალის, კახისა და ბელაქნის რაიონებში რეგისტრირებული მსუბუქი ავტომობილებისა და სამგზავრო-სარეისო ავტობუსების მფლობელები საქართველოს ტერიტორიაზე შემოსვლისას გადასახადს არ გადაიხდიან.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

კარი XII¹

ფიქსირებული გადასახადი

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 35¹

ფიქსირებული გადასახადი

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207¹. გადასახადის გადამხდელები

1. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელები არიან ფიზიკური პირები, რომლებიც არ იყენებენ დაქირავებულ პირთა შრომას და დამოუკიდებლად ახორციელებენ „ევროპის თანამეგობრობის ეკონომიკური საქმიანობის კლასიფიკატორის“ (NACE) შესაბამისად ამ კოდექსის 207³ მუხლის პირველი ნაწილით

განსაზღვრულ, ცალკეული კატეგორიის ეკონომიკურ საქმიანობას.

2. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელს არ წარმოადგენს:

ა. პირი, რომელიც არის დღგ-ის ან მცირე ბიზნესის გადასახადის გადამხდელი;

ბ. პირი, რომლის მიერ განხორციელებული ცალკეული კატეგორიის ეკონომიკური საქმიანობიდან ერთი მაინც არ ემთხვევა ამ კოდექსის 207³ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ ეკონომიკურ საქმიანობას;

გ. პირის მიერ ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ფართობი აღემატება ამ კოდექსის 207³ მუხლით გათვალისწინებული ფართობის მაქსიმალურ ოდენობას.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ. 210

მუხლი 207². დაბეგვრის ობიექტი

დაბეგვრის ობიექტია გადასახადის გადამხდელის ეკონომიკური საქმიანობა.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ. 210

მუხლი 207³. გადასახადის განაკვეთები

1. გადასახადის განაკვეთები დიფერენცირებულია საქმიანობის სახისა და მისი განხორციელების ადგილის მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით და განისაზღვრება შემდეგი ცხრილის შესაბამისად:

№	საქმიანობის სახე	ფართობის მაქსიმალური ოდენობა (მ ²)	გადასახადის განაკვეთი (ლარებში)			
			მოსახლეობის რაოდენობა			
			30 000- მდე	30 000- დან 100 000- მდე	100 000- დან 1 000 000- მდე	1 000 000- ზე მეტ
1	2	3	4	5	6	7
სექცია ა						
1	17.51 კლასით გათვალისწინებული - საფეიქრო მასალების წარმოება, მათ შორის, იატაკის ქეჩის წარმოება; - ნოხების, ფეხსაფენებისა და ჭილოფების წარმოება.	20	20	30	40	55
2	17.72 კლასით გათვალისწინებული - ტრიკოტაჟისა და ნაქსოვი პულოვერების, კარდიგანების, ჯემპრებისა და მსგავსი ნაწარმის წარმოება.	15	20	30	40	55
3	18.22 კლასით გათვალისწინებული - ლაზადების, კოსტიუმების, პიჯაკების, შარვლებისა და კაბების წარმოება მამაკაცის, ქალისა და ბავშვისათვის.	10	20	30	40	55
4	18.23 კლასით გათვალისწინებული - თეთრეულის წარმოება საფეიქრო მოქსოვილი მასალებისა და მაქმნიანი ქსოვილებისაგან მამაკაცის, ქალისა და ბავშვისათვის; - პერანგების, მაისურების, ქვედა საცვლების, ღამის ხალათების, ბლუზების, ბიუსტჰალტერებისა და კორსეტების წარმოება.	10	20	30	40	55
5	18.24 კლასით გათვალისწინებული - ტანსაცმლისა და თეთრეულის წარმოება ჩვილი ბავშვებისათვის; - ქუდებისა და კეპების წარმოება.	10	20	30	40	55
6	20.51 კლასით გათვალისწინებული - ოჯახში საჭირო ხის ნივთების, პალტოებისა და ქუდების საკიდების წარმოება; - სტატუეტებისა და ხის დეკორაციული ნაკეთობების წარმოება.	20	10	20	30	40
7	26.21 კლასით გათვალისწინებული კერამიკული სტატუეტებისა და სხვა დეკორაციული კერამიკული ნაკეთობების წარმოება.	20	15	20	25	35
8	28.75 კლასით გათვალისწინებული ლითონის წვრილი ხელსაწყოებისა და ნაკეთობების წარმოება სამზარეულოებისათვის.	20	15	20	25	35
9	36.30 კლასით გათვალისწინებული აკორდეონებისა და ანალოგიური ინსტრუმენტების წარმოება; სასტვენების, რქის სატვირებისა და სხვა სასტვენო ინსტრუმენტების წარმოება.	15	10	15	25	30
10	36.62 კლასით გათვალისწინებული ცოცხებისა და ჯაგრისების, იატაკის, ხელის მექანიკური ჯაგრისების, ბუმბულის (ნაკრტენის), სარცხებისა და ცოცხების, სამღებრო ფუნჯებისა და ლილვაკების წარმოება.	10	5	6	8	10

სექცია ბ						
11	45.25 კლასით გათვალისწინებული - ერთი მიმართულებით სპეციალიზებული სამშენებლო საქმიანობა, საერთო სხვადასხვა სახის ნაგებობებისათვის, რომელიც მოითხოვს სპეციალიზებულ ჩვევებსა და მოწყობილობებს; - ფუნდამენტის ჩაყრა, ხიმიწებების დაცობის ჩათვლით; წყლის ჭების ბურღვა და მშენებლობა; - აგურებისა და ქვების დაწყოება; - ხარაჩობისა და ფიცარნაგების დაყენება და დამონტაჟება; - საკვამლე მიწების აშენება.		25	45	60	80
12	45.31 კლასით გათვალისწინებული - ელექტროგაყვანილობისა და არმატურის შენობებსა და სხვა სამშენებლო ობიექტებზე დაყენება.		18	30	40	54
13	45.33 კლასით გათვალისწინებული - წყალსადენისა და სანიტარიული აღჭურვილობის შენობებსა და სხვა სამშენებლო ობიექტებზე დაყენება; გათბობის სისტემების დაყენება.		25	45	60	80
14	45.41 კლასით გათვალისწინებული - საბათქაშო სამუშაოები შენობებისა და სხვა სამშენებლო ობიექტების შიგნით და გარეთ, ბათქაშისათვის ლითონის ბადეების ჩაყრის ჩათვლით.		25	45	60	80
15	45.42 კლასით გათვალისწინებული ხის მასალებისაგან კარების, ფანჯრების, კარისა და ფანჯრის კოლოფების, სამზარეულოს აღჭურვილობის, კიბეების გისოსების წარმოება და დაყენება; შენობების შიდა ნაწილების მოპირკეთება, ჭერის, კედლების ხით მოპირკეთება, გადასაადგილებელი ტიხრების დაყენება.		25	45	60	80
16	45.43 კლასით გათვალისწინებული - კედლებისა და იატაკის მოსაპირკეთებელი კერამიკული, ბეტონის ან ქვის ფილების შენობებსა და სხვა სამშენებლო ობიექტებზე დაწყოება, მოპირკეთება, დაკიდება და აწყობა; - პარკეტისა და იატაკის სხვა ხის საფარები; - იატაკის დაფარვა ხალიჩებით (ნოხებით) და ლინოლეუმით, რეზინისა და პლასტმასის საფარების ჩათვლით; - შპალერის დაწყოება.		25	45	60	80
17	45.44 კლასით გათვალისწინებული - შენობების შეღებვა შიგნიდან და გარედან; - სამოქალაქო საინჟინრო ნაგებობების შეღებვა; - მინების, სარკეების დაყენება (ჩასმა).		25	45	60	80
სექცია გ						
18	50.20 კლასით გათვალისწინებული - ავტომობილების ტექნიკური მომსახურება და რემონტი; - მექანიკური რემონტი; - ელექტრომოწყობილობების რემონტი; მიმდინარე მომსახურება: - ძარების რემონტი; - სატრანსპორტო საშუალებების დეტალების რემონტი; - რეცხვა, გაპრიალება; - საღებავების გაფრქვევა და შეღებვა; - საქარე მინებისა და ფანჯრების რემონტი; - ავტოსაბურავებისა და კამერების რემონტი, დაყენება ან შეცვლა; - ანტიკოროზიული დაცვა; - ნაწილებისა და დეტალების დაყენება.	40	30	48	68	88
19	52.7 კლასით გათვალისწინებული - საყოფაცხოვრებო საქონლისა და პირადი მოხმარების საგნების რემონტი, თუ ის ხორციელდება მათი წარმოებისაგან, საბითუმო და საცალო ვაჭრობისაგან დამოუკიდებლად.	20	18	30	40	54
20	52.71 კლასით გათვალისწინებული - ჩექმების, წაღებისა და ტყავის სხვა ნაწარმის შეკეთება.	20	18	30	40	54
21	52.72 კლასით გათვალისწინებული - ელექტროსაყოფაცხოვრებო საქონლის შეკეთება.	20	18	30	40	54
22	52.73 კლასით გათვალისწინებული: - მაჯისა და სხვა საათების და საიუველირო ნაწარმის შეკეთება.	2	15	25	32	42
23	52.74 კლასით გათვალისწინებული - ტანსაცმლის შეკეთება და გადაკეთება.	10	20	30	40	55
24	52 კლასით გათვალისწინებული - საყოფაცხოვრებო საქონლისა და პირადი მოხმარების	20	18	30	40	54

საგნების რემონტი.						
სექცია დ						
25	55.23 კლასით გათვალისწინებული საცხოვრებელი ადგილების მცირე ხნით გაცემა: სოფლის სახლებში და ბინებში.	60	30	45	60	90
26	55.52 კლასით გათვალისწინებული „კვება ბორბლებზე“ ტიპის სავაჭრო პუნქტები.		10	15	20	30
სექცია ე						
27	74.70 კლასით გათვალისწინებული - საკვამლე მიწებისა და ბუხრების, ღუმლების, ნაგავსაწვავების, ცენტრალური გათბობის ქვებების, სავენტილაციო მადარობების, გამწოვი ვენტილატორების წმენდა.		5	10	15	20
28	74.83 კლასით გათვალისწინებული - მანქანაზე ბეჭდვა; - სხვა სამდივნო მომსახურება, როგორცაა: მაგნიტური ლენტებიდან ან დისკებიდან მონაცემების აღდგენა, შუქპირების დამზადება, ტექსტის გამრავლება და მსგავსი საქმიანობა; - წერილობითი და ზეპირი თარგმნა; - კორექტურების კითხვა.	5	10	20	25	35
29	93.01 კლასით გათვალისწინებული - ხალიჩების (ნახების) რეცხვა, ფარდებისა და შტორების წმენდა.	20	25	40	55	70
30	93.02 კლასით გათვალისწინებული - თმის დაბანა, შესწორება და შეკრევა, მოწესრიგება, შეღებვა, შეფერადება, დახვევა, გასწორება და ანალოგიური სამუშაოები, როგორც მამაკაცებისათვის, ისე ქალებისათვის, აგრეთვე გაპარსვა და წვერის შესწორება; - სახის მასაჟი, მანიკური, პედიკური, მაკიაჟი და ა.შ.	20	20	30	50	75
31	95.00 კლასით გათვალისწინებული - კერძო შინამეურნეობების საქმიანობა, რომლებიც ქირაობენ მუშებს, ისეთებს, როგორცაა: მოსამსახურეები, მზარეულები, ოფიცინტები, მოახლეები, მსახურთუფროსები, მრეცხავები, მებაღეები, კარისკაცები, მეჯინიბეები, მძღოლები, დარაჯები, გუვერნანტები, მომვლელი ძიძები, საოჯახო მასწავლებლები, მდივნები და ა.შ.		10	20	25	35

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის ცხრილის მე-4 სვეტში მოცემული განაკვეთები სოფელ ადგილებში მცირდება 50 პროცენტით.

3. თუ პირი ეწევა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ რამდენიმე საქმიანობას ან/და ახორციელებს მას განსხვავებული განაკვეთების მქონე ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულებში, იგი დაიბეგრება მათ შორის უმაღლესი განაკვეთით.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁴. რეგისტრაცია

1. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაციისათვის პირმა უნდა მიმართოს საგადასახადო ორგანოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

2. საგადასახადო ორგანო ვალდებულია პირი სათანადო დოკუმენტაციის წარმოდგენის შემდეგ გაატაროს რეგისტრაციაში ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელად და მისცეს მას გადამხდელის მოწმობა განცხადების წარდგენიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁵. რეგისტრაციის გაუქმება

ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი, რომელიც შეწყვეტს საქმიანობას ან აღარ აკმაყოფილებს ამ კარით დადგენილ პირობებს, ვალდებულია განცხადებით მიმართოს საგადასახადო ორგანოს ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაციის გაუქმების მოთხოვნით, შესაბამისი პირობის დადგომიდან არა უგვიანეს 10 დღისა.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁶. გადამხდელის მოწმობა და მისი რეკვიზიტები

1. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის დამადასტურებელი ოფიციალური დოკუმენტია გადამხდელის მოწმობა, რომელიც წარმოადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმის მკაცრი აღრიცხვის დოკუმენტს და გაიცემა გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით მდებარე საგადასახადო ორგანოს მიერ, უფასოდ, ერთ წლამდე ვადით, მაგრამ არანაკლებ ერთი თვით. გადამხდელის მოწმობის ფორმა დიფერენცირებულია ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ

ერთეულებში მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით.

2. გადამხდელის მოწმობაში უნდა მიეთითოს:

ა. საქმიანობის განმახორციელებელი პირის გვარი, სახელი და საიდენტიფიკაციო კოდი;

ბ. საქმიანობის სახე და მისი განხორციელების ადგილი;

გ. საბანკო დაწესებულებაში გახსნილი საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიში;

დ. გადასახადის გადახდის დამადასტურებელი აღნიშვნა თვეების მიხედვით;

ე. ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულებში მოსახლეობის ზღვრული ოდენობა, რომლის ფარგლებშიც პირს ეძლევა საქმიანობის განხორციელების უფლება.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁷. გადასახადის გამოანგარიშებისა და გადახდის წესი

1. ფიქსირებული გადასახადის გადახდა ხდება ყოველთვიურად, არა უგვიანეს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 10 რიცხვისა.

2. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის მიერ საქმიანობის შეწყვეტის (დროებით ან მუდმივად) შემთხვევაში იგი ვალდებულია დააბრუნოს გადამხდელის მოწმობა. ამასთან, საანგარიშო თვის განმავლობაში საქმიანობის შეწყვეტის შემთხვევაში მას საგადასახადო ვალდებულება ეკისრება სრული საანგარიშო პერიოდის (თვის) მიხედვით.

3. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის დაბეგვრის რეჟიმიდან გამოსვლის შემთხვევაში ფიქსირებული გადასახადი ჩაითვლება წლის განმავლობაში დეკლარაციის მიხედვით გამოანგარიშებული საშემოსავლო გადასახადისა და სავალდებულო სოციალური დაზღვევის შესატანის ანგარიშში. ამასთან, წლის განმავლობაში დარიცხული ფიქსირებული გადასახადი შემცირებას არ ექვემდებარება.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁸. ფინანსური სანქციები ამ კარით გათვალისწინებული მოთხოვნების შეუსრულებლობისათვის

1. ამ კარით განსაზღვრული მოთხოვნების შეუსრულებლობის შემთხვევაში პირის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსით გათვალისწინებული ფინანსური სანქციები.

2. გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციებისა, პირის მიერ ფიქსირებული გადასახადის გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით საგადასახადო რეგისტრაციის (გადამხდელის მოწმობის) გარეშე საქმიანობის განხორციელება გამოიწვევს ამ პირის დაჯარიმებას ფიქსირებული გადასახადის თორმეტმაგი ოდენობით.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

კარი XII²

მცირე ბიზნესის გადასახადი

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 35²

მცირე ბიზნესის გადასახადი

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207⁹. გადასახადის გადამხდელები

1. მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმზე გადასვლის უფლება აქვთ პირებს, რომლებიც ახორციელებენ ეკონომიკურ საქმიანობას, გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილში მითითებული პირებისა, და აკმაყოფილებენ შემდეგ პირობებს:

ა. მათი წლიური ერთობლივი შემოსავალი პროცენტებისა და დივიდენდების გარეშე არ აღემატება 100 000 ლარს;

ბ. აქვთ საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებიდან მიღებული შემოსავლების აღრიცხვის მოწესრიგებული სისტემა (კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ფისკალური მეხსიერების მქონე საკონტროლო-სალარო აპარატი და სალარო მეურნეობა).

2. მცირე ბიზნესის გადასახადის გადამხდელს არ წარმოადგენენ:

ა. აქციზური პროდუქციის მწარმოებელი პირები;

ბ. საკრედიტო და სადაზღვევო საწარმოები, საინვესტიციო ფონდები, ფასიანი ქაღალდების სპეციალიზებული ბირჟები, სათამაშო ბიზნესის განხორციელებით დაკავებული პირები;

გ. სააუდიტორო, იურიდიული, სანოტარო საქმიანობის განმახორციელებელი პირები;

დ. პირები, რომლებიც საქმიანობას ახორციელებენ ტერიტორიულად განცალკევებული სტრუქტურული ქვედანაყოფების მეშვეობით, ასევე მათი სტრუქტურული ქვედანაყოფები;

ე. პირები, რომლებიც ამ კოდექსის 273-ე მუხლის შესაბამისად იბეგრებიან დაბეგვრის განსხვავებული რეჟიმით.

მუხლის 207¹⁰. დაბეგვრის ობიექტი

დაბეგვრის ობიექტია გადასახადის გადამხდელის შემოსავალი ამ კოდექსის 39-ე მუხლის შესაბამისად.
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207¹¹. გადასახადის განაკვეთი

მცირე ბიზნესის გადასახადის განაკვეთი შეადგენს დასაბეგრი შემოსავლის 5 პროცენტს.
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207¹². გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმზე პირის გადაყვანა

1. პირს, რომელიც აკმაყოფილებს ამ კოდექსის 207⁸ მუხლით განსაზღვრულ პირობებს, შეუძლია მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმზე გადაყვანის მოთხოვნით, საგადასახადო წლის დაწყებამდე არა უგვიანეს 30 დღისა მიმართოს საგადასახადო ორგანოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

2. ახალრეგისტრირებული პირი, რომელიც აკმაყოფილებს ამ კოდექსის 207⁸ მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ პირობას, ეკონომიკური საქმიანობის დაწყებამდე, საგადასახადო ორგანოსათვის განცხადებით მიმართვის შემთხვევაში ითვლება მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმზე გადასულად მისი რეგისტრაციის დღიდან.

3. გადაწყვეტილებას გადამხდელის მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმზე გადაყვანის ან აღნიშნულზე მოტივირებული უარის შესახებ იღებს საგადასახადო ორგანო განცხადების წარმოდგენიდან 15 დღის ვადაში.

4. საგადასახადო ორგანო ვალდებულია სათანადო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ პირი გაატაროს რეგისტრაციაში მცირე ბიზნესის გადასახადის გადამხდელად და საგადასახადო წლის დაწყებამდე გასცეს გადამხდელის შესაბამისი მოწმობა.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207¹³. საგადასახადო წლის განმავლობაში გადასახადის გადამხდელისათვის მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმის შეცვლა

1. საგადასახადო წლის განმავლობაში მცირე ბიზნესის გადასახადით დაბეგვრის რეჟიმის შეცვლა და გადასახადის გადამხდელის ჩვეულებრივ რეჟიმზე გადაყვანა ხდება ერთ-ერთი შემდეგი პირობის დადგომისას:

ა. პირის ერთობლივმა შემოსავალმა პროცენტებისა და დივიდენდების გარეშე გადააჭარბა დადგენილ ზღვარს;

ბ. საგადასახადო ორგანომ დააფიქსირა შემოსავლების აღრიცხვის, საკონტროლო-სალარო აპარატის გამოყენების, სალარო მეურნეობის გაძღოლის კანონმდებლობით დადგენილი წესების დარღვევის ფაქტი.

2. პირი საგადასახადო წლის განმავლობაში დაბეგვრის ჩვეულებრივ რეჟიმში დაბრუნების შემთხვევაში ვალდებულია საგადასახადო წლის მიხედვით გადაიანგარიშოს საგადასახადო ვალდებულებები მოქმედი გადასახადების მიხედვით. გადახდილი მცირე ბიზნესის გადასახადის თანხები პირს ჩაეთვლება საგადასახადო ვალდებულებების შესრულების ანგარიშში. ამასთან, მცირე ბიზნესის გადასახადის მიხედვით დარიცხული თანხები შემცირებას არ ექვემდებარება.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 207¹⁴. გადასახადის გამოანგარიშებისა და გადახდის წესი

1. მცირე ბიზნესის გადასახადის გადამხდელი აწარმოებს გამარტივებულ აღრიცხვა-ანგარიშგებას საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

2. მცირე ბიზნესის გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ორგანოში საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით წარადგენს დეკლარაციას საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი ფორმით, ყოველთვიურად, არა უგვიანეს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 10 რიცხვისა.

3. მცირე ბიზნესის გადასახადის გადახდა ხდება ყოველთვიურად, დეკლარაციის წარდგენის თარიღისათვის.
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

კარი XIII

ადგილობრივი გადასახადები

მუხლი 208. ზოგადი დებულებანი

1. ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში უფლებამოსილნი არიან შესაბამის ტერიტორიაზე შემოიღონ ამ კოდექსის მე-6 მუხლით დაწესებული ადგილობრივი გადასახადები ამ კოდექსით განსაზღვრული ზღვრული ოდენობის ფარგლებში.

2. ადგილობრივი გადასახადების გადახდა ხდება ეროვნული ვალუტით როგორც უნაღდო, ისე ნაღდი

ანგარიშსწორებით.

3. ადგილობრივი გადასახადების შესაბამისი ტერიტორიული ერთეულის ბიუჯეტში გადახდის ვადებს განსაზღვრავენ ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები.

4. ადგილობრივი გადასახადების გადახდაზე კონტროლს აწესებენ სახელმწიფო საგადასახადო ორგანოები.

მუხლი 209. (ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1999 წლის 8 ივნისის კანონი №2056-სსმI, №20(27), 09.06. 1999წ., მუხ.102

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8,08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1965-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.36

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 210. სათამაშო ბიზნესის გადასახადი

1. სათამაშო ბიზნესის გადასახადის გადამხდელად ითვლებიან პირები, რომლებიც ეწევიან სამეწარმეო საქმიანობას ლატარიებით, კაზინოებით (სამორინეებით), ახარტული და სხვა სათამაშო ბიზნესით და ასეთი საქმიანობის განსახორციელებლად მიღებული აქვთ ნებართვა ან/და ლიცენზია კანონმდებლობის შესაბამისად.

2. ამ მუხლში აღნიშნული საქმიანობიდან მიღებული შემოსავლები დამატებული ღირებულების გადასახადით არ იბეგრება.

3. სათამაშო ბიზნესის გადასახადით დაბეგრის ობიექტია:

ლატარიის ბილეთების რეალიზაციიდან მიღებული ამონაგების ტოლფასი შემოსავლები, ახარტული და მომგებიანი თამაშებისათვის გამოყენებული სათამაშო მაგიდები, სათამაშო აპარატები და ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს სალაროები (სპეციალურად მოწყობილი ადგილი, სადაც მოლარის ან/და სპეციალური აპარატის ან სხვა საშუალებით ხორციელდება ფსონის მიღება ან/და მოგების გაცემა), წამახალისებელი გათამაშების საპრიზო ფონდი, სისტემურ-ელექტრონული ფორმის თამაშობა.

4. გადასახადის განაკვეთების დიფერენცირება ხდება სათამაშო ბიზნესის სახეობიდან გამომდინარე და განისაზღვრება:

ა. თითოეულ სათამაშო აპარატზე – თვეში 50-დან 200 ლარამდე;

ბ. სამორინეს თითოეულ სათამაშო მაგიდაზე – თვეში 7 000-დან 10 000 ლარამდე;

გ. ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს თითოეულ სალაროზე – თვეში 300-დან 600 ლარამდე;

დ. ლატარიების მოწყობაზე – ლატარიის ბილეთების რეალიზაციიდან მიღებული ამონაგების არა უმეტეს 20 პროცენტისა;

ე. თითოეულ წამახალისებელ გათამაშებაზე – საპრიზო ფონდის 10 პროცენტი;

ვ. სისტემურ-ელექტრონული ფორმის თამაშობაზე – თვეში 2000-დან 10 000 ლარამდე.

5. დეკლარაცია სათამაშო ბიზნესის გადასახადის შესახებ დასაბეგრი შემოსავლების არარსებობის შემთხვევაშიც წარდგენილი უნდა იქნეს არა უგვიანეს ყოველი კალენდარული თვის მომდევნო თვის 15 რიცხვისა.

6. წამახალისებელი გათამაშებისა და ლატარიების მომწყობნი ვალდებული არიან ადგილობრივ საგადასახადო ორგანოებში წარადგინონ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დამტკიცებული დეკლარაციის ფორმა და გადაიხადონ გადასახადი არა უგვიანეს საანგარიშო პერიოდის მომდევნო თვის 15 რიცხვისა.

7. სამორინეს მაგიდების, სათამაშო აპარატებისა და ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს სალაროების მოწყობისას თამაშების ორგანიზატორები გადასახადებს იხდიან გადასახადის გადახდის ნიშნების შექმნის მეშვეობით.

8. ამ კოდექსის მიზნებისათვის გადასახადის გადახდის ნიშანში იგულისხმება თამაშების მოწყობის დროს სათამაშო მაგიდებსა და სათამაშო აპარატებზე, ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს სალაროებზე მისამაგრებელი ნიშანი, რომელიც ადასტურებს გადასახადის გადახდას და თამაშების მომწყობის უფლებას თამაშების მოწყობის ადგილებზე სათამაშო მაგიდებისა და აპარატების დადგმასა და ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს სალაროების მოწყობაზე.

9. გადასახადის გადახდის ნიშანი უნდა შეიცავდეს:

ა. განუმეორებელ კოდს;

ბ. გადასახადით დაბეგრის პერიოდს;

გ. გადასახადის გადახდის ნიშნის ესკიზს, რომელსაც ამტკიცებს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

10. გადასახადის გადახდის ნიშანს ადგილობრივი საგადასახადო ორგანოსაგან იძენს თამაშების მომწყობი გადასახადით დაბეგრის საანგარიშო პერიოდის დაწყებამდე.

11. გადასახადის გადახდის ნიშანი რეგისტრაციაში ტარდება ადგილობრივ საგადასახადო ინსპექციაში თამაშების მომწყობის სახელზე.

12. თამაშების ორგანიზატორები გადასახადის გადახდის ნიშანს ამაგრებენ სათამაშო მაგიდებზე, სათამაშო აპარატებსა და ტოტალიზატორის, ბინგოს, ლოტოს სალაროების თვალსაჩინო ადგილას, თამაშების დაწყების

პირველ დღეს და ხსნიან ყოველი საანგარიშო პერიოდის ბოლო დღეს.

13. გადასახადის გადახდის ნიშნების შექმნის, რეგისტრაციის, დამაგრებისა და დაზიანებული ნიშნების შეცვლის წესებს ადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3114-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.229

მუხლი 211. საკურორტო გადასახადი

1. საკურორტო გადასახადს იხდიან ფიზიკური პირები საკურორტო ადგილებში დასვენებისა (მკურნალობისა) და საკურორტო მომსახურების მიღებისათვის.

2. საკურორტო გადასახადის ზღვრული ოდენობა განისაზღვრება ერთ კაცზე თვეში არა უმეტეს 10 ლარით.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 212. სასტუმროს გადასახადი

1. სასტუმროს გადასახადს იხდიან იურიდიული და მეწარმე ფიზიკური პირები, რომლებიც შესაბამისი ქალაქის (რაიონის) ტერიტორიაზე ფიზიკურ პირებს სათანადო ანაზღაურების ფასად გადასცემენ დროებით საცხოვრებელ ფართობს სასტუმროებში, პანსიონატებში, მოტელებში, კემპინგებსა და სხვა ანალოგიურ ობიექტებში.

2. სასტუმროს გადასახადის ზღვრული ოდენობა განისაზღვრება დროებითი საცხოვრებელი ფართობით სარგებლობის ღირებულების არა უმეტეს 2 პროცენტით.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 213. რეკლამის გადასახადი

1. რეკლამის გადასახადს იხდიან რეზიდენტი და არარეზიდენტი ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც საქართველოში ახდენენ თავიანთი საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეკლამირებას ან/და ეკონომიკური საქმიანობის მიზნით იძენენ სარეკლამო მომსახურებას. ეკონომიკური საქმიანობის მიზნით გაწეულ სარეკლამო მომსახურებაში იგულისხმება რეკლამის გავრცელება საქართველოს ტერიტორიაზე მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებით, კატალოგებით, პრესკურანტებით, ცნობარებით, აფიშებით, პლაკატებით, სარეკლამო ფარებითა და ინფორმაციის გავრცელების სხვა საშუალებებით.

2. ეკონომიკური საქმიანობის მიზნით გაწეულ სარეკლამო მომსახურებად არ ითვლება სოციალური რეკლამისა და საქველმოქმედო ღონისძიებათა რეკლამის გავრცელება.

3. რეკლამის გადასახადის ზღვრული ოდენობა განისაზღვრება რეკლამის დამზადებასა და გავრცელებაზე გაწეული საქმიანობისა და მომსახურების ღირებულების ან/და სარეკლამო საშუალებების ღირებულების არა უმეტეს 10 პროცენტით დღგ-ის გარეშე.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 214. გადასახადი ადგილობრივი სიმბოლიკის გამოყენებისათვის

1. ადგილობრივი სიმბოლიკის გამოყენებისათვის გადასახადს იხდიან იურიდიული და მეწარმე ფიზიკური პირები, რომლებიც იყენებენ ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მიერ კანონმდებლობის შესაბამისად დამტკიცებულ სიმბოლიკას – გერბებს, ისტორიული ან არქიტექტურული ძეგლების გამოსახულებებს, ქალაქის ან მისი ცალკეული ადგილების ხედებსა და სხვა ანალოგიურ სიმბოლოებს.

2. არ შეიძლება ადგილობრივ სიმბოლოდ ქალაქის (რაიონის) ან სხვა დასახლებული პუნქტის სახელის გამოყენება.

3. ადგილობრივი სიმბოლიკის გამოყენებისათვის გადასახადის ზღვრული ოდენობა განისაზღვრება ადგილობრივი სიმბოლიკის გამოყენებით ნიშანდებული საქონლის მიწოდებიდან მიღებული ამონაგების არა უმეტეს 2 პროცენტით.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 215. მიწის გადასახადი

1. მიწის გადასახადს იხდიან ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებსაც საკუთრებაში ან კანონით გათვალისწინებულ სარგებლობაში აქვთ მიწის ნაკვეთი.

2. მიწის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია:

ა. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწა;

ბ. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწა.

3. დასახეგრი მიწის ფართობი მოიცავს შენობა-ნაგებობებით დაკავებულ, ასევე მათი ფუნქციონირებისათვის აუცილებელ მიწის ნაკვეთებსა და შენობა-ნაგებობების სანიტარიულ-ტექნიკურ ზონას, თუ ის არ იმყოფება სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირის სარგებლობაში.

4. მიწის გადასახადის განსაზღვრის საფუძველია მიწის ფართობის საკუთრების ან მისით სარგებლობის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

5. შენობა-ნაგებობებით დაკავებულ მიწის ნაკვეთზე, რომელიც რამდენიმე ფიზიკური ან იურიდიული პირის სარგებლობაში ან საკუთრებაშია, მიწის გადასახადი გადაიხდება ყოველი ნაგებობისათვის ცალ-ცალკე, თითოეული პირის სარგებლობაში ან თანასაკუთრებაში არსებული ფართობის პროპორციულად.

6. მიწის გადასახადის ოდენობა არ არის დამოკიდებული მის გადამხდელთა ეკონომიკური საქმიანობის შედეგებზე და დგინდება ფიქსირებული წლიური გადასახადის სახით, მიწის ფართობის ერთეულზე.

7. მიწის გადასახადი დიფერენცირებულია მიწის ხარისხისა და ადგილმდებარეობის მიხედვით.

8. სხვა სახელმწიფოსათვის სარგებლობაში გადაცემული მიწის გადასახადი გადაიხდება ამ კოდექსით განსაზღვრული წესითა და პირობებით, თუ საქართველოსა და ამ სახელმწიფოს შორის ხელშეკრულებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

9. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია:
 ა. სახნავი, მრავალწლიანი ნარგავებით დაკავებული მიწა, ბუნებრივი და გაკულტურებული სათიბები და სამოვრები;

ბ. არსებული წესის მიხედვით სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულებით გამოყენებული ან გამოსაყენებლად ნებადართული წყლის ფონდისა და ტყის ფონდის მიწები;

გ. საკარმიდამო, საბაღე, საბოსტნე და სააგარაკო ნაკვეთები;

დ. დასახლებული პუნქტების ფარგლებს გარეთ მდებარე მრეწველობის, ტრანსპორტის, კავშირგაბმულობის, ენერგეტიკის, თავდაცვის, დაცული ტერიტორიებისა და სხვა არასასოფლო-სამეურნეო მიწის ის ნაკვეთები, რომლებიც გამოიყენება სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულებით;

ე. ქალაქის, დაბის, სოფლის, კურორტისა და სხვა ტიპის დასახლებათა ფარგლებში მოქცეული მიწის ის ნაკვეთები, რომელთა მიზნობრივი დანიშნულება არ არის შეცვლილი და სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულებით მათი გამოყენება ნებადართულია არსებული წესის მიხედვით;

ვ. სამელიორაციო ქსელებით დაკავებული მიწები;

ზ. სხვა მიწა, რომელიც გამოიყენება სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულებით.

10. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადის საბაზისო განაკვეთი დიფერენცირებულია ადმინისტრაციული ერთეულებისა და მიწის ხარისხის მიხედვით და დგინდება ერთ ჰექტარზე გაანგარიშებით, ლარებში:

ა. საქალაქო (სადაბო) ადმინისტრაციული ერთეულის ფარგლებს გარეთ არსებული სახნავი და მრავალწლიანი ნარგავებით დაკავებული მიწებისათვის:

ადმინისტრაციული ერთეულების დასახელება	საბაზისო განაკვეთი (ლარი/ჰა)	
	მიწის ხარისხი	
	კარგი	მწირი
1. თბილისი, მარნეული	57	31
2. ბოლნისი, გარდაბანი	52	27
3. რუსთავი	51	27
4. ბათუმი, გაგრა, გალი, გუდაუთა, გულრიფში, ოჩამჩირე, სოხუმი	51	27
5. ქობულეთი, ხელვაჩაური, გურჯაანი, დედოფლისწყარო	44	24
6. თელავი, ლაგოდეხი, სიღნაღი	43	22
7. ყვარელი, გორი, მცხეთა, ახმეტა, დმანისი, ერედვი	39	21
8. კასპი, თეთრიწყარო, სამტრედია	38	20
9. საგარეჯო, ქარელი, ხაშური	36	20
10. ქურთა, წალკა	34	19
11. აბაშა, ზუგდიდი	34	18
12. ახალქალაქი, ახალციხე	34	19
13. მარტვილი, სენაკი, ხობი, ფოთი	33	17
14. ნინოწმინდა	33	17
15. ახალგორი, ვანი, ზესტაფონი, ლანჩხუთი, ოზურგეთი	30	15
16. ბადდათი, თერჯოლა, ხონი, ქუთაისი	28	15
17. წალენჯიხა, წყალტუბო, ჩხოროწყუ	24	13
18. საჩხერე, ცაგერი, ცხინვალი	22	12
19. ამბროლაური, დუშეთი, თიანეთი, ადიგენი, ბორჯომი	18	11
20. ასპინძა, ტყიბული, ხულო, ქედა	17	9
21. შუაბევი, ხარაგაული, ჭიათურა, ლენტეხი, ონი, ჩოხატაური, მესტია, ყაზბეგი, ჯავა	13	8

ბ. ბუნებრივი სათიბებისა და სამოვრებისათვის:

ადმინისტრაციული ერთეულების დასახელება	საბაზისო განაკვეთი (ლარი/ჰა)			
	სათიბები	სამოვრები	გაკულტურებული	
			სათიბები	სამოვრები
1. აბაშა, ახალქალაქი, გორი, ბათუმი, ბოლნისი, გაგრა, გალი, გარდაბანი, გუდაუთა, გულრიფში, გურჯაანი, დედოფლისწყარო, დმანისი, ზუგდიდი, თბილისი, თეთრიწყარო, თელავი, ლაგოდეხი, ლანჩხუთი, მარნეული, მცხეთა, ნინოწმინდა, ოზურგეთი, ოჩამჩირე, რუსთავი, სამტრედია, სენაკი, სიღნაღი, სოხუმი, ქუთაისი, ქობულეთი, ყვარელი, წალკა, წყალტუბო, ხელვაჩაური, ხობი, ფოთი	6	3	8	4
2. ადიგენი, ასპინძა, ახალგორი, ბაღდათი, ბორჯომი, ვანი, ზესტაფონი, თერჯოლა, თიანეთი, კასპი, მარტვილი, საგარეჯო, საჩხერე, ტყიბული, ქარელი, ქედა, შუახევი, ჩოხატაური, ჩხოროწყუ, წალენჯიხა, ხარაგაული, ხაშური, ხონი, ხულო, ახალციხე	4	2	7	3
3. ამბროლაური, ახმეტა, დუშეთი, ლენტეხი, მესტია, ონი, ყაზბეგი, ცაგერი, ცხინვალი, ჭიათურა, ჯავა	2,5	1,5	4	2

11. გარანტირებული სამელიორაციო ქსელებით დაკავებული სასოფლო-სამეურნეო მიწის გადასახადის განსაზღვრისას შესაბამისი სასოფლო-ადმინისტრაციული რაიონების (ქალაქების) ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობითი ორგანოები უფლებამოსილნი არიან საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის შესაბამისი სამსახურების წარდგინებით გაზარდონ მიწის გადასახადი 100 პროცენტამდე (იმის გათვალისწინებით, რომ თანაბარ პირობებში მყოფ სამეურნეო სუბიექტებს არ ჰქონდეთ განსხვავებული გადასახადი).

12. ამ მუხლის მე-10 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრული მიწის გადასახადის საბაზისო განაკვეთები შესაბამისი სასოფლო-ადმინისტრაციული რაიონების (ქალაქების) ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობითი ორგანოების მიერ კონკრეტული მიწის ნაკვეთისათვის, მიწის ხარისხისა და ადგილმდებარეობის გათვალისწინებით, შეიძლება შემცირებულ ან გაუქმებულ იქნეს.

13. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადი გამოიანგარიშება გადასახადის განაკვეთის გამრავლებით მიწის ნაკვეთის ფართობზე (ჰექტრებში).

14. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია მიწის ნაკვეთი, რომელიც ამ მუხლის მე-9 ნაწილით არ მიეკუთვნება სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებს.

15. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადის საბაზისო განაკვეთი განისაზღვრება მიწის ერთ კვადრატულ მეტრზე წელიწადში არა უმეტეს 0,24 ლარით.

16. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადი გამოიანგარიშება გადასახადის საბაზისო განაკვეთის გამრავლებით ტერიტორიულ კოეფიციენტსა და მიწის ფართობზე.

17. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადის ტერიტორიული კოეფიციენტი დიფერენცირებულია მიწის ადგილმდებარეობისა და ზონის მიხედვით.

18. ზონის საზღვრების დადგენა და მიწის გადასახადის ტერიტორიული კოეფიციენტის დიფერენცირება ხდება ტერიტორიის ექსპერტული სოციალურ-ეკონომიკური შეფასების საფუძველზე, დასახლებული პუნქტის განაშენიანების გეგმის ან სხვა ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტების მონაცემთა გათვალისწინებით, რომელთაც ამტკიცებენ ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის შესაბამისი სამსახურების წარდგინებით.

19. მიწის გადასახადით არ იბეგრება:

ა. სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის ის ნაწილი, რომელიც გადაცემული აქვს საბიუჯეტო ორგანიზაციას, გარდა სამეწარმეო საქმიანობისათვის გამოყენებული მიწებისა;

ბ. სამეცნიერო-კვლევითი, სასწავლო, საცდელ-სასელექციო, ექსპერიმენტული, ჯიშთა გამოცდის ის ნაკვეთები, რომლებიც გამოიყენება სამეცნიერო და სასწავლო მიზნებისათვის და რომლებზედაც სამუშაოები ფინანსდება ბიუჯეტიდან;

გ. ნაკვეთები, რომლებიც გამოიყენება უსინათლოების, ყრუ-მუნჯების, გონებრივად ჩამორჩენილი და ფიზიკურად განუვითარებელი ბავშვების, ომის ვეტერანთა საზოგადოებების, მოხუცთა და ბავშვთა სახლების, მოზარდთა სოციალური ადაპტაციისა და შრომითი რეაბილიტაციის ცენტრების მიერ თავიანთი ძირითადი ფუნქციების შესრულებისათვის და ფინანსდება ბიუჯეტიდან; ნაკვეთები, გამოყენებული ბავშვთა სახლების, სპეციალური სკოლა-ინტერნატების, ბავშვთა სოფლებისა და საბავშვო ბაღების მიერ, რომლებიც უსასყიდლოდ ეწევიან ბავშვთა მოვლა-აღზრდას და მათთვის განათლების მიცემას, თუ ისინი არ გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

დ. ბუნებისა და ისტორიული ძეგლების დაცვის ორგანიზაციების მიწის ფართობები, რომლებზედაც განლაგებულია სახელმწიფოს მიერ ისტორიულ, კულტურულ და არქიტექტურულ ძეგლებად მიჩნეული ნაგებობები, თუ ისინი არ გამოიყენება სამეწარმეო საქმიანობისათვის რომელშიც არ იგულისხმება შესასვლელი ბილითების რეალიზაცია;

ე. ბუნებრივი პარკები, ბოტანიკური და დენდროლოგიური ბაღები, კულტურისა და დასვენების მუნიციპალური პარკები და სასაფლაოები, ზოოლოგიური ბაღები და პარკები, ოკეანარიუმები, სკვერები, ხეივანები, დაცული ტერიტორიები, სატყეო ორგანიზაციები, აგრეთვე ღია საუწყებო პარკები, ბაღები და ტყე-ბაღები, გარდა ამ ტერიტორიაზე სამეწარმეო საქმიანობისათვის, გამოყენებული ნაკვეთებისა;

ვ. ქალაქის წყალსაცავები და მათი აკვატორიები, ის მიწები, რომლებიც გამოიყენება სატრანსპორტო და მიწისქვეშა კომუნიკაციებისათვის და არ გამოიყენება სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოებისა და ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

ზ. ჰიდრომეტეოროლოგიური ცენტრების, გარემოს დაბინძურების კონტროლის სადგურებისა და დანადგარების ფუნქციონირებისათვის გამოყენებული მიწები;

თ. სასმელი წყლით მოსახლეობის მომარაგებისათვის, ელექტროსადგურებისა და სამელიორაციო სისტემებისა და მათი ფუნქციონირებისათვის განკუთვნილი წყალსაცავებით დაკავებული მიწები და ამ ობიექტების სანიტარიულ-დაცვითი და ტექნიკური ზონები;

ი. სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული და გამოუყენებელი სათიბები, საძოვრები, სარეკულტივაციო და სამარაგო სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწები;

კ. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთები, რომელთა ნაყოფიერი ფენაც სანახევროდ ან მეტადაა დაზიანებული სტიქიის შედეგად;

ლ. სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთები, რომლებზე მოწეული მოსავლის ნახევარზე მეტიც განადგურდა სტიქიის (ქარიშხალი, სეტყვა, გვალვა, წყალდიდობა) და სხვა ფორსმაჟორული გარემოებების შედეგად. მიწის გადასახადისაგან გათავისუფლების საფუძველია ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობითი ორგანოს გადაწყვეტილება, რომელიც მიიღება საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს შესაბამის ტერიტორიულ ორგანოსთან შეთანხმებით. კომისიის დასკვნა დგება ორჯერ – სტიქიის დამთავრების მომენტიდან 2 კვირის ვადაში და მოსავლის აღების წინ;

მ. ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებმაც მიიღეს ახალსათვისებელი სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწები – მიღებიდან 5 წლის განმავლობაში;

ნ. ნასოფლარების ტერიტორიაზე, აგრეთვე განსახლების სახელმწიფო ღონისძიებათა შესაბამისად დასახლებულ მოქალაქეთა ოჯახები – დასახლებიდან 5 წლის განმავლობაში;

ო. მეორე მსოფლიო ომის ინვალიდები და მათთან გათანაბრებული პირები – პრივატიზაციის წესით მიღებულ მიწის ფართობებზე;

პ. ქურთის, ერედვისა და თიღვის თემები, სოფლები: ავნევი და ნული – დროებით, კონფლიქტის მოგვარებამდე და ეკონომიკური სიტუაციის მოწესრიგებამდე;

ჟ. ის მიწები, რომლებიც გამოიყენება აეროდრომების, აეროპორტების, ვერტოდრომებისა და აერონავიგაციის უსაფრთხოების ზონებად და მიწისქვეშა კომუნიკაციებისათვის, აგრეთვე ნავსადგურებისათვის პერსპექტიული განვითარების მიზნით დამაგრებული მიწის ნაკვეთები, თუ ისინი არ გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

რ. სამონადირეო მეურნეობები;

ს. ენერჯის განახლებადი წყაროების (მზის, ქარის, გეოთერმული, ბიომასის ენერჯია და ჰიდროენერჯია) ასათვისებელი მოწყობილობებისა და ენერგოდამზოგავი საშუალებების (ენერგოდამზოგავი ნათურები) წარმოებისათვის გამოყენებული მიწის ნაკვეთები;

ტ. „მაღალმთიანი რეგიონების სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული, კავკასიონის ქედის სამხრეთ ფერდობზე განლაგებული რაიონებისა და აჭარა-გურიის მთიანეთის სოფლების, თემებისა და დაბების მცხოვრებნი – მოცემულ ტერიტორიებზე არსებულ მიწის ნაკვეთებზე. სამხრეთ საქართველოს მაღალმთიან რეგიონებში მცხოვრებთ მოცემულ ტერიტორიებზე არსებულ მიწის ნაკვეთებზე მიწის გადასახადი უმცირდება 50 პროცენტით;

უ. „ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების (საქმიანობის) საწარმოებლად გამოყენებული მიწის ნაკვეთები, თუ ისინი სხვა მიზნით არ გამოიყენება;

ფ. სამედიცინო დაწესებულებებზე დამაგრებული მიწის ნაკვეთები, თუ ისინი არ გამოიყენება არასამედიცინო ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

ქ. 2004 წლის 1 მარტის მდგომარეობით ფიზიკური პირის საკუთრებაში არსებული, 5 ჰა-მდე ფართობის სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთები.

20. დადგენილი საგადასახადო შეღავათები არ ვრცელდება იმ შემთხვევებზე, როდესაც შეღავათების მქონე ფიზიკური ან იურიდიული პირი მის საკუთრებაში, მფლობელობაში ან სარგებლობაში არსებულ მიწის ნაკვეთს (ან მის ნაწილს) ანდა შენობა-ნაგებობებს (ან მათ ნაწილს) იჯარით გადასცემს სხვა ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

კარი XIV
გადასახადების ადმინისტრირების წესები

მუხლი 216. ადმინისტრირების დებულებათა გამოყენების წესი

ამ კარში გათვალისწინებული ადმინისტრირების დებულებები გამოიყენება ყველა სახის გადასახადისათვის, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

მუხლი 217. გადასახადების სრულად და დროულად გადახდაზე საგადასახადო კონტროლისა და საგადასახადო შემოწმების განხორციელების ფორმები

1. საგადასახადო კონტროლს ფიზიკურ და იურიდიულ პირთა მიერ გადასახადების გამოანგარიშების სისწორესა და დროულად გადახდაზე, ისევე როგორც გადასახადების ადმინისტრირებისა და მოკრების ყველა ასპექტზე, ახორციელებენ მხოლოდ საგადასახადო ორგანოები, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამ კოდექსით ასეთი უფლებამოსილება გადაცემულია სხვა ორგანოებისათვის. სხვა მაკონტროლებელ და სამართალდამცავ ორგანოებს ეკრძალებათ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებთან საგადასახადო შემოწმების ჩატარება. აუცილებლობის შემთხვევაში შემოწმებას ატარებენ საგადასახადო ორგანოები სხვა მაკონტროლებელი და სამართალდამცავი ორგანოების შუამდგომლობის საფუძველზე. გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს არ წარუდგინოს სხვა მაკონტროლებელ და სამართალდამცავ ორგანოებს დოკუმენტები, რომლებიც დაკავშირებულია დასაბეგრი ობიექტის განსაზღვრასთან, გადასახადების გამოანგარიშებასა და გადახდასთან.

2. საგადასახადო ორგანოების მიერ საგადასახადო კონტროლი ხორციელდება გადასახადის გადამხდელებისა და გადასახადით დაბეგრის ობიექტების აღრიცხვის, საბუღალტრო აღრიცხვისა და ანგარიშგების მონაცემების საგადასახადო შემოწმების, გადასახადის გადამხდელთა და სხვა პირთა გამოკითხვის, გადასახადით დასაბეგრი და შემოსავლების (მოგების) მისაღებად გამოყენებული ობიექტების დათვალიერება-გამოკვლევითა და სხვა ფორმებით, რომლებიც ამ კოდექსითაა გათვალისწინებული. თუ საექსპორტო-საიმპორტო ოპერაციებთან დაკავშირებული გადასახადები განისაზღვრება საბაჟო პროცედურების მიხედვით, კონტროლი ხორციელდება საბაჟო კანონმდებლობით საბაჟო ორგანოების მიერ.

3. საგადასახადო შემოწმება, რომელსაც ატარებს საგადასახადო ორგანო, შეიძლება იყოს კამერალური და გასვლითი. გასვლითი საგადასახადო შემოწმება შეიძლება იყოს გეგმური და საკონტროლო.

3¹. კამერალური საგადასახადო შემოწმება ტარდება საგადასახადო ორგანოში გადასახადის გადამხდელის მიერ წარდგენილი ბალანსების, დეკლარაციების, ანგარიშგებების, ცნობების, განმარტებების, დასკვნებისა და სხვა მონაცემების საფუძველზე.

3². გეგმური გასვლითი საგადასახადო შემოწმება ტარდება საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილებით, წელიწადში არა უმეტეს ერთხელ, გადასახადის გადამხდელისათვის ათი დღით ადრე წინასწარი წერილობითი შეტყობინებით. შეტყობინებაში მითითებული უნდა იყოს შემოწმების საგანი და საფუძველი, ასევე შემოწმების ჩატარების სავარაუდო დრო.

3³. საკონტროლო გასვლითი საგადასახადო შემოწმება წერილობითი შეტყობინების გარეშე, საგადასახადო ორგანოს ხელმძღვანელის გადაწყვეტილებით ტარდება იმ შემთხვევაში, თუ ადგილი აქვს საგადასახადო ვალდებულებათა შეუსრულებლობას, ან როდესაც:

ა) უკანასკნელმა საგადასახადო შემოწმებამ გამოავლინა გადასახადის გადამხდელის მიერ საგადასახადო ვალდებულებების მნიშვნელოვანი დარღვევის ფაქტები, ან არსებობს ისეთი ფაქტები, რომლებიც დანამდვილებით მეტყველებენ ასეთ დარღვევებზე;

ბ) არსებობს ინფორმაცია, რომელიც ეჭვქვეშ აყენებს გადასახადის გადამხდელის საშუალებების წარმოშობას;

გ) არსებობს ინფორმაცია ქონების ან გადასახადით დასაბეგრი სხვა ობიექტის დოკუმენტურად დაუდასტურებელი მატების შესახებ;

დ) საგადასახადო ორგანოებში წარდგენილი დეკლარაციებით და სხვა დოკუმენტებით არ დასტურდება დაბეგრის ობიექტებისა და გამოანგარიშებული გადასახადების რეალობა;

ე) არ არის წარდგენილი საგადასახადო დეკლარაცია ან გადასახადის გამოსაანგარიშებლად ან/და გადასახდელად საჭირო დოკუმენტები.

3⁴. გადამხდელის სამეურნეო ოპერაციების ასახვის სისწორე, საჭიროების შემთხვევაში, დგინდება იმ საწარმოს შემხვედრი შემოწმებით, რომელთანაც გადამხდელს აქვს ეკონომიკური კავშირები. შემხვედრი შემოწმებისას გადამხდელის პირველადი საბუთები და სააღრიცხვო მონაცემები შეუდარდება იმ საწარმოს შესაბამის მონაცემებს, საიდანაც მიღებულია ან რომელზედაც გაცემულია სახსრები და მატერიალური ფასეულობები.

4. საგადასახადო შემოწმების შედეგები ფორმდება აქტით, რომელსაც ხელს აწერენ საგადასახადო ორგანოს უფლებამოსილი პირი (შემოწმებელი) და გადასახადის გადამხდელი. გადასახადის გადამხდელის მიერ აქტზე ხელის მოწერაზე უარის თქმის შემთხვევაში აქტში კეთდება შესაბამისი ჩანაწერი.

საქართველოს 2001 წლის 8 ივნისის კანონი №927-სსმI, №18, 28.06. 2001წ., მუხ. 61

მუხლი 218. ცალკეულ შემთხვევებში დაბეგრის ობიექტის განსაზღვრის წესი

1. ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაციას უპირატესად ნაღდი ანგარიშსწორებით ახდენენ, გადასახადის გადახდისას იყენებენ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილ საგადასახადო ბაზის განსაზღვრისა და აღრიცხვის გამარტივებულ სისტემას. ეს სისტემა არ გამოიყენება იმ გადასახადის გადამხდელთა მიმართ, რომლებიც, მოგების გადასახადისა და საშემოსავლო გადასახადის მიზნებიდან გამომდინარე, ვალდებული არიან აღრიცხვა აწარმოონ დარიცხვის მეთოდის მიხედვით, აგრეთვე იმ პირთა მიმართ, რომლებიც რეგისტრირებულნი არიან დღგ-ის გადამხდელებად.

2. თუ საბუღალტრო აღრიცხვის წესების დარღვევის, დოკუმენტების დაკარგვის ან განადგურების შემთხვევაში დაბეგვრის ობიექტის განსაზღვრა შეუძლებელია, საგადასახადო ორგანოები დაბეგვრის ობიექტსა და გადასახადის ოდენობას განსაზღვრავენ პირდაპირი და არაპირდაპირი მეთოდების საფუძველზე (აქტივები, ბრუნვა, წარმოების დანახარჯები, შედარების მეთოდი და სხვა).

3. თუ ფიზიკური პირის დეკლარაციაში ნაჩვენები შემოსავალი მნიშვნელოვნად ნაკლებია საკუთარ მოხმარებაზე, მათ შორის ქონების შეძენაზე გაწეულ დანახარჯებზე, საგადასახადო ორგანოები შემოსავალს განსაზღვრავენ ამ ფიზიკური პირის მიერ გაწეული დანახარჯის საფუძველზე, წინა პერიოდების შემოსავლების გათვალისწინებით.

4. შემოსავალი იბეგრება გადასახადით იმ შემთხვევაშიც, როდესაც შემოსავლის კანონიერება სადავოა.

5. თუ საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევებში სასამართლოს გადაწყვეტილებით შემოსავალი ექვემდებარება ბიუჯეტში ამოღებას, აღნიშნული შემოსავალი ამოიღება მისთვის გადახდილი გადასახადის თანხის გამოკლებით.

6. ბარტერული ოპერაციები ყველა სახის გადასახადისათვის განიხილება როგორც პროდუქციის (სამუშაოს, მომსახურების) რეალიზაცია საბაზრო ფასებით, ასეთი ოპერაციების საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურებით სავალდებულო გაფორმებით იმავე საფუძველზე, როგორც ნაღდი ანგარიშსწორებით რეალიზაციის დროს. ანგარიშ-ფაქტურებში ბარტერული ოპერაციების ღირებულების შემცირებულად ჩვენებისას საგადასახადო ორგანო ახდენს დაბეგვრის ობიექტის კორექტირებას საბაზრო ფასების გათვალისწინებით და გადასახადის ხელახალ გამოანგარიშებას საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევისათვის დადგენილი სანქციების გამოყენებით.

7. შემოსავლების რეალობის დადგენის მიზნით საგადასახადო ორგანოები ახდენენ გადამხდელთა საქმიანობაზე დაკვირვებას და მის გამოკვლევას ქრონომეტრაჟის, საკონტროლო შესყიდვების ჩატარების ან ამ კოდექსით გათვალისწინებული სხვა მეთოდის გამოყენებით. ამასთან, თუ დადგინდა, რომ საშუალო დღიური ბრუნვა გადამხდელის მიერ დეკლარირებულ წინა ერთი თვის საშუალო დღიურ ბრუნვასთან შედარებით ხელოვნურად 20 და მეტი პროცენტით არის შემცირებული გადასახადის დამალვის მიზნით, გადამხდელს დაეკისრება ჯარიმა დაკვირვებით გაანგარიშებულ და დეკლარირებულ ბრუნვებს შორის სხვაობის ორმოცდაათმაგი ოდენობით. აღნიშნული მეთოდების გამოყენებით გადამხდელთა საქმიანობაზე დაკვირვებისა და გამოკვლევების ჩატარების წესს ადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №1625-სსმI, №2, 26.10.1998წ., მუხ.23

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 219. გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი

1. საგადასახადო ორგანო თითოეულ გადასახადის გადამხდელსა და საგადასახადო აგენტს ანიჭებს საიდენტიფიკაციო ნომერს, რომელიც გამოიყენება ყველა გადასახადისა და მათ შორის საბაჟო გადასახადისთვისაც.

2. ფიზიკური და იურიდიული პირები ვალდებული არიან მიუთითონ გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი საგადასახადო დეკლარაციასა და ამ კოდექსით განსაზღვრულ სხვა დოკუმენტებში.

3. იურიდიული პირები, აგრეთვე ამ კოდექსის 26-ე მუხლითა და „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული ფიზიკური პირები ვალდებული არიან მიმართონ საგადასახადო ორგანოს საიდენტიფიკაციო ნომრის მისაღებად რეგისტრაციიდან ან ეკონომიკური საქმიანობის დაწყებიდან 10 დღის ვადაში.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 220. ვადების განსაზღვრა

ამ კოდექსით დადგენილი ნებისმიერი ვადის მოქმედება იწყება შესაბამისი ქმედების ფაქტობრივად მოხდენის მომდევნო დღიდან; ამ კოდექსით პერიოდის სახით დადგენილი დრო წყდება ამ პერიოდის ბოლო დღის დამთავრებისას. თუ ვადის ბოლო დღე ემთხვევა არასამუშაო დღეს, ვადა გრძელდება შემდეგი სამუშაო დღის ბოლომდე.

მუხლი 221. გადასახადის გადამხდელის უფლებები

გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს:

- ა. საგადასახადო ორგანოებს წარუდგინოს დოკუმენტები, რომლებიც ადასტურებენ საგადასახადო შეღავათების უფლებას;
- ბ. გაეცნოს ჩატარებული შემოწმებების აქტებს;
- გ. საგადასახადო ორგანოებს წარუდგინოს ახსნა-განმარტებები ჩატარებულ შემოწმებათა აქტების შესახებ, აგრეთვე გადასახადების გამოანგარიშებისა და გადახდის შესახებ;
- დ. კანონით დადგენილი წესით გაასაჩივროს საგადასახადო ორგანოთა გადაწყვეტილებები;
- ე. საგადასახადო ორგანოების მეშვეობით ან სხვა გზით გაეცნოს მოქმედ საგადასახადო კანონმდებლობას;
- ვ. სამართალდამცავ და სხვა მაკონტროლებელ ორგანოებს, გარდა საგადასახადო ორგანოებისა, არ წარუდგინოს დოკუმენტები, რომლებიც დაკავშირებულია დასაბეგრი ობიექტების განსაზღვრასთან, გადასახადების გამოანგარიშებასთან და გადახდასთან, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამ კოდექსით ასეთი უფლებამოსილება გადაცემულია სხვა ორგანოებისათვის.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

მუხლი 222. უცხოური ვალუტის გადაანგარიშება

უცხოური ვალუტით განხორციელებული ოპერაცია, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას, გადაიანგარიშება ლარებზე:

- ა. ოპერაციის დღისათვის საქართველოს ეროვნული ბანკის ოფიციალური კურსის მიხედვით, თუ ასეთი არსებობს;
- ბ. თუ ოპერაციის დღისათვის ვალუტის გაცვლის ოფიციალური კურსი არ არსებობს, მაშინ – იმ კურსით, რომელიც განისაზღვრება ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის გამოქვეყნებული კურსის მიხედვით, მათ შორის სხვა ქვეყნებში გამოქვეყნებული კურსის მიხედვით იმ ვალუტის მიმართ, რომელზედაც არსებობს ლარის გაცვლის ოფიციალური კურსი.

მუხლი 223. გადასახადისაგან თავის არიდების საწინააღმდეგო ღონისძიებები

1. თუ რაიმე თანხა გამოიყენება კონკრეტული პირის ინტერესებისათვის, ითვლება, რომ ეს თანხა მიცემული აქვს ამ პირს.

2. თუ გადასახადის გადამხდელი აღრიცხვა-ანგარიშგებას შეგნებულად არასწორად აწარმოებს ან არ აწარმოებს დადგენილი ფორმითა და წესით, მაშინ საგადასახადო ორგანოებს გადასახადის თანხის განსაზღვრის მიზნით უფლება აქვთ დაარიცხონ მას გადასახადი მოკვლეული მასალების საფუძველზე შესაბამისი ფაქტებისა და გარემოებების გათვალისწინებით.

3. ურთიერთდამოკიდებულ პირებს შორის გარიგებისას საგადასახადო ორგანო შემოსავლებსა და ხარჯებს ისევე ანაწილებს მათ შორის, როგორც დამოუკიდებელ პირებს შორის დადებული გარიგებისას.

4. სამეურნეო ოპერაციის დამთავრებიდან არა უგვიანეს მესამე დღისა საბუღალტრო დოკუმენტებში აღურიცხავი ან/და მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების გარეშე (ხოლო იმპორტის დროს საბაჟო დეკლარაციის გარეშე) მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის გამოვლენის შემთხვევაში, გადამხდელს გადახდება აღურიცხავი ან/და მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების გარეშე (ხოლო იმპორტის დროს საბაჟო დეკლარაციის გარეშე) მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის ღირებულება საბაზრო ფასებით (დღგ-ის გარეშე, ხოლო აქციზის გადამხდელთათვის – აქციზის გარეშე). მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის დანაკლისი განიხილება მისი აღმოჩენის მომენტში ნაღდი ანგარიშსწორებით განხორციელებულ მიწოდებად საბაზრო ფასებით და გადასახადებით დაიბეგრება ამ კოდექსით გათვალისწინებული წესით. აღნიშნული სანქცია არ გამოიყენება იმ შემთხვევაში, თუ შემოწმების დაწყების მომენტისათვის მატერიალური ფასეულობა ან/და საქონელი აღრიცხულია საბუღალტრო დოკუმენტებში, ხოლო დანაკლისის თანხა ასახულია საგადასახ ად ო ორგანოსათვის წარდგენილ დეკლარაციაში.

5. ეკონომიკური საქმიანობისათვის შეძენილი ან მიწოდებული მატერიალური ფასეულობების ან საქონლის მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების გარეშე (ხოლო იმპორტის დროს საბაჟო დეკლარაციის გარეშე) ტრანსპორტირებისას (გადაზიდვისას) გადასახადის გადამხდელს ჯარიმის სახით გადახდება მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების გარეშე (ხოლო იმპორტის დროს საბაჟო დეკლარაციის გარეშე) არსებული მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის ღირებულება საბაზრო ფასებით (დღგ-ის გარეშე, ხოლო აქციზის გადამხდელთათვის – აქციზის გარეშე). ამასთან, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ორგანოებს უფლება აქვთ ჯარიმის თანხის გადახდამდე მოახდინონ ასეთი წესით ტრანსპორტირებული (გადაზიდული) მატერიალური ფასეულობების ან საქონლის დაყადაღება.

6. საგადასახადო ორგანოებში აღრიცხვის გარეშე საქმიანობის განხორციელების შემთხვევაში გადამხდელს გადახდება კუთვნილი გადასახადები და ჯარიმა იმავე ოდენობით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1997 წლის 12 დეკემბრის კანონი №1194-პარლამენტის უწყებანი, №47-48,31.12.1997წ.,

გვ.118

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07.2000წ., მუხ.90
საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04.2002წ., მუხ.39
საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07.2002წ., მუხ.102
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3114-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.229

მუხლი 223¹. სპეციალური მარკები

1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს უფლება აქვს საქართველოს ტერიტორიაზე წარმოებული ან შემოტანილი (იმპორტირებული) ზოგიერთი საქონელი დაუქვემდებაროს მის მიერ დადგენილი წესით სპეციალური მარკებით სავალდებულო ნიშანდებას.

2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტროსთან შეთანხმებით, საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სასაქონლო ნომენკლატურის კოდების მიხედვით ადგენს სპეციალური მარკებით ნიშანდებას დაქვემდებარებული საქონლის ნუსხასა და მარკირების წესს.

3. აკრძალულია მარკირებას დაქვემდებარებული საქონლის სპეციალური მარკების გარეშე მიწოდება და თავისუფალი მიმოქცევის რეჟიმში საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანა. მარკირებას დაქვემდებარებული საქონლის სპეციალური მარკებით ნიშანდება ხდება ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით. ამ წესის დარღვევით მარკირებული საქონელი ჩაითვლება არამარკირებულად.

4. სამეურნეო ოპერაციის დამთავრებიდან არა უგვიანეს მესამე დღისა, საბუღალტრო დოკუმენტებში აღურიცხავი ან/და მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების, ხოლო იმპორტის დროს – საბაჟო დეკლარაციის და სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის (იმ საქონელზე, რომელზედაც საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილია სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის შედგენა) გარეშე მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის გამოვლენის შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელს გადახდება აღურიცხავი ან/და მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების, ხოლო იმპორტის დროს – საბაჟო დეკლარაციის და სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის (იმ საქონელზე, რომელზედაც საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილია სპეციალური საბაჟო დეკლარაციის შედგენა) გარეშე არსებული მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის ღირებულება საბაზრო ფასებით დღ-ის გარეშე, ხოლო აქციზის გადამხდელისათვის – აქციზის გარეშე. მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის დანაკლისი განიხილება მისი აღმოჩენის მომენტში ნაღდი ანგარიშსწორებით განხორციელებულ მიწოდებად საბაზრო ფასებით და გადასახადებით დაიბეგრება ამ კოდექსით გათვალისწინებული წესით. აღნიშნული სანქცია არ გამოიყენება იმ შემთხვევაში, თუ შემოწმების დაწყების მომენტისათვის მატერიალური ფასეულობა ან/და საქონელი აღრიცხულია საბუღალტრო დოკუმენტებში, ხოლო დანაკლისის თანხა ასახულია საგადასახადო ორგანოებისათვის წარდგენილ დეკლარაციაში.

5. ეკონომიკური საქმიანობისათვის შეძენილი ან მიწოდებული მატერიალური ფასეულობის ან საქონლის მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების, ხოლო იმპორტის დროს – საბაჟო დეკლარაციის და სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის (იმ საქონელზე, რომელზედაც საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილია სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის შედგენა) გარეშე ტრანსპორტირებისას (გადაზიდვისას), გადასახადის გადამხდელს ჯარიმის სახით გადახდება მკაცრი აღრიცხვის სასაქონლო ზედნადების, ხოლო იმპორტის დროს საბაჟო დეკლარაციის და სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის (იმ საქონელზე, რომელზედაც საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილია სპეციალური სატვირთო საბაჟო დეკლარაციის შედგენა) გარეშე არსებული მატერიალური ფასეულობებისა და საქონლის ღირებულება საბაზრო ფასებით (დღ-ის გარეშე, ხოლო აქციზის გადამხდელისათვის – აქციზის გარეშე). ამასთან, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ორგანოებს უფლება აქვთ ჯარიმის თანხის გადახდამდე მოახდინონ ასეთი წესით ტრანსპორტირებული (გადაზიდული) მატერიალური ფასეულობების ან საქონლის დაყადაღება.

6. სპეციალური მარკებით ნიშანდებას დაქვემდებარებული საქონლის მწარმოებლები და იმპორტიორები სპეციალური მარკების შეძენისას იხდიან მათ ნომინალურ ღირებულებას.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07.2002წ., მუხ.102

თავი 37

გადასახადის გადამხდელთა ინფორმირება

მუხლი 224. ვალდებულებების დამდგენ ურთიერთობათა განხორციელება წერილობითი ფორმით

გადამხდელის მიმართ საგადასახადო ორგანოს განცხადებას არა აქვს სავალდებულო ხასიათი საგადასახადო ორგანოსათვის ან გადამხდელისათვის, თუ იგი წერილობითი ფორმით არ ჰზარდება გადამხდელს.

მუხლი 225. მიმოწერა გადამხდელებთან

საგადასახადო ორგანოს მიერ გადამხდელისათვის გასაგზავნი შეტყობინება ან სხვა დოკუმენტი შედგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით, ხელმოწერილი ხელმძღვანელის ან უფლებამოსილი თანამდებობის პირის მიერ გვარისა და სახელის მითითებით, დამოწმებული ბეჭდით. გადამხდელს უნდა ჩაჰზარდეს დოკუმენტის ორიგინალი. დოკუმენტი ჩაბარებულად ითვლება, თუ იგი გაიგზავნა დაზღვეული ფოსტით

შეტყობინებითურთ ან პირადად ჩაჰბარდა გადამხდელს.

მუხლი 226. შეტყობინებებისა და სხვა დოკუმენტების სრულფასოვნობა

გადასახადის თანხის არანაირი დარიცხვა ან ის დოკუმენტი, რომელიც შედგენილია საგადასახადო კანონმდებლობის შესრულების მიზნით, არ უნდა იქნეს განხილული როგორც იურიდიული ძალის არმქონე ან ნაკლოვანი, თუ:

- ა. დოკუმენტი არსითა და შედეგებით შეესაბამება ამ კოდექსს, და
- ბ. პირი, რომელსაც ერიცხება გადასახადი ან ეხება ეს დოკუმენტი, მასში მითითებულია ყველასათვის გასაგები სახით.

თავი 38

ინსტრუქციები და მითითებები

მუხლი 227. ინსტრუქციები

1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო ამ კოდექსის აღსრულების მიზნით ამტკიცებს ინსტრუქციებს, რომლებსაც შეიმუშავებენ და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შესათანხმებლად წარუდგენენ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო და საბაჟო დეპარტამენტები. ინსტრუქციის არც ერთ დებულებას, რომელიც არ შეესაბამება ამ კოდექსს, სამართლებრივი ძალა არ გააჩნია.

2. ქვემოთ ჩამოთვლილ შემთხვევებში ინსტრუქციები უნდა შეუთანხმდეს შესაბამის სამინისტროებსა და უწყებებს:

- ა. გადასახადი ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის – საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს;
 - ბ. გადასახადი მავნე ნივთიერებებით გარემოს დაბინძურებისათვის – საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს;
 - გ. ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მესაკუთრეთა გადასახადი – საქართველოს საავტომობილო გზების სახელმწიფო დეპარტამენტს;
 - დ. მიწის გადასახადი – საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტს;
 - ე. სოციალური დაზღვევის გადასახადი – საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს;
 - ვ. გადასახადი საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის და ზენორმატიული დატვირთვისათვის – საქართველოს საავტომობილო გზების სახელმწიფო დეპარტამენტს.
- საქართველოს 1998 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №1625-სსმI, №2, 26.10.1998წ., მუხ.23*
საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31
საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 228. მითითებები საგადასახადო კანონმდებლობის გამოყენებასთან დაკავშირებით

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის უფროსი გამოსცემს მითითებებს საგადასახადო ორგანოების მიერ საგადასახადო კანონმდებლობის გამოყენებასთან დაკავშირებით. საგადასახადო ორგანოები საგადასახადო კანონმდებლობის აღსრულების პროცესში ხელმძღვანელობენ ასეთი მითითებებით საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის უფროსის მიერ მათ გაუქმებამდე.

თავი 39

ინფორმაციის წარდგენა და შეკრება

მუხლი 229. დოკუმენტაციის შედგენა

1. პირი ვალდებულია შეადგინოს იმ ოპერაციების დოკუმენტაცია, რომლებიც შეიძლება გახდეს ამ პირის მხრიდან:

- ა. საგადასახადო ვალდებულებათა წარმოშობის საფუძველი;
 - ბ. გადასახადის დაკავების ვალდებულების წარმოშობის საფუძველი;
 - გ. საინფორმაციო ანგარიშის წარმოდგენის ვალდებულების წარმოშობის საფუძველი.
2. გადასახადის გადამხდელები ვალდებული არიან აწარმოონ ასეთი დოკუმენტაცია საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ნორმატიული აქტების მიხედვით.
3. თუ გადასახადის გადამხდელის ცალკეული დოკუმენტები უცხოურ ენებზეა შედგენილი და მათი შინაარსი საგადასახადო ორგანოსათვის გაუგებარია, საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს მოითხოვოს მათი ქართულ ენაზე თარგმნა.

საქართველოს 1998 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №1625-სსმI, №2, 26.10.1998წ., მუხ.23

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

მუხლი 230. საგადასახადო დეკლარაციის წარდგენა

1. გადასახადის გადამხდელები ვალდებული არიან ამ კოდექსის დებულებათა მიხედვით საგადასახადო დეკლარაციები წარუდგინონ საგადასახადო ორგანოებს იმ ვადებში, რომლებიც ამ კოდექსით არის განსაზღვრული, იმ ფორმითა და იმ ადგილზე, როგორც ეს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ არის დადგენილი.

2. საგადასახადო დეკლარაციას ხელს აწერს გადასახადის გადამხდელი ან მისი არყოფნის, ან ქმედუუნარობის შემთხვევაში, მისი კანონიერი წარმომადგენელი.

3. დამოუკიდებელი აუდიტორი, რომელიც გადამხდელს მომსახურებას უწევს საგადასახადო დეკლარაციის შედგენაში, ვალდებულია ხელი მოაწეროს ამ დეკლარაციას, დაუსვას ბეჭედი და მიუთითოს თავისი საიდენტიფიკაციო ნომერი. თუ საგადასახადო დეკლარაციას ადგენს ერთზე მეტი შემდგენელი, მას ხელი უნდა მოაწეროს მხოლოდ მთავარმა შემდგენელმა.

4. დამოუკიდებელი აუდიტორის პასუხისმგებლობა მის მიერ ხელმოწერილ დეკლარაციაში წარმოდგენილი ინფორმაციის სიზუსტისათვის განისაზღვრება მოქმედი კანონმდებლობით.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

მუხლი 231. გადახდილი თანხების შესახებ ინფორმაციის წარდგენა

პირი, რომელიც ახორციელებს ფიზიკური პირისათვის სამუშაოს, მომსახურების ღირებულების ანაზღაურებას, ვალდებულია საგადასახადო ორგანოს და თანხის მიმღებს ერთი თვის ვადაში წარუდგინოს ინფორმაცია გადახდილი თანხების შესახებ შესაბამისი ინსტრუქციით დადგენილი წესით.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

მუხლი 232. საგადასახადო დეკლარაციის წარდგენის ვადის გაგრძელება

თუ გადასახადის გადამხდელი საშემოსავლო, ქონების ან მოგების გადასახადის, დეკლარაციის წარდგენის ვადის გასვლამდე, მიმართავს საგადასახადო ორგანოს ვადის გაგრძელების თაობაზე და მიმართავსთან ერთად გადაიხდის იმ დროისათვის მოსალოდნელ გადასახადსაც, დეკლარაციის წარდგენის ვადა ავტომატურად გაგრძელდება სამი თვით. ამ მუხლის მიხედვით დეკლარაციის წარდგენის ვადის გაგრძელება არ ცვლის გადასახადის გადახდის დროს.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 233. საბანკო ანგარიშები

ბანკები და საბანკო ოპერაციების ცალკეულ სახეობათა შემსრულებელი სხვა ორგანიზაციები ვალდებული არიან:

ა. ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს გაუხსნან საანგარიშსწორებო ანგარიშები იმ დოკუმენტის წარდგენის შემდეგ, რომელიც ადასტურებს საგადასახადო ორგანოების მიერ გადამხდელისათვის საიდენტიფიკაციო ნომრის მინიჭებას, 3 დღის ვადაში აცნობონ საგადასახადო ორგანოს გადამხდელისათვის აღნიშნული ანგარიშების გახსნის შესახებ და არ აწარმოონ ოპერაციები ამ ანგარიშის მიხედვით სანამ აღნიშნულ ინფორმაციას არ მიიღებს საგადასახადო ორგანო, აგრეთვე, საბანკო დოკუმენტებში გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომრის მითითების გარეშე;

ბ. პირველ რიგში შეასრულონ გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალებები და საგადასახადო ორგანოს საინკასო დავალება მათი საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიშებიდან გადასახადის გადახდის თაობაზე;

გ. ჩარიცხონ (გადარიცხონ ბანკში ან სხვა საფინანსო დაწესებულებაში, რომელიც ბიუჯეტის საკასო შესრულების მომსახურებას ეწევა) გადასახადის თანხები შესაბამისი ბიუჯეტის შემოსავალში გადასახადის გადამხდელის საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიშიდან თანხის ჩამოწერის ოპერაციის შესრულებიდან არა უგვიანეს მეორე დღისა.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 234. საგადასახადო ორგანოებისათვის ინფორმაციის წარდგენა

1. საგადასახადო კონტროლის განხორციელებისათვის კანონიერ მიზნებთან დაკავშირებით, საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს წერილობითი ფორმით შეტყობინების გაგზავნის გზით პირს, მიუხედავად იმისა, არის თუ არა იგი გადასახადის გადამხდელი, მოსთხოვოს წარადგინოს შეტყობინებაში მითითებული ინფორმაცია.

2. საგადასახადო ორგანოს უფლებამოსილ თანამდებობის პირს უფლება აქვს:

ა. გადაიღოს ნებისმიერი დოკუმენტის ასლი;

ბ. ამოიღოს დოკუმენტი ან სხვა მასალა, რომელსაც კავშირი აქვს კანონიერ მიზანთან დაკავშირებით საგადასახადო ვალდებულების განსაზღვრასთან;

გ. დააყენოს მრიცხველები ან აიღოს მათი მაჩვენებლები;

დ. დალუქოს დოკუმენტები ან სხვა მასალები;

ე. თუ ამ ნაწილის „ა“-„დ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში საგადასახადო ორგანოს უფლებამოსილი თანამდებობის პირი იყენებს სხვა პირის მოწყობილობასა და მასალებს დოკუმენტიდან ამონაწერის ან ასლის მისაღებად, მაშინ საგადასახადო ორგანო მომხმარებელს უხდის ამ მოწყობილობის ან მასალების კომპენსაციას საბაზრო ფასის საფუძველზე. თუ უფლებამოსილი თანამდებობის პირი ახდენს დოკუმენტის ან სხვა მასალის ამოღებას ამ პუნქტში გათვალისწინებული უფლებამოსილების შესაბამისად, მაშინ საგადასახადო ორგანომ უნდა გადაილოს ასლი ამ დოკუმენტიდან თუ სხვა მასალიდან და ორიგინალი დაუბრუნოს პირს შეძლებისდაგვარად მოკლე ვადაში, თუ სასამართლოს გადაწყვეტილებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

3. თუ პირი აცხადებს დოკუმენტების ან სხვა დამამტკიცებელი საბუთების ხელშეუხებლობას კანონის შესაბამისად, რომელთა ამოღება ან შესწავლა სურს საგადასახადო ორგანოს ამ მუხლის მიხედვით, მაშინ ხელშეუხებლად გამოცხადებული მასალები თავსდება კონვერტში, ილუქება მათი მფლობელი პირის მიერ და ინახება საგადასახადო ორგანოს მიერ მანამ, სანამ იგი მიმართავდეს სასამართლოს იმის დასადგენად, არის თუ არა ეს მასალა ხელშეუხებელი.

4. ამ მუხლში გამოყენებული ტერმინი კანონიერი მიზანი ნიშნავს ინფორმაციის შეგროვებას:

ა. გადასახადის გადამხდელის ვალდებულების განსაზღვრის მიზნით;

ბ. კონკრეტული პირისათვის გადასახადის გადახდევინების მიზნით.

5. ამ მუხლით ტერმინში უფლებამოსილი თანამდებობის პირი იგულისხმება საგადასახადო ორგანოს თანამშრომელი, რომელსაც ნიშნავს საგადასახადო ორგანოს უფროსი ამ მუხლში მითითებულ უფლებამოსილებათა აღსასრულებლად.

თავი 40

გადასახადის თანხების დარიცხვა

მუხლი 235. გადასახადის თანხების დარიცხვა

1. ამ კოდექსის მიხედვით გადასახადის თანხების დარიცხვა გულისხმობს კონკრეტულ საგადასახადო პერიოდში გადამხდელისაგან კუთვნილი გადასახადის თანხის საგადასახადო ორგანოში აღრიცხვას. დარიცხვა მოიცავს შესწორებით დარიცხვასა და სავარაუდო დარიცხვას.

2. საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს დაარიცხოს თითოეულ გადამხდელს კუთვნილი გადასახადი და გადასახადის მიმდინარე გადასახდელები ამ კოდექსის მიხედვით, ერთი ან მეტი ქვემოთ ჩამოთვლილი ინფორმაციის წყაროს საფუძველზე:

ა. ინფორმაცია, რომელსაც შეიცავს გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დეკლარაციები;

ბ. ინფორმაცია გადახდილი თანხების შესახებ, რომლებიც აღწერილია ამ კოდექსის 231-ე მუხლში;

გ. შემოწმების მასალები და სხვა სახის ინფორმაცია, რომელიც ცნობილია საგადასახადო ორგანოსათვის.

3. თუ გადამხდელი არ წარმოადგენს გადასახადის დასარიცხად საჭირო ინფორმაციას, საგადასახადო ორგანო უფლებამოსილია დაარიცხოს მას გადასახადი მის ხელთ არსებული სარწმუნო ინფორმაციის საფუძველზე.

4. თუ საგადასახადო კანონმდებლობა არ მოითხოვს გადასახადის გადახდას დეკლარაციის წარდგენასთან ერთად, აგრეთვე იმ შემთხვევებში, როდესაც საგადასახადო ორგანო დაასკვნის, რომ ადრინდელი დარიცხვა შეცდომითია, საგადასახადო ორგანომ უნდა დაარიცხოს გადასახადი გადამხდელს და გაუზიაროს მას შეტყობინება დარიცხვის შესახებ ამ კოდექსის 236-ე მუხლის მიხედვით. საგადასახადო ორგანოს შეუძლია მოახდინოს გადასახადის თანხის დარიცხვა ან შეასწოროს გადასახადის ადრე დარიცხული თანხა ამ კოდექსის 237-ე მუხლში მითითებული ხანდაზმულობის ვადის გასვლამდე.

5. თუ გადასახადის გადახდევინება დაკავშირებულია საგადასახადო დეკლარაციების შევსებასთან, გადასახადის გადახდის ვალდებულებათა ამსახველი დეკლარაციის შევსება განიხილება როგორც:

ა. ამ გადასახადის დარიცხვა;

ბ. შეტყობინება ამ გადასახადის გადახდის შესახებ და გადახდის მოთხოვნა დეკლარაციის წარდგენასთან ერთად.

6. დაკავების გზით გადასახადის გადახდევინებისას, თუ გადასახადის გადამხდელმა არ წარადგინა საგადასახადო დეკლარაცია, ხოლო საგადასახადო ორგანომ არ გაიანგარიშა გადამხდელისაგან კუთვნილი გადასახადის კუთვნილი თანხა სხვა ინფორმაციის საფუძველზე, ითვლება, რომ საგადასახადო ორგანომ საანგარიშო პერიოდში დაარიცხა გადასახადის გადამხდელს სავარაუდო გადასახადის თანხა, რომელიც დაკავებული ჰქონდა გადასახადის გადამხდელს მის მიერ წლის განმავლობაში მიღებული თანხებიდან, და რომ მან გადასახადის გადამხდელს შეატყობინა ამის შესახებ.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ. 102

მუხლი 236. შეტყობინება გადასახადის დარიცხული თანხის შესახებ

გადასახადის დარიცხული თანხის შესახებ გადამხდელს ეგზავნება შეტყობინება, რომელიც შეიცავს შემდეგ მონაცემებს:

ა. გადამხდელის გვარი და სახელი (ან დასახელება);

ბ. გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი;

- გ. შეტყობინების თარიღი;
- დ. დაბეგვრის ობიექტი;
- ე. დარიცხული გადასახადისა და საჯარიმო სანქციების თანხა;
- ვ. გადასახადის გადახდის მოთხოვნა და გადახდის ვადები;
- ზ. გადასახადის გადახდის ადგილი და წესი;
- თ. დარიცხვის საფუძვლები;
- ი. გასაჩივრების წესი.

მუხლი 237. ხანდაზმულობის ვადები

1. საგადასახადო ორგანოს შეუძლია დაარიცხოს და გადასინჯოს გადასახადის დარიცხული თანხის დარიცხვა და გადასინჯვა საგადასახადო პერიოდის დამთავრებიდან 6 წლის განმავლობაში.

2. გადასახადის გადამხდელი უფლებამოსილია საგადასახადო პერიოდის დამთავრებიდან 6 წლის განმავლობაში მოითხოვოს ზედმეტად გადახდილი გადასახადის დაბრუნება ან ჩათვლა.

3. ამ მუხლით დადგენილი ხანდაზმულობის ვადა არ ვრცელდება უკანონო და დაუსაბუთებელი ქონების სახელმწიფოსთვის გადაცემის შემთხვევებზე.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2004 წლის 13 თებერვლის კანონი №3303-სსმI, №6, 09.03.2004წ., მუხ.23

თავი 41

გადასახადის გადახდა, აკრეფა და დაბრუნება

მუხლი 238. გადასახადის გადახდის ვადა

გადასახადების გადახდა ხდება ამ კოდექსითა და სხვა ნორმატიული აქტებით გათვალისწინებულ ვადებში. თუ გადასახადის გადახდის ვადა ამ კოდექსით არ არის განსაზღვრული, მაშინ გადასახადის გადახდა ხდება დეკლარაციის წარდგენისათვის დადგენილ ვადებში, ხოლო დამატებით დარიცხული და გადასახდელი თანხებისა – თანხის დარიცხვიდან 10 დღის ვადაში.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

მუხლი 239. გადასახადის გადახდის ადგილი

1. გადასახადი ექვემდებარება გადახდას:

ა. შეტყობინებაში მითითებული დარიცხვის ადგილის მიხედვით;

ბ. თუ საჭირო არ არის შეტყობინება დარიცხვის შესახებ, – საგადასახადო კანონმდებლობაში მითითებული ადგილის მიხედვით;

გ. თუ საგადასახადო კანონმდებლობაში ადგილი მითითებული არ არის, – გადასახადის გადამხდელი ფიზიკური პირის საცხოვრებელი ადგილის ან გადასახადის გადამხდელი იურიდიული პირის საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით.

2. საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ადგილობრივი ბიუჯეტების კუთვნილ გადასახადებს (გარდა მოგების გადასახადისა) გადასახადის გადამხდელი იხდის დამოუკიდებელი ბალანსისა და ანგარიშსწორების ანგარიშის არმქონე ფილიალებისა და სხვა განცალკევებული ქვედანაყოფების ადგილმდებარეობის ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტებში. გადასახადების გაანგარიშებისა და გადახდის წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

მუხლი 240. საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე თანხების აკუმულირება და გადასახადის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნება

1. გადასახადის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების უზრუნველყოფისათვის საგადასახადო ორგანოების მიერ ადმინისტრირებადი შემოსავლებიდან ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე ფაქტობრივად ჩარიცხული თანხების არა უმეტეს 3 პროცენტისა, ირიცხება საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე. ამ ქვეანგარიშზე თანხებს ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე ფაქტობრივად ჩარიცხული თანხების პროპორციულად რიცხავს სახელმწიფო ხაზინა.

2. ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშიდან საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე ჩასარიცხი თანხის პროცენტი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

3. თუ გადასახადის გადახდილი თანხა აღემატება დარიცხულ თანხას, საგადასახადო ორგანო:

ა. ზედმეტად გადახდილ თანხას სახელმწიფო ხაზინის ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე

გადაიტანს გადასახადის გადამხდელის სხვა გადასახადების გადახდის ანგარიშში, კალენდარული წლის განმავლობაში გადასახადის სახეებში მობილიზებული სახსრების ფარგლებში;

ბ. გადასახადის გადამხდელის თანხმობის შემთხვევაში დარჩენილ ნაწილს გადაიტანს მომავალი გადასახადების ვალდებულებათა ანგარიშში;

გ. უბრუნებს გადასახადის გადამხდელს დარჩენილ თანხას, სახელმწიფო ხაზინის ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშის საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშიდან, ქვეანგარიშზე რიცხული ნაშთის ფარგლებში.

4. თუ გადასახადის გადამხდელის მიერ ზედმეტად გადახდილი თანხა გადაიტანება სხვა გადასახადების ვალდებულებათა ანგარიშში, ცნობები აღნიშნული თანხის გამოყენების შესახებ უნდა აღინიშნოს შეტყობინებაში გადასახადის დარიცხული თანხის შესახებ.

5. ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშის საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშიდან ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების წესსა და ვადებს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა.

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3365-სსმI, №7, 16.03.2004წ., მუხ.31

მუხლი 241. გადასახადის გადახდის ვადის გაგრძელება და საურავის დარიცხვა

გადასახადის გადამხდელის დასაბუთებული წერილობითი განცხადების მიღების შემდეგ საგადასახადო ორგანოს ხელმძღვანელს უფლება აქვს გააგრძელოს გადასახადის გადახდის ვადა, მაგრამ არა უმეტეს 3 თვისა. გადახდის ვადის გაგრძელება არ ათავისუფლებს გადამხდელს საურავის გადახდისაგან ბიუჯეტში გადასახადის არადროულად ჩარიცხვის გამო.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ., გვ.10

მუხლი 242. გადასახადების მიხედვით დავალიანებათა დაფარვის წესი

სახელმწიფო ბიუჯეტის დავალიანებათა დაფარვა ხდება შემდეგი თანამიმდევრობით:

- ა. გადასახადის თანხა;
- ბ. ფინანსური სანქციის სახით დარიცხული ჯარიმის თანხა;
- გ. დარიცხული საურავის თანხა.

მუხლი 243. გასაჩივრება ან აპელაცია

1. გადასახადის დარიცხულ თანხასთან დაკავშირებით ზემდგომ საგადასახადო ორგანოში გასაჩივრების ან სასამართლოში აპელაციის შემთხვევაში გადასახადის დარიცხული თანხა ექვემდებარება გადახდას და შეიძლება გადახდევინებულ იქნეს გასაჩივრების ან აპელაციის მიუხედავად ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნის გათვალისწინებით. ჯარიმებისა და საურავების სადავო თანხები ამოიღება სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე.

2. ზემდგომი საგადასახადო ორგანოს უფროსს უფლება აქვს შეაჩეროს დარიცხული გადასახადის გადახდა დავის განხილვის პერიოდში.

3. თუ საჩივარი ან აპელაცია გადასახადის გადამხდელის სასარგებლოდ გადაწყდა, გადასახადის გადამხდელი უფლებამოსილია დაიბრუნოს:

- ა. არასწორად გადახდილი გადასახადის ანაზღაურება;
- ბ. ამ თანხაზე დარიცხული პროცენტები სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე ამ კოდექსის 252-ე მუხლის მიხედვით.

თავი 42

გადასახადის იძულებითი გადახდევინება

მუხლი 244. საგადასახადო გირავნობა

1. საგადასახადო გირავნობა არის სახელმწიფოს უფლება, დაიკმაყოფილოს საგადასახადო ვალდებულება გადასახადის გადამხდელის (რომელსაც ეს ვალდებულება წარმოექმნა) ქონების იმ ნაწილიდან, რომლის ლიკვიდური ღირებულებაც საკმარისია საგადასახადო ვალდებულების დაფარვისათვის.

2. საგადასახადო გირავნობის უფლება წარმოიშობა იმ შემთხვევაში, თუ გადასახადის გადამხდელის ჯამური საგადასახადო ვალდებულება (ჯარიმებისა და საურავების ჩათვლით) აღემატება გადამხდელის დადასტურებულ ჯამურ მოთხოვნას სახელმწიფოს მიმართ. საგადასახადო გირავნობის უფლება წარმოიშობა იმ ოდენობით, რომელიც ტოლია ზემოაღნიშნულ საგადასახადო ვალდებულებასა და მოთხოვნას შორის სხვაობისა.

3. საგადასახადო გირავნობა ვრცელდება საგადასახადო დავალიანების მქონე გადასახადის გადამხდელის ქონების ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნულ ნაწილზე, საგადასახადო დავალიანების წარმოქმნის შემდეგ შეძენილი ქონების ჩათვლით.

4. საგადასახადო გირავნობის უფლების წარმოშობის შესახებ შეტყობინება მისი წარმოშობიდან 3 დღის ვადაში ეგზავნება გადასახადის გადამხდელს, აგრეთვე საჯარო რეესტრს (მარეგისტრირებელ ორგანოს)

რეგისტრაციისათვის. საჯარო რეესტრი (მარეგისტრირებელი ორგანო) ვალდებულია საგადასახადო გირავნობის უფლების წარმოშობის შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 24 საათში გაატაროს რეგისტრაციაში ეს უფლება.

5. საგადასახადო გირავნობის უფლების ხანდაზმულობის ვადაა 6 წელი საგადასახადო ვალდებულების წარმოქმნის დღიდან და გრძელდება:

- ა. გადასახადის გადამხდელის მიმართ გაკოტრების საქმის წარმოების მთელი ვადით;
- ბ. ერთი წლით, თუ გაკოტრების საქმის წარმოებისას საგადასახადო ვალდებულების შესრულება არ ხდება.

6. საგადასახადო გირავნობის უფლება არ გამოიყენება გირავნობის უფლების იმ მფლობელის მიმართ, რომლის უფლებაც წარმოიშვა საგადასახადო გირავნობის წარმოქმნამდე.

7. საგადასახადო ორგანოს მოთხოვნა, რომელიც ეფუძნება საგადასახადო გირავნობას, უპირატესია სხვა კრედიტორებთან შედარებით (რომელთა მოთხოვნაც საგადასახადო გირავნობის წარმოქმნის შემდეგ წარმოიშვა) გაკოტრების საქმის წარმოებისას.

8. საგადასახადო გირავნობის უფლება გაუქმებულად ითვლება, თუ:

- ა. გადამხდელმა დავალიანება სრულად დაფარა – დავალიანების დაფარვისთანავე;
- ბ. გავიდა საგადასახადო გირავნობის უფლების ხანდაზმულობის ვადა – ამ ვადის გასვლისთანავე.

9. საგადასახადო გირავნობა გაუქმებულად ითვლება, თუ გადამხდელმა დავალიანება სრულად დაფარა, – დავალიანების დაფარვისთანავე.

10. ამ მუხლით გათვალისწინებული საგადასახადო გირავნობის უფლება ვრცელდება მის წარმოშობამდე არსებულ საგადასახადო დავალიანებაზეც.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 245. ქონებაზე ყადაღის დადება

1. ქონებაზე ყადაღის დადება არის გირავნობის უფლების რეალიზაცია და ნიშნავს გადასახადის გადამხდელის ქონების აღწერას, ქონების განკარგვის (გადამხდელის მიერ ნებისმიერი ფორმით გასხვისების, დაგირავების, მასზე ქირავნობისა და იჯარის ხელშეკრულების დადების) აკრძალვის გამოცხადებას და ქონების შესანახად გადაცემას.

2. საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს, გადასახადის გადაუხდელი თანხის (რომელიც აღიარებულია გადასახადის გადამხდელის მიერ ან დადგენილია სასამართლოს გადაწყვეტილებით) გადახდევინების მიზნით ყადაღა დაადოს გადასახადის გადამხდელის ქონებას წარმოქმნილი დავალიანების გირავნობის უფლების ფარგლებში, სასამართლოს გადაწყვეტილების გარეშე, რის შესახებაც წერილობით უნდა შეატყობინოს მოვალეს არანაკლებ 30 დღით ადრე. ყადაღის დადება წარმოადგენს ადმინისტრაციულ აქტს.

3. გადასახადის გადამხდელის ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ შეტყობინება უნდა შეიცავდეს შემდეგ მონაცემებს:

- ა. გადასახადის გადამხდელის გვარს და სახელს (ან დასახელებას);
- ბ. გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერს;
- გ. შეტყობინების თარიღს;
- დ. დაბეგვრის ობიექტს;
- ე. დარიცხვის საფუძველს, დარიცხული გადასახადისა და საჯარიმო სანქციების თანხას;
- ვ. გადასახადის გადახდის მოთხოვნასა და ვადებს;
- ზ. გადასახადის გადახდის ადგილსა და წესს;
- თ. მითითებას, რომ ქონების დაყადაღება მოხდება შეტყობინების ჩაბარებიდან 30 დღეში;
- ი. გასაჩივრების კანონით დადგენილ წესს.

4. თუ საგადასახადო ორგანოს საკმარისი საფუძველი აქვს მიიჩნიოს, რომ გადასახადის გადახდევინებას საფრთხე ემუქრება, მას შეუძლია მოითხოვოს გადასახადის დაუყოვნებლივ გადახდა და მისი გადაუხდელობის შემთხვევაში ყადაღა დაადოს გადასახადის გადამხდელის ქონებას წარმოქმნილი დავალიანების გირავნობის უფლების ფარგლებში, ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნის გაუთვალისწინებლად. ეს გადაწყვეტილება უნდა წარედგინოს სასამართლოს არა უგვიანეს 3 სამუშაო დღისა. სასამართლო ვალდებულია მომდევნო 72 საათის განმავლობაში მიიღოს გადაწყვეტილება. თუ ამ ვადაში სასამართლო არ მიიღებს გადაწყვეტილებას ყადაღის დადების შესახებ, ყადაღა მოხსნილად ჩაითვლება.

5. საგადასახადო ორგანომ შეიძლება მიიჩნიოს, რომ გადასახადის გადახდევინებას საფრთხე ემუქრება, თუ:

- ა. გადასახადის გადამხდელი მალავს ქონებას, რომელიც შეიძლება გამოყენებულ იქნეს საგადასახადო ვალდებულების დასაფარავად;
- ბ. გადასახადის გადამხდელი ემზადება ქვეყნის დასატოვებლად ისე, რომ არ ასრულებს საგადასახადო ვალდებულებებს და არ ახორციელებს არანაირ ღონისძიებას ამ მიმართულებით;
- გ. გადასახადის გადამხდელი ცდილობს გამოცხადდეს გაკოტრებულად;
- დ. გადასახადის გადამხდელს ერიცხება ვადაგადაცილებული დავალიანება, 4000 ლარზე მეტი აქვს მფლობელობაში და არ ახორციელებს ღონისძიებებს დავალიანების დასაფარავად.

6. ქონებაზე ყადაღის დადების, დაყადაღებული ქონების ამოღებისა და შენახვის წესებს ადგენს

საქართველოს ფინანსთა მინისტრი.

7. საგადასახადო ორგანოს მიერ დადებული ყადაღა მოხსნილად ითვლება, თუ გადასახადის გადამხდელმა საგადასახადო დავალიანება სრულად დაფარა, – დავალიანების დაფარვისთანავე.

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 246. მესამე პირის მფლობელობაში არსებულ ქონებაზე გადახდევინების მიქცევა

1. თუ გადასახადის გადამხდელს აქვს აღიარებული ან სასამართლოს მიერ დადგენილი საგადასახადო ვალდებულება და მისი ქონება ან ქონებრივი უფლებები რაიმე ფორმით მესამე პირის დროებით მფლობელობაშია, ეს პირი ვალდებულია, საგადასახადო ორგანოს უფლებამოსილი თანამდებობის პირის მოთხოვნით შეასრულოს გადასახადის გადამხდელის წინაშე აღებული ვალდებულებები (გადასახადის გადამხდელის წინაშე ვალდებულების ოდენობით, მაგრამ არა უმეტეს გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო ვალდებულების ოდენობისა) სახელმწიფოს მიმართ ისევე, როგორც უნდა შეესრულებინა ისინი გადასახადის გადამხდელს სახელმწიფოს მიმართ. მოთხოვნის სრულად ან ნაწილობრივ დაკმაყოფილებისთანავე გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო ვალდებულება ჩაითვლება შემცირებულად საგადასახადო ორგანოსთვის გადაცემული ქონების ან მასზე უფლების ღირებულების ოდენობით.

2. საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს აღიარებული ან სასამართლოს მიერ დადგენილი ვალის შესახებ:

ა. გაუგზავნოს მესამე პირებს შეტყობინება, რომელიც ითვალისწინებს უშუალოდ საგადასახადო ორგანოსათვის იმ თანხის გადახდას, რომელიც ეკუთვნის გადასახადის გადამხდელს დებიტორისგან, მაგრამ არა უმეტეს გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო ვალდებულების ოდენობისა, და ვალდებულია 3 დღის ვადაში აცნობოს გადასახადის გადამხდელს ამის თაობაზე;

ბ. აწარმოოს საინკასო დავალებით (განკარგულებით) კუთვნილი თანხის ჩამოწერა გადასახადის გადამხდელის დებიტორის საბანკო ანგარიშებიდან. საფინანსო დაწესებულებაში უცხოური ვალუტის ანგარიშის არსებობის შემთხვევაში ეს დაწესებულება ახდენს უცხოური ვალუტის კონვერტაციას ეროვნულ ვალუტაში.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ვალდებულების გარდა, პირს საგადასახადო ორგანოს მოთხოვნის შეუსრულებლობისათვის ფინანსური სანქციის სახით დამატებით ეკისრება ამავე ნაწილის მიხედვით გადახდევინებას დაქვემდებარებული თანხის 100%, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა.

4. პირს, რომელმაც შეასრულა ამ მუხლით გათვალისწინებული მოთხოვნები, მათი შესრულების მომენტიდან ეხსნება ვალდებულება გადასახადის გადამხდელის წინაშე საგადასახადო ორგანოსათვის გადაცემული ქონების ან მასზე უფლების ღირებულების ოდენობით და თავისუფლდება გადასახადის გადამხდელის წინაშე იმ დანაკარგებსა და ზარალთან დაკავშირებული პასუხისმგებლობისაგან, რომლებიც შეიძლება მოჰყოლოდა ამ მოთხოვნათა შესრულებას.

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 247. დაყადაღებული ქონების რეალიზაცია

1. გადასახადის გადამხდელის დაყადაღებული ქონების რეალიზაცია ხდება სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე, სპეციალიზებულ ღია აუქციონზე, რომლის გამართვის პირობები და წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა და იუსტიციის მინისტრების ერთობლივი ბრძანებით. ასეთივე წესით განისაზღვრება მალფუჭებადი საქონლის შენახვისა და რეალიზაციის პირობები და წესი.

2. დაყადაღებული მალფუჭებადი საქონლის რეალიზაცია შეიძლება მოხდეს დაუყოვნებლივ. მალფუჭებად საქონლად ითვლება მხოლოდ ის საქონელი, რომლის შენახვის ვადიდან 3 თვეზე ნაკლებია დარჩენილი.

3. ქონების გაყიდვის შედეგად მიღებული შემოსავლით პირველ რიგში იფარება ამოღებასთან, შენახვასა და რეალიზაციასთან დაკავშირებული ხარჯები, შემდეგ კი – გადასახადის, ჯარიმისა და საურავის თანხები. დარჩენილი სახსრები უბრუნდება გადასახადის გადამხდელს სახელმწიფოს მიერ თანხების მიღების დღიდან 5 საბანკო დღის განმავლობაში.

4. ნებისმიერი მყიდველი, რომელიც აუქციონზე შეისყიდის ჩამორთმეულ ქონებას, ვალდებულია დაუყოვნებლივ გადაიხადოს მის მიერ შეთავაზებული ფასის არანაკლებ ნახევარი ან 5000 ლარი, უმცირესი თანხის მიხედვით, თუ აუქციონზე მიღებული იქნა მის მიერ შეთავაზებული ფასი. თანხის დარჩენილი ნაწილი უნდა დაიფაროს რეალიზაციიდან 14 კალენდარული დღის განმავლობაში. მყიდველს თანხის მთლიანად დაფარვამდე არ გააჩნია ქონებაზე საკუთრების უფლება.

5. თუ მყიდველი ვერ შეძლებს აუქციონზე შესყიდული ქონების ღირებულების სრულად გადახდას დადგენილ ვადებში, ის კარგავს ყოველგვარ უფლებას აღნიშნულ ქონებაზე და მის მიერ ქონების შეძენის მიზნით უკვე გადახდილ თანხაზე. ასეთ შემთხვევაში ამ თანხით მოხდება იმ გადასახადების დაფარვა, რომელთა დაფარვის მიზნითაც თავის დროზე ქონების რეალიზაცია განხორციელდა. თუ მყიდველი ვერ შეძლებს აუქციონზე შესყიდული ქონების ღირებულების გადახდას დადგენილი წესით, სახელმწიფო უფლებამოსილია ქონება მიჰყიდოს მასზე შემოთავაზებული ფასის სიდიდის მიხედვით რიგით მეორე მყიდველს, ან სათანადო ოცდაათდღიანი შეტყობინების გავრცელების შემდეგ ქონება ხელმეორედ გაიტანოს

გასაყიდად.

6. ქონების საფასურის მთლიანად გადახდის შედეგად მიიღველი მიიღებს სერტიფიკატს (მოწმობას) აღნიშნული ქონების მის სახელზე გადაფორმების შესახებ.

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 248. (ამოღებულია)

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

მუხლი 249. (ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2000 წლის 5 დეკემბრის კანონი №638-სსმI, №48, 16.12. 2000წ., მუხ.138

მუხლი 250. გადასახადების მიხედვით ვადაგადაცილებული დავალიანებების ჩამოწერა

1. გადასახადებით, ჯარიმებითა და საურავებით ვადაგადაცილებული დავალიანებები ჩამოიწერება, თუ:

ა. ვადაგადაცილებული დავალიანება აღიარებულია უიმედო ვალად;

ბ. საგადასახადო ვალდებულებები შეწყვეტილია ამ კოდექსის 33-ე მუხლის ან საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობის სხვა აქტების საფუძველზე.

2. ამ მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ვადაგადაცილებული დავალიანება ჩამოიწერება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან შექმნილი საგადასახადო დავალიანების რესტრუქტურირების კომისიის დასკვნის საფუძველზე მინისტრის ბრძანებით.

3. თუ პირი, რომელსაც ჩამოეწერა უიმედო ვალი, აგრძელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ან/და დადგინდა, რომ მას გააჩნია ქონება, მაშინ ამ პირის მიმართ განახლებება ადრე ჩამოწერილი საგადასახადო ვალდებულების მოქმედება, საურავის დარიცხვა და ჯარიმის დაკისრება.

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

თავი 43 პასუხისმგებლობა

მუხლი 251. პასუხისმგებლობა გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაუკავებლობისას

გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაუკავებელი თანხა და ჯარიმა გადასახადის დაუკავებელი თანხის 10 პროცენტის ოდენობით გადახდება იმ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს, რომლისაგანაც პირმა მიიღო შემოსავალი გადასახადის დაკავების გარეშე.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 252. საურავი ვადაგასულ საგადასახადო გადასახდელებზე

1. თუ გადასახადის თანხა არ არის გადახდილი დადგენილი ვადისათვის, გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია გადაიხადოს გადაუხდელი თანხის 0,15 % თითოეულ ვადაგადაცილებულ დღეზე, გადახდის ვადის დადგენილი თარიღიდან გადასახადის გადახდის თარიღამდე, გარდა ამ კოდექსის 252¹ მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევისა. ამასთან, თუ საგადასახადო ვალდებულებების შეუსრულებლობის პერიოდში გადასახადის გადამხდელი საგადასახადო ორგანოებში დაუფიქსირებელი საბანკო ანგარიშებიდან ახორციელებს თანხების ხარჯვას, მაშინ გადასახადის გადამხდელს სანქციის სახით, უმცირესი თანხის მიხედვით გადახდება დაუფარავი საგადასახადო ვალდებულებების საერთო თანხის ან სხვა მიზნებისათვის მიმართული თანხების 30%, ხოლო სანქციის გამოყენებიდან ერთი წლის განმავლობაში დარღვევის განმეორების შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელს გადახდება აღნიშნული თანხების 50%.

2. საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევით გადასახადის ზედმეტად გადახდევინების შემთხვევაში პროცენტი გადახდილ უნდა იქნეს გადასახადის გადამხდელისათვის ანაზღაურების შესახებ დეკლარაციის წარდგენის მომენტიდან ნამეტი თანხის დაბრუნების მომენტამდე. იმ შემთხვევაში, თუ ნამეტი თანხა ჩაითვალა, ანაზღაურებად ჩაითვლება იმ გადასახადის გადახდის თარიღი, რომლისთვისაც მოხდა ჩათვლა. ამ მიზნით ანაზღაურება ჩაითვლება განხორციელებულად, თუმცა გადასახადის გადამხდელი დაბრუნებულ თანხას მიიღებს შვიდი დღის განმავლობაში. გადასახდელი პროცენტი ყოველი კვარტალისათვის უთანაბრდება საქართველოს ეროვნული ბანკის მიერ სამთავრობო სესხისათვის დადგენილ განაკვეთს.

3. ამ მუხლით გათვალისწინებული სანქცია არ გამოიყენება, თუ გადასახადის გადახდა დაგვიანდა შესაბამისი ორგანოების მიერ მიცემული არასწორი წერილობითი მითითებების შედეგად.

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3086-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.225

მუხლი 252¹. საურავის დარიცხვა გაკოტრების ან რეაბილიტაციის რეჟიმში მყოფი საწარმოს ვადაგადაცილებულ საგადასახადო დავალიანებებზე

1. გაკოტრების საქმის წარმოების გახსნის, რეაბილიტაციის ან საგაკოტრებო მორიგების დამტკიცების შესახებ განჩინების კანონიერ ძალაში შესვლიდან შესაბამისი რეჟიმის დასრულებამდე გაკოტრების ან რეაბილიტაციის რეჟიმში მყოფ საწარმოს ვადაგადაცილებულ საგადასახადო დავალიანებებზე საურავი არ დაერიცხება.

2. ამ კანონის ამოქმედებისას გაკოტრების ან რეაბილიტაციის რეჟიმში მყოფ საწარმოზე ამ მუხლის პირველი ნაწილის მოქმედება ვრცელდება რეჟიმის მთელ პერიოდზე, მისი დასაწყისიდან დასრულებამდე.

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3086-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.225

მუხლი 253. ჯარიმა დეკლარაციისა და ინფორმაციის დაგვიანებით წარდგენისათვის

1. გადასახადის გადამხდელს, რომლებიც დადგენილ ვადებში არ წარადგენენ საგადასახადო დეკლარაციასა და კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ანგარიშგების ფორმებს, ფინანსური სანქციის სახით ეკისრებათ ჯარიმა იმ თანხის 5 პროცენტის ოდენობით, რომელიც ნაჩვენები უნდა იყოს ყოველი დაგვიანებული სრული (არასრული) საგადასახადო თვის დეკლარაციაში, მაგრამ არა უმეტეს აღნიშნული თანხის 25 პროცენტისა. ასეთივე ჯარიმა ეკისრება ფიზიკურ პირებს – მეწარმეებს, ფიზიკურ პირებს, რომლებიც დამოუკიდებლად ეწევიან „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრულ საქმიანობას (გარდა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობისა), საწარმოებს, ორგანიზაციებს და მუდმივ დაწესებულებებს, რომლებიც საგადასახადო ორგანოში დადგენილ ვადაში არ წარადგენენ 231-ე მუხლით გათვალისწინებულ ინფორმაციას (გარდა იმ ფიზიკური პირისთვის გადახდილი ანაზღაურებისა, რომელიც საგადასახადო ორგანოში გადამხდელად არ არის რეგისტრირებული).

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით გამოანგარიშებული ჯარიმა არ შეიძლება იყოს 200 ლარზე ან გადასახადის ვადაში გადაუხდელობის შემთხვევაში 1000 ლარზე მეტი დეკლარაციის წარუდგენლობის ყოველი სრული (არასრული) თვისათვის.

3. ამ თავის მიზნებისათვის გადაუხდელი გადასახადი არის სხვაობა გადასახდელ თანხასა და მოცემული დროისათვის გადახდილ თანხას შორის.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 254. ჯარიმები გადასახადების შემცირებისათვის

1. დეკლარაციაში და გაანგარიშებებში გადასახადის ოდენობის შემცირებისათვის გადასახადის გადამხდელი ფინანსური სანქციის სახით ჯარიმდება გადასახადის შემცირებული თანხის 25 პროცენტის ოდენობით.

2. თუ ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული შემცირება დიდი ოდენობითაა, მაშინ გადასახადის გადამხდელი ჯარიმდება შემცირებული თანხის 50 პროცენტით, ხოლო თუ განსაკუთრებით დიდი ოდენობით – 100 პროცენტით.

3. გადასახადის დიდი ოდენობით შემცირებად ითვლება, როცა იგი 5 000 ლარიდან 10 000 ლარამდეა, ხოლო განსაკუთრებით დიდი ოდენობით შემცირებად – 10 000 ლარზე მეტი, თუ მოცემული თანხები დეკლარაციაში აღნიშნული გადასახადის 25 პროცენტზე მეტია. ამ შემთხვევებში შემოწმების მასალები გადაეგზავნება შესაბამის მომკვლევ ორგანოებს.

4. ამ მუხლით გათვალისწინებული ჯარიმა არ გამოიყენება, თუ დეკლარაციაში და გაანგარიშებებში დაშვებული შეცდომა არ იწვევს გადასახადების შემცირებას ან დაგვიანებას.

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 255. ბანკებისა და ცალკეულ სახეობათა საბანკო ოპერაციების განმახორციელებელი ორგანიზაციების პასუხისმგებლობა

1. ბანკებისა და ცალკეულ სახეობათა საბანკო ოპერაციების განმახორციელებელი ორგანიზაციების მიმართ, რომლებიც არ ასრულებენ ამ კოდექსის 233-ე მუხლით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს, გამოიყენება შემდეგი სახის სანქციები:

ა. ჯარიმა ფინანსური სანქციის სახით ფიზიკურ და იურიდიულ პირთა საანგარიშსწორებო და სხვა ანგარიშებზე შესრულებული გასავლის ოპერაციების თანხის 10 პროცენტის ოდენობით – იმ შემთხვევაში, თუ მათ არ შეასრულეს ამ კოდექსის 233-ე მუხლის „ა“ და „ბ“ პუნქტების მოთხოვნები.

ბ. საურავი იურიდიულ პირთა საანგარიშსწორებო ან სხვა ანგარიშებიდან თანხების ჩამოწერის რიგითობის დაუცველობისა და გადასახადის გადამხდელი-კლიენტის ანგარიშებიდან ჩამოწერილი თანხის ბიუჯეტის შემოსავალში დაგვიანებით ჩარიცხვისათვის, აგრეთვე ბიუჯეტში გადასახადების გადახდის თაობაზე გადამხდელისათვის საგადასახადო დავალებების შეუსრულებლად დაბრუნებისათვის – ამ კოდექსის 252-ე მუხლით გათვალისწინებული ოდენობით. ამ შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელს საურავი არ ერიცხება.

მუხლი 255¹. ჯარიმები მოსახლეობასთან ფულადი ანგარიშსწორებისას საკონტროლო-სალარო აპარატების გამოყენების მოთხოვნათა დარღვევის შემთხვევაში

1. მოსახლეობასთან ფულადი ანგარიშსწორებისას საკონტროლო-სალარო აპარატების გამოყენების მოთხოვნათა დარღვევის შემთხვევაში საგადასახადო ორგანოები მეურნე სუბიექტებს ახდენენ შემდეგ ჯარიმებს:

- ა. საკონტროლო-სალარო აპარატების გარეშე მუშაობისათვის ან მათი გამოუყენებლობისათვის – 500 ლარი;
- ბ. ნავთობპროდუქტებით სავაჭრო ოპერაციების წარმოებისა და მომსახურების დროს ფულადი ანგარიშსწორებისას საკონტროლო-სალარო აპარატების გარეშე მუშაობისათვის ან მათი გამოუყენებლობისათვის – 600 ლარი;
- გ. მყიდველზე ჩეკის გაუცემლობისათვის ან ჩეკში ფაქტობრივად გადახდილზე ნაკლები თანხის ჩვენებისათვის – 200 ლარი;
- დ. ნავთობპროდუქტებით მოვაჭრე პირის მიერ მყიდველზე ჩეკის გაუცემლობისათვის ან ჩეკში ფაქტობრივად გადახდილზე ნაკლები თანხის ჩვენებისათვის – 300 ლარი;
- ე. ავტოგასამართ სადგურში მადოზირებელი და მრიცხველი მექანიზმების საქსტანდარტისა და საგადასახადო ორგანოების ორმაგი ლუქის გარეშე მუშაობისათვის – 700 ლარი.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დარღვევისათვის ჯარიმის დაკისრებიდან 90 დღის განმავლობაში დარღვევის განმეორების შემთხვევაში პირს ეკისრება ჯარიმა შესაბამისი თანხის ორმაგი ოდენობით, ხოლო გაორმაგებული ჯარიმის გამოყენების შემდეგ საანგარიშო წლის განმავლობაში ანალოგიური დარღვევისათვის ცალკეულ შემთხვევაში – აღნიშნული თანხის ხუთმაგი ოდენობით.

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

თავი 44

დავითა გადაჭრა

მუხლი 256. საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილების გადასინჯვა

1. საქართველოში მოქმედი ყველა მაკონტროლებელი ორგანოს მიერ საგადასახადო შემოწმების აქტებით გადასახადის გადამხდელისათვის ბიუჯეტისა და სპეციალური ფონდების სასარგებლოდ დაკისრებული იმ თანხების გადასინჯვის უფლება, რომელთა დარიცხვასა და გადახდევინებაზე გადაწყვეტილებებს იღებენ და ასრულებენ საგადასახადო ორგანოები ამ კოდექსით მათთვის მინიჭებული უფლებების განხორციელებისას, აქვთ მხოლოდ საგადასახადო ორგანოებსა და სასამართლოებს.

2. გადამხდელს, რომელსაც სადავოდ მიაჩნია დარიცხული გადასახადის თანხა ან საგადასახადო ორგანოს სხვა გადაწყვეტილება, შეუძლია შუამდგომლობით მიმართოს ამ გადაწყვეტილების მიმღებ საგადასახადო ორგანოს და მოითხოვოს მისი გადასინჯვა. შუამდგომლობაში მითითებული უნდა იყოს და თან უნდა ერთოდეს მტკიცებულებები და ის სათანადო დოკუმენტები, რომლებიც ასაბუთებს გადამხდელის მოთხოვნის კანონიერებას. შუამდგომლობა და სათანადო დოკუმენტები წარდგენილი უნდა იქნეს გადამხდელის მიერ გადასახადის დარიცხვის ან საგადასახადო ორგანოს სხვა გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 60 დღის ვადაში. საგადასახადო დავის დასრულების ან/და ამ ვადის გასვლის შემდეგ გასაჩივრების შემთხვევაში გადამხდელზე დარიცხული ჯარიმები და საურავები ამოიღება სასამართლოს გადაწყვეტილების გარეშე.

3. საგადასახადო შემოწმების აქტზე ან საგადასახადო ორგანოს იმ გადაწყვეტილებაზე, რომლებიც მოითხოვს გადამხდელის ხელმოწერას, ხელმოუწერლობა ან ამ კოდექსის 217-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით მათზე გაკეთებული ჩანაწერი ითვლება გადამხდელის შუამდგომლობად (საგადასახადო დავად). ამასთან, გადამხდელი ვალდებულია გადასახადის დარიცხვის ან სხვა გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 60 დღის ვადაში წარუდგინოს საგადასახადო ორგანოს მტკიცებულებები და ის სათანადო დოკუმენტები, რომლებიც ასაბუთებს გადამხდელის მოთხოვნის კანონიერებას.

4. საგადასახადო ორგანო ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების შესაბამისად გადამხდელის მიერ წარდგენილ შუამდგომლობას განიხილავს, იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას და ამის შესახებ 30 დღის ვადაში აცნობებს გადამხდელს.

5. საგადასახადო ორგანოს მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებაზე საჩივარი შეიძლება გაეგზავნოს ზემდგომ საგადასახადო ორგანოს მტკიცებულებებითა და სათანადო დოკუმენტებით, შუამდგომლობაზე საგადასახადო ორგანოს მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებასთან ერთად. ზემდგომი საგადასახადო ორგანო ვალდებულია 30 დღის ვადაში აცნობოს გადამხდელს თავისი გადაწყვეტილება. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სასამართლოში კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

6. ყოველი შემდგომი საჩივარი წარდგენილი უნდა იქნეს გადაწყვეტილების მისაღებად დადგენილი 30-დღიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ, ხოლო გადამხდელის მიერ გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინების მიღების შემთხვევაში – მისი მიღებიდან 10 დღის ვადაში.

7. გადამხდელს უფლება აქვს კანონმდებლობით დადგენილი წესით გასაჩივროს საგადასახადო ორგანოს

გადაწყვეტილება სასამართლოში, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დარიცხული გადასახადები გადახდილია ან არსებობს საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილების სასამართლოში გასაჩივრების აუცილებლობის დასაბუთებული მოტივაცია.

8. გადამხდელის მიერ ამ მუხლის მე-2 და მე-5 ნაწილების მოთხოვნების შეუსრულებლობის შემთხვევაში საგადასახადო დავა დასრულებულად ითვლება.

9. ამ კოდექსის 237-ე მუხლის პირველი ნაწილიდან გამომდინარე, გადამხდელს უფლება აქვს გაასაჩივროს დარიცხული გადასახადის თანხა ან საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილება გადასახადის დარიცხვის ან სხვა გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 6 წლის განმავლობაში.

10. გადამხდელის მიერ მასზე დიდი ოდენობით და განსაკუთრებით დიდი ოდენობით დარიცხული გადასახადისათვის ან/და კუთვნილი გადასახადებისათვის თავის არიდების შემთხვევაში სამართალდამცავ ორგანოებს საქმეები უნდა გადაეცეს გადამხდელის მიერ გადასახადის დარიცხვის ან სხვა გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 60 დღის გასვლის შემდეგ, ხოლო თუ გადამხდელი ამ მუხლის შესაბამისად ითხოვს გადაწყვეტილების გადასინჯვას დავის განხილვის დამთავრების შემდეგ, ცალკეულ შემთხვევაში, როდესაც შეიძლება საფრთხე შეექმნას გადამხდელზე დარიცხული გადასახადების ბიუჯეტის სასარგებლოდ ამოღებას ან მოხდეს პასუხისმგებელი პირების მიერ პასუხისმგებლობისათვის თავის არიდება, შესაძლებელია საქმეები გადაეცეს სამართალდამცავ ორგანოებს გადამხდელისათვის გადასახადის დარიცხვის შესახებ შეტყობინების გადაცემისთანავე.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 257. მტკიცების ტვირთი

გასაჩივრების პროცესში საგადასახადო დარიცხვის მცდარობის მტკიცების ტვირთი ეკისრება გადასახადის გადამხდელს.

კარი XV

საქართველოს საგადასახადო ორგანოების

სტატუსი, სტრუქტურა და უფლებამოსილებანი

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

თავი 45

ზოგადი დებულებანი

მუხლი 258. საქართველოს საგადასახადო ორგანოების

ძირითადი ფუნქციები

საგადასახადო ორგანოების ძირითადი ფუნქციებია:

ა. საგადასახადო კანონმდებლობის დაცვასა და შესრულებაზე კონტროლის უზრუნველყოფა თავისი კომპეტენციის ფარგლებში;

ბ. გადასახადით დაბეგრის საკითხებზე კანონპროექტებისა და სახელმწიფოთაშორის ხელშეკრულებათა პროექტების მომზადებაში მონაწილეობა;

გ. გადასახადის გადამხდელისათვის უფლებებისა და მოვალეობების განმარტება;

დ. გადასახადის გადამხდელთა დროული ინფორმირება საგადასახადო კანონმდებლობაში ცვლილებათა შესახებ.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

მუხლი 259. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს

საგადასახადო დეპარტამენტის საქმიანობის სამართლებრივი საფუძველი

საქართველოს სახელმწიფო საგადასახადო ორგანოების საქმიანობის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს საქართველოს კონსტიტუცია, ეს კოდექსი და საქართველოს სხვა ნორმატიული აქტები.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

მუხლი 260. საგადასახადო ორგანოები

1. საქართველოს საგადასახადო ორგანოებია საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტი და საგადასახადო ინსპექციები.

2. (ამოღებულია).

3. საგადასახადო ორგანოები შედიან საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში.

4. საგადასახადო ორგანოების შექმნის წესი, სტრუქტურა და უფლებამოსილებანი განისაზღვრება ამ კოდექსით, „მთავრობის სტრუქტურის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონით და სხვა ნორმატიული აქტებით დადგენილი წესით.

4¹. საქართველოს ფინანსთა მინისტრი უფლებამოსილია ცალკეულ შემთხვევებში განსაკუთრებული ნიშნის მიხედვით შექმნას საგადასახადო ინსპექცია, რომლის მოქმედება გავრცელდება საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე.

5. მხოლოდ საგადასახადო ორგანოები არიან უფლებამოსილნი უზრუნველყონ გადასახადების სრულად და დროულად გადახდის სახელმწიფო კონტროლი, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ამ კოდექსით გათვალისწინებულია გადასახადის აკრეფა სხვა ორგანოების მიერ.

6.(ამოღებულია).

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №1625-სსმI,№2, 26.10.1998წ.,მუხ.23

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI,№13, 13.04. 2000წ.,მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 28 ივნისის კანონი №432-სსმI,№24, 30.06. 2000წ.,მუხ.6

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI,№8, 31.03. 2001წ.,მუხ.25

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI,№29,18.09.2003წ.,მუხ.210

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3413-სსმI,№5,04.03.2004წ.,მუხ.19

მუხლი 261. საგადასახადო ორგანოების ურთიერთობა სახელმწიფო ხელისუფლების სხვა ორგანოებთან

1. საგადასახადო ორგანოები თავიანთ მოვალეობებს ასრულებენ დამოუკიდებლად და საჭიროებისამებრ თანამშრომლობენ სახელმწიფო ხელისუფლების სხვა ორგანოებთან.

2. აღმასრულებელი ხელისუფლების შესაბამისი ორგანოები და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები მოვალენი არიან დახმარება აღმოუჩინონ და სათანადო ინფორმაცია მიაწოდონ საგადასახადო ორგანოებს საგადასახადო კანონმდებლობის დაცვისა და გადასახადის გადახდაზე კონტროლის დაწესების მიზნით. ამავე მიზნით საბაჟო ორგანოები ვალდებული არიან ყოველდღიურად წარუდგინონ მათ ხელთ არსებული ინფორმაცია საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტს, რისთვისაც იქმნება ერთიანი კომპიუტერული ქსელი. აკრძალულია საგადასახადო ორგანოების საქმიანობაში ჩარევა, გარდა კანონმდებლობით დადგენილი შემთხვევებისა.

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI,№4, 20.11.1998წ.,მუხ.34

მუხლი 262. მინდობილი უფლებამოსილების დელეგირების აკრძალვა

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის თანამშრომელს ეკრძალება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის უფროსის მიერ კანონმდებლობით დადგენილი წესით მისთვის დაკისრებული ვალდებულების ან მინდობილი უფლებამოსილების გადაცემა სხვა თანამშრომლისათვის.

მუხლი 263. წლიური ანგარიშები

1. ყოველი საფინანსო წლის დამთავრების შემდეგ სამი თვის ვადაში საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო აქვეყნებს საქართველოს საგადასახადო სისტემის მუშაობის ანგარიშს.

2. ანგარიშში უნდა შევიდეს შემდეგი ინფორმაცია:

ა. გადასახადების თანხები, რომლებიც აკრეფილია საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტის მიერ საგადასახადო კანონმდებლობის შესაბამისად გადასახადების სახეებისა და რეგიონების მიხედვით;

ბ. გადასახადებზე დავალიანებათა თანხები სათანადო დაყოფით;

გ. ხარჯები, რომლებიც გასწია საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტმა გადასახადის აკრეფის პროცესში;

დ. სტატისტიკური მონაცემები საგადასახადო შენატანების ელემენტების მიხედვით;

ე. საგადასახადო სისტემის ფუნქციონირების დადებითი და უარყოფითი მხარეების აღწერა;

ვ. იმ ფიზიკური და იურიდიული პირების ჩამონათვალი, რომლებსაც დაერიცხათ გადასახადი და რომლებმაც დარიცხული გადასახადი არ გადაიხადეს სრულად, თუ გადაუხდელი თანხა აღემატება 10.000 ლარს.

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI,№13, 13.04. 2000წ.,მუხ.31

თავი 46

საგადასახადო ორგანოთა უფლებები და მოვალეობები

მუხლი 264. საგადასახადო ორგანოთა მოვალეობანი

საგადასახადო ორგანოები თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში ვალდებული არიან:

ა. დაიცვან გადასახადის გადამხდელთა უფლებები და სახელმწიფოს ინტერესები, გააკონტროლონ

გადასახადების გამოანგარიშების სისწორე, სისრულე და დროულად გადახდა;

ბ. უზრუნველყონ გადასახადის გადამხდელთა დროული აღრიცხვა, აწარმოონ დარიცხული და ბიუჯეტებსა და სპეციალურ ფონდებში გადახდილი გადასახადების აღრიცხვა; შეადგინონ გადახდილი გადასახადების ანგარიშგება;

გ. აწარმოონ სახელმწიფოს საკუთრებაში გადასული ჩამორთმეული და უპატრონო ქონების აღრიცხვა, შეფასება და რეალიზაცია;

დ. აწარმოონ სავალუტო ოპერაციების კონტროლი შესაბამის ორგანოებთან თანამშრომლობით;

ე. დაუბრუნონ გადასახადის გადამხდელებს გადასახადების დარიცხულ თანხასთან შედარებით ზედმეტად გადახდილი თანხები ამ კოდექსის 240-ე მუხლის მიხედვით;

ვ. დაიცვან გადასახადის გადამხდელთა შესახებ ინფორმაციის საიდუმლოება ამ კოდექსის 268-ე მუხლის დებულების შესაბამისად;

ზ. შეიმუშაონ დეკლარაციების და გადასახადის გამოანგარიშებასა და გადახდასთან დაკავშირებული სხვა დოკუმენტების ფორმები;

თ. აწარმოონ საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევის ფაქტების შესწავლა, ანალიზი და შეფასება და შეიტანონ შესაბამისი წინადადებები საგადასახადო სამართალდარღვევათა გამომწვევი მიზეზებისა და პირობების აღმოსაფხვრელად;

ი. (ამოღებულია);

კ. გამოავლინონ და აღკვეთონ სამართალდარღვევები, რომლებიც დაკავშირებულია გადასახადის გადაუხდელობასთან ან ჩადენილია მოგების (შემოსავლის) დამალვის ან შემცირებისა და სხვა დასაბეგრი ობიექტების დამალვის მიზნით, გადასახადების გადახდისაგან თავის არიდება, აგრეთვე სხვა სამართალდარღვევები, რის შედეგადაც ზარალი ადგება სახელმწიფოს გადასახადების გადაუხდელობისა ან/და არასრულად გადახდის გამო;

ლ. (ამოღებულია);

მ. გამოავლინონ გადასახადისათვის თავის ამრიდებელი ფიზიკური და იურიდიული პირები;

ნ. აწარმოონ მოსახლეობასთან ფულადი ანგარიშს წორებისათვის დასაშვები საკონტროლო-სალარო აპარატების მოდელის სახელმწიფო რეესტრი და რეგისტრაცია;

ო. განახორციელონ კონტროლი საკონტროლო-სალარო აპარატების გამოყენების წესების დაცვაზე და მეწარმე სუბიექტების მიერ ამონაგები თანხების სრულ აღრიცხვაზე.

2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ფინანსური პოლიციის ოპერატიული ქვედანაყოფები აწარმოებენ ოპერატიულ-სამძებრო საქმიანობას სისხლის სამართლის საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22,13.07.2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29,18.09.2003წ., მუხ.210

საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3413-სსმI, №5,04.03.2004წ., მუხ.19

მუხლი 265. საგადასახადო ორგანოთა უფლებები

ამ კოდექსის დებულებათა გათვალისწინებით, საგადასახადო ორგანოებს თავისი კომპეტენციის ფარგლებში და კანონმდებლობით დადგენილი წესით უფლება აქვთ:

ა. შეამოწმონ იურიდიული პირების (განსაკუთრებული რეჟიმით მომუშავე იურიდიულ პირთა ჩათვლით) და ფიზიკური პირების ეკონომიკურ საქმიანობასთან დაკავშირებული ფულადი დოკუმენტები, საბუღალტრო წიგნი, ანგარიში, ხარჯთაღრიცხვა, ფულადი სახსრები, ფასიანი ქაღალდები და სხვა ფასეულობანი, გაანგარიშებები, დეკლარაციები, გადასახადებისა და ბიუჯეტში სხვა გადასახდელების გაანგარიშებისა თუ გადახდის სხვა დოკუმენტები; მიიღონ თანამდებობის პირებისა და საწარმოს სხვა თანამშრომლებისაგან, აგრეთვე მოქალაქეებისაგან წერილობითი და სიტყვიერი განმარტებები აღნიშნული შემოწმების დროს წამოჭრილ საკითხებზე;

ბ. გამოიკვლიონ მოქმედი კანონმდებლობის დაცვით საწარმოთა და მეწარმე-ფიზიკურ პირთა საწარმოო, სასაწყობო, სავაჭრო და სხვა სათავსები, ჩაატაროს დაკვირვება ქრონომეტრაჟის ან სხვა მეთოდის გამოყენებით და განსაზღვრონ დასაბეგრი ობიექტების ოდენობა;

გ. მისცენ საწარმოთა და ორგანიზაციათა ხელმძღვანელებსა და სხვა თანამდებობის პირებს სავალდებულოდ შესასრულებელი მითითებები საგადასახადო კანონმდებლობის გამოვლენილ დარღვევათა აღმოფხვრის შესახებ და გააკონტროლონ მათი შესრულება;

დ. იმ საწარმოთა, ორგანიზაციათა, თანამდებობის პირთა და მოქალაქეთა მიმართ, რომლებმაც დაარღვიეს საგადასახადო კანონმდებლობა, გამოიყენონ საგადასახადო სანქციები ამ კოდექსის მიხედვით და ჯარიმა მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად;

ე. გადასახადების გადახდევინების იძულებითი მეთოდებითა და საინკასო დავალების საფუძველზე ამოიღონ დადგენილ ვადაში გადაუხდელი გადასახადი, ფინანსური სანქციის სახით დაკისრებული ჯარიმა და საურავი, აგრეთვე ადმინისტრაციული ჯარიმა საწარმოებისაგან, თანამდებობის პირებისა და

მოქალაქეებისაგან;

ვ. კანონით დადგენილ შემთხვევებში შეადგინონ ოქმები საწარმოთა, თანამდებობის პირთა ან მოქალაქეთა მიერ საგადასახადო კანონმდებლობის დარღვევის ფაქტებზე და გამოიტანონ დადგენილება ფინანსური სანქციებისა და ადმინისტრაციული სასჯელების შესახებ;

ზ. დასაბეგრი ობიექტის სრულად განსაზღვრის მიზნით განახორციელონ სავაჭრო და სხვა საწარმოებში, აგრეთვე ინდივიდუალურ მეწარმეთაგან, საქონლის (პროდუქციის) საკონტროლო შესყიდვა;

თ. სამსახურებრივი მიზნებისათვის მიიღონ მონაცემები, ცნობები, აგრეთვე დოკუმენტები სამეწარმეო საქმიანობის, შესამოწმებელი ორგანიზაციებისა და მოქალაქეების ანგარიშებზე რიცხული ფულადი სახსრების მდგომარეობისა და ოპერაციების შესახებ ბანკებიდან და სხვა საკრედიტო დაწესებულებებიდან კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

მუხლი 266. საგადასახადო ორგანოს თანამდებობის პირის პასუხისმგებლობა

1. საგადასახადო ორგანოს თანამდებობის პირის მიერ სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არასათანადოდ შესრულება იწვევს პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

2. საგადასახადო ორგანოს თანამშრომლის არაკანონიერი ქმედების შედეგად გადასახადის გადამხდელისათვის მიყენებული ზარალი ანაზღაურდება სახელმწიფო ბიუჯეტიდან.

მუხლი 267. ინტერესთა კონფლიქტი

საგადასახადო ორგანოს თანამშრომლებს ეკრძალებათ პროფესიულ ვალდებულებათა შესრულება იმ გადამხდელის მიმართ:

ა. რომელთანაც თანამშრომელი ნათესაურ კავშირშია;

ბ. რომლის მიმართაც ამ თანამშრომელს ან მის ნათესავს აქვს პირდაპირი ან არაპირდაპირი ფინანსური ინტერესი.

მუხლი 268. მონაცემთა საიდუმლოება

1. საგადასახადო ორგანოები და მათი ყველა მუშაკი ვალდებული არიან დაიცვან გადასახადის გადამხდელის შესახებ მონაცემთა საიდუმლოება, რომელიც მათთვის ცნობილი გახდა სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას და უფლება აქვთ გადასცენ ცალკეული გადასახადის გადამხდელის შესახებ იდენტიფიცირებული ინფორმაცია მხოლოდ შემდეგ პირებს:

ა. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემის თანამშრომლებს – ამ უკანასკნელთა მიერ სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების მიზნით;

ბ. სამართალდამცავ ორგანოებს – იმ პირთა შესახებ, რომლებიც კანონით იდენტიფიცირდებიან საგადასახადო სამართალდარღვევათა ჩადენისათვის მოსამართლის ბრძანების საფუძველზე.

გ. სასამართლოებს – გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო ვალდებულებების ან პასუხისმგებლობის განსაზღვრის მიზნით სასამართლოს წარმოებაში არსებულ საქმესთან დაკავშირებით;

დ. სხვა ქვეყნების საგადასახადო ორგანოებს – ხელშეკრულებათა მიხედვით;

ე. სახელმწიფო ფონდებს – სახელმწიფო ფონდების შესახებ კანონმდებლობით განსაზღვრული ფუნქციების აღსრულების მიზნით;

ვ.(ამოღებულია);

ზ. სასამართლო აღმასრულებლებს – სასამართლო გადაწყვეტილებების აღსრულების პროცესში;

თ. საქართველოს პარლამენტის გადასახადებისა და შემოსავლების და საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტებს – საგადასახადო პოლიტიკის შემუშავებისა და განხორციელების მიზნით, მხოლოდ გადამხდელთა საგადასახადო ვალდებულებებისა და მათთან დაკავშირებულ ნაწილში.

2. საგადასახადო ორგანოების თანამშრომლები ვალდებული არიან დაიცვან სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს მიღებული ინფორმაციის საიდუმლოება და გამოიყენონ მხოლოდ იმ მიზნის მისაღწევად, რის გამოც ნებადართულია მათთვის ამ ინფორმაციის წარდგენა.

3. პირს, რომელმაც მიიღო ამ მუხლით განსაზღვრული ინფორმაცია, უფლება არა აქვს გასცეს ამ ინფორმაციის საიდუმლოება და ვალდებულია მისი ამსახველი დოკუმენტები დაუბრუნოს საგადასახადო ორგანოს, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ინფორმაცია მიღებულია ამ მუხლის პირველი ან მეოთხე ნაწილის თანახმად.

4. ინფორმაციას, რომელიც ეხება გადასახადის გადამხდელს, შეიძლება გაეცნოს სხვა პირი, თუ მისი თხოვნით გადასახადის გადამხდელი დაადასტურებს თავის თანხმობას პირადად ან წერილობით.

5. ეს მუხლი არ გამოიყენება ამ კოდექსის 263-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ვ“ პუნქტით გათვალისწინებული, გამოსაქვეყნებლად განკუთვნილი ინფორმაციის მიმართ.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144

თავი 47

საგადასახადო ორგანოს თანამშრომელთა სამართლებრივი და სოციალური დაცვა

მუხლი 269. (ამოღებულია)

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

მუხლი 270. (ამოღებულია)

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41, 08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2001 წლის 22 ივნისის კანონი №1005-სსმI, №22, 06.07. 2001წ., მუხ.82

საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242

მუხლი 270¹. საგადასახადო ორგანოებში სამსახურის გავლის წესი

1. საგადასახადო ორგანოებში უფლებამოსილ თანამდებობის პირებად როგორც წესი, შეიძლება დაინიშნონ უმაღლესი ეკონომიკური ან იურიდიული განათლების მქონე პირები. აგრეთვე სპეციალობით პრაქტიკული მუშაობის არანაკლებ 5 წლის სტაჟის მქონე საშუალო-სპეციალური ეკონომიკური განათლების მქონე პირები.

2. საგადასახადო ორგანოებში თანამდებობებზე ინიშნებიან კონკურსისა (ტესტირების) საფუძველზე, მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად.

3. (ამოღებულია).

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 2000 წლის 28 ივნისის კანონი №432-სსმI, №24, 30.06. 2000წ., მუხ.66

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210

თავი 48

დასკვნითი და გარდამავალი დებულებანი

მუხლი 271. საგადასახადო კოდექსის ამოქმედება

1. „საქართველოს საგადასახადო კოდექსი“ ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-15 დღეს, გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული მუხლებისა და კარებისა.

2. ამ კოდექსის:

ა. 64-ე მუხლი – „ გადახდის წყაროსთან არარეზიდენტთა დაბეგვრა“, კარი III – „ დამატებული ღირებულების გადასახადი“ (92-94-ე მუხლების გარდა. ეს მუხლები ამოქმედდეს ამ კოდექსის გამოქვეყნებიდან მე-15 დღეს), კარი IV – „ აქციზი“ – ამოქმედდეს 1997 წლის 1 სექტემბრიდან;

ბ. კარი II – „ საშემოსავლო და მოგების გადასახადები“ (გარდა 61-ე (რომლის მოქმედება ვრცელდება 1998 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ ურთიერთობებზე) და 64-ე მუხლებისა) კარი V – „ ქონების გადასახადი“, კარი VI – „ მიწის გადასახადი“, კარი VII – „ ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მესაკუთრეთა გადასახადი“, კარი VIII – „ გადასახადი ქონების გაცემისათვის“, კარი IX – „ სოციალური გადასახადი“, კარი X – „ გადასახადი ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის“, კარი XI – „ გადასახადი მავნე ნივთიერებებით გარემოს დაზიანებისათვის“, კარი XII – „ გადასახადი საქართველოს ტერიტორიაზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების შემოსვლისათვის“ – ამოქმედდეს 1998 წლის 1 იანვრიდან;

გ. მუხლი 245-ე – „ ქონებაზე ყადაღის დადება“ და მუხლი 247-ე – „ ყადაღადებული ქონების რეალიზაცია“ – ამოქმედდეს 1999 წლის 1 იანვრიდან.

დ. (ამოღებულია).

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 23 ივლისის კანონი №2343-სსმI, №38(45), 04.08. 1999წ., მუხ.189

საქართველოს 1999 წლის 24 დეკემბრის კანონი №97-სსმI, №51(58), 29.12. 1999წ., მუხ.252

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

მუხლი 272. ნორმატიული აქტები, რომლებიც ძალას კარგავს საგადასახადო კოდექსის ამოქმედებასთან დაკავშირებით

ამ კოდექსის 271-ე მუხლში მითითებული შესაბამისი მუხლებისა და კარების ამოქმედებისთანავე ძალადაკარგულად ჩაითვალოს შემდეგი კანონები:

20. „ საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო საგადასახადო სამსახურის შესახებ” საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებისა და დამატების შეტანის თაობაზე” საქართველოს რესპუბლიკის 1994 წლის 11 ნოემბრის კანონი (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, № 21-22, 1994 წ., მუხ. 467) – კოდექსის გამოქვეყნებიდან მე-15 დღეს.

21. „ ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადის შესახებ” საქართველოს რესპუბლიკის კანონში დამატებების შეტანის თაობაზე” საქართველოს 1997 წლის 14 მაისის კანონი (გაზეთი „ საქართველოს რესპუბლიკა”, № 124, 31 მაისი, 1997 წ.) – 1998 წლის 1 იანვრიდან.

22. „ ინვალიდთა სოციალური დაცვის შესახებ” საქართველოს რესპუბლიკის 1995 წლის 14 ივნისის კანონის 32-ე მუხლი (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, № 27-30, 1994-95 წ., მუხ. 633) – 1997 წლის 1 სექტემბრიდან.

23. „ აქციზების შესახებ” საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებების შეტანის თაობაზე” საქართველოს 1997 წლის 21 თებერვლის კანონი (პარლამენტის უწყებანი, № 9-10 (41-42/11), 15 მარტი, 1997 წ.) – 1997 წლის 1 სექტემბრიდან.

24. „ აქციზების შესახებ” საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებების შეტანის თაობაზე საქართველოს რესპუბლიკის 1994 წლის 11 ნოემბრის კანონი (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, № 21-22, 1994 წ., მუხ. 479) – 1997 წლის 1 სექტემბრიდან.

25. „საქართველოს საგზაო ფონდის შესახებ“ საქართველოს კანონის (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, 1995, №№31-33, მუხ. 683) მე-6 და მე-7 მუხლები 1998 წლის 1 იანვრიდან, ხოლო მე-4, მე-9 და მე-10 მუხლები – 2004 წლის 1 ივლისიდან.

2. ამ მუხლში ჩამოთვლილი ნორმატიული დოკუმენტები ძალაშია მათი მოქმედების პერიოდში წარმოშობილ საგადასახადო ვალდებულებებზე.

საქართველოს 1997 წლის 18 სექტემბრის კანონი №870-პარლამენტის უწყებანი, №41,08.10.1997წ.,

გვ.10

საქართველოს 1998 წლის 1მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20,30.05.1998წ.,

გვ.50

საქართველოს 2000 წლის 13 დეკემბრის კანონი №684-სსმI,№50, 27.12. 2000წ.,მუხ.144

საქართველოს 2003 წლის 31დეკემბრის კანონი №3175-სსმI,№33,31.12.2003წ.,მუხ.242

მუხლი 273. გარდამავალი დებულებები

1. (ამოღებულია).

2. მსუბუქი ავტომანქანების იმპორტი იბეგრება შემდეგნაირად:

ა) მსუბუქი ავტომანქანების იმპორტი, დღგ-ისა და აქციზის ნაცვლად იბეგრება ფიქსირებული გადასახადით, ძრავის მოცულობისა და მანქანის წლოვანების მიხედვით. გადასახადი გამოიანგარიშება ძრავის მოცულობისა (სმ³) და მანქანის წლოვანების შესაბამისი ნიხრის ნამრავლით. იმპორტირებული მსუბუქი ავტომანქანის წლოვანების შესაბამისი ნიხრი განისაზღვრება შემდეგი ოდენობით:

ა.ა) (ამოღებულია);

წლოვანება	ახალი და 1 წლის	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15 წლისა და ზევით
თანხა ლარებში	1,00	0,90	0,80	0,70	0,60	0,50	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,50	0,60	0,70

ა.ბ) (ამოღებულია);

წლოვანება	ახალი და 6 წლამდე	6-დან 11 წლამდე	11 წლისა და ზევით
თანხა ლარებში	0,50	0,60	1,00

ბ) იმპორტული მსუბუქი ავტომანქანების მიწოდება დღგ-ით არ იბეგრება.

2¹. რუსეთის ფედერაციაში წარმოებული მსუბუქი ავტომანქანების იმპორტი 2003 წლის 1 იანვრამდე იბეგრება ამ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული წესით. იმპორტირებული მსუბუქი ავტომანქანის წლოვანების შესაბამისი ნიხრი განისაზღვრება შემდეგი ოდენობით:

წლოვანება	ახალი და 6 წლამდე	6-დან 11 წლამდე	11 წლისა და ზევით
თანხა ლარებში	0,50	0,60	1,00

3. 2003 წლის 1 ოქტომბრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე ელექტროენერჯის იმპორტი გათავისუფლდეს დამატებული ღირებულების გადასახადისაგან, ხოლო ელექტროენერჯის გადაცემა, დისპეტჩერიზაცია,

წარმოება და მიწოდება, გარდა ელექტროენერჯის მომხმარებლისათვის მიწოდებისა (მათ შორის, სხვა მომხმარებლისათვის შემდგომი მიწოდების მიზნით), დაიბეგროს დღგ-ის ნულოვანი განაკვეთით. 2001 წლის 1 ნოემბრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე ელექტროენერჯეტიკის იმ საწარმოებისათვის, რომლებიც ახორციელებენ ელექტროენერჯის განაწილებას, საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდების მოცულობა დღგ-ის მიზნებისათვის მთელი ამ პერიოდისათვის განისაზღვროს მათი ფაქტობრივად ანაზღაურებული ღირებულების შესაბამისად, ამასთან, დღგ-ის ჩათვლა მოხდეს მათი ღირებულების ფაქტობრივად ანაზღაურების მიხედვით. აღნიშნული წესი 2005 წლის 1 ოქტომბრის შემდეგ კვლავ გავრცელდეს 2000 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ დებიტორულ დავალიანებებზე და 2001 წლის 1 ნოემბრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე ელექტროენერჯეტიკის საწარმოების მიერ მიწოდებულ ელექტროენერჯიაზე. ელექტროენერჯეტიკის იმ საწარმოების საგადასახადო ვალდებულება, რომლებზედაც საქართველოს ენერჯეტიკის მარეგულირებელმა ეროვნულმა კომისიამ გასცა ლიცენზია ელექტროენერჯეტიკულ საქმიანობაზე, შეიძლება შესრულდეს მესამე პირის – გადასახადის არაუშუალო გადამხდელის (მათ შორის, გადასახადის გადამხდელის მოვალეების) მიერ, საგადასახადო ორგანოებთან შეთანხმების საფუძველზე. ენგურჰესის თაღოვანი კაშხლის მიერ ელექტროენერჯის გამოსამუშავებლად ჰიდროელექტროსადგურებისათვის წყლის მიწოდება დღგ-ით დაიბეგროს 1999 წლის 22 ივლისიდან ელექტროენერჯის გამანაწილებელი კომპანიებისათვის ამ მუხლით დადგენილი წესით, ხოლო 2000 წლის 1 იანვრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე – დღგ-ის ნულოვანი განაკვეთით. ელექტროენერჯეტიკის იმ საწარმოებისათვის, რომლებიც ახორციელებენ ელექტროენერჯის საბოლოო მომხმარებლისათვის მიწოდებას, ამ კოდექსის 223-ე მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული დანაკლისი არ განიხილება საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებად.

3¹. საწარმოებისათვის, რომლებიც ახორციელებენ სასმელი და სარწყავი წყლის მიწოდებას, საკანალიზაციო წყლების გატარება-ჩაშვებისა და გაწმენდის სამუშაოებსა და მომსახურებას, 2005 წლის 1 იანვრამდე საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდებაზე გადასახდელი დღგ განისაზღვროს მიწოდებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მოცულობის 60 პროცენტიდან. თუ ამ პერიოდის განმავლობაში ფაქტობრივად ანაზღაურება მეტია, მაშინ დღგ-ის გადახდა განხორციელდეს ფაქტობრივი ანაზღაურებით. ამასთან, ამ საწარმოების მიერ მიწოდებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიხედვით დღგ-ის ჩათვლა განხორციელდეს 60 პროცენტის პროპორციულად, ხოლო თუ ამ პერიოდის განმავლობაში ფაქტობრივად ანაზღაურება მეტია, მაშინ დღგ-ის ჩათვლა განხორციელდეს ფაქტობრივი ანაზღაურების მიხედვით.

4. (ამოღებულია).

5. (ამოღებულია).

6. (ამოღებულია).

7. (ამოღებულია).

8. (ამოღებულია).

9. (ამოღებულია).

10. შპს „საქართველოს რკინიგზისათვის“ 2005 წლის 1 იანვრამდე შენარჩუნებულ იქნეს დღგ-ით ბიუჯეტთან ანგარიშსწორების ცენტრალიზებული წესი. ამასთან, დღგ-ის მიხედვით დეკლარაციის წარდგენა და ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება მოხდება საანგარიშო მომდევნო თვის 20 რიცხვისათვის, ხოლო მოგების გადასახადი ჩაირიცხება ცენტრალურ ბიუჯეტში და დადგენილი წესით გადანაწილდება ბიუჯეტებს შორის.

11. 2005 წლის 1 იანვრამდე ძირითად საშუალებათა რემონტის ხარჯების გამოქვითვა სარკინიგზო ტრანსპორტისათვის განხორციელდეს ძირითად საშუალებათა საერთო საბალანსო ღირებულების 7 პროცენტამდე ოდენობით.

12. (ამოღებულია).

13. 2001 წლის 1 იანვრიდან 2004 წლის 1 ივლისამდე:

ა. თამბაქოს ნაწარმის (თამბაქოს ნედლეულის გარდა) იმპორტი საბაჟო გადასახადის, დამატებული ღირებულების გადასახადისა და აქციზის ნაცვლად დაიბეგროს შემდეგი ოდენობის ფიქსირებული გადასახადით:

ა.ა) მოსაწევი თამბაქო (ჩიბუხის) – 20 ლარი 1 კგ-ზე;

ა.ბ) სიგარა – 60 თეთრი 1 ცალზე;

ა.გ) სიგარილა და ფილტრიანი სიგარეტი – 40 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ა.დ) ყველა დანარჩენი უფილტრო სიგარეტი და პაპიროსი – 20 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ბ. ადგილობრივი წარმოების თამბაქოს ნაწარმის მიწოდება (თამბაქოს ნედლეულის გარდა) დამატებული ღირებულების გადასახადისა და აქციზის ნაცვლად დაიბეგროს შემდეგი ოდენობის ფიქსირებული გადასახადით:

ბ.ა) მოსაწევი თამბაქო (ჩიბუხის) – 20 ლარი 1 კგ-ზე;

ბ.ბ) სიგარა – 60 თეთრი 1 ცალზე;

ბ.გ) სიგარილა და ფილტრიანი სიგარეტი – 20 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ბ.დ) ყველა დანარჩენი უფილტრო სიგარეტი და პაპიროსი – 7 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

გ. ამ ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული თამბაქოს ნაწარმის აქციზური მარკების შექმნისას გადაიხდებიან ფიქსირებული გადასახადი და აქციზური მარკების ნომინალური ღირებულება სრული ოდენობით;

დ. სიგარეტის მიწოდება დღგ-ით არ იბეგრება;

ე. ამ ნაწილის მოქმედების პერიოდში დღგ-ის ჩათვლა არ წარმოებს.“;

14. 2004 წლის 1 ივლისიდან 2006 წლის 1 იანვრამდე;

ა. თამბაქოს ნაწარმის (თამბაქოს ნედლეულის გარდა) იმპორტი საბაჟო გადასახადისა და აქციზის ნაცვლად დაიბეგროს შემდეგი ოდენობის ფიქსირებული გადასახადით:

ა.ა) მოსაწევი თამბაქო (ჩიბუხის) – 20 ლარი 1 კგ-ზე;

ა.ბ) სიგარა – 60 თეთრი 1 ცალზე;

ა.გ) სიგარილა და ფილტრიანი სიგარეტი – 40 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ა.დ) ყველა დანარჩენი უფილტრო სიგარეტი და პაპიროსი – 20 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ბ. ადგილობრივი წარმოების თამბაქოს ნაწარმის (თამბაქოს ნედლეულის გარდა) მიწოდება აქციზის ნაცვლად დაიბეგროს შემდეგი ოდენობის ფიქსირებული გადასახადით:

ბ.ა) მოსაწევი თამბაქო (ჩიბუხის) – 20 ლარი 1 კგ-ზე;

ბ.ბ) სიგარა – 60 თეთრი 1 ცალზე;

ბ.გ) სიგარილა და ფილტრიანი სიგარეტი – 25 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

ბ.დ) ყველა დანარჩენი უფილტრო სიგარეტი და პაპიროსი – 10 თეთრი 1 კოლოფზე (20 ღერი);

გ. ამ ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული თამბაქოს ნაწარმის აქციზური მარკების შეძენისას გადაიხდევენება ფიქსირებული გადასახადი და აქციზური მარკების ნომინალური ღირებულება სრული ოდენობით.

15. ელექტროენერგეტიკული სექტორის რეაბილიტაციისათვის პარლამენტის მიერ რატიფიცირებული ხელშეკრულებებით უცხოეთის სახელმწიფოების ან/და ორგანიზაციების მიერ გაცემული შეღავათიანი კრედიტით დაფინანსებული საქონლის იმპორტი და შესრულებული სამუშაოები თავისუფლდება დამატებული ღირებულების გადასახადისაგან.

16. (ამოღებულია).

17. (ამოღებულია).

18. (ამოღებულია).

19. (ამოღებულია).

20. (ამოღებულია).

21. (ამოღებულია).

22. (ამოღებულია).

23. (ამოღებულია).

24. (ამოღებულია).

25. (ამოღებულია).

26. (ამოღებულია).

27. (ამოღებულია).

28. 2005 წლის 1 იანვრამდე მიწის გადასახადისაგან გათავისუფლდეს მიწის ის ფართობები, რომლებიც უშუალოდ არის დაკავებული სარკინიგზო ტრანსპორტის ძირითადი საქმიანობის სავაგონო და სალოკომოტივო დეპოებისა და სალიანდაგო დისტანციების მიერ და გამოიყენება ძირითადი საქმიანობისათვის, აგრეთვე არაფუნქციონირებადი რკინიგზის სადგურების მიერ დაკავებული მიწები, რომლებიც არ გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

29. (ამოღებულია).

30. „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული „ არსებული ხელშეკრულებების“ განხორციელების შედეგად ნავთობისა და გაზის ოპერაციებით მიღებული მოგება იბეგრება 10%-იანი განაკვეთით, თუ ეს ხელშეკრულებები დადებულია საქართველოს საგადასახადო კოდექსის ამოქმედებამდე. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის ამოქმედების შემდეგ დადებული, „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ხელშეკრულებების განხორციელების შედეგად ნავთობისა და გაზის ოპერაციებით მიღებული მოგება იბეგრება იმ განაკვეთით, რომელიც მოქმედებდა მათი დადების მომენტისათვის.

31. „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, პროდუქციის წილობრივი განაწილების ხელშეკრულების მიხედვით განხორციელებული გეოლოგიური კვლევების, ბუნებრივი რესურსების მოპოვების მოსამზადებელი სამუშაოებისა და ბურღვის ხარჯები გამოიქვითება ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ნორმების შესაბამისად.

32. „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციებით (საქმიანობით) მიღებული შემოსავალი ამ კოდექსის 209-ე მუხლით განსაზღვრული ეკონომიკური საქმიანობისათვის დაწესებული გადასახადით არ იბეგრება.

33. ამ კოდექსის 30-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნის გათვალისწინებით, გადასახადების დადგენილ ვადაში გადახდის უზრუნველსაყოფად, დეკლარაციებისა და სხვა საჭირო დოკუმენტების წარდგენისას, „ ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, პროდუქციის წილობრივი განაწილების ხელშეკრულების მონაწილე მხარეთა შუამდგომლობითა და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს გადაწყვეტილებით საგადასახადო ვალდებულებების შესრულება შეიძლება დაეკისროს იმ მხარეს, რომელიც იღებს სახელწიფოს კუთვნილი მოგებული ნავთობისა და გაზის წილს.

34. ამ კოდექსის მე-17 მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნა არ ვრცელდება „ნავთობისა და გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული ნავთობისა და გაზის ოპერაციების განხორციელებისას არარეზიდენტი ქვეკონტრაქტორების მიერ სამუშაოს შესრულებისა და მომსახურების გაწევის დროს.

35. (ამოღებულია).

36. (ამოღებულია).

37. ამ კოდექსის 43-ე მუხლის მე-4 ნაწილი, 47-ე მუხლის „კ“ და „ლ“ ქვეპუნქტები, 139¹ მუხლის „გ“ ქვეპუნქტი, 143-ე მუხლის „კ“ ქვეპუნქტი და 158-ე მუხლის პირველი ნაწილის „რ“ ქვეპუნქტი ამოქმედდეს 2005 წლის 1 იანვრიდან.

38. (ამოღებულია).

39. ლტოლვილთა და დევნილთა ორგანიზებულად ჩასახლების ადგილებში, მათი მომსახურებით დაკავებული საწარმოებისათვის, საბიუჯეტო დაფინანსების ფარგლებში 2005 წლის 1 იანვრამდე საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) მიწოდების მოცულობა განისაზღვროს ფაქტობრივად ანაზღაურებული ღირებულების მიხედვით.

40. (ამოღებულია).

41. (ამოღებულია).

42. (ამოღებულია).

43. (ამოღებულია).

44. (ამოღებულია).

45. (ამოღებულია).

46. 2007 წლის 1 იანვრამდე სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში დასაქმებული იურიდიული და ფიზიკური პირები, რომელთა მიერ კალენდარული წლის განმავლობაში განხორციელებული სოფლის მეურნეობის პროდუქციის პირველადი მიწოდება მის სამრეწველო გადამამუშავებამდე (სასაქონლო კოდის შეცვლამდე) არ აღემატება 100 ათას ლარს, საქმიანობის ამ სფეროში საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ყველა გადასახადის ნაცვლად დაიბეგრონ მხოლოდ მიწის გადასახადით.

47. სამედიცინო დაწესებულებებს, რომლებსაც სახელმწიფო ბიუჯეტიდან და ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო (მუნიციპალური) პროგრამების დაფინანსებით მიღებული არა აქვთ სახსრები და მათ ერიცხებათ ამ კოდექსის 252-ე მუხლით გათვალისწინებული საგადასახადო სანქციები და საურავები, შეუჩერდეთ (ბიუჯეტიდან მიუღებელი თანხების მოცულობაზე) ამ საურავების დარიცხვა ბიუჯეტიდან აღნიშნული დავალიანების დაფარვამდე.

48. საბიუჯეტო და ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო (მუნიციპალური) პროგრამებით მომუშავე ჯანმრთელობის დაცვის ორგანიზაციებისათვის საბიუჯეტო დაფინანსების ფარგლებში მომსახურების მოცულობა განისაზღვროს ბიუჯეტიდან ფაქტობრივად ანაზღაურებული ღირებულების მიხედვით.

49. საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ შესაბამისი წლის კანონით და ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტებით გათვალისწინებული ასიგნებების საფუძველზე „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის დაცვით მიწოდებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) ღირებულების შემსყიდველი ორგანიზაციის მიერ აუნაზღაურებლობის გამო წარმოქმნილ საბიუჯეტო ვალდებულებებზე, მათი ღირებულების ფაქტობრივი დაფინანსების ოდენობისა და მიწოდებული საქონლის (სამუშაოს, მომსახურების) საერთო მოცულობაში ხვედრითი წილის პროპორციულად შეუჩერდეთ მათ მიმწოდებლებს ჯარიმებისა და საურავების დარიცხვა, ხოლო სასამართლოები უფლებამოსილნი არიან შეაჩერონ შესაბამისი გაკოტრების საქმეების წარმოება და სასამართლო გადაწყვეტილებათა აღსრულება. ამ ნაწილით განსაზღვრული წესი არ ვრცელდება იმ გადასახდელებზე, რომელთა მიმართაც პირს ეკისრება საგადასახადო აგენტის ფუნქცია.

50. 2006 წლის 1 იანვრამდე ფიზიკური და იურიდიული პირები, რომლებიც საქართველოში ეწევიან ბაზრების ორგანიზებას, მათი საქმიანობის ამ ნაწილში გადასახდელი დამატებული ღირებულების, მოგებისა (ფიზიკური პირის შემთხვევაში – საშემოსავლო) და საერთო სარგებლობის საავტომობილო გზებით სარგებლობის გადასახადების ნაცვლად დაიბეგრონ ერთიანი, ფიქსირებული, კომბინირებული გადასახადით ბაზრის ორგანიზებისათვის.

51. ბაზრის ორგანიზებისათვის გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია ბაზრის ტერიტორიაზე არსებული სავაჭრო ადგილები. ამ მუხლის მიზნებისათვის, ბაზარი არის სასოფლო-სამეურნეო, (გარდა ცოცხალი ცხოველებისა და ფრინველებისა) სასურსათო და სამრეწველო პროდუქციის სავაჭრო კომპლექსი, რომელიც შედგება ამ მიზნისათვის გამოყოფილი მიწის ნაკვეთისა და მასზე განლაგებული სტაციონარული და არასტაციონარული სავაჭრო ადგილებისაგან, ცენტრალიზებული სამეურნეო მომსახურებითა და მართვით, რომლის საქმიანობის ძირითად სახეს სავაჭრო ადგილების გაქირავება წარმოადგენს.

52. ბაზრის ორგანიზებისათვის გადასახადის გამაანგარიშებისას, ამ მუხლის მიზნებისათვის სავაჭრო ადგილად ითვლება ბაზრის ტერიტორიაზე არსებული ნებისმიერი გაქირავებული (ან გაქირავებისათვის განკუთვნილი) სავაჭრო ფართობი ან/და ობიექტი, რომელიც გამოიყენება საქონლის მისაწოდებლად. ერთ სტაციონარულ სავაჭრო ადგილად (მათ შორის, ავტომანქანებიდან ვაჭრობის შემთხვევაში) ითვლება 6მ²-მდე, 6მ²-დან 10მ²-მდე, 10მ²-დან 15მ²-მდე, 15მ²-დან 20მ²-მდე, 20მ² და მეტი ფართობი, რომელზედაც დამონტაჟებულია დახლი ან განთავსებულია სხვა სახის სავაჭრო ობიექტი (მაღაზია, საწყობი, ფარდული,

ჯიხური). დახლის შემთხვევაში პირობით სავაჭრო ადგილად ითვლება 3მ -მდე ფართობი, 2 მეტრი სიგრძის მონაკვეთის სარეალიზაციო მხარით, ხოლო ძვირფასი ქვებითა და ლითონებით ვაჭრობის შემთხვევაში – 2მ²-მდე ფართობი, არა უმეტეს 1 მეტრი სიგრძის მონაკვეთის სარეალიზაციო მხარით. სავაჭრო ადგილი, რომელიც ამ ნაწილის მიხედვით არ ითვლება სტაციონარულ სავაჭრო ადგილად ან დახლად, ჩაითვლება არასტაციონარულად. არასტაციონარულ პირობით სავაჭრო ადგილად ითვლება 30 მ² ფართობი.

53. გადასახადი ბაზრის ორგანიზებისათვის განისაზღვროს ყოველთვიურად ერთ სავაჭრო ადგილზე შემდეგი ოდენობით:

დასახელება	მოსახლეობის რაოდენობა			
	30000-მდე	30000-დან 100000-მდე	100000-დან 1000000-მდე	1000000 და მეტი
1	2	3	4	5
ა) ბაზრის ერთ სტაციონარულ სავაჭრო ადგილზე:				
15მ ² -დან 20მ ² -ის ჩათვლით	18	39	70	120
10მ ² -დან 15მ ² -მდე	12	33	63	105
6მ ² -დან 10მ ² -მდე	12	33	56	90
6მ ² -მდე	6	26	49	68
ბ) დახლი	6	20	35	53
6) არასტაციონარული სავაჭრო ადგილი	6	13	28	45

53¹. ბაზრები (გარდა ქ. თბილისში განლაგებულისა), რომელთა სავაჭრო ადგილების საერთო რაოდენობა 300-ზე მეტია, მიუხედავად მოსახლეობის რაოდენობისა, იბეგრება 53-ე ნაწილის ცხრილის მე-4 სვეტში მოცემული განაკვეთებით. თუ ბაზრის ორგანიზატორი რამდენიმე პირია ან ბაზრები ერთმანეთს ესაზღვრება, მაშინ ამ მუხლის მიზნებისათვის სავაჭრო ადგილების რაოდენობა განისაზღვრება ამ ბაზრების სავაჭრო ადგილების საერთო რაოდენობით.

54. 20მ²-ზე მეტი ფართობის სტაციონალური სავაჭრო ადგილის გადასახადი ბაზრის ორგანიზებისათვის განისაზღვროს ამ მუხლის 53-ე ნაწილში მოცემულ ცხრილში მითითებული 20მ² ფართობის სავაჭრო ადგილის ძირითადი გადასახადის პროპორციულად.

55. მხოლოდ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების, სამშენებლო, სანტექნიკური და ნახმარი ნივთებით ვაჭრობისას სავაჭრო ადგილი ბაზრის ორგანიზებისათვის გადასახადით იბეგრება ამ მუხლის 53-ე ნაწილში მოცემული ცხრილით განსაზღვრული გადასახადების მიმართ შემასწორებელი კოეფიციენტით 0.6.

56. ავტომანქანების ბაზარი და ბაზარი, რომელიც მდებარეობს დასახლებულ პუნქტში, სადაც 30 ათასამდე მცხოვრებია, და მუშაობს არასრულ თვეს (მხოლოდ კვირის განსაზღვრულ დღეებში), გადასახადს ბაზრის ორგანიზებისათვის იხდის ამ მუხლის 53-ე ნაწილში განსაზღვრული გადასახადიდან გამომდინარე, ნამუშევარი დღეების შესაბამისად.

57. მოქმედ ბაზარზე განლაგებული უმოქმედო სავაჭრო ადგილი ან უმოქმედო ბაზარი მისი ადმინისტრაციის მოთხოვნით ბაზრის ორგანიზებისათვის გადასახადის გამომანგარიშების მიზნისათვის ექვემდებარება კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანას. ასეთ შემთხვევაში ის აღარ იქნება გათვალისწინებული ფიქსირებული გადასახადის გაანგარიშებისას. კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანილი ბაზარი, მაღაზია, საწყობი, კონტეინერი, ფარდული და ჯიხური დაილუქება შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს ლუქით. ცალკეული სავაჭრო ადგილის კონსერვაციის შემთხვევაში, კონსერვირებული სავაჭრო ადგილი ექვემდებარება დემონტაჟს (გარდა კაპიტალურად ნაგები სავაჭრო ადგილისა, რომლის დემონტაჟი საჭიროებს სოლიდურ სახსრებს). კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანა ან მოხსნა ხორციელდება ბაზრის ადმინისტრაციის გადაწყვეტილებით, რის შესახებაც იგი ვალდებულია აცნობოს შესაბამის საგადასახადო ორგანოს წინასწარ, დეკლარაციის წარდგენისას;

58. გადასახადი ბაზრის ორგანიზებისათვის გადაიხდება ბაზრის ორგანიზატორის მიერ ყოველთვიურად, შესაბამისი საანგარიშო თვის 25 რიცხვამდე, რისთვისაც გადამხდელი საგადასახადო ორგანოში წარადგენენ დეკლარაციას.

59. ამ მუხლის 53-ე, 55-ე და 63-ე ნაწილებით განსაზღვრული თანხის 74 პროცენტი ჩაითვალოს დამატებული ღირებულების, 22 პროცენტი – მოგების (ფიზიკური პირის შემთხვევაში – საშემოსავლო), ხოლო 4 პროცენტი – საერთო სარგებლობის სავტომობილო გზებით სარგებლობის გადასახადების ანგარიშში. ამ გადასახადების განაწილებას ახორციელებს გადასახადის გადამხდელი.

60. „მიწების მელიორაციის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული სამელიორაციო ასოციაციებისათვის გადაცემული, მათი მომსახურების ტერიტორიაზე არსებული სამელიორაციო ინფრასტრუქტურა 2014 წლის 1 იანვრამდე გათავისუფლდეს ქონების გადასახადისაგან.

61. (ამოღებულია).

62. საქართველოს პარლამენტის მიერ რატიფიცირებული საერთაშორისო ხელშეკრულებებით განსაზღვრული პროექტების (მათ შორის, მოსამზადებელი ეტაპის) განმახორციელებელი საჯარო სამართლის იურიდიული პირების, რომლებთანაც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს გაფორმებული აქვს პროექტის განხორციელების უფლებამოსილების შესახებ ხელშეკრულება, ამ პროექტების ფარგლებში წარმოშობილ საგადასახადო ვალდებულებებზე არ გამოიყენება ამ კოდექსით გათვალისწინებული ფინანსური სანქციები. ზემოაღნიშნული პროექტების განმახორციელებელი პირების ნუსხას ადგენს საქართველოს ფინანსთა

სამინისტრო. ეს ნორმა ვრცელდება ამ კოდექსის მიღებიდან წარმოშობილ ურთიერთობებზე.

63. 2005 წლის 1 იანვრამდე:

ა. ამ ნაწილით დაწესებული დაბეგვრის რეჟიმით სარგებლობის უფლება აქვთ პირებს, რომლებსაც საკუთრებაში ან კანონიერ სარგებლობაში აქვთ პურ-ფუნთუშეულის საცხობი საწარმოო სიმძლავრეები, რომელთა საშუალებითაც ახორციელებენ პურ-ფუნთუშეულის წარმოებასა და მიწოდებას. ეს პირები მათი საქმიანობის ამ ნაწილში დამატებული ღირებულების, სოციალური დაზღვევის, მოგებისა (ფიზიკური პირების შემთხვევაში – საშემოსავლო) და საერთო სარგებლობის საავტომობილო გზებით სარგებლობისათვის გადასახადების ნაცვლად იხეგრებიან პურ-ფუნთუშეულის წარმოებისათვის ფიქსირებული გადასახადით;

ბ. პურ-ფუნთუშეულის წარმოებისათვის ფიქსირებული გადასახადის განაკვეთი თვეში საცხობებისათვის მათი მოქმედი ღუმელების საცხობი ფართობის ყოველ კვადრატულ მეტრზე, გარდა ამ ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტისა, შეადგენს:

ბ.ა) 270 ლარს იმ საცხობებისათვის, რომელთა მოქმედი ღუმელების საცხობი ჯამური ფართობი აღემატება 20 კვ.მ-ს;

ბ.ბ) 200 ლარს იმ საცხობებისათვის, რომელთა მოქმედი ღუმელების საცხობი ჯამური ფართობი არ აღემატება 20 კვ.მ-ს;

გ. იმ საცხობებისათვის, რომელთა მოქმედი ღუმელების საცხობი ჯამური ფართობი არ აღემატება 3 კვ.მ-ს, და თითოეული თონისათვის ფიქსირებული გადასახადი განისაზღვრება მათი განთავსების ტერიტორიაზე მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით და შეადგენს:

გ.ა) 50 000 მოსახლემდე – 20 ლარს;

გ.ბ) 50 000-დან 200 000 მოსახლემდე – 35 ლარს;

გ.გ) 200 000 მოსახლის ზევით – 50 ლარს;

დ. პურ-ფუნთუშეულის წარმოებისათვის ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელს უფლება აქვს ამ ნაწილის „ბ.ა“ და „ბ.ბ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრული ფიქსირებული გადასახადების გადახდისას საანგარიშო პერიოდის მიხედვით ნაზარდი ჯამით შეამციროს ფიქსირებული გადასახადის თანხა ფქვილის მწარმოებლებისა და იმპორტიორებისაგან შეძენილ, პურ-ფუნთუშეულის წარმოებისათვის განკუთვნილ ფქვილზე გადახდილი დღგ-ის თანხებით, მოქმედი ღუმელის 20 კვ.მ-მდე საცხობი ფართობის ყოველ კვ.მ-ზე არა უმეტეს 110 ლარით, ხოლო 20 კვ.მ-ის ზევით საცხობი ფართობის ყოველ კვ.მ-ზე – არა უმეტეს 180 ლარით. ამასთან, იმ საწარმოებს, რომლებიც პურ-ფუნთუშეულის წარმოებისათვის იყენებენ საკუთარი წარმოების ფქვილს, შეუძლიათ გადასახადის თანხა შეამცირონ ხორბლის მწარმოებელი და იმპორტიორი მომწოდებლებისათვის გადახდილი დღგ-ის თანხებით;

ე. ის პირები, რომლებსაც საკუთრებაში ან კანონიერ სარგებლობაში აქვთ საცხობები, რომელთა მოქმედი ღუმელების საცხობი ჯამური ფართობი არ აღემატება 20 კვ.მ-ს, ან თონები, რომელთა რაოდენობა არ აღემატება სამს, დამატებით თავისუფლდებიან ამ საქმიანობით მიღებული შემოსავლებიდან საცხობებსა და თონებში დასაქმებულ ფიზიკურ პირებზე გაცემული თანხების მიხედვით სოციალური დაზღვევის გადასახადისაგან, ხოლო ამ თანხების მიმღები ფიზიკური პირები – ამ ნაწილში საშემოსავლო და სოციალური დაზღვევის გადასახადებისაგან;

ვ. უმოქმედო ღუმელი (თონე) გადამხდელის მოთხოვნის საფუძველზე, პურის წარმოებისათვის ფიქსირებული გადასახადის გაანგარიშების მიზნით ექვემდებარება კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანას. ასეთ შემთხვევაში ღუმელის საცხობი ფართობი (თონე) გადასახადის გაანგარიშებისას არ იქნება გათვალისწინებული. კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანა ან ამ რეჟიმის მოხსნა ხორციელდება გადამხდელის გადაწყვეტილებით, რის შესახებაც მან საანგარიშო პერიოდის დაწყებამდე, წერილობით უნდა აცნობოს შესაბამის საგადასახადო ორგანოს. კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანილი ღუმელი (თონე) ილუქება შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს ლუქით. საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში კონსერვაციის რეჟიმზე გადაყვანილი ღუმელი (თონე) მოცემული საანგარიშო პერიოდის გადასახადის გაანგარიშებისას მხედველობაში არ მიიღება;

ზ. პურის წარმოებისათვის ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის მიერ წარმოებული პურის მიწოდება მიმოქცევის არც ერთ ეტაპზე დღგ-ით არ იხეგრება;

თ. პურის წარმოებისათვის ფიქსირებულ გადასახადს გადამხდელი იხდის ყოველთვიურად, საანგარიშო პერიოდის მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე, რისთვისაც შესაბამის საგადასახადო ორგანოში წარადგენს დეკლარაციას იმავე ვადაში.“;

64. ამ კოდექსის 47-ე მუხლის „ნ“ ქვეპუნქტით, 101-ე მუხლის „ჰ¹“ ქვეპუნქტითა და 143-ე მუხლის „მ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შეღავათები ვრცელდება ტურისტთა განთავსების იმ ობიექტებზე – სასტუმროებზე, რომელთა მშენებლობის მიზნით შესაბამისი ინვესტიციები განხორციელებულია 2003 წლის 15 მარტიდან.

65. ამ კოდექსის 158-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ვ¹“ ქვეპუნქტის თანახმად სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადის გადახდისაგან გათავისუფლება 2002 წლის 1 იანვრიდან 2003 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის განხორციელდეს სტიქიით (ქარიშხალი, სეტყვა, გვალვა, წყალდიდობა) ან სხვა ფორსმაჟორული გარემოებით გამოწვეული ზარალის დამდგენი რაიონული კომისიის მიერ სათანადო მიწის ფართობზე სტიქიის ან სხვა ფორსმაჟორული გარემოების შემდეგ შედგენილი აქტის (მესაკუთრის ანდა მოსარგებლის მითითებით ან ამის გარეშე) შესაბამისად. აღნიშნული აქტის თანახმად საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს შესაბამისი ტერიტორიული ორგანო ადგენს დაზარალებულ პირთა

სიას (მიწის ფართობების მითითებით), რომელიც გადაეცემა ადგილობრივ საგადასახადო სამსახურს და წარმოადგენს სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადის გადახდისაგან ამ პირობა გათავისუფლების საფუძველს.

66. შეწყდეს საგადასახადო ვალდებულებები ფიზიკური პირების საკუთრებაში არსებული სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთების მიხედვით გაანგარიშებული მიწის გადასახადის ვადაგადაცილებულ დავალიანებათა თანხებზე 2003 წლის 1 ივნისის მდგომარეობით დარიცხულ საურავებზე და მათი ჩამოწერა განხორციელდეს ამ კოდექსის 250-ე მუხლის შესაბამისად.

67. (ამოღებულია).

68. (ამოღებულია).

69. (ამოღებულია).

70. (ამოღებულია).

71. 2004 წლის 1 მარტიდან „საქართველოს საგზაო ფონდის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული გადასახადების ადმინისტრირება განხორციელდეს საგადასახადო ორგანოებმა ამ კოდექსის XIV კარით დადგენილი წესით.

72. (ამოღებულია).

საქართველოს 1997 წლის 3 სექტემბრის კანონი №832-პარლამენტის უწყებანი, №37-38, 10.09.1997წ., გვ.24

საქართველოს 1997 წლის 12 დეკემბრის კანონი №1194-პარლამენტის უწყებანი, №47-48, 31.12.1997წ., გვ.118

საქართველოს 1998 წლის 1 მაისის კანონი №1369-პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.05.1998წ., გვ.50

საქართველოს 1998 წლის 13 მაისის კანონი №1385-პარლამენტის უწყებანი, №19-29, 30.05.1998წ., გვ.75

საქართველოს 1998 წლის 26 ივნისის კანონი №1522-პარლამენტის უწყებანი, №27-28, 30.07.1998წ., გვ.27

საქართველოს 1998 წლის 30 ოქტომბრის კანონი №1666-სსმI, №4, 20.11.1998წ., მუხ.34

საქართველოს 1999 წლის 2 აპრილის კანონი №1878-სსმI, №11(18), 05.04. 1999წ., მუხ.36

საქართველოს 1999 წლის 16 აპრილის კანონი №1894-სსმI, №13(20), 01.05. 1999წ., მუხ.50

საქართველოს 1999 წლის 25 ივნისის კანონი №2180-სსმI, №26(33), 05.07. 1999წ., მუხ.139

საქართველოს 1999 წლის 9 სექტემბრის კანონი №2386-სსმI, №43(50), 21.09. 1999წ., მუხ.222

საქართველოს 1999 წლის 24 დეკემბრის კანონი №97-სსმI, №51(58), 29.12. 1999წ., მუხ.252

საქართველოს 1999 წლის 24 დეკემბრის კანონი №91-სსმI, №52(59), 31.12. 1999წ., მუხ.253

საქართველოს 1999 წლის 28 დეკემბრის კანონი №100-სსმI, №52(59), 31.12. 1999წ., მუხ.254

საქართველოს 1999 წლის 28 დეკემბრის კანონი №102-სსმI, №52(59), 31.12. 1999წ., მუხ.255

საქართველოს 2000 წლის 24 მარტის კანონი №238-სსმI, №13, 13.04. 2000წ., მუხ.31

საქართველოს 2000 წლის 13 ივლისის კანონი №470-სსმI, №30, 27.07. 2000წ., მუხ.90

საქართველოს 2000 წლის 28 სექტემბრის კანონი №516-სსმI, №34, 10.10. 2000წ., მუხ.100

საქართველოს 2000 წლის 11 ოქტომბრის კანონი №544-სსმI, №37, 24.10. 2000წ., მუხ.105

საქართველოს 2000 წლის 13 ოქტომბრის კანონი №557-სსმI, №37, 24.10. 2000წ., მუხ.106

საქართველოს 2000 წლის 10 ნოემბრის კანონი №606-სსმI, №43, 01.12. 2000წ., მუხ.125

საქართველოს 2000 წლის 13 დეკემბრის კანონი №684-სსმI, №50, 27.12. 2000წ., მუხ.144

საქართველოს 2000 წლის 29 დეკემბრის კანონი №715-სსმI, №51, 30.12. 2000წ., მუხ.154

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №807-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.25

საქართველოს 2001 წლის 16 მარტის კანონი №817-სსმI, №8, 31.03. 2001წ., მუხ.30

საქართველოს 2001 წლის 27 აპრილის კანონი №859-სსმI, №11, 11.05. 2001წ., მუხ.43

საქართველოს 2001 წლის 22 ივნისის კანონი №1005-სსმI, №22, 06.07. 2001წ., მუხ.82

საქართველოს 2001 წლის 20 ივლისის კანონი №1025-სსმI, №24, 01.08. 2001წ., მუხ.100

საქართველოს 2001 წლის 12 ოქტომბრის კანონი №1096-სსმI, №30, 30.10. 2001წ., მუხ.120

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1212-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.144

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1232-სსმI, №36, 31.12. 2001წ., მუხ.145

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1207-სსმI, №1, 10.01. 2002წ., მუხ.3

საქართველოს 2001 წლის 21 დეკემბრის კანონი №1218-სსმI, №1, 10.01. 2002წ., მუხ.4

საქართველოს 2002 წლის 18 იანვრის კანონი №1251-სსმI, №2, 04.02. 2002წ., მუხ.10

საქართველოს 2002 წლის 1 მარტის კანონი №1318-სსმI, №5, 21.03. 2002წ., მუხ.32

საქართველოს 2002 წლის 20 მარტის კანონი №1343-სსმI, №8, 08.04. 2002წ., მუხ.39

საქართველოს 2002 წლის 7 ივნისის კანონი №1498-სსმI, №18, 26.06. 2002წ., მუხ.73

საქართველოს 2002 წლის 7 ივნისის კანონი №1500-სსმI, №18, 26.06. 2002წ., მუხ.74

საქართველოს 2002 წლის 7 ივნისის კანონი №1504 -სსმI, №18, 26.06. 2002წ., მუხ.76

საქართველოს 2002 წლის 25 ივნისის კანონი №1586-სსმI, №22, 13.07. 2002წ., მუხ.102

საქართველოს 2002 წლის 4 ივლისის კანონი №1639-სსმI, №24, 26.07. 2002წ., მუხ.121

საქართველოს 2002 წლის 25 დეკემბრის კანონი №1895-სსმI, №1, 08.01. 2003წ., მუხ.2
საქართველოს 2002 წლის 28 დეკემბრის კანონი №1914-სსმI, №35, 30.12. 2002წ., მუხ.170
საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1965-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.36
საქართველოს 2003 წლის 29 იანვრის კანონი №1967-სსმI, №5, 19.02.2003წ., მუხ.37
საქართველოს 2003 წლის 24 აპრილის კანონი №2120-სსმI, №12, 21.05.2003წ., მუხ.64
საქართველოს 2003 წლის 18 ივლისის კანონი №2495-სსმI, №22, 08.08.2003წ., მუხ.154
საქართველოს 2003 წლის 27 ივლისის კანონი №2581-სსმI, №23, 12.08.2003წ., მუხ.171
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3020-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.210
საქართველოს 2003 წლის 26 აგვისტოს კანონი №3114-სსმI, №29, 18.09.2003წ., მუხ.229
საქართველოს 2003 წლის 23 დეკემბრის კანონი №3164-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.240
საქართველოს 2003 წლის 31 დეკემბრის კანონი №3175-სსმI, №33, 31.12.2003წ., მუხ.242
საქართველოს 2004 წლის 24 თებერვლის კანონი №3413-სსმI, №5, 04.03.2004წ., მუხ.19
საქართველოს 2004 წლის 24 ივნისის კანონი №186-სსმI, №19, 15.07.2004წ., მუხ.75
საქართველოს 2004 წლის 1 ივლისის კანონი №302-სსმI, №20, 16.07.2004წ., მუხ.112

მუხლი 274. საგადასახადო ორგანოები გარდამავალ პერიოდში

1. ამ კოდექსის 260-ე მუხლით გათვალისწინებული საოლქო, ზონალური და რაიონული საგადასახადო ინსპექციების ამოქმედებამდე ქალაქებსა და რაიონებში საგადასახადო ორგანოების უფლებამოსილებას ახორციელებენ შესაბამისი ქალაქებისა და რაიონების სახელმწიფო საგადასახადო ინსპექციები.

2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ 2000 წლის 1 სექტემბრამდე დაინტერესებულ უწყებებთან ერთად მოამზადოს საკანონმდებლო წინადადებები ადგილობრივი საგადასახადო ორგანოების შექმნისა და საქმიანობის წესის განსაზღვრის შესახებ.

საქართველოს 2000 წლის 28 ივნისის კანონი №432-სსმI, №24, 30.06. 2000წ., მუხ.66

საქართველოს პრეზიდენტი
თბილისი,
1997 წლის 13 ივნისი.
№ 768–III

ე. შევარდნაძე.

